Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
29 ..... ܡܪܩܘܣ
40 ..... ܠܘܩܐ
59 ..... ܝܘܚܢܢ
74 ..... ܡܥܒܕܐ
94 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
102 ..... ܩܕܡܝܐ-ܐ
110 ..... ܩܕܡܝܐ-ܒ
115 ..... ܪܘܡܝܐ
118 ..... ܩܘܪܢܬܝܐ
121 ..... ܓܠܛܝܐ
123 ..... ܐܦܣܘܣ
125 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܐ
127 ..... ܦܝܠܝܦܝܐ-ܒ
128 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
131 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
133 ..... ܛܝܡܬܐ
134 ..... ܓܠܝܬܐ
135 ..... ܛܝܛܘܣ
141 ..... ܦܠܝܡܘܢ
143 ..... ܥܒܪܝܐ-ܐ
146 ..... ܥܒܪܝܐ-ܒ
148 ..... ܝܘܚܢܢ-ܐ
150 ..... ܝܘܚܢܢ-ܒ
151 ..... ܝܘܚܢܢ-ܓ
152 ..... ܝܗܘܕܐ
153 ..... ܝܥܩܘܒ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

𐤀𐤁𐤄𐤉𐤌 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉 𐤔𐤋𐤇 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌 𐤊𐤉 𐤄𐤌 𐤉𐤓𐤏𐤄 𐤕𐤋𐤄 𐤋𐤄𐤌

𐤊𐤄𐤋 𐤋𐤄𐤌𐤋𐤊

23:34 𐤊𐤄𐤋𐤀

1 בעת ההיא נלחם יהושפט מלך יהודה עם מלך ישראל׃
2 ויהי בשנה השלישית ירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל׃
3 ויאמר אליו מלך ישראל הידעת כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים
מקחתה מיד מלך ארם׃ 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי אל רמת גלעד
מלחמה ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי
כסוסיך׃ 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כדבר יהוה היום׃
6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כ״מאת איש ויאמר אליהם הנלך
למלחמה רמת גלעד ואם אחדל׃ ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך׃
7 ויאמר יהושפט הפה אין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו׃
8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה
מיהו מיכיהו בן ימלה׃ ויאמר יהושפט אל יאמר המלך׃
9 ויקרא מלך ישראל לסריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה׃
10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה לבשים מלכים איש תחת
כסאו ויתיצבו בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃
11 ויעש לו צדקיה בן כנענה קרנים ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ 12 וכל הנביאים מתנבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ 13 והמלאך אשר הלך
לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב
אל המלך ותהי נא דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב׃
14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלי יהוה אתו אדבר׃
15 ויבא אל המלך ויאמר אליו מיכיהו הנלך למלחמה רמת גלעד
אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ 16 ויאמר
אליו המלך עד מה אני משביעך אם תדבר אלי רק אמת בשם יהוה׃
17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים על ההרים כצאן אשר אין להם
רעה ויאמר יהוה לא אדנים אלה לשובו איש לביתו בשלום׃
18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי
טוב כי אם רע׃ 19 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים עליו מימינו ומשמאלו׃
20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל וויפל ברמת
גלעד ויאמר זה אמר כה וזה אמר כה׃ 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו׃ ויאמר יהוה במה׃ 22 ויאמר אצא והיתי רוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה ואף תוכל צא ועשה כן׃ 23 ועתה הנה נתן
יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה׃ 24 ויגש צדקיה
בן כנענה ויכה את מיכיהו על לחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי
לדבר אתך׃ 25 ויאמר מיכיהו הנך רואה ביום ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להסתר׃ 26 ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל
אמון שר העיר ואל יואש בן המלך׃ 27 ואמרתם כה אמר המלך שימו
זה בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואי בשלום׃
28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי׃ ויאמר שמעו
עמים כולכם׃ 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד׃
30 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש
בגדיך׃ ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה׃ 31 ומלך ארם צוה את
שרי הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן ואת הגדול׃
32 ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט ויאמרו אך הוא מלך ישראל
ויסבו עליו למלחם ויזעק יהושפט׃ 33 ויהי כראות שרי הרכב כי לא
הוא מלך ישראל וישובו מאחריו׃ 34 ואיש מתם בקשת ויך את מלך
ישראל בין הדבק ובין השריון׃ ויאמר לרכבו הפך ידיך והוצאתני
מן המחנה כי חליתי׃ 35 ותעל המלחמה ביום ההוא והמלך יצב
על מרכבתו נגד ארם ויתרפא לערב ויפל בעת בא השמש׃
36 ויעבר הצו בכל המחנה כמו בא השמש לאמר איש אל עירו
ואיש אל ארצו׃ 37 ויפל המלך ויבא שמרונה׃ ויקברו את המלך
בשמרון׃ 38 ורחץ את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו
ונזנו הזנות כדבר יהוה אשר דבר׃ 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר
עשה ובית השן אשר בנה ואת כל הערים אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 40 וישכב אחאב עם אבתיו
וימלך אחזיה בנו תחתיו׃ 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת
ארבע לאחאב מלך ישראל׃ 42 בן שלשים ושנים יהושפט במלכו
וכמה שנים מלך בירושלים׃ ושם אמו עזובה בת שלחי׃
43 וילך בכל דרך אביו לא סר ממנה עשה הישר בעיני יהוה׃
44 אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים בבמות׃
45 ויתר יהושפט עם מלך ישראל׃ 46 ויתר דברי יהושפט וגבורתו
אשר עשה והמלחמות אשר נלחם הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ 47 ויתר הקדשים אשר נותר בימי אביו
בער מן הארץ׃ 48 ואין מלך באדום נציב׃ 49 אניות תרשיש
הלכות לאופיר לבקר זהב ולא הלכו כי נשברו עציון גבר׃
50 אז אמר אחזיה בן אחאב אל יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך
באניות׃ ולא אבה יהושפט׃ 51 ויישכב יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם בנו תחתיו׃
52 אחזיה בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ 53 ויעשה הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃ 54 ויעבד את הבעל וישתחו לו ויכעס
את יהוה אלהי ישראל בכל אשר עשה אביו׃

ויעבר אחריו ויבא אל־ארם ויהי־שם
לנער ויבא לדבר אל־המלך ויאמר
אליו כה אמר יהוה כי נתכי אתי
מלך־ישראל ויפתח הנער הדלת
וברח׃ 25 ואדני מה היה הדבר
אשר־היה אליך ויאמר אליו כה
אמר יהוה כי אמרתי אליך כה
אמר יהוה משחתיך למלך על־
ישראל ותכית את־בית אחאב
אדניך ונקמתי דם־עבדי הנביאים
ודם כל־עבדי יהוה מיד איזבל׃
26 ואבדו כל־בית אחאב ואכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל׃ 27 ונתתי את־בית
אחאב כבית ירבעם בן־נבט
וכבית בעשא בן־אחיה׃ 28 ואת
איזבל אכלו הכלבים בחלקת
יזרעאל ולא־יהיה קבר לה׃
29 ויברח ויבא צעירה ויגד לאחיו
ואלה באו לשלום׃ 30 (Geenna g1067) ויבא
יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה
ותשם עינה בפוך ותיטב את־
ראשה ותבט מן־החלון׃ 31 ויהי
יהוא בבא בשער ותאמר השלום
זמרי הרג אדניו׃ 32 וישא פניו
אל־החלון ויאמר מי אתי מי
ויסירו אליו שני סריסים׃
33 ויאמר הטלוה ויטלוה ותזה
מן־הקיר ומן־הסוסים ותרמס
אתה׃ 34 ויבא ויאכל וישת
ויאמר פקדו־נא את־הארורה
הזאת וקברוה כי־בת־מלך היא׃
35 וילכו לקבר אתה ולא־מצאו
כי־אם־הגלגלת והרגלים והכפות
ידיה׃ 36 ויבאו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה אשר־דבר ביד־עבדו
אליה־תשבי לאמר בחלקת
יזרעאל תאכלנה הכלבים את־
בשר איזבל׃ 37 והיתה נבלת
איזבל כדמן על־פני השדה
בחלקת יזרעאל אשר לא־יאמרו
זאת איזבל׃

4 ואיש מבני הנביאים אמר
אל־רעהו בצו־נא לך אל־בית
הנביאים ויבא אל־בית אחאב
ויאמר אל־אחיו כה־אמר יהוה
כי־משחתי אתך למלך על־
ישראל ותפתח הדלת וברחת
ולא תעמד׃ 2 ויהי בבואם
ויראו את־כל־הצבא אשר
אל־יהוא ויאמרו שלום׃
3 ויאמר אליהם כה־אמר
לאמר כי־מלך אתי אתה
ועתה קומו ונלכה אל־
המלחמה׃ 4 ויקרב הנער
הנביא אל־רמת גלעד׃
5 ובא והנה שרי הצבא
ישבים ויאמר דבר־לי
אליך שר׃ ויאמר אל־מי
מכל־שרינו׃ 6 ויקם
ויבא הבית והיצק
השמן על־ראשו ויאמר
אליו כה־אמר יהוה
אלהי־ישראל משחתי
אתך למלך על־עם
יהוה׃ 7 והכית את־בית
אחאב אדניך ונקמתי
דם־עבדי הנביאים
ודם כל־עבדי יהוה
מיד איזבל׃ 8 ואבדו
כל־בית אחאב ואכרתי
לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל׃
9 ונתתי את־בית
אחאב כבית ירבעם
בן־נבט וכבית בעשא
בן־אחיה׃ 10 ואת
איזבל תאכלנה הכלבים
בחלקת יזרעאל ואין
קבר׃ ויפתח הדלת
וברח׃ 11 ויהוא
יצא אל־עבדי אדניו
ויאמר אליו השלום
מה־בא המשגע הזה
אתכם׃ ויאמר אליהם
אתם ידעתם את־
האדם ואת־שיחו׃
12 ויאמרו שקר
הגד־נא לנו׃ ויאמר
כה וכה דבר אלי
לאמר כה־אמר יהוה
משחתיך למלך על־
ישראל׃ 13 ויבהלו
ויקחו איש בגדו
ויתנו תחת־רגלי
המעלה ויתקעו
בשופר ויאמרו
יהוא מלך׃
14 ויתקשר יהוא
בן־יהושפט בן־נמשי
ויקשר־קשר על־
אדניו׃ ויהוא שמר
ברמת גלעד הוא
וכל־ישראל׃
15 ויהוא שב
לרפות בדם־
יזרעאל אשר
הכו־בו הארמים
בהלחמו את־
חזאל מלך־ארם
ויאמר אליהם
אם־יש נפשכם
אתי אל־יצא
פליט מן־העיר
לילך להגיד
ביזרעאל׃
16 ויהוא רכב
ויסע יזרעאלה
כי יהורם שכב
שם ואחזיה
מלך־יהודה
ירד לראות
ביהורם׃
17 והצפה
עומד על־
המגדל ביזרעאל
וראה את־
פרשי יהוא
בבאו ויאמר
חיל אני רואה
ויאמר יהורם
קח רכב ושלח
לקראתם
ויאמר הלשלום׃
18 וירכב
רכב־אחד
וילך לקראתו
ויאמר כה
אמר המלך
השלום
ויאמר יהוא
מה־לך ולשלום
סב אחרי
ויגד הצפה
לאמר
הגיע המלאך
אליהם
ולא־שב׃
19 וישלח
רכב שני
ויבא אליהם
ויאמר כה
אמר המלך
השלום
ויאמר יהוא
מה־לך ולשלום
סב אחרי׃
20 ויגד
הצפה לאמר
הגיע אליהם
ולא־שב
והנהיג
הנהיג
כנהיג יהוא
בן־נמשי
כי־בשגעון
הוא׃
21 ויאמר
אסר רכבו
ויעל יהורם
מלך־ישראל
ואחזיה
מלך־יהודה
איש ברכבו
ויצאו לקראת
יהוא ויפגעו
אתו בחלקת
נבות היזרעאלי׃
22 ויהי
כראות יהורם
את־יהוא
ויאמר השלום
יהוא ויאמר
מה השלום
עד־זנות
איזבל אמך
וכשפיה
הרבים׃
23 ויסב
יהורם ידו
וינס ויאמר
אחזיה בדרך
המסלה׃
24 ויהוא
מלא־כח
לקח את־
הקשת
והכה את־
יהורם בין
הרמתים
ויצא החץ
מלב ויכרע
ברכבו׃
25 ויאמר
אל־בדקר
שלישו
שא והטל
אותו
בחלקת
שדה נבות
היזרעאלי
כי זכר
אני אתך
רכבים
אחרי
אביו
ואיך
נשא
יהוה
עליו
המשא
הזה׃

בם ומדבר בם ומלכם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
32 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
33 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
34 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
35 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
36 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
37 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
38 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
39 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
40 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
41 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
42 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
43 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
44 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
45 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
46 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
47 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
48 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם

6

ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
2 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
3 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
4 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
5 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
6 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
7 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
8 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
9 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
10 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
11 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
12 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם
13 ומלכי ארץ ומשפטיהם ומלכי ארץ ומשפטיהם

7 בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ׃
8 וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ 10 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃
11 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד׃
12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃
13 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃
14 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃
15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃
16 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַّבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃
18 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
19 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ 20 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְשַׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוּפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃
21 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
22 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃
23 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ 24 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃
25 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ אֶת־חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
26 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃
28 וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
30 וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן׃
31 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

8

2 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ 2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
3 וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃
4 אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
5 וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃
6 וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃
7 וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
8 וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃
9 וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃
10 וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃

אשר לא יבאו אל הקהל יהוה עמני ועמון
ומואב גם הם עשרת דורות לא יבאו אל
הקהל יהוה עד עולם׃ 4 על אשר לא קדמו
אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם מן
מצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור
מן פתור ארם נהרים לקללך׃ 5 ולא אבה
יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה
אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך
יהוה אלהיך׃ 6 לא תדרש שלמם וטובתם
כל ימיך לעולם׃ 7 לא תתעב אדמי כי אחיך
הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו׃
8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא
להם בקהל יהוה׃ 9 כי תצא מחנה על
איביך ונצרת מכל דבר רע׃ 10 אם יהיה
בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה
ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך
המחנה׃ 11 והיה לפנות ערב ירחץ במים
ובבא השמש יבא אל תוך המחנה׃
12 ומחוץ למחנה יהיה לך ויצאת שמה
החוצה׃ 13 ויתד תהיה לך על אזנך
והיה בשבתך החוצה וחפרת בה ושבת
וכסית את צאתך׃ 14 כי יהוה אלהיך
מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך
לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך
ערות דבר ושב מאחריך׃ 15 לא תסגיר
עבד אל אדניו אשר הציל אליך מיד
אדניו׃ 16 עמך ישב בקרבך במקום אשר
יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה
אתו׃ 17 לא יהיה קדשה מבנות ישראל
ולא יהיה קדש מבני ישראל׃ 18 לא תביא
אתן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך
לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
שניהם׃ 19 לא תשיך אחיך נשך כסף
נשך אכל נשך דבר׃ 20 לנכרי תשיך
ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה
אלהיך בכל משלח ידך על האדמה
אשר אתה בא שמה לרשתה׃ 21 כי תדר
נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו
כי דרוש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך
וחטא בך׃ 22 וכי תחדל לנדר לא יהיה
בך חטא׃ 23 מוצא שפתיך תשמר
ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיך׃ 24 כי תבא
בכרם רעך ואכלת ענבים לשבעך
נפשך ואל כליך לא תתן׃ 25 כי תבא
בקמת רעך וקטפת שבלים בידך
ומגל לא תניף על קמת רעך׃
26 כי יקח איש אשה ובעלתה והיה
אם לא תמצא חן בעיניו אשר
מצא בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
מבית׃ 27 ויצאה מבית לו והלכה
והיתה לאיש אחר׃ 28 אם האחרון
שנאה אותה וכתב לה ספר כריתת
ונתן בידה ושלחה מבית׃ 29 מותר
אם לא יבעל לה׃ 30 לא יקח איש
את אשת אחיו לגלות כנף אביו׃
11 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה
בקהל יהוה׃ 2 לא יבא ממזר בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל
יהוה׃ 3 עמני ומואבי לא יבא בקהל
יהוה גם דור עשירי לא יבא להם עד
עולם׃ 4 על אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור
מן פתור ארם נהרים לקללך׃ 5 ולא
אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
והפך יהוה אלהיך לך את הקללה
לברכה כי אהבך יהוה אלהיך׃
6 לא תדרש שלמם וטובתם כל
ימיך לעולם׃ 7 לא תתעב אדמי כי
אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר
היית בארצו׃ 8 בנים אשר יולדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל
יהוה׃ 9 כי תצא מחנה על איביך
ונצרת מכל דבר רע׃ 10 לא יהיה
בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
אל תוך המחנה׃ 11 והיה לפנות
ערב ירחץ במים ובבא השמש יבא
אל תוך המחנה׃ 12 ומחוץ למחנה
יהיה לך ויצאת שמה החוצה׃
13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה
בשבתך החוצה וחפרת בה ושבת
וכסית את צאתך׃ 14 כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך
ולתת איביך לפניך והיה מחנך
קדוש ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך׃ 15 לא תסגיר עבד
אל אדניו אשר הציל אליך מיד
אדניו׃ 16 עמך ישב בקרבך במקום
אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו
לא תונה אתו׃ 17 לא יהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני
ישראל׃ 18 לא תביא אתן זונה
ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל
נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
שניהם׃ 19 לא תשיך אחיך נשך
כסף נשך אכל נשך דבר׃ 20 לנכרי
תשיך ולאחיך לא תשיך למען
יברכך יהוה אלהיך בכל משלח
ידך על האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה׃ 21 כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש
יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא׃
22 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך
חטא׃ 23 מוצא שפתיך תשמר
ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיך׃ 24 כי
תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
לשבעך נפשך ואל כליך לא תתן׃
25 כי תבא בקמת רעך וקטפת
שבלים בידך ומגל לא תניף על
קמת רעך׃ 26 כי יקח איש אשה
ובעלתה והיה אם לא תמצא חן
בעיניו אשר מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מבית׃ 27 וכי תחדל לנדר
לא יהיה בך חטא׃ 28 מוצא שפתיך
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה
אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃
29 מותר אם לא יבעל לה׃ 30 לא
יקח איש את אשת אחיו לגלות כנף
אביו׃ 31 גם לא יבא איש אל אשת
אחיו לא יגלה ערות אחיו׃ 32 כי
יבנו בתים חדשים ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמים בביתך כי
יפל הנפל ממנו׃ 33 לא תחרש
בשור ובחמר יחדו׃ 34 לא תחסם
שור בדישו׃ 35 כי יהיו אחים
יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא
יהיה אשת המת החוצה לאיש זר
יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה
ויבמתה׃ 36 והיה הבכור אשר תלד
יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
שמו מישראל׃ 37 וכי לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה היבמה
השערה אל הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא
אבה יבמי׃ 38 אז קראו לו זקני עיר
ודברו אתו והעמד ואם עמד לאמר
לא חפצתי לקחתה׃ 39 ונגשה יבמתו
אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו
מרגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו׃ 40 ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל׃ 41 וכי יריבון אנשים
יחדו איש ואחיו ונגשה אשת האחד
להציל את איש מכה בידו ושלחה
ידה ואחזה במבשיו׃ 42 וקצתה כפה
לא תחוס עינך׃ 43 אבן ואבן לא
יהיה לך בכיסך גדולה וקטנה׃
44 איפת ואיפת לא יהיה לך בביתך
גדולה וקטנה׃ 45 אבן שלמה וצדק
יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך
למען יאריכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ 46 כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה
עולה׃ 47 זכר את אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים׃ 48 אשר
קרך בדרך וזנב כל הנחשלים אחריך
והאתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃
49 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל
אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח׃
26 והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
בה׃ 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 3 והלכת אל הכהן אשר יהיה
בימים האלה ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃
4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך׃ 5 וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט
ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃
6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה׃ 7 ונצעק אל יהוה
אלהי אבתינו וישמע יהוה את קולנו
וירא את עניינו ואת עמלנו ואת
לחצנו׃ 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל
ובאתות ובמופתים׃ 9 ויביאנו אל
המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 ועתה הנה
הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחויתה לפני יהוה
אלהיך׃ 11 ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך׃
12 כי תכלה לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנת השלישית שנת
המעשר ונתת ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי׃ 14 לא אכלתי באנתי
ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃
15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש׃ 16 היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האלה והמשפטים ושמרת ועשיתם
אתם בכל לבבך ובכל נפשך׃
17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים ולילך בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו׃
18 ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם segullah כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו׃ 19 ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ 27 וצו את כל העם לאמר
שמרו את כל המצוה אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ 2 והיה ביום אשר תעברו
את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
ושדתה אתם בשיד׃ 3 וכתבת עליהם
את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃
4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
היום בהר עיבל ושדתה אתם בשיד׃
5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך
מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל׃
6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולות ליהוה
אלהיך׃ 7 וזבחת שלמים ואכלת שם
ושמחת לפני יהוה אלהיך׃
8 וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב׃
9 ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר הס והקשב ישראל היום
הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃
10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
את מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום׃ 11 וצו משה את העם ביום
ההוא לאמר׃ 12 אלה יעמדו לברך
את העם על הר גרזים בעברכם את
הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן׃ 13 ואלה יעמדו על
הר עיבל לקללה ראובן גד ואשר
ונפתלי׃ 14 וענו הלוים ואמרו אל
כל איש ישראל קול רם׃
15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם
בסתר וענו כל העם ואמרו אמן׃
16 ארור מקלה אב ואם וכל העם
אמרו אמן׃ 17 ארור משיג גבול רעהו
וכל העם אמרו אמן׃ 18 ארור מתעה
עור בדרך וכל העם אמרו אמן׃
19 ארור מטה משפט גר יתום
ואלמנה וכל העם אמרו אמן׃
20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו וכל העם אמרו אמן׃
21 ארור שכב עם כל בהמה וכל העם
אמרו אמן׃ 22 ארור שכב עם אחתו
בת אביו או בת אמו וכל העם אמרו
אמן׃ 23 ארור שכב עם חתנו וכל
העם אמרו אמן׃ 24 ארור מכה רעהו
בסתר וכל העם אמרו אמן׃
25 ארור לקח שחד להכות נפש דם
נקי וכל העם אמרו אמן׃
26 ארור אשר לא יקים את דברי
התורה הזאת לעשות אותם וכל העם
אמרו אמן׃ 28 והיה אם שמע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל
גוי הארץ׃ 29 והיו כל העמים אשר
תחת כל השמים כי יראו כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך׃
30 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב
והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
31 ולא תסור מכל הדברים אשר
אנכי מצה אתכם היום ימין ושמאול
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
32 ולמען תשמע אל משפטי כל אשר
אנכי מצוך היום ועשיתם אתם׃
33 לא תוסיפו לבלתי הלך בדרך
אשר צוה יהוה אלהיך לכם לשבת
בארצו׃ 34 ובמלכך עליך מלך
לבלתי רבות לו כסף וזהב לא יהיה
לו׃ 35 ולא ישיב העם מצרים
לשוב לדרת סוס ויהוה אמר לכם
לא תוספון לשוב דרך הזה עוד׃
36 ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד׃
37 והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על
ספר מלפני הכהנים הלוים׃
38 והיה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען למד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם׃
39 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאל למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל׃ 40 והכהנים הלוים
כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה
עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון׃
41 ונחלה לא יהיה לו בתוך אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו׃
42 ואת הלוי אשר בשעריך תעזב
כי אין לו חלק ונחלה עמך׃
43 כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
כתועבות הגוים ההם׃ 44 לא יהיה
בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
עונן ומנחש ומכשף׃ 45 וחבר חבר
ודרש אוב וידעני ודרש אל המתים׃
46 כי תועבת יהוה כל עשה אלה
ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך
מגרשם מפניך׃ 47 תמים תהיה עם
יהוה אלהיך׃ 48 כי הגוים האלה
אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
לך יהוה אלהיך׃ 49 נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך
אליו תשמעון׃ 50 ככל אשר שאלת
מאת יהוה אלהיך בחרב בהקהל לא
אמרת לא אוסף לשמע את קול יהוה
אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות׃ 51 ויאמר יהוה
אלי היטיבו אשר דברו׃ 52 נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצונו׃ 53 והיה האדם אשר לא ישמע
אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו׃ 54 אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר
ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת
הנביא ההוא׃ 55 וכי תאמר בלבבך
איכה נדע את הדבר אשר לא דברו
יהוה׃ 56 אשר ידבר הנביא בשם יהוה
ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר
אשר לא דברו יהוה בזדון דברו לא
תגור ממנו׃ 57 כי תצא מלחמה על
אויביך ורואת סוס ורכב עם רב לא
תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך
מארץ מצרים׃ 58 והיה בקרבתכם אל
המלחמה ונגש הכהן אל העם ואמר
אליהם׃ 59 שמע ישראל אתם קרבים
היום אל מלחמה אל יתרך לבבכם אל
תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם
כי יהוה אלהיכם הולך עמכם להלחם
לכם עם אויביכם להושיע אתכם׃
60 ודברו השטרים אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו׃ 61 ומי האיש אשר
נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו
ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יקחנה׃ 62 ויספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא
ורך הלבב ילך ויסב לביתו ולא יסיג
את לבב אחיו׃ 63 והיה כאשר כלו
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי
צבאות בראש העם׃ 64 כי תצא אל
מלחמת אויביך ורואת סוס ורכב עם
רב לא תירא מהם כי יהוה אלהיך
עמך המעלך מארץ מצרים׃
65 ויהי כי תקרב אל עיר להלחם
עליה וקראת אליה לשלום׃
66 והיה אם שלום תענך ופתחה לך
והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך׃ 67 ואם לא תשלים
עמך ועשתה עמך מלחמה וצרתה אליה
ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את
כל זכריה לפי חרב׃ 68 רק הנשים
והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר
כל שללה תבז לך ואכלת את שלל
אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך׃
69 כה תעשה לכל הערים הרחקות
מאד מאד אשר לא מערי הגוים האלה
הנה׃ 70 רק מערי העמים האלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
כל נשמה׃ 71 כי החרם תחרימם
החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי
והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך׃
72 למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות
ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם׃
73 כי תצר אל עיר ימים רבים
להלחם עליה לתפשה לא תשחית את
עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה
לבוא מפניך במצור׃ 74 רק עץ אשר
תדע כי לא עץ מאכל הוא אותו תשחית
וכרתת ובנית מצור על העיר אשר
תעשה עמך מלחמה עד רדתה׃
75 אם לא יבקש איש אחיו לשבת
בבית אביו ולא יבא אל הקהל יהוה
עמני ועמון ומואב גם הם עשרת דורות
לא יבאו אל הקהל יהוה עמני ועמון
ומואב גם הם עשרת דורות לא יבאו
אל הקהל יהוה׃ 2 עד עולם׃
3 עמני ומואבי לא יבא בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא להם עד עולם
עולם׃ 4 יען אשר לא קדמו אתכם
בלחם ובמים בדרך בצאתכם מן
מצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן
בעור מן פתור ארם נהרים לקללך׃
5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל
בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה
אלהיך׃ 6 לא תדרש שלמם וטובתם
כל ימיך לעולם׃ 7 לא תתעב אדמי
כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר
היית בארצו׃ 8 בנים אשר יולדו
להם דור שלישי יבא להם בקהל
יהוה׃ 9 כי תצא מחנה על איביך
ונצרת מכל דבר רע׃ 10 אם יהיה
בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
אל תוך המחנה׃ 11 והיה לפנות
ערב ירחץ במים ובבא השמש יבא
אל תוך המחנה׃ 12 ומחוץ למחנה
יהיה לך ויצאת שמה החוצה׃
13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה
בשבתך החוצה וחפרת בה ושבת
וכסית את צאתך׃ 14 כי יהוה
אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך
ולתת איביך לפניך והיה מחנך
קדוש ולא יראה בך ערות דבר
ושב מאחריך׃ 15 לא תסגיר עבד
אל אדניו אשר הציל אליך מיד
אדניו׃ 16 עמך ישב בקרבך במקום
אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו
לא תונה אתו׃ 17 לא יהיה קדשה
מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני
ישראל׃ 18 לא תביא אתן זונה
ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל
נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
שניהם׃ 19 לא תשיך אחיך נשך
כסף נשך אכל נשך דבר׃ 20 לנכרי
תשיך ולאחיך לא תשיך למען
יברכך יהוה אלהיך בכל משלח
ידך על האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה׃ 21 כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש
יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא׃
22 וכי תחדל לנדר לא יהיה בך
חטא׃ 23 מוצא שפתיך תשמר
ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך
נדבה אשר דברת בפיך׃ 24 כי
תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
לשבעך נפשך ואל כליך לא תתן׃
25 כי תבא בקמת רעך וקטפת
שבלים בידך ומגל לא תניף על
קמת רעך׃ 26 כי יקח איש אשה
ובעלתה והיה אם לא תמצא חן
בעיניו אשר מצא בה ערות דבר
וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מבית׃ 27 וכי תחדל לנדר
לא יהיה בך חטא׃ 28 מוצא שפתיך
תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה
אלהיך נדבה אשר דברת בפיך׃
29 מותר אם לא יבעל לה׃ 30 לא
יקח איש את אשת אחיו לגלות כנף
אביו׃ 31 גם לא יבא איש אל אשת
אחיו לא יגלה ערות אחיו׃ 32 כי
יבנו בתים חדשים ועשית מעקה
לגגך ולא תשים דמים בביתך כי
יפל הנפל ממנו׃ 33 לא תחרש
בשור ובחמר יחדו׃ 34 לא תחסם
שור בדישו׃ 35 כי יהיו אחים
יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא
יהיה אשת המת החוצה לאיש זר
יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה
ויבמתה׃ 36 והיה הבכור אשר תלד
יקום על שם אחיו המת ולא ימחה
שמו מישראל׃ 37 וכי לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה היבמה
השערה אל הזקנים ואמרה מאן
יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא
אבה יבמי׃ 38 אז קראו לו זקני עיר
ודברו אתו והעמד ואם עמד לאמר
לא חפצתי לקחתה׃ 39 ונגשה יבמתו
אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו
מרגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו׃ 40 ונקרא שמו בישראל בית
חלוץ הנעל׃ 41 וכי יריבון אנשים
יחדו איש ואחיו ונגשה אשת האחד
להציל את איש מכה בידו ושלחה
ידה ואחזה במבשיו׃ 42 וקצתה כפה
לא תחוס עינך׃ 43 אבן ואבן לא
יהיה לך בכיסך גדולה וקטנה׃
44 איפת ואיפת לא יהיה לך בביתך
גדולה וקטנה׃ 45 אבן שלמה וצדק
יהיה לך איפת שלמה וצדק יהיה לך
למען יאריכון ימיך על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך׃ 46 כי תועבת
יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה
עולה׃ 47 זכר את אשר עשה לך עמלק
בדרך בצאתכם ממצרים׃ 48 אשר
קרך בדרך וזנב כל הנחשלים אחריך
והאתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃
49 והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל
אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר
עמלק מתחת השמים לא תשכח׃
26 והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
בה׃ 2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה
אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 3 והלכת אל הכהן אשר יהיה
בימים האלה ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃
4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
לפני מזבח יהוה אלהיך׃ 5 וענית
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד
אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט
ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃
6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו
עלינו עבדה קשה׃ 7 ונצעק אל יהוה
אלהי אבתינו וישמע יהוה את קולנו
וירא את עניינו ואת עמלנו ואת
לחצנו׃ 8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד
חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל
ובאתות ובמופתים׃ 9 ויביאנו אל
המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת
ארץ זבת חלב ודבש׃ 10 ועתה הנה
הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר
נתת לי יהוה והנחתו לפני יהוה
אלהיך והשתחויתה לפני יהוה
אלהיך׃ 11 ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה
והלוי והגר אשר בקרבך׃
12 כי תכלה לעשר את כל מעשר
תבואתך בשנת השלישית שנת
המעשר ונתת ללוי לגר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי
הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי
ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך
אשר צויתני לא עברתי ממצותיך
ולא שכחתי׃ 14 לא אכלתי באנתי
ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא
נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה
אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃
15 השקיפה ממעון קדשך מן השמים
וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבתינו
ארץ זבת חלב ודבש׃ 16 היום הזה
יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים
האלה והמשפטים ושמרת ועשיתם
אתם בכל לבבך ובכל נפשך׃
17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים ולילך בדרכיו ולשמר חקיו
ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקולו׃
18 ויהוה האמירך היום להיות לו
לעם segullah כאשר דבר לך ולשמר
כל מצותיו׃ 19 ולתתך עליון על כל
הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
ולהיותך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר
דבר׃ 27 וצו את כל העם לאמר
שמרו את כל המצוה אשר אנכי מצוה
אתכם היום׃ 2 והיה ביום אשר תעברו
את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך והקמת לך אבנים גדלות
ושדתה אתם בשיד׃ 3 וכתבת עליהם
את כל דברי התורה הזאת בעברך
למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש
כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך׃
4 והיה בעברכם את הירדן תקימו את
האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
היום בהר עיבל ושדתה אתם בשיד׃
5 ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך
מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל׃
6 אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה
אלהיך והעלית עליו עולות ליהוה
אלהיך׃ 7 וזבחת שלמים ואכלת שם
ושמחת לפני יהוה אלהיך׃
8 וכתבת על האבנים את כל דברי
התורה הזאת באר היטב׃
9 ויאמר משה והכהנים הלוים אל כל
ישראל לאמר הס והקשב ישראל היום
הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך׃
10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית
את מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוך
היום׃ 11 וצו משה את העם ביום
ההוא לאמר׃ 12 אלה יעמדו לברך
את העם על הר גרזים בעברכם את
הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר
ויוסף ובנימן׃ 13 ואלה יעמדו על
הר עיבל לקללה ראובן גד ואשר
ונפתלי׃ 14 וענו הלוים ואמרו אל
כל איש ישראל קול רם׃
15 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה
תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם
בסתר וענו כל העם ואמרו אמן׃
16 ארור מקלה אב ואם וכל העם
אמרו אמן׃ 17 ארור משיג גבול רעהו
וכל העם אמרו אמן׃ 18 ארור מתעה
עור בדרך וכל העם אמרו אמן׃
19 ארור מטה משפט גר יתום
ואלמנה וכל העם אמרו אמן׃
20 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה
כנף אביו וכל העם אמרו אמן׃
21 ארור שכב עם כל בהמה וכל העם
אמרו אמן׃ 22 ארור שכב עם אחתו
בת אביו או בת אמו וכל העם אמרו
אמן׃ 23 ארור שכב עם חתנו וכל
העם אמרו אמן׃ 24 ארור מכה רעהו
בסתר וכל העם אמרו אמן׃
25 ארור לקח שחד להכות נפש דם
נקי וכל העם אמרו אמן׃
26 ארור אשר לא יקים את דברי
התורה הזאת לעשות אותם וכל העם
אמרו אמן׃ 28 והיה אם שמע תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את
כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום
ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל
גוי הארץ׃ 29 והיו כל העמים אשר
תחת כל השמים כי יראו כי שם יהוה
נקרא עליך ויראו ממך׃
30 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב
והיית רק למעלה ולא תהיה למטה
כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך
אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות׃
31 ולא תסור מכל הדברים אשר
אנכי מצה אתכם היום ימין ושמאול
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם׃
32 ולמען תשמע אל משפטי כל אשר
אנכי מצוך היום ועשיתם אתם׃
33 לא תוסיפו לבלתי הלך בדרך
אשר צוה יהוה אלהיך לכם לשבת
בארצו׃ 34 ובמלכך עליך מלך
לבלתי רבות לו כסף וזהב לא יהיה
לו׃ 35 ולא ישיב העם מצרים
לשוב לדרת סוס ויהוה אמר לכם
לא תוספון לשוב דרך הזה עוד׃
36 ולא ירבה לו נשים ולא יסור
לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד׃
37 והיה כשבתו על כסא ממלכתו
וכתב לו את משנה התורה הזאת על
ספר מלפני הכהנים הלוים׃
38 והיה עמו וקרא בו כל ימי חייו
למען למד ליראה את יהוה אלהיו
לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת החקים האלה לעשתם׃
39 לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי
סור מן המצוה ימין ושמאל למען
יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל׃ 40 והכהנים הלוים
כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה
עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון׃
41 ונחלה לא יהיה לו בתוך אחיו
יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו׃
42 ואת הלוי אשר בשעריך תעזב
כי אין לו חלק ונחלה עמך׃
43 כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
כתועבות הגוים ההם׃ 44 לא יהיה
בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
עונן ומנחש ומכשף׃ 45 וחבר חבר
ודרש אוב וידעני ודרש אל המתים׃
46 כי תועבת יהוה כל עשה אלה
ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך
מגרשם מפניך׃ 47 תמים תהיה עם
יהוה אלהיך׃ 48 כי הגוים האלה
אשר אתה יורש אותם אל מעננים
ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
לך יהוה אלהיך׃ 49 נביא מקרבך
מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך
אליו תשמעון׃ 50 ככל אשר שאלת
מאת יהוה אלהיך בחרב בהקהל לא
אמרת לא אוסף לשמע את קול יהוה
אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא
אראה עוד ולא אמות׃ 51 ויאמר יהוה
אלי היטיבו אשר דברו׃ 52 נביא
אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי
דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר
אצונו׃ 53 והיה האדם אשר לא ישמע
אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
מעמו׃ 54 אך הנביא אשר יזיד לדבר
דבר בש

35 ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܠܝܘܣܦ ܘܠܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܘܠܝܘܚܢܢ ܘܠܝܥܩܘܒ ܘܠܬܕܝ ܘܠܫܠܡܐ ܘܠܫܡܥܘܢ ܩܢܝܐܐ ܕܩܪܝܐ ܠܗ ܫܡܥܘܢ 36 ܘܠܝܘܣܦ ܕܐܪܝܡܬܝܐ ܗܘܐ ܡܬܬܝܐ ܕܩܪܝܐ ܠܗ ܒܪܢܒܐ ܕܩܪܝܐ ܠܗ ܒܪ ܢܒܝ

ואבן מאתים כסף נתן לאיש אלהים ויתן לו
אדם ואדם אבן ואבן אדם ואדם אבן ואבן אדם
30 אי אדם אבן ואבן אדם ואדם אבן ואבן אדם
ואבן אדם ואדם אבן ואבן אדם ואדם אבן ואבן
31 ויהי אבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן
אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
32 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
33 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
34 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
35 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
36 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
37 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
38 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
39 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
40 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
41 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
42 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
43 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
44 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
45 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
46 אבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
47 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
48 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
49 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
50 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם

13

1 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
2 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
3 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
4 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
5 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
6 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
7 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
8 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
9 אי אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
10 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
11 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
12 אבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
13 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
14 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
15 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
16 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
17 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
18 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
19 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
20 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
21 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
22 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
23 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
24 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
25 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
26 אבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
27 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
28 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
29 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
30 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
31 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
32 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
33 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
34 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
35 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
36 ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם
ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם ואבן אדם

מלכים ראשון 14

14 ובעת ההיא חלה אבימלך בן־ירבעם׃ 2 ויאמר ירבעם אל־אשתו קומי־נא והתנכרי
ולא תדעי כי־אשת ירבעם את׃ ולכי שלו־שם ואת־אחיה הוא־דבר אלי־אודות
המלך עליו־זאת׃ 3 וקחת בידך עשרה לחם ונקדים ונבלת־דבש ובאת אליו
הוא יגיד־לך מה־יהיה לנער׃ 4 ותעש־כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
בית אחיה ואחיה לא־יכל כי־קשו עיניו מזקנה׃ 5 ויהוה אמר אל־אחיה הנה אשת
ירבעם באה לדרוש־דבר מאתך בעבור בנה כי־חלה אתה ודברת אליה כה
וכה והיה בבאה׃ 6 ותהי כשמע אחיה את־קול רגליה הבאה בפתח ויאמר בואי
אשת ירבעם למה־זה את־מתנכרת ואני שלוח אליך קשה׃ 7 לכי אמרי אליה כה
אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך העם ואתן אותך נגיד על־
עמי ישראל׃ 8 וקרעתי הממלכה מבית דוד ואתן אותה לך ולא היתה כאשר
עבדי דוד אשר שמר מצותי והלך אחרי בכל־לבבו לעשות הישר בעיני׃
9 ותרע מכל אשר־עשו אבתיך ותלך ותעש־לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתה הטלתני אחרי גוך׃ 10 לכן הנני מביא רעה אל־בית ירבעם והכרתי לירבעם
משתין בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם כאשר יבער הגלל
עד־תמו׃ 11 המת לירבעם בעיר תאכלנו הכלבים ומת בשדה תאכלו העוף
כי יהוה דבר׃ 12 ואתה קום־לך לבית אביך ובבאך רגלך העיר תמות הנער׃
13 וספדו־לו כל־ישראל וקברתם אתו כי־זה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם
אשר־נמצא בו דבר־טוב אל־יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם׃ 14 והקים יהוה לו
מלך על־ישראל אשר יכרת את־בית ירבעם היום ההוא׃ 15 וגם־עתה הכה יהוה
את־ישראל כאשר ינוע הקנה במים והנתש את־ישראל מעל האדמה הטובה הזאת
אשר־נתן לאבתם והזרה אותם מעבר לנהר יען אשר־עשו את־אשרתם מכעיסים
את־יהוה׃ 16 ויתן את־ישראל בגלל חטאות ירבעם אשר חטא וחטא את־ישראל׃
17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצה היא הבאה אל־הסף הבית׃ 18 ויספדו
אתו כל־ישראל ויקברו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה הנביא׃ 19 ויתר
דברי ירבעם אשר־נלחם ואשר מלך הנה כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם־אבתיו
ויקבר נדב בנו תחתיו׃ 21 ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה בן־ארבעים שנה
מלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום שמו שם
ושם אמו נעמה העמונית׃ 22 ויעשה יהודה הרע בעיני יהוה ויקנאו אתו
מכל אשר־עשו אבתיו בחטאתם אשר חטאו׃ 23 כי בנו להם במות ומצבות
ואשרים על כל־גבעה רמה ותחת כל־עץ רענן׃ 24 וגם־קדש היה בארץ
עשו כתועבות הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל׃ 25 ויהי בשנת
חמש עשרה למלך רחבעם עלה שישק מלך־מצרים על־ירושלים׃ 26 ויקח
את־אוצרות בית־יהוה ואת־אוצרות בית המלך הכל לקח וגם את־מגני
הזהב אשר עשה שלמה׃ 27 ועשה תחתיהם רחבעם המלך מגני נחשת
והפקיד על־יד שרי הרצים שמרים פתח בית המלך׃ 28 והיה בבוא המלך
בית יהוה נשאום הרצים והשיבום אל־תא הרצים׃ 29 ויתר דברי רחבעם
וכל־אשר עשה הלא הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃
30 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל־הימים׃ 31 ויישן רחבעם
עם־אבתיו ונקבר עם־אבתיו בעיר דוד ושם אמו נעמה העמונית ויתי אבים בנו
תחתיו׃

מלכים ראשון 15

15 ובשנת שתים עשרה למלך ירבעם בן־נבט מלך אבים על־יהודה׃
2 שלש שנים מלך בירושלים ושם אמו מעכה בת־אבשלום׃ 3 והלך בכל־חטאת
אביו אשר עשה לפניו ולא היתה לבבו שלם עם־יהוה אלהיו כלבב דוד אביו׃
4 כי־למען דוד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלים להקים את־בנו אחריו
והעמיד את־ירושלים׃ 5 יען אשר־עשה דוד הישר בעיני יהוה ולא סר מכל־
אשר־צוהו כל־ימי חיו רק בדבר אוריה החתי׃ 6 ומלחמה היתה בין רחבעם
ובין ירבעם כל־ימי חייו׃ 7 ויתר דברי אבים וכל־אשר עשה הלא הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי יהודה ומלחמה היתה בין אבים ובין ירבעם׃
8 ויישן אבים עם־אבתיו ויקברו אתו בעיר דוד ויתי אסא בנו תחתיו׃
9 בשנת עשרים למלך ירבעם מלך ישראל מלך אסא על־יהודה׃
10 ומלך ארבעים שנה בירושלים ושם אמו מעכה בת־אבשלום׃
11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו׃ 12 וביער הקדשים מן־הארץ
ויסר את כל־הגלולים אשר עשו אבתיו׃ 13 וגם את־מעכה אמו הסיר מגבירה
יען אשר עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את־מפלצתה ושרף בנחל קדרון׃
14 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם־יהוה כל־ימיו׃
15 והבאת אביו וקדשיו הביא בית יהוה כסף וזהב וכלים׃ 16 ומלחמה היתה
בין אסא ובעשא מלך ישראל כל־ימיהם׃ 17 ועלה בעשא מלך־ישראל על־יהודה
ויבן את־הרמה לבלתי־תת יוצא ובא לאסא מלך־יהודה׃ 18 ויקח אסא את־כל־
הכסף והזהב הנותרים אשר אצר בית יהוה ואת־אוצר בית המלך ויתן ביד־
עבדיו וישלחם אסא המלך אל־בן־הדד בן־טברימון בן־חזיון מלך ארם היושב
בדמשק לאמר׃ 19 ברית אין בינו ובינך ובין אבי ובין אביך הנה שלחתי לך
שחד כסף וזהב לכה הפר את־בריתך את־בעשא מלך־ישראל ויעלהו מעלי׃
20 ויאבן בן־הדד אל־אסא המלך ויתן את־שרי חילו אל־ערי ישראל ויכו
את־עיון ואת־דן ואת־אבל בית מעכה ואת־כל־כנרות על־כל־ארץ נפתלי׃
21 והי כשמע בעשא ויחדל מבנות את־הרמה וישב בתרצה׃ 22 והמלך אסא
הזכיר את־כל־יהודה אין נקי לא־יצא מחדר וחתן ומכלה מן־חדרה ומן־
חופתה׃ 23 ויתר כל־דברי אסא וכל־גבורתו וכל־אשר־עשה וערי אשר בנה
הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ 24 ויישן אסא עם־אבתיו
ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד אביו ויתי יהושפט בנו תחתיו׃
25 ונדב בן־ירבעם מלך על־ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה ויהי על־
ישראל׃ 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר־החטיא
את־ישראל׃ 27 ויקשר עליו בעשא בן־אחיה מבית יששכר ויכהו בעשא בשער
פלשתים ונדב וכל־ישראל צרים על־פלשתים׃ 28 ויהי בשנת שלש לאסא
מלך יהודה ויחי תחתיו׃ 29 והי כשבתו המלך ויכה את־כל־בית ירבעם לא
השאיר נשמה לירבעם עד־השמדו אותו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה
השלוני׃ 30 על־חטאות ירבעם אשר חטא וגם אשר־החטיא את־ישראל בכעסו
אשר כעס את־יהוה אלהי ישראל׃ 31 ויתר דברי נדב וכל־אשר עשה הלא־הם
כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין
בעשא מלך־ישראל כל־ימיהם׃ 33 בשנת שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא
בן־אחיה על־כל־ישראל בתרצה ארבע ועשרים שנה׃ 34 ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר־החטיא את־ישראל׃ 35 ויהי דבר־יהוה אל־יהוא
בן־חנני אל־בעשא לאמר׃ 36 יען אשר רוממתיך מן־העפר ואתן אותך נגיד על־
עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את־עמי ישראל להכעיסני בחטאתם׃
37 הנני מבער אחרי בעשא ואחרי בית׃ 38 ונתתי את־בית בעשא כבית
ירבעם בן־נבט׃ 39 את־הרע בעיני יהוה לעשות אשר־עשה בעשא ובית׃
40 ויתר דברי בעשא וגבורתו אשר־עשה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 41 ויישן בעשא עם־אבתיו ויקבר בתרצה ויתי אלה בנו תחתיו׃

16 ופנה פרעה ויקרא ליעקב ויאמר אליו מה
מה שנתת לי ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני
מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי
שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבתי בימי
מגוריהם 3 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני
פרעה 4 ויאמר פרעה אל יעקב לאמר הטוב
בעיניך ארץ מצרים הארץ לפניך אביך ואחיך
שב יושבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם אותם שרי מקנה על אשר לי
5 ויבא יעקב ויוסף את אביהם לפני פרעה
ויברך יעקב את פרעה 6 ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיך באו אליך 7 ארץ מצרים
לפניך במיטב הארץ הושב את אביך ואת
אחיך בארץ גשן אם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמתם אותם שרי מקנה על אשר לי
8 ויביא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני
פרעה ויברך יעקב את פרעה 9 ויאמר פרעה
אל יעקב כמה ימי שני חייך ויאמר יעקב
אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה
מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את
ימי חיי אבתי בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה 11 ויושב יוסף
אביו ואחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים
במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה
12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל
בית אביו לחם לפי הטף 13 ולחם אין בכל
הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני הרעב 14 ויקבץ יוסף את כל
הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען
בשבר אשר הם שברים ויביא יוסף את הכסף
בית פרעה 15 ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף
לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס
כסף 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס כסף 17 ויביאו
את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנם בשנה
ההוא 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני
כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני בלתי גויתינו ואדמתנו
19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו
קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשמם 20 ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב והיתה הארץ
לפרעה 21 והעם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו 22 רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם 23 ויאמר יוסף אל העם
הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה
הרי לכם זרע וזרעתם את האדמה 24 והיה
בתבואת ונתתם חמשית לפרעה וארבע
היד תהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם 25 ו, ויאמרו
החיתנו מצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה 26 ו, וישם יוסף אתה לחק עד היום
הזה על אדמת מצרים לפרעה חמשית
רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה
27 ו, וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד 28 ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה
29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו
ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן בעיניך
שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד
ואמת אל נא תקברני במצרים 30 ושכבתי
עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני
במקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך
31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו
ישראל על ראש המטה

17 ויהי אחר
הדברים האלה ויגד ליוסף הנה אביך חלה
ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת
אפרים 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף
בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה
3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי
בלוז בארץ כנען ויברך אתי 4 ויאמר אלי
הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים
ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
אחזת עולם 5 ועתה שני בניך הנולדים לך
בארץ מצרים עדי באי אליך מצרימה לי
הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי
6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו
על שם אחיהם יקראו בנחלתם 7 ואני
בבאי מפדן רחל מתה עלי בארץ כנען
בדרך עוד כבת הארץ לבא אפרתה
ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם
8 ויראו בני ישראל את יוסף ויאמר מי אלה
9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן
לי אלהים בזאת ויאמר קחם נא אלי
ואברכם 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא
יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם
ויחבק להם 11 ויאמר ישראל אל יוסף
ראה פניך לא פללתי והנה האראך גם את
זרעך 12 ויוצא יוסף אתם מברכיו וישתחו
לאפיו ארצה 13 ויקח יוסף את שניהם
אפרים בימינו מנגד לשמאל ישראל ומנשה
בשמאלו מנגד לימין ישראל ויגש אליו
14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש
אפרים והוא הצעיר ושכל את שמאלתו על
ראש מנשה שכל את ידתיו כי מנשה הבכור
15 ויברך אתיוסף ויאמר האלהים אשר
התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים
הרעה אתי מעודי עד היום הזה 16 המלאך
הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים
ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק
וידגו לרב בקרב הארץ 17 ויראה יוסף כי
ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר את יד
אפרים על ראש מנשה 18 ויאמר יוסף אל
אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך
על ראשו 19 (Hadēs g86) וימאן אביו ויאמר
ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם
הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו
וזרעו יהיה מלא הגוים 20 וברכם ביום
ההוא לאמר בך יברך ישראל אמר אלהים
ישיתך כאפרים וכמנשה וישם את אפרים
לפני מנשה 21 ויאמר ישראל אל יוסף
הנני מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם
אל ארץ אבתיכם 22 ואני נתתי לך שכם
אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי

19

ויקרא יעקב אל בניו
ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא
אתכם באחרית הימים 2 הקבצו ושמעו בני
יעקב והקשיבו אל ישראל אביכם 3 ראובן
בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז 4 פחז כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת יצועי עלה 5 שמעון
ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם 6 בסדם
אל תבא נפשי בעצתם אל תחד כבדי כי
באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור
7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף
אויביך ישתחוו לך בני אביך 9 גור אריה
יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה
וכלביא מי יקימנו 10 לא יסור שבט מיהודה
ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה
ולו יקהת עמים 11 אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס בין יין לבשו
ודם ענבים סותה עינים מיין ולבן שנים
מחלב 12 זבולן לחוף ימים ישכן והוא
לחוף אניות ויכתו צידן על יפתח
13 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים
14 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה
ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד
15 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל
16 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור
17 לישועתך קויתי יהוה 18 גד גדוד יגודנו
והוא יגד עקב 19 מאשר שמנה לחמו
והוא יתן מעדני מלך 20 נפתלי אילה
שלחה הנתן אמרי שפר 21 יוסף בן פרת
בן עלי עין בנות צעדה עליו 22 ויתגרו
ויבעלהו וישטמהו בעלי חצים
23 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי
ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן
ישראל 24 מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם
25 ברכות אביך גברו על ברכת הרי
עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף
ולקדקד נזיר אחיו 26 ברכת אביך
גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת
עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל
עד ולערב יחלק שלל

18 כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר ואת כל אשר
דבר אליהם אביהם ויברך אתם איש
אשר כברכתו בירך אתם 29 ויצו אתם
ויאמר אליהם אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה
עפרון החתי 30 המערה אשר בשדה
המכפלה אשר על פני ממרא בארץ
כנען אשר קנה אברהם את השדה
מעם עפרון החתי לאחזת קבר
31 שמה קברו את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה
אשתו ושמה קברתי את לאה
32 מקנה השדה והמערה אשר בו מאת
בני חת 33 ויכל יעקב מצות בניו
ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף
אל עמיו

20 ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו וישק לו 2 ויצו יוסף את
עבדיו את הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרופאים את ישראל 3 ויכלו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנוטים
ויבכו מצרים אתו שבעים יום
4 ויעברו ימי בכיו ויאמר יוסף אל בית
פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם
דברו נא באזני פרעה לאמר 5 אבי השבעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי
בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובה 6 ויאמר פרעה
עלה וקבר את אביך כאשר השבעך
7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו
כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ
מצרים 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן
9 ועמו עלו גם רכב וגם פרשים היה המחנה
כבד מאד 10 ויבאו עד גרן האטד אשר
בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול
וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים
11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים
על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר
הירדן 12 ויעשו בניו לו כן צוה אתם
13 וישאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו
אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה
אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן
החתי על פני ממרא 14 וישב יוסף מצרים
הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו
אחרי קברו את אביו 15 ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו
יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר
גמלנו אתו 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך
צוה לפני מותו לאמר 17 כה תאמרו ליוסף
אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדברם אתו 18 וגם
אחיו הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך
לעבדים 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
כי התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם רב 21 ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם
וינחם אתם וידבר על לבם

21 ויגד יוסף לאביו ולאחיו
ולכל בית אביו לאמר אעלה נא אגיד
לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר
בארץ כנען באו אלי 2 והאנשים רעי צאן
כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרם הביאו
את אשר להם 3 והיה כי יקרא לכם פרעה
ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו
גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן
4 ואמרתם אל פרעה לגור בארץ באנו
כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד
הרעב בארץ כנען ועתה נשב נא עבדיך
בארץ גשן 5 ויבא פרעה אל יוסף לאמר
אביך ואחיך באו אליך 6 ארץ מצרים
לפניך הוא הטב את אביך ואת אחיך
ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי
חיל ושמתם אותם שרי מקנה על אשר לי
7 ויביא יוסף את יעקב אביו ויעמידהו
לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה
8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני
חייך 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני
מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים
היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי
אבתי בימי מגוריהם 10 ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה 11 ויושב
יוסף אביו ואחיו ויתן להם אחוזה
בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס
כאשר צוה פרעה 12 ויכלכל יוסף את
אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף 13 ולחם אין בכל הארץ
כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים
וארץ כנען מפני הרעב 14 ויקבץ יוסף
את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים
ויביא יוסף את הכסף בית פרעה
15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען
ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו
לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף
16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה
לכם במקניכם אם אפס כסף 17 ויביאו
את מקנהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם
בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנם בשנה
ההוא 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו
בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני
כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני
לא נשאר לפני אדני בלתי גויתינו ואדמתנו
19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו
קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות
והאדמה לא תשמם 20 ויקן יוסף את כל
אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
שדהו כי חזק עליהם הרעב והיתה הארץ
לפרעה 21 והעם העביר אתו לערים מקצה
גבול מצרים ועד קצהו 22 רק אדמת הכהנים
לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו
את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא
מכרו את אדמתם 23 ויאמר יוסף אל העם
הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה
הרי לכם זרע וזרעתם את האדמה 24 והיה
בתבואת ונתתם חמשית לפרעה וארבע
היד תהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם
ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם 25 ו, ויאמרו
החיתנו מצא חן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה 26 ו, וישם יוסף אתה לחק עד היום
הזה על אדמת מצרים לפרעה חמשית
רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה
27 ו, וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן
ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד 28 ויחי יעקב
בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי
יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה
29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו
ליוסף ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית
עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים
30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים
וקברתני במקברתם ויאמר אנכי אעשה
כדברך 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו
וישתחו ישראל על ראש המטה

מלאך מלאכים
מלאך מלאכים
מלאך מלאכים

מתחת לכנפיו תסתיר אמרתו צור ומגן׃ 5 לא תירא מפחד לילה
מחץ יעופף יומם׃ 6 מדבר באפלה יהלך קטב ישוד בצהרים׃
7 יפל מצדך אלף ורבבה אליך לא יגש׃ 8 רק בעיניך תביט
וגמול רשעים תראה׃ 9 כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך׃
10 לא תאנה אליך רע ונגע לא יקרב באהלך׃ 11 כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך׃ 12 על כפים ישאונך פן תגף
באבן רגלך׃ 13 על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין׃
14 כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי׃ 15 יקרא אלי
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו וכבדהו׃ 16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי׃ 17 אמר לאל מעוזי למה שכחתני למה קדר
אלך בלחץ אויב׃ 18 שלחי אורך ואמתך המה ינחוני יביאוני
אל הר קדשך ואל משכנותיך׃ 19 ואבא אל מזבח אלהים אל
אלהי שמחת גילי ואודך בכנור אלהים׃ 20 מה תשתוחחי נפשי
ותהמי בי חכי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו׃ 21 אלהי
אלי אני שחר אבקשך צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ
ציה ועיף בלי מים׃ 22 כן בקדש חזיתיך לראות עזך וכבודך׃
23 כי טוב חסדך מחיים שפתי ישבחוך׃ 24 כן אברכך בחיי
אשא כפי בשמך׃ 25 כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רנות
יהלל פי׃ 26 אם זכרתיך על משכבי באשמרות הגיתי בך׃
27 כי היית עזרתה ובצל כנפיך ארנן׃ 28 דבקה נפשי אחריך
אותי תמכה ימינך׃ 29 ואלה לשוא יבקשו נפש אל תחתיות
הארץ יגורו׃ 30 יגישהו על ידי חרב מנות שועלים יהיו׃
31 והמלך יגיל באלהים יתהלל כל הנשבע בו כי יסכר פי
דברי שקר׃

19

1 לדוד מזמור׃ השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד
הרקיע׃ 2 יום ליום יביע אומר ולילה ללילה יחוה דעת׃
3 אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם׃ 4 בכל הארץ יצא
קום ובקצה תבל מלותם לשמש שם אהל בהם׃ 5 והוא כחתן
יצא מחופתו ישיש כגבור לרוץ ארח׃ 6 מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו׃ 7 תורת יהוה תמימה
משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי׃ 8 פקודי יהוה
ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת עינים׃ 9 יראת
יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃
10 הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים׃
11 גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב׃ 12 שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני׃ 13 גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז
אתם ונקיתי מפשע רב׃ 14 יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יהוה צורי וגאלי׃

20

1 למנצח מזמור לדוד׃ יענך יהוה ביום צרה יסגבך שם אלהי
יעקב׃ 2 ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃ 3 יזכר כל מנחתך
ועולתך ידשנה סלה׃ 4 יתן לך כלבבך כל עצתך ימלא׃
5 נרנה בישועתך ובשם אלהינו נדגל׃ ימלא יהוה כל משאלתיך
׃ 6 עתה הושיע יהוה משיחו יענהו מן שמי קדשו בגבורות
ישע ימינו׃ 7 אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יהוה
אלהינו נזכיר׃ 8 המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד׃
9 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו׃

21

1 למנצח מזמור לדוד׃ יהוה בעזך ישמח מלך ובישועתך
מה יגיל מאד׃ 2 תאות לבו נתת לו וארמת שפתיו לא מנעת
סלה׃ 3 כי תקדמנו ברכות טוב שית לראשו עטרת פז׃
4 חיים שאל ממך נתת לו אורך ימים עולם ועד׃ 5 גדול
כבודו בישועתך הוד והדר תשית עליו׃ 6 כי שתיתהו ברכות
לעד תחדהו בשמחה את פניך׃ 7 כי המלך בטח ביהוה ובחסד
עליון בל ימוט׃ 8 תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא
שנאיך׃ 9 תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו ובלעם
אש תאכלמו׃ 10 פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם׃
11 כי נטו עליך רע חשבו מזמה בל יוכלו׃ 12 כי תשיתמו
שכם מיתרתיך תכין על פניהם׃ 13 רומה יהוה בעזך נשירה
ונזמרה גבורתך׃

30 ויעבר אליו חיל רב מאד ויכה אתו
מלך ארם ויברח העיר אפקה ויפל
החומה על עשרים ושתים אלף איש
הנשארים ובן הדד נס ויבא העיר
31 ויאמרו עבדיו אליו הנה נא שמענו
כי מלכי בית ישראל מלכי חסד הם
נשים נא שקים בחלצינו וחבלים
בראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי
32 ויחגרו שקים בחלציו וחבלים
בראשיו ויבא אל מלך ישראל ויאמר
עבדך בן הדד אמר נא תחי נפשי
33 והאנשים נחשו ויבהלו מהרה
מאתו ויאמרו אחיך בן הדד ויאמר
אמרו נא בא חיו אמר בן הדד
34 ויאמר אליו לכו הביאו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו אל המרכבה
ויאמר אל מלך ישראל ערים אשר
לקח אבי מאת אבי אשיב לך וחוצות
תשים לך בדמשק כאשר שם אבי
בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת
לו ברית ושלחו

21

1 והנבות היזרעאלי היה כרם אשר
ביזרעאל אצל היכל שמרון מלך
שמרון לאמר 2 אחאב אל נבות לאמר
תן לי את כרמך ויהי לי לגן ירק
כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך
תחתיו כרם טוב מזה אם טוב בעיני
אם תאמר אמכר לך מחיר כספו
4 ויבא אחאב אל ביתו זעף וסר
מדבר אל נבות היזרעאלי אשר דבר
אליו לאמר לא אתן את נחלת אבתי
לך ויבא אל ביתו ויתרעם אחאב
5 ויבא אליו איזבל אשתו ותאמר
אליו מדוע רוחך סרה ולא אכל לחם
6 ויאמר אליו כי אדבר אל נבות
היזרעאלי ואמר אליו תן לי כרמך
בכסף אם חפץ אתה ויען אמר לא
אתן כרמי לך ותאמר איזבל אשתו
אליו אתה עתה עשית מלוכה על
ישראל קום אכל לחם וטב לבבך
אנכי אתן לך את כרם נבות היזרעאלי
8 ותכתב ספרים בשם אחאב
ותחתם בחותמו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים אשר בעיר
אשר יושבים את נבות 9 וכתבה
בספרים לאמר קראו צום והושיבו
את נבות בראש העם 10 והושיבו
שני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו
אתו לאמר ברכת אלהים ומלך
ויוציאוהו ורגמוהו ויומת 11 ויאמרו
אנשי עיר מולדתו הזקנים והחרים
אשר יושבים בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם 12 קראו צום
והושיבו את נבות בראש העם
ושני אנשים בני בליעל נגדו ויעידו
אתו לאמר ברכת אלהים ומלך
ויוציאוהו ויסקלוהו ויומת 13 ויבא
אל איזבל לאמר סקל נבות ויומת
14 ויבא מלאך אל אליהו התשבי
לאמר קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה הוא בגת
נבות לרשתה 15 ואתה תדבר אליו
לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם
ירשת ויאמר אליו כה אמר יהוה
במקום אשר לחכו כלבים את דם
נבות ילחכו כלבים גם אתה 16 ויהי
כשמע אחאב כי מת נבות ויקם
אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו 17 והדבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר 18 קום רד לקראת
אחאב מלך ישראל אשר בשמרון הנה
הוא בגת נבות לרשתה אשר דבר
אליו לאמר 19 וגם כי אם אמרת
אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת
וגם ירשת ואמרת אליו לאמר כה
אמר יהוה במקום אשר לחכו כלבים
את דם נבות ילחכו כלבים דמך
אף אתה 20 (aiōn g165) ויאמר אחאב
אל אליהו המצאתני אויבי ויאמר
מצאתי יען התמכרך לעשות הרע
בעיני יהוה 21 הנני מביא עליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין
בקיר ועצור ועזוב בישראל 22 ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה בגלל הכעס אשר
הכעסתני והחטיא את ישראל 23 וגם
אל איזבל דברו יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל 24 המת
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והנשאר
בשדה יאכלו עוף השמים 25 רק לא
היה כאחאב אשר התמכר לעשות הרע
בעיני יהוה אשר הסיתה איזבל אשתו
26 ותעב מאד ללכת אחרי הגלולים
ככל אשר עשו האמרי אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל 27 והיה
כשמע אחאב את הדברים האלה
וקרע בגדיו וישם שק על בשרו
ויצם בשק וילך לאט 28 והדבר יהוה
אל אליהו התשבי לאמר 29 הראית
כי נכנע אחאב מפני הנני לא אביא
את הרעה בימיו בימי בנו אביא
את הרעה על ביתו

22

1 וישבו שלש שנים אין מלחמה
בין ארם לבין ישראל 2 ויהי בשנה
השלישית ירד יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל 3 ויאמר מלך ישראל
אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד
ואנחנו מחשים מקחתה מיד מלך
ארם 4 ויאמר אל יהושפט העמך
תלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 5 ויאמר
יהושפט אל מלך ישראל דרש נא
כדבר יהוה היום 6 ויקבץ מלך
ישראל את הנביאים כארבע מאות
איש ויאמר אליהם הנלך עד רמת
גלעד למלחם ואם חדלו ויאמרו עלה
ונתן אדני ביד המלך 7 ויאמר
יהושפט הפה אין פה נביא יהוה
עוד ונדרשה מאתו 8 ויאמר מלך
ישראל אל יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאתו ואנכי שנאתיו
כי לא יתנבא עלי טובות כי אם
רעות הוא מיכיהו בן ימלה ויאמר
יהושפט אל המלך אל יאמר המלך
כן 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס
אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלה
10 ומלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה לבשים איש בגדו יושבים
איש בגרן פתח שער שמרון וכל
הנביאים מתנבאים לפניהם 11 ויעש
לו צדקיה בן כנענה קרנים ברזל
ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח
את הארם עד כלותם 12 וכל הנביאים
מתנבאים כן לאמר עלה רמת גלעד
והצלח ונתן יהוה ביד המלך
13 והמלאך אשר הלך לקרא למיכיהו
דבר אליו לאמר הנה דברי הנביאים
פה אחד טוב אל המלך ויהי נא
דברך כדבר אחד מהם ודברת טוב
14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את
אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר
15 ויבא אל המלך ויאמר אליו מיכיהו
הנלך רמת גלעד למלחם ואם חדלנו
ויאמר אליו עד אחד לא תוסיף
אתך לדבר אמת בשם יהוה
16 ויאמר אליו אני אראה את כל
ישראל נפוצים על ההרים כצאן
אשר אין להם רועה ויאמר יהוה
לא אדנים אלה לשובו איש לביתו
בשלום 17 ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט הלא אמרתי אליך
הלא יתנבא עלי טובות כי אם
רעות 18 ויאמר לכן שמעו דבר יהוה
ראיתי את יהוה יושב על כסאו
וכל צבא השמים עמד עליו מימינו
ומשמאלו 19 ויאמר יהוה מי יפתה
את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל
ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
אמר כן 20 ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה
אליו במה 21 ויאמר אצא והיתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה
ואף תוכל צא ועשה כן 22 ויאמר
יהוה הנה נתן רוח שקר בפי כל
נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
23 ונגש צדקיה בן כנענה ויכה
את מיכיהו על לחי ויאמר אי זה
עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך
24 ויאמר מיכיהו הנך רואה ביום
ההוא אשר תבא חדר בחדר להסתר
25 ויאמר מלך ישראל קחו מיכיהו
והשיבהו אל אמון שר העיר ואל
יואש בן המלך 26 ואמרת כה אמר
המלך שימו זה בבית הכלא והאכילו
לחם לחץ ומים לחץ עד בבואי
בשלום 27 ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה בי
ויאמר שמעו עמים כלם 28 ויעל
מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה
רמת גלעד 29 ויאמר מלך ישראל
אל יהושפט התחפש ובא במלחמה
ומלך ישראל התחפש ויבאו במלחמה
30 ומלך ארם צוה את שרי הרכב
אשר לו לאמר לא תלחמו את קטן
ואת גדול כי אם את מלך ישראל
לבדו 31 והיה כראות שרי הרכב
את יהושפט ויאמרו זה מלך ישראל
ויסבו עליו למלחם ויזעק יהושפט
32 והיה כראות שרי הרכב כי לא
מלך ישראל הוא וישבו מאחריו
33 והיה כראות המלך ישראל כי
לא מלך ישראל הוא וישבו מאחריו
34 ואיש מתמם בקשת ויך את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השריון
ויאמר אל רכבו הפך ידיך והוצאתי
מן המחנה כי נחלתי

23

2 ומראיהם כמראה אבן ספיר ודמות כסא כמראה אדם עליו מלמעלה׃
3 וראיתי כעין חשמל כמראה אש בית סביב מן מראה מתניו ומלמעלה
כמראה אש ונגה לו סביב׃ 4 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום גשם
כן היה מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ונפלתי
על פני ואשמע קול מדבר׃ 5 ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך
ואדברה אתך׃ 6 ותבא בי רוח אחרי דברו אלי ותעמדני על רגלי
ואשמע את המדבר אלי׃ 7 ויאמר אלי בן אדם אני שלח אתך אל בני
ישראל אל גוים המרדים אשר מרדו בי המה ואבותם פשעו בי עד עצם
היום הזה׃ 8 ואתה בן אדם אל תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים
המה לך ואתה אל תירא׃ 9 ואתה בן אדם שמע אשר אני מדבר אליך
אל תמרה כמרי הבית הזה פער פיך ואכל את אשר אני נתן אליך׃
10 וארא והנה יד שלחת אלי והנה בה מגלת ספר׃ 11 ויפרשה לפני
והוא כתב מבפנים ומאחור וכתב בה קינים והגה ויי׳ אמר׃ 12 ותשאני
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה׳ ממקומו׃ 13 וקול
כנפי החיות נשקות אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש
גדול׃ 14 ורוח נשאתני ותבא בי יד יהוה חזקה׃ ואלך במרי בחמת
רוחי ויד יהוה עלי חזקה׃ 15 ואבא אל שבים היושבים אל נהר כבר
ואשב שם משתם׃ ואשב שם שבעת הימים׃ 16 ויהי מקץ שבעת הימים
היה דבר יהוה אלי לאמר׃ 17 בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל ושמעת
מפי דבר והזהרתם מאתי׃ 18 באמרי לרשע מות תמות והזהרתה הוא
לא דברת לרשע מדרכו הרשעה לחיותו הוא רשע בעונו ודמו מידך
אבקש׃ 19 ואתה כי הזהרת רשע ומרשעתו לא שבו ומרשעתו לא שבה
הוא בעונו תמות ואתה את נפשך הצלת׃ 20 בשוב צדיק מצדקתו ועשה
עולה לפני אתן מכשול ומת הוא כי לא הזהרתו בחטאתו ימות ואת
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה ודמו מידך אבקש׃ 21 ואתה כי הזהרת
צדיק מהחטא הצדיק לבלתי חטא וחי חיה הזהר׃ 22 ותהי עלי שם
יד יהוה ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך׃ 23 ואקם
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד עמד ככבוד אשר ראיתי על נהר כבר
ואפל על פני׃ 24 ותבא בי רוח ותעמדני על רגלי ויאמר אלי בא
התחבא בתוך בתיך׃ 25 ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבתים ואסרוך
בהם ולא תצא בתוכם׃ 26 ולשנך אדביק בחכך והיית אלם ולא תהיה
להם כאיש מוכיח כי בית מרי הם׃ 27 ובדברי אתך אפתח את פיך
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל יחדל כי בית
מרי הם׃ 28 ואתה בן אדם קח לך לבנה ושמת אותה לפניך וצרת עליה
עיר ירושלם׃ 29 ונתת עליה צר ובנית עליה דיק ושפכת עליה סלה
ונתת עליה מחנות ושים עליה כרים סביב׃ 30 ואתה קח לך מחבת
 barzel ונתת אותה קיר ברזל בין עיר אליך ונכנת פניך אליה והיתה
נצורה ונצרת אותה אות לבית ישראל׃ 31 ואתה שכב על צדך השמאלי
ושמת את עון בית ישראל עליו מספר הימים אשר תשכב עליו תכל
עונם׃ 32 ואני הנה נתתי לך את עון אבותם מספר הימים שלש מאות
ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל׃ 33 וכלית את אלה ושכבת שנית
על צדך הימין ונשאת עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה
נתתי לך׃ 34 ואתה את אל המצור תכון פניך ונגלה זרועך ונבאת עליה
׃ 35 והנה נתתי עליך עבתים ולא יהפך מצד אל צד עד כלתך ימי
מצור׃ 36 ואתה קח לך מאכל חטים ושעורים ופולת ועדשים ובטש
אתם בכלי אחד ועשית אתם לך לחם מספר הימים אשר אתה שכב על
צדך שלש מאות ותשעים יום תאכלנו׃ 37 ומאכלך אשר תאכל בעשרים
שקל ליום מעת עת תאכלנו׃ 38 ומים בששם תשתה מעת ומשלשת
תשתה׃ 39 ובשר המאכל אשר יהיה עמך בעשרים שקל ליום מעת עת
תאכלנו׃ 40 ומים בששם תשתה׃ 41 ואת בשר המאכל אשר אתה אכל
בתוכו כמשקל עשרים שקל ליום מעת עת תאכלנו׃ 42 ומים בששם
תשתה׃ 43 ויאמר אלי בן אדם בזה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא
בגוים אשר אדיחם שם׃ 44 ואמר אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה
ונבלה וטרפה לא אכלתי מנעורי ועד עתה לא בא בפי בשר פגול׃
45 ויאמר אלי הפך נתתי לך את בקר האדם תחת גואל׃ 46 ואת
מצעך אשר אתה שכב עליו לקחתי מעמך׃ 47 ואתה בן אדם קח לך
אבן אחת ושמתה לנכח פני ירושלם׃

ἀπολεσαι καὶ ἀπολεσον σε ὁ 32 ἐστιν λυσιτελεῖ γὰρ σοι ἵνα
ἀπολῃς μελῶν σου καὶ μὴ ὅλον σου τὸ σῶμα βληθῇς εἰς
γεενναν 33 καὶ εἰ ἡ χειρ σου ἡ δεξια σκανδαλιζει σε κοψον
αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ἵνα ἀπολῃς μελῶν σου
καὶ μὴ ὅλον σου τὸ σῶμα βληθῇς εἰς γεενναν (Geenna g1067) 34
ειπεν δε και ος αν απολυσῃ την γυναικα αυτου παρεκτος λογου
πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι και ος εαν απολελυμενην
γαμησῃ μοιχαται 35 ἐρρέθη δὲ καὶ ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι καὶ
ος εαν γαρ θελησῃ ελθειν προς τον πατερα μου μετα των
αγγελων αυτου τοτε αποδωσει εκαστῳ κατα την πραξιν αυτου
36 ἐὰν γὰρ θέλῃς ἐλθεῖν πρὸς τὸν πατέρα μου μετὰ τῶν ἀγγέλων
αὐτοῦ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ
37 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου
ὡς παιδιον ουκ εισελευσεται εις αυτην 38 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὃς ἐὰν
μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αυτην και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει αυτα επιθεις
αυτοις τας χειρας αυτου 39 καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ κατηύλογεν
τιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῖς

24

και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας
αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα
εχω ζωην αιωνιον ὁ δὲ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδὸν προσδραμὼν
εἷς καὶ γονυπετήσας αὐτὸν ἐπηρώτα αὐτόν διδάσκαλε ἀγαθέ τί
ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον ο δε ειπεν αυτῳ τι με
λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος εντολας οιδας
μη μοιχευσῃς μη φονευσῃς μη κλεψῃς μη ψευδομαρτυρησῃς
μη αποστερησῃς τιμα τον πατερα σου και την μητερα ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ τί με λέγεις ἀγαθόν οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός τὰς
ἐντολὰς οἶδας μὴ μοιχεύσῃς μὴ φονεύσῃς μὴ κλέψῃς μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς μὴ ἀποστερήσῃς τίμα τὸν πατέρα σου καὶ
την μητερα ο δε αποκριθεις ειπεν αυτῳ διδασκαλε ταυτα
παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ
διδάσκαλε ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου
ο δε ιησους εμβλεψας αυτῳ ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτῳ
εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις
και εξει θησαυρον εν ουρανῳ και δευρο ακολουθει μοι ὁ δὲ
ἰησοῦς ἐμβλέψας αὐτῷ ἠγάπησεν αὐτὸν καὶ εἶπεν αὐτῷ
ἕν σοι ὑστερεῖ ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς πτωχοῖς
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι
ο δε στυγνασας επι τῳ λογῳ απηλθεν λυπουμενος ην γαρ
εχων κτηματα πολλα ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθεν
λυπούμενος ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά
περιβλεψαμενος δε ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου
οτι πολυ δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν
του θεου εισελευσονται περιβλεψάμενος δὲ ὁ ἰησοῦς λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι πόσον δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται
οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και
τις δυναται σωθηναι ὁ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγοντες πρὸς
ἑαυτούς καὶ τίς δύναται σωθῆναι
εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις
αδυνατον αλλ' ουχι παρα θεῳ παντα γαρ δυνατα παρα
θεῳ ἐμβλέψας αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λέγει παρὰ ἀνθρώποις
ἀδύνατον ἀλλ' οὐχὶ παρὰ θεῷ πάντα γὰρ δυνατὰ παρὰ
θεῷ
ηρξατο ο πετρος λεγειν αυτῳ ιδου ημεις αφεντες παντα
ηκολουθησαμεν σοι ἤρξατο ὁ πέτρος λέγειν αὐτῷ ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες
πάντα ἠκολουθήσαμέν σοι
ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν
οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η
αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ὁ ἰησοῦς εἶπεν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ
ἀδελφὰς ἢ μητέρα ἢ πατέρα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου
εαν μη λαβῃ εκατονταπλασιονα νυν εν τῳ καιρῳ τουτῳ
οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και
αγρους μετα διωγμων και εν τῳ αιῶνι τῳ ερχομενῳ ζωην
αιωνιον εὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ
οἰκίας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ
ἀγροὺς μετὰ διωγμῶν καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν
αἰώνιον πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι
πρωτοι πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι
πρῶτοι

25

ησαν δε εν τῃ οδῳ αναβαινοντες εἰς ιεροσολυμα και ην
προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο οι δε ακολουθουντες
εφοβουντο παλιν παραλαβων τους δωδεκα ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ
ἀναβαίνοντες εἰς ἱεροσόλυμα καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ἰησοῦς καὶ
ἐθαμβοῦντο οἱ δὲ ἀκολουθοῦντες ἐφοβοῦντο παλιν παραλαβὼν τοὺς
δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτῳ συμβαινειν
ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν
ιδου αναβαινομεν εἰς ιεροσολυμα και παραδοθησεται ο υιος
του ανθρωπου τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και
κατακρινουσιν αυτον θανατῳ ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς ἱεροσόλυμα καὶ
παραδοθήσεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ
γραμματεῦσιν καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ
και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εμπαιξαι αυτῳ
και μαστιγωσαι αυτον και εμπτυσαι αυτῳ και αποκτενουσιν
αυτον και μετα τριας ημερας αναστησεται καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσιν ἐμπαῖξαι αὐτῷ καὶ μαστιγῶσαι αὐτὸν καὶ ἐμπτύσαι
αὐτῷ καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτὸν καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστήσεται
και προσπορευονται αυτῳ ιακωβος και ιωαννης οι υιοι
ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ἵνα ὁ ἰακωβος καὶ ἰωάννης οἱ
υἱοὶ ζεβεδαίου λέγουσιν διδάσκαλε θέλομεν
ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησω υμιν οι δε ειπον
αυτῳ δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων
σου εν τῃ δοξῃ σου ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς σου ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου
ἐν τῇ δόξῃ σου
ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε
πιειν το ποτηριον ο εγω πινω η βαπτισθηναι το βαπτισμα ο
εγω βαπτιζομαι ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω ἢ βαπτισθῆναι τὸ βάπτισμα ὃ
ἐγὼ βαπτίζομαι
οι δε ειπον αυτῳ δυναμεθα ὁ δὲ ιησους ειπεν αυτοις το
ποτηριον ο εγω πινω πιετε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι
βαπτισθησεσθε οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ δυνάμεθα ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς
τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πίεσθε καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι
βαπτισθήσεσθε
καθισαι δε εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν
εμον δοσαι αλλοις οις ητοιμασται καθίσαι δὲ ἐκ δεξιῶν μου ἢ ἐξ
εὐωνύμων μου οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι ἀλλοις οἷς ἡτοίμασται
και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου
και ιωαννου καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ ἰακώβου
καὶ ἰωάννου
ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοις οιδατε
οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων
και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ὁ δὲ ἰησοῦς προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν
ουχ ουτως εστιν εν υμιν αλλ' ος εαν θελῃ εν υμιν μεγας
γενεσθαι εστω υμων διακονος οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας
γενέσθαι ἔστω ὑμῶν διάκονος
και ος εαν θελῃ εν υμιν πρωτος γενεσθαι εστω παντων
δουλος καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν πρῶτος εἶναι ἔστω πάντων δοῦλος
και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθῆναι
αλλ' διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον
αντι πολλων καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι
ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον
ἀντὶ πολλῶν

ומשפטי אשר לא ידעום לא יחיו בהם ואת שבתותי
חללו היו בגלוליהם׃ 25 וגם אני נתתי להם חקים לא
טובים ומשפטים לא יחיו בהם׃ 26 ואטמא אותם
במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמם
למען אשר אדע כי אני יהוה׃ 27 לכן דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד
את אבותיכם גדפו בי מעל׃ 28 כי הביאם אל
הארץ אשר נשאתי את ידי לתת לה׳ ראו כל גבעה
רמה וכל עץ עבות׃ 29 ואמר אליהם מה הבמה
אשר אתם הבאים שם׃ ויקרא שמה במה עד
היום הזה׃ 30 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר
אדני יהוה הלא בדרך אביכם אתם נטמאים
ואחרי שקוציהם אתם זנים׃ 31 ובשא מתנותיכם
בהעביר בניכם באש אתם נטמאים בכל גלוליכם
עד היום ואדרש לכם בית ישראל׃ חי אני נאם
אדני יהוה אם לא אם אדרש לכם׃ 32 ועלה
הרוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה
כגוים כמשפחות הארצות לשרת את העץ
ואבן׃ 33 חי אני נאם אדני יהוה אם לא ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך
עליכם׃ 34 והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בהם ביד
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה׃ 35 והבאתי
אתכם אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם
פנים אל פנים׃ 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם
במדבר ארץ מצרים כן אשפוט אתכם נאם אדני
יהוה׃ 37 והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית׃ 38 ובררתי מכם המרדים
והפשעים בי מארץ מגוריהם אוציא אתם ואל
אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני יהוה׃
39 ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה לכו
עבדו איש גלוליו ואחרי כן אם אינכם שומעים
אלי וחללו את שם קדשי עוד במתנותיכם
ובגלוליכם׃ 40 כי אם בהר קדשי בהר מרום
ישראל נאם אדני יהוה שם יעבדוני כל בית
ישראל כלו בארץ שם ארצה אתם ושם אבקש
את תרומותיכם וראשית מעשרותיכם בכל
קדשיכם׃ 41 בריח הניחוח ארצה אתכם בצאתי
אתכם מן העמים וקבצתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצתם בהם והתקדשתי בכם לעיני הגוים
׃ 42 וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם אל
אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת
לאבותיכם׃ 43 וזכרתם שם את דרכיכם וכל
עלילותיכם אשר נטמאתם בהם ונקטתם בפניכם
בכל הרעות אשר עשיתם׃ 44 וידעתם כי אני יהוה
בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכיכם הרעים
וכמעלליכם הנשחתים בית ישראל נאם אדני
יהוה׃ 45 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 46 בן אדם
שים פניך דרך תימנה והטף אל דרום והנבא
אל יער השדה׃ 47 ואמרת ליער הדרום שמע
דבר יהוה כה אמר אדני יהוה הנני מצית בך
אש ואכלה בך כל עץ רענן וכל עץ יבש לא
תכבה להבת שלהבת ונצרבו בה כל פנים׃
48 וראו כל בשר כי אני יהוה הציתיה לא תכבה׃
49 ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא
משל המשל׃

26

1 ויהי בשנת אחת ועשרים בחדש
הראשון היה דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם
יען אמר צר׳ על ירושלם אהא׳ נשברה דלתות
העמים הסבה אלי׳ אמלאה החרבה׃ 3 לכן כה
אמר אדני יהוה הנני אליך צר׳ והעליתי עליך
גוים רבים כאשר יעלה הים בגליו׃ 4 ושחתו
חומות צר׳ והרסו מגדלתיה׳ וגרפתי עפרה
מ׳ והיתה לצחיחת סלע׃ 5 חרם היא׳ בתוך הים
נטיה׳ כי אני דברתי נאם אדני יהוה׳ והיתה
לבז גוים׃ 6 ובנותיה׳ אשר בשדה׳ בחרב
תהרגנה׳ וידעו כי אני יהוה׃ 7 כי כה אמר
אדני יהוה׳ הנני מביא אל צר׳ מצפון מלך
צור׳ מלך מלכים׳ בסוס ובפרשים׳ ובגלגלים
ובפרשים׳ וקהל׳ עם רב׃ 8 בנותיך בשדה׳
בחרב יהרגו׳ ונתן עליך דיק׳ ושפך עליך
סלול׳ והקים עליך צנה׃ 9 מגן׳ יתן׳ נגד חומתך׳
ומגדלתיך׳ יתוץ׳ בגרזנותיה׳ הרס׃ 10 מרב
סוסיו׳ יכסך עפר׳ מקול פרשים׳ וגלגלים׳
ומרכבות׳ ירעשו חומותיך׳ בבוא׳ מבואים׳
כמבוא׳ עיר׳ נבקעה׃ 11 בפרסת׳ סוסיו׳
תדרוך׳ את כל חוצותיך׳ עמך׳ בחרב׳ יהרגו׳
ומצבות׳ עזך׳ לארצה׳ תרדנה׃ 12 ושללו
חילך׳ ובזזו רכלתך׳ והרסו חומותיך׳ ואת בתי
חמדתך׳ יתוצו׳ אבניך׳ ועציך׳ ועפרך׳ בתוך
המים׳ ישימו׃ 13 והשבתי המון׳ שיריך׳ וכול
נבלי׳ לא יעבר׳ עוד׃ 14 ונתתיך לצחיחת סלע׃
חרם׳ תהיי׳ לא תבנה׳ עוד׃ כי אני יהוה דברתי
נאם אדני יהוה׃ 15 כה אמר אדני יהוה לצר׳
הלא מקול מפלתך׳ בהאנק׳ חלל׳ בהרג׳ רב׳
בהטבח׳ בתוכך׳ הלא׳ ירעשו׳ האיים׃ 16 וירדו
מעל כסאותם׳ כל נשיאי הים׳ והפשיטו מעליהם
אדרתיהם׳ ומחלצות׳ צבעונם׳ יפשטו׳ חרדות׳
ישבו׳ על הארץ׳ וחרדו׳ רגע׳ ושממו׳ עליך׃
17 ונשאו עליך קינה׳ ואמרו׳ לך׳ אבדת׳ נושבת׳
מן הים׳ העיר׳ הללה׳ אשר היתה׳ חזקה׳ בים׳
היא׳ וחיליה׳ אשר נתנו׳ חיתה׳ לכל׳ יושביה׳
אימתם׳ 18 עתה׳ חרדו׳ האיים׳ ביום׳ מפלתך׳
ונבהלו׳ האיים׳ אשר׳ בים׳ מקצה׳ אחריתך׃
19 כי׳ כה אמר אדני יהוה׳ בתתי׳ אותך׳ עיר׳
נחרבה׳ כערים׳ לא נושבו׳ בהעלות׳ עליך׳
תהום׳ וכסוך׳ מים׳ רבים׳ 20 והורדתיך׳ אל
יורדי׳ בור׳ אל עם׳ עולם׳ והושבתיך׳ בארצות׳
תחתיות׳ כחרבות׳ מעולם׳ עם׳ יורדי׳ בור׳
למען׳ לא תשבי׳ וונתתי׳ צבי׳ בארץ׳ חיים׃
21 אבלתיך׳ פתאם׳ ואינך׳ עוד׳ ותבקשי׳
אותך׳ לעולם׳ לא תמצאי׳ נאם אדני יהוה׃

27

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 ואתה בן אדם
שא על צר׳ קינה׃ 3 ואמרת׳ לצר׳ המושבת׳
על מבואות׳ הים׳ רבת׳ אי׳ים׳ כה אמר אדני
יהוה׳ צר׳ אתה׳ אמרת׳ אני׳ כליל יפי׳ים׃
4 בלב׳ ים׳ גבולך׳ בנוך׳ יסדוך׳ יפי׳ך׃
5 ברותים׳ מבנו׳ כל׳ תרשיש׳ בנו׳ את כל׳
יפתך׳ 6 מאלון׳ בשן׳ עשו׳ תיך׳ מחלצתך׳
שן׳ שיש׳ מן׳ אי׳ים׳ בת׳ כתים׃ 7 מצרים׳
רקמה׳ מפרש׳ להיות׳ לך׳ לנס׳ תכלת׳
וארגמן׳ מאי׳ים׳ היה׳ מכסך׃ 8 יושבי׳
צידון׳ ארוד׳ היו׳ משיטיך׳ חכמי׳ צר׳
היו׳ בך׳ המה׳ חבליך׃ 9 זקני׳ גבל׳
וחכמיה׳ היו׳ בך׳ מחזקי׳ חבלך׳ כל׳
אי׳ים׳ הים׳ היו׳ בך׳ לערב׳ מערבך׃
10 פרס׳ ולוד׳ היו׳ בחילך׳ אנשי׳ מלחמתך׳
מגן׳ וכובע׳ תקעו׳ בך׳ הם׳ נתנו׳ הדרך׃
11 בני׳ ארוד׳ חילך׳ על׳ חומותיך׳ סביב׳
וגמדים׳ במגדלתיך׳ היו׳ שלטי׳ שיטיהם׳
על׳ חומותיך׳ סביב׳ הם׳ כללו׳ יפי׳ך׃
12 תרשיש׳ סחרתך׳ מרב׳ כל׳ הון׳ כסף׳
ברזל׳ בדיל׳ וברזל׳ נתנו׳ בעזבונך׃
13 יון׳ תובל׳ ומשך׳ הם׳ רכלך׳ בנפש׳
אדם׳ וכלי׳ נחשת׳ נתנו׳ מרכלתך׃
14 בית׳ תוגרמה׳ בפרדים׳ וסוסים׳
ופרדים׳ היו׳ עזבונך׃ 15 בני׳ דדן׳ רכלך׳
איים׳ רבים׳ ידים׳ הביאו׳ לך׳ קרן׳
פיל׳ וגבת׳ הביאו׳ אתך׃ 16 ארם׳
רכלתך׳ מרב׳ מעשיך׳ בנפך׳ אדם׳
ובדיל׳ ובבד׳ ובלעת׳ ובפך׳ נתנו׳
בעזבונך׃ 17 יהודה׳ וארץ׳ ישראל׳
הם׳ רכלך׳ בחטת׳ מנית׳ ודבש׳
ושמן׳ וצרי׳ נתנו׳ עזבונך׃ 18 דמשק׳
רכלתך׳ מרב׳ מעשיך׳ ברב׳ כל׳ הון׳
בין׳ חלבון׳ וצמר׳ צחר׃ 19 ודן׳ ויון׳
מעזל׳ בעזבונך׳ ברזל׳ עשות׳ נתן׳
קדה׳ וקנה׳ היו׳ בסחרתך׃ 20 דדן׳
רכלתך׳ בבגדי׳ רכב׳ לרכבה׃
21 ערב׳ וכל׳ נשיא׳ קדר׳ הם׳ סחרי׳
ידך׳ בכרים׳ ואילים׳ ועתודים׳ בם׳
הם׳ סחרי׳ ידך׃ 22 רכלי׳ שבא׳
ורעמה׳ הם׳ רכלך׳ בראש׳ כל׳ בשם׳
ובכל׳ אבן׳ יקרה׳ וזהב׳ נתנו׳ עזבונך׃
23 חרן׳ וכנה׳ ועדן׳ רכלי׳ שבא׳ אשור׳
כלמד׳ רכלי׳ תמר׳ הם׳ רכלי׳ ידך׃
24 בגדי׳ מכסה׳ ותכלת׳ ורקמה׳
ובגנזכי׳ דשן׳ גלמים׳ חבלים׳ ארזים׳
בעזבונך׃ 25 אניות׳ תרשיש׳ שירות׳
עזבונך׳ ותמלאי׳ ומכבדי׳ מאד׳ בלב׳
ים׃ 26 במים׳ רבים׳ הביאוך׳ משטיך׳
רוח׳ קדים׳ שברך׳ בלב׳ ים׃
27 הונך׳ עזבונך׳ מרכלתך׳ מלחתך׳
ומחבלתך׳ ערבך׳ וכל׳ אנשי׳ מלחמתך׳
אשר בתוכך׳ ובכל׳ קהלך׳ אשר בתוכך׳
יפלו׳ בלב׳ ים׳ ביום׳ מפלתך׃
28 מקול׳ צעקת׳ חבליך׳ תרעשו׳ מגרשות׃
29 וירדו׳ מאניות׳ ידיהם׳ כל׳ חובלי׳
הים׳ מלחי׳ הים׳ יעמדו׳ 30 והשמיעו
עליך׳ קולם׳ ויצעקו׳ מר׳ים׳ ישליכו
עפר׳ על׳ ראשם׳ יתפלשו׳ באפר׃
31 וקרחו׳ לך׳ קרחה׳ וחגרו׳ שק׳ ובכו׳
אליך׳ במר׳ נפש׳ מספד׳ מר׃ 32 ובעת׳
נשאם׳ אותך׳ בקינה׳ ונספדו׳ אליך׳
מספד׳ מי׳ כצור׳ כדמה׳ בתוך׳ הים׃
33 בצאת׳ מימיך׳ מים׳ רבים׳ הים׳ אותך׳
עשרך׳ ותרבותך׳ הון׳ ומרכלתך׳ רעיך׳
נפלו׳ בלב׳ ים׃ 34 עתה׳ שברך׳ מים׳
עמקים׳ מרכלתך׳ בתוכך׳ נפלת׃
35 כל׳ יושבי׳ אי׳ים׳ שממו׳ עליך׳
ומלכיהם׳ סערו׳ פנים׳ רגזו׳ 36 סוחרים׳
בעמים׳ שרקו׳ עליך׳ בלהות׳ היית׳
ואינך׳ עד׳ עולם׃

28

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 2 בן אדם
אמר לנגיד צור׳ כה אמר אדני יהוה יען
כי גבה לבבך׳ ותאמר׳ אל׳ אני׳ מושב׳
אל׳ בלב׳ ים׳ ואתה׳ אדם׳ ולא אל׳ ותתן׳
לבבך׳ כלב׳ אל׳ 3 הנה׳ חכם׳ אתה׳ מדניאל׳
לא׳ עלם׳ סתם׳ לך׳ 4 בחכמתך׳ ובתבונתך׳
עשית׳ חיל׳ ותרב׳ זהב׳ וכסף׳ באוצרותיך׳
5 ברב׳ חכמתך׳ בסחרתך׳ הרבית׳ חילך׳
וגבה׳ לבבך׳ מחילך׳ 6 לכן׳ כה אמר
אדני יהוה׳ יען׳ תתך׳ לבבך׳ כלב׳ אל׳
7 הנני׳ מביא׳ עליך׳ זרים׳ עריצי׳ גוים׳
וריקו׳ חרבותם׳ על׳ יפי׳ חכמתך׳
ויחללו׳ יפעתך׳ 8 אל׳ שחת׳ יורידוך׳
ומתת׳ חללים׳ בלב׳ ים׃ 9 האמר׳ תאמר׳
אני׳ אל׳ לפני׳ הרג׳ אתה׳ אדם׳ ולא אל׳
בידי׳ חלליך׳ 10 מות׳ ערלים׳ תמות׳
בידי׳ זרים׳ כי׳ אני׳ דברתי׳ נאם אדני
יהוה׃ 11 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃
12 בן אדם׳ שא׳ קינה׳ על׳ מלך׳ צור׳
ואמרת׳ אליו׳ כה אמר אדני יהוה׳ אתה׳
חותם׳ תכנית׳ מלא׳ חכמה׳ וכלל׳ יפי׳
13 בעדן׳ גן׳ אל׳ היית׳ כל׳ אבן׳ יקרה׳
סוכתך׳ אדם׳ פטדה׳ וברלת׳ תרשיש׳
שוהם׳ ויספה׳ מלאת׳ ובך׳ נקביך׳
ונסכיך׳ ביום׳ הכונך׳ הוכנו׳ 14 את׳
כרוב׳ ממשח׳ סוכך׳ נתתיך׳ בהר׳ קדש׳
היית׳ בתוך׳ אבני׳ אש׳ התהלכת׳
15 תמים׳ אתה׳ בדרכיך׳ מיום׳ הבראך׳
עד׳ נמצא׳ עולה׳ בך׳ 16 ברב׳ רכלתך׳
מלאו׳ תוכך׳ חמס׳ ותחט׳ ואחטא׳
מהר׳ אל׳ מתוך׳ אבני׳ אש׳ 17 גבה׳
לבבך׳ ביפי׳ך׳ שחת׳ חכמתך׳ על׳
יפעתך׳ הטלתי׳ ארצה׳ לפני׳ מלכים׳
נתתיך׳ לראות׳ בך׳ 18 מרב׳ עונותיך׳
בעולת׳ רכלתך׳ חללת׳ מקדשיך׳ ואוציא׳
אש׳ מתוכך׳ היא׳ אכלתך׳ ואתן׳
אותך׳ לאפר׳ על׳ הארץ׳ לעיני׳ כל׳
רואיך׳ 19 כל׳ יודעיך׳ בעמים׳ שממו׳
עליך׳ בלהות׳ היית׳ ואינך׳ עד׳ עולם׃
20 ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ 21 בן אדם׳
שים פניך׳ אל׳ צידון׳ והנבא׳ עליה׃
22 ואמרת׳ כה אמר אדני יהוה׳ הנני׳
אליך׳ צידון׳ וכבדתי׳ בתוכך׳ וידעו׳
כי׳ אני׳ יהוה׳ בעשותי׳ בה׳ שפטים׳
וקדשתי׳ בה׳ 23 ושלחתי׳ בה׳ דבר׳
ודם׳ בחוצותיה׳ וחללים׳ יפלו׳ בתוכה׳
חרב׳ עליה׳ מסביב׳ וידעו׳ כי׳ אני׳
יהוה׃ 24 ולא יהיה׳ עוד׳ לבית׳
ישראל׳ סלון׳ מרניא׳ וכואב׳ משאת׳
מכל׳ סביביהם׳ אשר׳ בזו׳ אותם׳
וידעו׳ כי׳ אני׳ אדני יהוה׃ 25 כה
אמר אדני יהוה׳ בקבצי׳ את׳ בית׳
ישראל׳ מן׳ העמים׳ אשר׳ נפוצו׳
בם׳ והקדשתי׳ בם׳ לעיני׳ גוים׳
רבים׳ וישבו׳ על׳ אדמתם׳ אשר׳
נתתי׳ לעבדי׳ יעקב׳ 26 וישבו׳
עליה׳ לבטח׳ ובנו׳ בתים׳ ונטעו׳
כרמים׳ וישבו׳ לבטח׳ בעשות׳ שפטים׳
בכל׳ הסביבים׳ אשר׳ בזו׳ אותם׳
וידעו׳ כי׳ אני׳ יהוה׳ אלהיהם׃

מלך,

לאמר 30 אל־אחיו אל־תהרגו נפש אל־תשפכו דם השליכו אותו
אל־הבור הזה אשר־במדבר וידכם אל־תשלחו בו׃ 31 ויהי כאשר
בא יוסף אל־אחיו ויפשיטו את־יוסף את־כתנתו את־כתנת הפסים
אשר עליו׃ 32 ויקחו אותו וישליכו אתו הבורה והבור ריק אין
בו מים׃ 33 וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת
ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים
להורידם מצרים׃ 34 ויאמר יהודה אל־אחיו מה־בצע כי נהרג
את־אחינו וכסינו את־דמו׃ 35 לכו ונמכרנו לישמעאלים והידנו
אל־תהי־בו כי־אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו׃ 36 ומדינים
סחרים עברו וימשכו ויעלו את־יוסף מן־הבור ויתן יוסף
לישמעאלים בעשרים כסף וילכו את־יוסף מצרימה׃ 37 וישב
ראובן אל־הבור והנה אין־יוסף בבור ויקרע את־בגדיו׃ 38 וישב
אל־אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 39 ויקחו את־
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים וטבלו את־הכתנת בדם׃
40 ושלחו את־כתנת הפסים ויביאו אל־אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר־נא הכתנת־בנך היא אם־לא׃ 41 ויכרה אליה
ויאמר בן־חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ 42 ויתן יהודה
אל־אביו ויאמר אליו הכר־נא הלבשת־בנך הזה אם־לא׃
43 ויכר אליה ויאמר צדקה ממני כי־על־כן לא־נתתיה לשלה
בני׃ 44 ויתן אותה יהודה לתמר כלתו לאמר שבי אלמנה
בית אביך עד־יגדל שלה בני כי אמר פן־אמות גם־הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 45 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד־איש עדלמי ושמו חירה׃ 46 וירא־שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה׃ 47 ותהר
ותלד בן ויקרא שמו ער׃ 48 ותהר עוד ותלד בן ותקרא
שמו אונן׃ 49 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה
והיה בלדתה אתו׃ 50 ויהודה לקח אשה לער בכרו ושמה
תמר׃ 51 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו יהוה׃
52 ויאמר יהודה לאונן בא אל־אשת אחיך ויבם אתה
והקם זרע לאחיך׃ 53 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע והיה
אם־בא אל־אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן־זרע לאחיו׃
54 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם־אתו׃
55 ותאמר תמר לחמיה אלמנה עדי־בני שלה הגדל ולא־נתנה
אתו לשלה בן־אחיה ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 56 ויהי
הימים הרבים וימת בת־שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה
אל־גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי׃ 57 ותגד לתמר
לאמר הנה חמיך עלה צאנך׃ 58 ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על־דרך
תמנתה כי־ראתה כי־גדל שלה והיא לא־נתנה לו לאשה׃
59 ויראהו יהודה ויחשבהו לזונה כי כסתה פניה׃
60 ויט אליה אל־הדרך ויאמר הבה־נא אבוא אליך כי לא־ידע
כלתו כי הוא׃ ותאמר מה־תתן לי כי תבוא אלי׃ 61

אשר אמר אליו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך
יחידך ממני׃ 13 וישא אברהם עיניו וירא והנה איל אחר
נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו
לעלה תחת בנו׃ 14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה
יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 15 ויקרא מלאך יהוה
אל אברהם שנית מן השמים׃ 16 ואמר בי נשבעתי נאם יהוה
כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך
יחידך׃ 17 כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער
איביו׃ 18 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת
בקולי׃ 19 וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל
באר שבע ואברהם ישב בבאר שבע׃ 20 ויהי אחר הדברים
האלה והגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים
לנחור אחיך׃ 21 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל
אבי ארם׃ 22 ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף
ואת בתואל׃ 23 ובתואל הולד את רבקה שמנת אלה ילדה
מלכה לנחור אחי אברהם׃ 24 ופילגשו ושמה ראומה גם
היא ילדה את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃
25 ויהי חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה׃ 26 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃
27 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃
28 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם
ואקברה מתי מנגדי׃ 29 ויענו בני חת את אברהם
לאמר לו׃ 30 שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש מקברו לא יכלה
מקברך לקבר מתך׃ 31 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת׃ 32 וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם
לקבר את מתי שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃
33 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
34 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את
אברהם לאזני בני חת לכל באי שער עיר׃ 35 לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 36 ויקשב
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף
אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר
לסוחר׃ 37 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לממרא השדה והמערה אשר בו והעץ כל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ 38 לאברהם למקנה
לעיני בני חת בכל באי שער עיר׃ 39 ואחרי כן קבר
אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה
על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 40 והשדה
והמערה אשר בו נקנו מאת בני חת׃ 41 ואברהם
זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם בכל׃
42 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל
אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ 43 ואשביעך
בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃
44 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני
ליצחק׃ 45 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך
אל הארץ אשר יצאת משם׃ 46 ויאמר אליו העבד
אם לא תלך האשה אחרי אל הארץ הזאת הרק
אשיב את בנך שמה׃ 47 ויאמר אליו אברהם
אדני אל תשב בנו שמה׃ 48 ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת
ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃
49 ועתה אם יש חסד ואמת את אדני עשו עמדי
והגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או
על שמאל׃ 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מה׳ יצא
הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב׃ 51 הנה
רבקה לפניך קח ולך ותהי אשת אדני בן אדניך
כאשר דבר ה׳׃ 52 ויהי כאשר שמע עבד אברהם
את דברם השתחו ארצה לה׳׃ 53 ויוצא העבד כלי
כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות
נתן לאחיה ולאמה׃ 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים
אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחוני לאדני׃
55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור
אחר תלך׃ 56 ויאמר אליהם אל תאחרו אותי והי׳ הצלח
דרכי שלחוני ואלכה לאדני׃ 57 ויאמרו נקרא לנערה
ונשאלה את פיה׃ 58 ותקרא לרבקה ותאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך׃ 59 וישלחו את
רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואנשיו׃
60 ויברכו את רבקה ויאמרו אליה אחתנו את היי
לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו׃
61 ותקם רבקה ונערותיה ותרכבנה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש וילקח העבד את רבקה וילך׃
62 ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב
בארץ הנגב׃ 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים׃
64 ורבקה נשא עיניה ותרא את יצחק ותפל
מעל הגמל׃ 65 ותאמר אל העבד מי האיש הזה
הולך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני
ותקח הצעיף ותתכס׃ 66 ויספר העבד ליצחק את
כל הדברים אשר עשה׃

28

ויצחק הביא בשרה אהלה ויקח את רבקה
ותהי לו לאשה ויאהבה ויתנחם יצחק אחרי אמו׃
2 ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה׃
3 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין
ואת ישבק ואת שוח׃ 4 ובני דדן היו אשורים
ולטושים ולאמים׃ 5 ונתן אברהם את כל אשר לו
ליצחק׃ 6 ולבני הפלגשים אשר לאברהם נתן
אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי
קדמה אל ארץ קדם׃ 7 ואלה ימי שני חיי אברהם
אשר חי מאת שנה וחמש שנים ושבע מאות׃
8 וגוע נגוע אברהם בשיבה טובה זקן ושבע
ונאסף אל עמיו׃ 9 ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו
אל מערת המכפלה אל שדה עפרון בן צחר החתי
אשר על פני ממרא׃ 10 השדה אשר קנה אברהם מאת
בני חת שם קבר אברהם ושרה אשתו׃ 11 והי אחרי
מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק
עם באר לחי ראי׃ 12 ואלה תולדות ישמעאל בן
אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם׃
13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם
בכור ישמעאל נבית ואדר ומבשם׃ 14 ומשמע
ודומה ומשא׃ 15 חדד ותימא יטור נפיש וקדמה׃
16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצרתם
ובטירתם שתים עשרה נשיאים לאמתם׃ 17 ואלה
שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ומאת
שנה וגוע ויאסף אל עמיו׃ 18 ושכנו מחוילה
עד שור אשר על פני מצרים בבאך אשורה נגד כל
אחיו נפל׃ 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק׃ 20 ויהי יצחק בן
ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי
מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לו לאשה׃
21 ויעתר יצחק לה׳ לנכח אשתו כי עקרה היא
ויעתר לו ה׳ ותהר רבקה אשתו׃ 22 ויתרצצו
הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי
ותלך לדרש את ה׳׃ 23 ויאמר ה׳ לה שני גוים
בבטנך ושני לאמים מלאמים יפרדו ולאם מלאם
יאמץ ורב יעבד צעיר׃ 24 וימלאו ימיה ללדת
והנה תאומים בבטנה׃ 25 ויצא הראשון אדמוני
כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו׃ 26 ואחרי כן
יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב
יצחק בן ששים שנה בלדת אותם׃ 27 ויגדלו
הנערים ויהי עשו איש יודע ציד איש שדה
ויעקב איש תם יושב אהלים׃ 28 ויאהב יצחק את
עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב׃
29 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף׃
30 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם
האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום׃
31 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי׃
32 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי
בכרה׃ 33 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו
וימכר את בכרתו ליעקב׃ 34 ויעקב נתן לעשו לחם
ונזיד עדשים ויאכל וישת וילך ויבז עשו את הבכרה׃
29 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה
בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים
גררה׃ 2 וירא אליו ה׳ ויאמר אל תרד מצרים
שכן בארץ אשר אמר אליך׃ 3 גור בארץ הזאת
ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל
הארצות האלה והקמתי את השבועה אשר נשבעתי
לאברהם אביך׃ 4 והרביתי את זרעך כככבי השמים
ונתתי לזרעך את כל הארצות האלה והתברכו
בזרעך כל גוי הארץ׃ 5 עקב אשר שמע אברהם
בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורתי׃
6 וישב יצחק בגרר׃ 7 ושאלו אנשי המקום לאשתו
ויאמר אחתי הוא כי ירא היא לאמר אשתי פן
יהרגוני אנשי המקום על רבקה כי יפת מראה
הוא׃ 8 והי כי ארכו שם הימים וישקף אבימלך
מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק
את רבקה אשתו׃ 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר
אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר
אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה׃
10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב
אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם׃
11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת׃ 12 וזרע יצחק בארץ
ההוא ומצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו
ה׳׃ 13 ויגדל האיש והלך הלוך וגדל עד כי
גדל מאד׃ 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר
ועבדה רבה ויקנאו פלשתים אתו׃
15 וכל הבארות אשר חפרו עבדי אביו בימי
אברהם אביו סתמום פלשתים׃ 16 ויאמר אבימלך
אל יצחק לך מעמנו כי עצמת מאד מאנו׃
17 וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם׃
18 ויחפר יצחק את בארות המים אשר חפרו
בימי אברהם אביו כי סתמום פלשתים אחרי מות
אברהם ויקרא להן שמות כשמות אשר קרא לו
אביו׃ 19 ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם
באר מים חיים׃ 20 ויריבו רעי גרר עם רעי
יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק
כי התעשקו עמו׃ 21 ויחפרו באר אחרת ויריבו
גם עליה ויקרא שמה שטנה׃ 22 ויעתק משם
ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה
רחבות ויאמר כי עתה הרחיב ה׳ לנו ופרינו
בארץ׃ 23 ויעל משם באר שבע׃
24 וירא אליו ה׳ בלילה ההוא ויאמר אנכי
אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי
וברכתיך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי׃
25 ויבן שם מזבח ויקרא בשם ה׳ ויט שם אהלו
ויכרו שם עבדי יצחק באר׃ 26 ואבימלך הלך
אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו׃
27 ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחו מאתי׃ 28 ויאמרו ראו
ראינו כי היה ה׳ עמך ונאמר תהי נא אלה בינינו
בינך ונכרתה ברית עמך׃ 29 אם תעשה עמנו רע
כאשר לא נגעוך וכאשר עשינו עמך רק טוב
ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך ה׳׃
30 ויעש להם משתה ואכלו ושתו׃
31 וישכמו בבקר ישבעו איש לאחיו וישלחם
יצחק וילכו מאתו בשלום׃ 32 ויהי ביום
ההוא ויבאו עבדי יצחק והגידו לו על אודות
הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים׃
33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר
שבע עד היום הזה׃ 34 ויהי עשו בן ארבעים
שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי
ואת בשמת בת אילון החתי׃ 35 והיו מרת רוח
ליצחק ולרבקה׃

𐌰𐌹𐌽𐌴𐌹𐌼 𐌷𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽𐌰𐌼𐌴𐌹𐌽 𐌷𐌰𐌽𐌳𐌰𐌽 𐌹𐌽 𐌰𐌹𐌽𐌰𐌼

מלאכי

1 2 משא דבר יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו
נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים
את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה
יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר־זעם
יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל
יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד אדניו
אם־אב אני איה כבודי ואם־אדון אני איה יראתי אמר
יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו
את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה
גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור
לזבח אין רע וכי־תגישו פסח וחולה אין רע הקריבהו־נא
לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה
חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת מידכם
הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר
דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר
יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש
ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מוקטר מגש
לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה
צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני
הוא מגאל ונובו נבזה׃ 13 ואמרתם הנה מה־מלאה
ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול
והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה אם־אקח אותו
מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר
ונדר וזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה
צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא
תשמעו ואם־לא תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה׃ 3 הנני גער
לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי שלחתי אתכם
המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה
צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא׃
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך אתי ונכוחים השיב רבים מעון׃
7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל
לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם
פנים בתורה׃ 10 הלוא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד
בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם
כי־חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל
נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת
שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין
עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם
על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדת בה ואת־היא חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה־האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃
16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס
על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה
הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
בהם הו אי־משפט אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא
אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי
מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו
ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם
מנחת יהוה כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיה מהר בעד־כשפים ובעד־מנאפים
ובעד־נשבעים לשקר ובעד עושקי שכר־שכיר אלמנה
ויתום והטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה צבאות׃
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃
7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו
אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי
ואמרתם במה קבעתיך המעשר׃ 9 בתרומה ובמשמרת
אתם נקבים׃ 10 הבו כל־המעשר אל־בית האוצר
ויהי־טרף בביתי׃ ובחנו־נא בזאת אמר יהוה צבאות
אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם
ברכה עד־בלי־די׃ 11 וגערתי בעד־אכל ולא־ישחת
לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה׃
12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי־הלכנו
קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים וימלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו והקשיב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר־אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד
אתו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשי
רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות
אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי
תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק׃ 3 ושסתם רשעים כי־יהיו־אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה
צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו
בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי
שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום־יהוה
הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים ולב
בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

19 ואם־אמר אליו אל־תבא אל־בית־אביך
ואל־תשב־שם כי־אם־לא אל־אביך
ואל־אמך׃ 20 ויאמר אליו אל־נא אל־תעזבנו
כי־על־כן עברתם על־עבדך׃ 21 ויאמר אליו
יוסף אם־אין־אביך ואמך ואם־לא אל־
אחיך׃ 22 ויאמר אליו יוסף אל־תירא
כי־תחת אלהים אנכי׃ 23 אתם חשבתם
עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען
עשה כיום הזה להחיות עם־רב׃ 24 ועתה
אל־תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת־
טפכם׃ וינחם אותם וידבר על־לבם׃
25 ויאמר אליו יוסף הנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי־פי המדבר אליכם׃
26 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים
ואת כל־אשר־ראיתם ומהרתם והורדתם
את־אבי הנה׃ 27 ויפל על־צוארי בנימין
אחיו ויבך ובנימין בכה על־צוארו׃
28 ואחרי כן דברו אחיו אתו ויפל
לבבו כי־חי עוד יוסף ואולם לא־
האמין להם׃

3 1 ויסע ישראל עם־כל־אשר־לו ויבא
באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו
יצחק׃ 2 ויאמר אלהים אל־ישראל במראת
הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃
3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל־תירא
מרדה־מצרים כי־לגוי גדול אשימך שם׃
4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך
גם־עלה ויוסף ישית ידו על־עיניך׃
5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני־
ישראל את־אביהם ואת־טפם ואת־נשיהם
בעגלות אשר־שלח פרעה לשאת אתו׃
6 ויקחו את־מקנהם ואת־רכושם אשר
רכשו בארץ כנען ויבאו מצרים יעקב
וכל־זרעו אתו׃ 7 בניו ובני בניו אתו
בנותיו ובנות בניו וכל־זרעו הביא אתו
מצרים׃ 8 ואלה שמות בני־ישראל הבאים
מצרים יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃
9 ובני ראובן חנוך ופלוא חצרון וכרמי׃
10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד
וצחר ושאול בן־הכנענית׃ 11 ובני לוי
גרשון קהת ומרארי׃ 12 ובני יהודה
ער ואונן ושלה ופרץ וזרח׃ וימת ער
ואונן בארץ כנען ויהיו בני־פרץ חצרון
וחמול׃ 13 ובני יששכר תולע ופוה
ויוב ושמרון׃ 14 ובני זבולן סרד
ואלון ויחלאל׃ 15 אלה בני־לאה אשר
ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו
כל־נפש בניו ובנותיו שלשים ושלשה׃
16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון
ערי וארודי ואלי׃ 17 ובני אשר ימנה
ישוה ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה
חבר וגלאל׃ 18 אלה בני־זלפה אשר
נתן לבן לרחל בתו וילד את־אלה
ליעקב נפש שבעה עשרה׃ 19 בני רחל
אשת יעקב יוסף ובנימין׃ 20 ויולד
ליוסף בארץ מצרים אשר־הולד־לו אסנת
בת־פוטי פרע כהן און׃ 21 ובני בנימין
בלע ובכר ואשבל גרא נעמן אחי וראש
מופים וחופים וארד׃ 22 אלה בני־רחל
אשר־ילד ליעקב כל־נפש ארבעה עשר׃
23 ובני דן חושים׃ 24 ובני נפתלי יחצאל
וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בני־בלהה
אשר־נתן לבן לרחל בתו וילדה ליעקב
כל־נפש שבעה׃

מלכים ראשון

ומעמדו ומעמד בניו ומעמד בית אביו
לפני יהוה׳ ויאמר שלמה אל אביו אתה
ידעת אשר נתן לי אבי לבנות בית לשם
יהוה אלהי׳ ועתה יהוה אלהי הניחני
ואני נער לא אדע צאת ובוא׳ ועבדך
בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא
יספר ולא יתמנה׳ ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך׳ להבין בין טוב לרע׳
כי מי יוכל לשפט׳ את העם הזה הכבד׳
ויטב הדבר בעיני אדני׳ כי שאל שלמה
את הדבר הזה׳ ויאמר אלהים׳ יען אשר
שאלת׳ לך׳ ולא שאלת׳ ימים׳ ולא שאלת׳
עשר׳ ולא שאלת׳ נפש אויביך׳ ולא
שאלת׳ לך׳ הבין׳ לשמע משפט׳ הנה׳
עשיתי׳ כדבריך׳ הנה׳ נתתי׳ לך׳ לב
חכם׳ ונבון׳ אשר׳ כמוך׳ לא היה׳ לפניך׳
ואחריך׳ לא יקום׳ כמוך׳ גם׳ אשר׳
לא שאלת׳ נתתי׳ לך׳ גם׳ עשר׳ וכבוד׳
אשר לא היה׳ איש׳ כמוך׳ במלכים׳
כל׳ ימיך׳ והיה׳ אם׳ תלך׳ בדרכי׳
לשמר׳ חקי׳ ומצותי׳ כאשר׳ הלך׳
אביך׳ והארכתי׳ את׳ ימיך׳ ויקץ׳
שלמה׳ והנה׳ חלום׳ ויבא׳ ירושלם׳
ויעמד׳ לפני׳ ארון׳ ברית׳ אדני׳
ויעל׳ עולות׳ ויעשה׳ שלמים׳ ויעש׳
משתה׳ לכל׳ עבדיו׳ אז׳ באו׳ שתי׳
הזונות׳ אל׳ המלך׳ ותעמדנה׳ לפניו׳
ותאמר׳ האשה׳ האחת׳ בי׳ אדני׳
אני׳ והאשה׳ הזאת׳ יושבת׳ בבית׳
אחד׳ ואלד׳ עמה׳ בבית׳ ותלד׳
האשה׳ הזאת׳ גם׳ היא׳ ביום׳
השלישי׳ אחרי׳ ילדתי׳ ונחנו׳
יחדו׳ אין׳ זר׳ אתנו׳ בבית׳ רק׳
שתינו׳ בבית׳ ותמת׳ בן׳ האשה׳
הזאת׳ לילה׳ כי׳ שכבה׳ עליו׳
ותקם׳ בתוך׳ הלילה׳ ותקח׳ בני׳
מצדי׳ בעוד׳ שפחתך׳ ישנה׳
ותשכבהו׳ בחיקה׳ ואת׳ בנה׳
המת׳ תשכיבהו׳ בחיקי׳ ואני׳
קמתי׳ לינק׳ את׳ בני׳ והנה׳
מת׳ ואתבונן׳ אליו׳ בבקר׳
והנה׳ לא׳ בני׳ אשר׳ ילדתי׳
ותאמר׳ האשה׳ האחרת׳ לא׳ כי׳
בני׳ החי׳ ובנך׳ המת׳ ותאמר׳
לא׳ כי׳ בנך׳ המת׳ ובני׳ החי׳
כן׳ תדברו׳ לפני׳ המלך׳ ויאמר׳
המלך׳ זאת׳ אומרת׳ זה׳ בני׳
החי׳ ובנך׳ המת׳ וזאת׳ אומרת׳
לא׳ כי׳ בנך׳ המת׳ ובני׳ החי׳
ויאמר׳ המלך׳ קחו׳ לי׳ חרב׳
ויביאו׳ חרב׳ לפני׳ המלך׳
ויאמר׳ המלך׳ גזרו׳ את׳ הילד׳
החי׳ לשנים׳ ותן׳ את׳ המחצית׳
לאחת׳ ואת׳ המחצית׳ לאחת׳
ותאמר׳ האשה׳ אשר׳ בנה׳ החי׳
אל׳ המלך׳ כי׳ נכמרו׳ רחמיה׳
על׳ בנה׳ ותאמר׳ בי׳ אדני׳ תנו׳
לה׳ את׳ הילד׳ החי׳ והמת׳ לא׳
תמיתו׳ אותו׳ והיא׳ אמה׳ ותאמר׳
גם׳ לי׳ גם׳ לך׳ יהיה׳ גזרו׳
ויען׳ המלך׳ ויאמר׳ תנו׳ לה׳
את׳ הילד׳ החי׳ והמת׳ לא׳
תמיתו׳ אותו׳ הוא׳ אמו׳ ותשמע׳
כל׳ ישראל׳ את׳ המשפט׳ אשר׳
שפט׳ המלך׳ ויראו׳ מפני׳ המלך׳
כי׳ ראו׳ חכמת׳ אלהים׳ בקרבו׳
לעשות׳ משפט׳

5

ואלה׳ שרי׳ שלמה׳ עזריה׳ בן׳
צדוק׳ הכהן׳ אליחרף׳ ואחיה׳
בני׳ שישא׳ סופרים׳ יהושפט׳
בן׳ אחילוד׳ המזכיר׳ בניה׳
בן׳ יהוידע׳ על׳ הצבא׳ וצדוק׳
ואביתר׳ כהנים׳ עזריה׳ בן׳
נתן׳ על׳ הנצבים׳ זבוד׳ בן׳
נתן׳ כהן׳ רעה׳ המלך׳ ואחישר׳
על׳ הבית׳ ואדניה׳ בן׳ אבדא׳
על׳ המס׳ ויהי׳ לשלמה׳ שתים׳
עשר׳ נציבים׳ על׳ כל׳ ישראל׳
וכלכלו׳ את׳ המלך׳ ואת׳ בתו׳
אחד׳ מן׳ הנציבים׳ אשר׳ לו׳
ואלה׳ שמותם׳ בן׳ חור׳ בהר׳
אפרים׳ בן׳ דקר׳ בארץ׳ מקץ׳
ושעלבים׳ ובית׳ שמש׳ ואילון׳
ובית׳ חנן׳ בן׳ חסד׳ בארבות׳
לו׳ סוכה׳ וכל׳ ארץ׳ חפר׳
בן׳ אבינדב׳ בכל׳ נפת׳ דור׳
לו׳ טפת׳ בת׳ שלמה׳ אשת׳
בן׳ אבידע׳ בתענך׳ ומגדו׳
וכל׳ בית׳ שן׳ אשר׳ אצל׳
צרתן׳ מתחת׳ יזרעאל׳ מבית׳
שן׳ עד׳ אבל׳ מחולה׳ עד׳
מעבר׳ יקמעם׳ בן׳ אחילוד׳
בתענך׳ ומגדו׳ ובית׳ שן׳
אשר׳ אצל׳ צרתן׳ מתחת׳
יזרעאל׳ מבית׳ שן׳ עד׳ אבל׳
מחולה׳ עד׳ יקמעם׳ בן׳
אחילוד׳ בן׳ גבר׳ בן׳ גבר׳
בן׳ גבר׳ בן׳ גבר׳ בן׳
אחינדב׳ בן׳ עדו׳ בן׳ אחימעץ׳
בן׳ בסמת׳ בת׳ שלמה׳ אשת׳
בן׳ אבינדב׳ בן׳ אבי׳ בן׳
אבי׳ בן׳ אבי׳ בן׳ אבי׳
בן׳ אבי

לפני 34 ופנה מעבר שיר הפקר שלכם ארור ארורים
הם, ומרמה ישראל לא יבוא אל תוך מחנה אלוהים
עד דור עשירי. 35 מעולם לא יבוא עמוני ומואבי
לתוך מחנה אלוהים, גם לא אחרי עשרים דורות
לא יבוא לתוך מחנה אלוהים, 36 מפני שלא הקדימו
לכם לחם ומים בדרך בעת שיצאתם ממצרים, ומפני
שהזמין נגדכם בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
לקלל אתכם. 37 אבל אלוהיכם לא רצה לשמוע
בבלעם, ואלוהיכם הפך את הקללה לברכה, מפני
שאלוהיכם אוהב אתכם. 38 לא תדרשו שלום
ולא טובה לעמוני ומואבי לעולם. 39 ואם תשנאו
מצרי ואדומי, לא תתעבו אותם, כי אחים הם לכם.
אל תתעבו מצרי, מפני שגר הייתם בארצו. 40 בדור
שלישי יבוא לתוך מחנה אלוהים. 41 ואם תצאו
למלחמה נגד אויביכם, תשמרו על עצמכם מכל
דבר רע. 42 אם יהיה לכם חלום ליל, אם תראו
חלום, 43 תעמלו ותביאו לי קרבן מלחמה. אם
תעשו זאת אלוהיכם יגן עליכם ויתן לכם את
אויביכם. 44 אם לא תעשו זאת, אלוהיכם לא יגן
עליכם ויתן לכם לאויביכם. 45 אם תלכו אל
מלחמה ותנצחו, תשמרו לאלוהיכם, ותשמרו
מצוותיו ומשפטיו, ולא תעבדו אלילים. 46 אם
תעשו זאת אלוהיכם יגן עליכם. אם לא תעשו זאת
אלוהיכם לא יגן עליכם. 47 אם תבקשו לדעת
מה אלוהיכם רוצה מכם, אל תביטו בשמים
ובכוכבים, אלא בדברי הנביאים. אם תעשו
מה שאלוהיכם רוצה מכם, אלוהיכם יגן עליכם.
49 ואם תבחרו לא לעשות מה שאלוהיכם רוצה
מכם, אלוהיכם לא יגן עליכם. 50 אם תבחרו
לא לעשות מה שאלוהיכם רוצה מכם, אל תבחרו
בדרך שאלוהיכם בחר עבורכם. 51 אם תלכו
לשמאל ואם תלכו לימין, תמיד אמור לשמוע
אלוהיכם. 52 אל תעבדו אלילים ואל תביטו בכוכבים
ובירח ובשמש. 53 אם תבחרו בדרך הנכונה, אלוהיכם
יגן עליכם. 54 אם תבחרו בדרך הרעה, אלוהיכם
לא יגן עליכם. 55 אין אדם, אבן, מלכותו ומלחמותיו
שמשפיעים על אלוהיכם. 56 ומדוע אלוהיכם לא
יגן עליכם? מפני שאתם מבקשים לעשות מה
שאלוהיכם רוצה מכם. אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהיכם רוצה מכם, אלוהיכם יגן עליכם.
אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהיכם לא רוצה
מכם, אלוהיכם לא יגן עליכם.

7

1 אמרתי לכם לא לעבוד אלילים אחרים. 2 אמרתי
לכם לא לנאף. 3 אמרתי לכם לא לגנוב. 4 אמרתי
לכם לא לרצח. 5 אמרתי לכם לא לשקר. 6 אמרתי
לכם לא לחמוד ברכוש שלא שייך לכם. 7 אמרתי
לכם לא לחמוד בבית שלא שייך לכם. 8 אמרתי
לכם לא לחמוד בנשים שלא שייכות לכם. 9
אמרתי לכם לא לחמוד בעבדים שלא שייכים לכם.
10 אמרתי לכם לא לחמוד בבהמות שלא שייכות
לכם. 11 אבל מי אני לומר לכם מה לעשות? אני
לא אלוהים. אני רק אדם. אלוהים הוא אלוהים
אמיתי. 12 ואם אני אומר לכם מה לעשות, אני
מבקש מכם לעשות אותו. 13 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 14 אבל אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אז לא אגן עליכם. אל תחלו
לחשוב שאני אגן עליכם אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם. 15 אם
אתם רוצים ריפאון אתם רוצים לחיות לנצח.
אם אתם רוצים חיים אמיתיים אתם רוצים לחיות
לנצח. 16 כל עבד הבא אל אדונו אמר לו מה
לעשות. 17 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם לא תעשו
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
18 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אני אגן עליכם. 19 אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
לא תעשו מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 20 אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל תבחרו
בדרך הרעה. אם אתם בוחרים בדרך הרעה, אתם
לא תחיו לנצח. אם אתם בוחרים בדרך הטובה,
אתם תחיו לנצח. אם אתם בוחרים בדרך הרעה,
אתם לא תחיו לנצח. 21 אם אתם בוחרים בדרך
הטובה, אלוהים יגן עליכם. אם אתם בוחרים בדרך
הרעה, אלוהים לא יגן עליכם. 22 אלוהים רוצה
לראות אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
23 אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אל תבקשו לא לחיות לנצח. אל
תבקשו לא לחיות לנצח. 24 אם, אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 25 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים לא רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 26 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 27 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
28 אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל תבקשו לא
לחיות לנצח. אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל
תבקשו לא לחיות לנצח. 29 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 30 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
לא רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. 31 אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים לא רוצה
מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 32 אל תבקשו לא
לחיות לנצח. אל תבקשו לא לחיות לנצח. אם
אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים יגן עליכם. 33 אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם.
אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 34 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 35 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
36 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 37 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
לא יגן עליכם. 38 אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 39 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 40 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
41 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 42 אם אתם חולמים חלום ליל, אם אתם
חולמים חלום ליל, אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 43 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 44 אם
אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
45 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 46 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
לא יגן עליכם. 47 אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 48 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 49 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
50 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 51 אם תלכו לשמאל ואם תלכו לימין,
אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 52 אל תעבדו אלילים ואל תביטו בכוכבים
ובירח ובשמש. אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 53 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
54 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 55 אין אדם, אבן, מלכותו ומלחמותיו
שמשפיעים על אלוהיכם. 56 ומדוע אלוהיכם לא
יגן עליכם? מפני שאתם מבקשים לעשות מה
שאלוהיכם רוצה מכם. אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהיכם לא רוצה מכם, אלוהיכם לא יגן
עליכם.

7

1 אמרתי לכם לא לעבוד אלילים אחרים. 2 אמרתי
לכם לא לנאף. 3 אמרתי לכם לא לגנוב. 4 אמרתי
לכם לא לרצח. 5 אמרתי לכם לא לשקר. 6 אמרתי
לכם לא לחמוד ברכוש שלא שייך לכם. 7 אמרתי
לכם לא לחמוד בבית שלא שייך לכם. 8 אמרתי
לכם לא לחמוד בנשים שלא שייכות לכם. 9
אמרתי לכם לא לחמוד בעבדים שלא שייכים לכם.
10 אמרתי לכם לא לחמוד בבהמות שלא שייכות
לכם. 11 אבל מי אני לומר לכם מה לעשות? אני
לא אלוהים. אני רק אדם. אלוהים הוא אלוהים
אמיתי. 12 ואם אני אומר לכם מה לעשות, אני
מבקש מכם לעשות אותו. 13 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 14 אבל אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אז לא אגן עליכם. אל תחלו
לחשוב שאני אגן עליכם אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם. 15 אם
אתם רוצים ריפאון אתם רוצים לחיות לנצח.
אם אתם רוצים חיים אמיתיים אתם רוצים לחיות
לנצח. 16 כל עבד הבא אל אדונו אמר לו מה
לעשות. 17 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם לא תעשו
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
18 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אני אגן עליכם. 19 אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
לא תעשו מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 20 אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל תבחרו
בדרך הרעה. אם אתם בוחרים בדרך הרעה, אתם
לא תחיו לנצח. אם אתם בוחרים בדרך הטובה,
אתם תחיו לנצח. אם אתם בוחרים בדרך הרעה,
אתם לא תחיו לנצח. 21 אם אתם בוחרים בדרך
הטובה, אלוהים יגן עליכם. אם אתם בוחרים בדרך
הרעה, אלוהים לא יגן עליכם. 22 אלוהים רוצה
לראות אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
23 אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אל תבקשו לא לחיות לנצח. אל
תבקשו לא לחיות לנצח. 24 אם, אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 25 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים לא רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 26 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 27 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
28 אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל תבקשו לא
לחיות לנצח. אם אתם רוצים לחיות לנצח, אל
תבקשו לא לחיות לנצח. 29 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. 30 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
לא רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. 31 אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים לא רוצה
מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 32 אל תבקשו לא
לחיות לנצח. אל תבקשו לא לחיות לנצח. אם
אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים יגן עליכם. 33 אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם.
אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 34 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 35 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
36 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 37 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
לא יגן עליכם. 38 אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 39 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 40 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
41 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 42 אם אתם חולמים חלום ליל, אם אתם
חולמים חלום ליל, אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 43 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 44 אם
אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות
מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
45 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 46 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
לא יגן עליכם. 47 אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 48 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים
רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם. 49 אם אתם
מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים
יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
50 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 51 אם תלכו לשמאל ואם תלכו לימין,
אלוהים לא יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 52 אל תעבדו אלילים ואל תביטו בכוכבים
ובירח ובשמש. אם אתם מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן עליכם. אם
אתם לא מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה מכם,
אלוהים לא יגן עליכם. 53 אם אתם מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים יגן
עליכם. אם אתם לא מבקשים לעשות מה
שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן עליכם.
54 אם אתם מבקשים לעשות מה שאלוהים רוצה
מכם, אלוהים יגן עליכם. אם אתם לא מבקשים
לעשות מה שאלוהים רוצה מכם, אלוהים לא יגן
עליכם. 55 אין אדם, אבן, מלכותו ומלחמותיו
שמשפיעים על אלוהיכם. 56 ומדוע אלוהיכם לא
יגן עליכם? מפני שאתם מבקשים לעשות מה
שאלוהיכם רוצה מכם. אם אתם מבקשים לעשות
מה שאלוהיכם לא רוצה מכם, אלוהיכם לא יגן
עליכם.

אמרו אליו אל נא אדני אתה יודע את האנשים
ואת הדברים אשר הם דברים אלינו ואל נא
אדני אל תשם את לבך אל האנשים הרע הזה
כי אל איש אשר דבר אתנו כתמול שלשום
ויבא אל בית אדנינו ויבקש אדנינו ויבא
אל בור המים ויבקש אדנינו ויבא אל בור
המים 11 ואל תשם אדני את לבך אל
האנשים הרע הזה כי אם אל אדני תשים
לבך אל אנשי הבור אשר אדני בתוכו כי
מתים הם ואל אדני חי אם אל אדני תשים
לבך אל אנשי הבור אשר אדני בתוכו כי
מתים הם ואל אדני חי אם 12 ויאמר
אבשלום אל חושי הארכי אל נא אדני
אל תשמע אל דברי אבי אל תשמע אל
אבי אל תשמע אל דברי אבי 13 ויאמר
חושי אל אבשלום אל נא אדני אל תשמע
אל אבי אל תשמע אל דברי אבי אל תשמע
אל אבי אל תשמע אל דברי אבי 14 ויאמר
אבשלום אל חושי הארכי אל נא אדני
אל תשמע אל דברי אבי אל תשמע אל
דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי 15 ויאמר
חושי אל אבשלום אל נא אדני אל תשמע
אל דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 16 ויאמר אבשלום
אל חושי הארכי אל נא אדני אל תשמע
אל דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 17 ויאמר אבשלום
אל חושי הארכי אל נא אדני אל תשמע
אל דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 18 ויאמר אבשלום
אל חושי הארכי אל נא אדני אל תשמע
אל דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 19 גם אלי מי אעבד
הלא לפני בנו כן אעבד לפני אביך
אני הלך אל אביך אל תשמע אל דברי אבי
אל תשמע אל דברי אבי אל תשמע אל
דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי 20 ויאמר
אל אחיתפל אל נא אדני אל תשמע אל
דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 21 ויאמר אחיתפל
אל אבשלום אל נא אדני אל תשמע אל
דברי אבי אל תשמע אל דברי אבי אל
תשמע אל דברי אבי 22 ויאמר אל
אבשלום אל נא אדני אל תשמע אל דברי
אבי אל תשמע אל דברי אבי אל תשמע
אל דברי אבי 23 ועצת אחיתפל אשר
יעץ בימים ההם כדבר איש אשר ישאל
בדבר אלהים כן כל עצת אחיתפל גם
לדוד גם לאבשלום 24 ויבא דוד
המחנה ואבשלום עבר את הירדן הוא
וכל אנשי ישראל עמו 25 ואת עמשא
תחת יואב על הצבא עמשא בן איש
ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל
בת נחש אחות צרויה אם יואב 26 ויחן
ישראל את אבשלום בארץ גלעד 27 ויהי
כבא דוד מחנימה ושובי בן נחש מרבת
בני עמון ומכיר בן עמיאל מלו דבר
ושובי בן נחש מרבת בני עמון ומכיר
בן עמיאל מלו דבר 28 הביאו אל דוד
ואל העם אשר עמו לאכל כי אמרו
הרעב והעיף והצמא במדבר 29 וגם
חמאה וגבינת צאן ובקר הביאו לדוד
ולעם אשר עמו לאכל כי אמרו העם
רעב הוא ועיף וצמא במדבר 30 ויתר
דוד את העם אשר עמו ויפקד עליהם
שרי אלפים ושרי מאות 31 ויתן דוד
את העם שלשה ראשים ויאמר יואב
ואבישי ואתי לאמר אני אצא גם אצא
עמכם 32 ויאמר העם לא תצא כי אם
נא נסה מחצית מאתינו אלינו ועתה
אתה שוה כעשרת אלפים מאתינו וטוב
כי תהיה לנו מן העיר לעזר 33 ויאמר
המלך אל העם אעשה אם אל עיני
הטוב אעמד שערי העיר ויצו המלך
את יואב ואת אבישי ואת אתי לאמר
אטו לי לנער אבשלום ושמע כל העם
בצוות המלך את כל השרים אל אבשלום
ויתיצבו כל העם לפנים ויצו המלך
אל יואב ואל אבישי ואל אתי לאמר
אל נא לי לנער אבשלום ושמע כל העם
בצוות המלך את כל השרים אל אבשלום
ויתיצבו כל העם לפנים 34 ויצא העם
השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה
ביער אפרים 35 ונגפו שם העם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המכה
גדולה ביום ההוא עשרים ושנים אלף
36 ותהי שם המלחמה נפוצה על פני
הארץ ורבו אשר אכלו העם לרבות
מאשר אכלו החרב 37 ואבשלום נס
על פרדו ויבא אבשלום תחת אלון
גדול וסבך אשר נתלה ראשו באלה
ויתן את נפשו בין השמים ובין הארץ
והפרד אשר תחתיו עבר הלך

8

ויגד ליואב הנה ראיתי את בן ישי
בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל ואיש
מלחמה ונבון דבר ויפה תאר ויי עמו
2 ויאמר שאול אל עבדיו הלוא נא
מצאו לי איש מיטיב לנגן והביאתם
אלי ויען אחד מן הנערים ויאמר הנה
ראיתי בן לישי בית הלחמי יודע נגן
וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר
ויפה תאר ויי עמו 3 ויאמר שאול
קחו נא אלי אל יישי אשר בבית הלחם
אשר יעמד לפני כי מצא חן בעיני
4 ויעש שאול כאשר דבר שמואל
ויבא בית לחם ויבהלו זקני העיר
לקראתו ויאמרו השלום בואך
5 ויאמר לזבח לה' באתי התקדשו
ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי
ואת בניו ויקרא להם לזבח 6 ויהי
בבואם ויראה את אליאב ויאמר
אך נגד ה' משיחו 7 ויאמר ה'
אל שמואל אל תבט אל מראהו
ואל גבה קומתו כי מאסתיהו
כי לא אדם יראה האדם כי האדם
יראה לעינים והי' ראה לבב 8
ויקרא ישי אל אבינדב ויעבר
לפני שמואל ויאמר גם בזה לא
בחר ה' 9 ויעבר ישי את שמה
ויאמר גם בזה לא בחר ה' 10
ויעבר ישי את שבעת בניו לפני
שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא
בחר ה' אלה 11 ויאמר שמואל
אל ישי הנערים תמו ויאמר עוד
שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר
שמואל אל ישי שלח ולקחו כי לא
נסב עד בואו פה 12 וישלח
ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים
וטוב רואי ויאמר ה' קום משחהו
כי זה הוא 13 ויקח שמואל את
קרן השמן ויכן אתו בקרב אחיו
ותצלח רוח ה' אל דוד מהיום
ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך
הרמתה 14 ורוח ה' סרה מעם
שאול ותבעתהו רוח רעה מאת ה'
15 ויאמרו עבדי שאול אליו הנה
נא רוח אלהים רעה מבעתך
16 יאמר נא אדנינו עבדיך לפניך
יבקשו איש יודע נגן בכנור והיה
בהיות רוח אלהים רעה אל שאול
ונגן בידו וטוב לו 17 ויאמר
שאול אל עבדיו ראו נא לי איש
היטב נגן והבאתם אתו אלי
18 ויען אחד מן הנערים ויאמר
הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי
יודע נגן וגבור חיל וגם איש מלחמה
ונבון דבר ויפה תאר וה' עמו
19 ויאמר שאול אל אבשלום אל
אביו אל נא אדני אל תשם אל
עבדיך אל אביך אל אחיך אל
אביך אל אחיך אל אביך אל אחיך
20 ויקח אבשלום אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו אל אביו
אל אחיו אל אביו אל אחיו 21
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 22
ויאמר אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 23
ויאמר אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 24
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 25
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 26
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 27
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 28
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 29
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 30
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 31
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 32
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 33
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 34
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 35
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 36
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו 37
ויבא אבשלום אל אביו אל אחיו
אל אביו אל אחיו אל אביו אל
אחיו אל אביו אל אחיו

שאר אדמה נפלה ממנה אל אדמה ומי אינו יודע 26 כמה לחלק
ולמי לתת לתת לאלה ולאלה ולמי לתת לאלה ולמי לתת לאלה
ולמי לתת לאלה ולמי לתת ל

10 ἐφεξῆς τῷ σαββάτῳ, βαθέως ὄρθρου ἐπιφώσκοντι
εἰς μίαν σαββάτων, ἦλθεν Μαριὰμ ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. 11 καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ
ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. 12 ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ
καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών· 13 ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου
αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.
14 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπεν τοῖς γυναιξίν· μὴ
φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε. 15 οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν.
δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ κύριος. 16 καὶ
πορευθεῖσαι ταχὺ εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὅτι
ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
Γαλιλαίαν, ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν. 17 καὶ
ἀπελθοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου μετὰ φόβου καὶ
χαρᾶς μεγάλης ἔδραμον ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ. 18 καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων·
χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ. 19 τότε λέγει αὐταῖς
ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβεῖσθε· ὑπάγετε ἀπαγγείλατε τοῖς
ἀδελφοῖς μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ
ἐκεῖ με ὄψονται. 20 οἱ δὲ πορευθέντες εἰς τὴν πόλιν
ἀπήγγειλαν τοῖς ἱερεῦσιν πάντα τὰ γενόμενα. καὶ
συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ βουλὴν λαβόντες
ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις λέγοντες·
21 εἴπατε ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς ἐλθόντες ἔκλεψαν
αὐτὸν ἡμῶν κοιμωμένων. καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ ἐπὶ τοῦ
ἡγεμόνος, ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν καὶ ὑμᾶς ἀμερίμνους
ποιήσομεν. 22 οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια ἐποίησαν
καθὼς ἐδιδάχθησαν· καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος
παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. 23 Οἱ δὲ
ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὸν τόπον οὗ ἐτάξατο
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν·
οἱ δὲ ἐδίστασαν. 24 καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν
αὐτοῖς λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ γῆς. 25 πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς
τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ'
ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος. 26 ἀμήν. Τέλος κατὰ Μαρκον μαθητεύσατε πάντα
τὰ ἔθνη. 27 καὶ ἐὰν πίωσιν θανάσιμον οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς
ἕξουσιν. 28 Μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ὁ Κύριος Ἰησοῦς
ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ
θεοῦ. 29 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ,
τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος
διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

11

Ἀπὸ Ἰωάννου τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον. 1 Ἐν ἀρχῇ
ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν
ὁ λόγος. 2 οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· 3 πάντα
δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν ὃ
γέγονεν· ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν
ἀνθρώπων· 4 καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ
σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. 5 Ἐγένετο ἄνθρωπος
ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· 6 οὗτος
ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός,
ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. 7 οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. 8 ἦν τὸ
φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον. 9 ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι'
αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. 10 εἰς τὰ
ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. 11 ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ
γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἱ οὐκ
ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος
ἀνδρὸς ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. 12 Καὶ ὁ λόγος
σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. 13 Ἰωάννης μαρτυρεῖ
περὶ αὐτοῦ καὶ κέκραγεν λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον·
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι
πρῶτός μου ἦν. 14 καὶ ἐκ τοῦ πλήρωματος αὐτοῦ ἡμεῖς
πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· 15 ὅτι ὁ νόμος
διὰ Μωυσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐγένετο. 16 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς
υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
17 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν
οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἱερεῖς καὶ Λευείτας ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; 18 καὶ ὡμολόγησεν καὶ
οὐκ ἠρνήσατο, καὶ ἐγένετο ὅτι ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστός.
19 καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν· Τί οὖν; Σὺ Ἠλίας εἶ; καὶ λέγει·
οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη· Οὔ. 20 εἶπον
οὖν αὐτῷ· Τί οὖν εἶ; ἵνα ἀποκρίσιν δώμεν τοῖς πεμψασι
τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; 21 ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν
Ἡσαΐας ὁ προφήτης. 22 καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν
Φαρισαίων· 23 καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν αὐτῷ·
Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὐδὲ Ἠλίας
οὐδὲ ὁ προφήτης; 24 ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων·
ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς
οὐκ οἴδατε, 25 ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν
μου γέγονεν, ὃς οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν
ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. 26 ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο
πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν ὁ Ἰωάννης βαπτίζων.
27 Τῇ ἐπαύριον βλέπει τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν
καὶ λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου. 28 οὗτος ἐστὶν ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὀπίσω
μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός
μου ἦν. 29 κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ
τῷ Ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ βαπτίζων ἐν ὕδατι.
30 καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων· ὅτι τεθεάμαι τὸν
Πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. 31 κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ
πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ'
ὃν ἂν ἴδῃς τὸν Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένοντα ἐπ'
αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.
32 κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ. 33 Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ Ἰωάννης
καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο· 34 καὶ ἐμβλέψας τῷ
περιπατοῦντι λέγει· Ἰδοὺ ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. 35 καὶ
ἤκουσαν οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν
τῷ Ἰησοῦ. 36 στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεασάμενος
αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς· Τί ζητεῖτε; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον
διδάσκαλε, ποῦ μένεις; 37 λέγει αὐτοῖς· Ἔρχεσθε καὶ
ὄψεσθε. ἦλθον οὖν καὶ εἶδον ποῦ μένει, καὶ παρ'
αὐτῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς δεκάτη.
38 ἦν δὲ ὁ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου εἷς
τῶν δύο τῶν παρὰ Ἰωάννου ἀκουσάντων καὶ ἀκολουθησάντων
αὐτῷ. 39 οὗτος εὑρίσκει πρῶτον τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον
Σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ· Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὅ
ἐστιν μεθερμηνευόμενον Χριστός. 40 ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς
τὸν Ἰησοῦν. Ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σὺ εἶ
Σίμων ὁ υἱὸς Ἰωάνου· σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὃ ἑρμηνεύεται
Πέτρος. 41 Τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν
Γαλιλαίαν καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἀκολούθει μοι. 42 ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδὰ
πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. 43 εὑρίσκει Φίλιππος
τὸν Ναθανὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὃν γέγραπται Μωυσῆς
ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὑρήκαμεν, Ἰησοῦν
υἱὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. 44 καὶ εἶπεν αὐτῷ
Ναθανὴλ· Ἐκ Ναζαρὲτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι;
λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Ἔρχου καὶ ἴδε. 45 εἶδεν
Ἰησοῦς τὸν Ναθανὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ
λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδοὺ ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ
δόλος οὐκ ἔστιν. 46 λέγει αὐτῷ Ναθανὴλ· Πόθεν με
γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πρὸ τοῦ
σε Φιλίππου φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόσε σε.
47 ἀπεκρίθη Ναθανὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ῥαββί, σὺ εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ βασιλεὺς εἶ τοῦ Ἰσραήλ. 48 ἀπεκρίθη
Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπόν σοι ὅτι εἶδόσε σε
ὑπὸ τὴν συκῆν, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. 49 καὶ
λέγει αὐτῷ· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν
οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας
καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

לא יצא עוד לצבא ולא יעבור עליו דבר מלך
ונכבד היה לפני אדניו ולא נתן בו ידו מלך
ארם ויהי הוא מצורע 2 וארם יצאו גדודים
ויביאו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני
אשת נעמן 3 ותאמר אל גברתה אחלי אדני
לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף את צרעתו
4 ויבא איש לאדניו לאמר כה דברה הנערה
אשר מארץ ישראל 5 ויאמר מלך ארם לך בא
ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך והוא לקח
בידו עשר כסף אלפים זהב וששת אלפי זהרים
ומלבש 6 ויביא את הספר אל מלך ישראל
לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו מצרעתו 7 ויהי
כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו
ויאמר הכלב אלהים אני להמית ולהחיות כי
זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו
נא והראו כי מתאנה הוא לי 8 ויהי כשמע
אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את
בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך
תבא נא אלי וידע כי יש נביא בישראל
9 ויבא נעמן בסוסו ובמרכבתו ויעמד פתח
בית אלישע 10 וישלח אליו אלישע מלאך
לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן
ושב בשרך אליך וטהר 11 ויקצף נעמן
ויסר ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצא
ועמד והקרא בשם יהוה אלהיו והניף
ידו אל המקום ורפא המצורע 12 הלא
טוב אבנה ואבנר אמרתי אליו הלך
ויפן ויסר בחרון אפו ויאמר הנה אמרתי
אלי צא ורחצת ופרת ורפאת את צרעתך
13 ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמר אבי
הדבר הגדול דבר אליך הנביא הלוא
אם אמר אליך רחץ ונטהרת ואם כן
אמר אליו רחץ ונטהרת 14 וירד ויטבל
בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר 15 וישב
אל איש האלהים הוא וכל מחניו ויבא
ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי
אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל
16 ועתה קח נא ברכה מאת עבדך
ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם
אקח ופצר בו לקחת ויתמה מאד
17 ויאמר נעמן אם לא יתן נא לעבדך
משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה
עוד עבדך עלה לאלהים אחרים כי אם
ליהוה 18 בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
בבוא אדני בית רמן להשתחות שם והוא
נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמן
בהשתחותי בית רמן יסלח יהוה לעבדך
בדבר הזה 19 ויאמר לו לך לשלום ויסע
מאתו כברת הארץ 20 ויאמר גחזי נער
אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את
נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר
הביא אי חי יהוה כי אם רצתי אחריו
ולקחתי מאתו מאומה 21 וירדף גחזי
אחרי נעמן ויראה נעמן רץ אחריו וירד
מן המרכבה לקראתו ויאמר השלום
22 ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה בא אלי מהר הר אפרים
שני נערים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושני חלפות בגדים 23 ויאמר
נעמן הואל קח כפלים ויפצר בו ויצר
שני כסף בשני כברות בגדים ויתן
אל שני נעריו וישאו לפניו 24 ויבא
אל העפל ויקח מידם ויסר אל בית
ויתן לאנשים וילכו 25 והוא בא ויעמד
אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה
גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה
26 ויאמר אליו לבי הלך כאשר הפך
איש מרכבתו לקראתך העת לקחת
את הכסף ולקחת את הבגדים ולקחת
זיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות 27 וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו
מצרע כשלג 28 ואלישע אמר אליו
הלוא לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו
לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת
את הבגדים וזיתים וכרמים וצאן
ובקר ועבדים ושפחות 29 הצרעת
נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם
ויצא מלפניו מצרע כשלג 30 ויאמר
אליו אלישע אנה הלך גחזי נער
אדני ולא הלך פה ועבדך אנה ואנה
31 ויען אמר חי יהוה כי אם רצתי
אחרי מאתך ויהי כראות האיש
אשר רכב לקראתך הלוא לב נלך
עמך העת לקחת את הכסף ולבגדים
ולקחת זיתים וכרמים וצאן ובקר
ועבדים ושפחות 32 ויאמר אל גחזי
הנה נא אל אדני לאמר הנה נא
אתי שני נערים מן הר אפרים
ויאמר אליו אלישע אל תירא כי
אתנו רבים מאשר אתם 33 ויתפלל
אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני
הנער ויפקח יהוה את עיני הנער
ויראה והנה הר מלא סוסים ורכב
אש סביב אלישע 34 וירדו אליו
הארמים ויתפלל אלישע אל יהוה
ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנוורים
ויך אתם בסנוורים כדבר אלישע
35 ויאמר אלישע אליהם לא זה הדרך
ולא זו העיר לכו אחרי ואביאם
אל האיש אשר אתם מבקשים וילך
אתם שמרונה 36 ויהי כבואם שמרונה
ויאמר אלישע פקח את עיני אנשים
אלה ויפקח יהוה את עיניהם ויראו
והנם בתוך שמרון 37 ויאמר אליהם
מלך ישראל הכה אכה אבי הראתם
לו הלא את אשר יכה מלך ארם בנו
לא אמיתנו 38 ויאמר לא אבי אל
תכה הלחם ומים לפניהם ויאכלו
וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם
39 ויבא מלך ארם עוד חיל ויבא
ויחנו על שמרון 40 ויהי ביום
ההוא ויאמר מלך ישראל אל אלישע
אבי הראה אראם המכה אם אמיתם
ויאמר לא תכה אם אשר לא שבית
בחרבך ובקשתך תכה לחם ומים
לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל
אדניהם 41 ויהי אחר כן ויעל בן
הדד מלך ארם כל מחניו ויחנו על
שמרון 42 ויהי כי ראה מלך ישראל
אל האלהים ויאמר אל אלישע
אבי הכה אכה הגוי הזה בסנוורים
ויך אתם בסנוורים כדבר אלישע
43 ויאמר אליו אלישע לא אבי
אל תכה כי לא אשר שבית בחרבך
ובקשתך תכה לחם ומים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם
44 ויהי אחר כן ויעל בן הדד מלך
ארם כל מחניו ויחנו על שמרון
45 ויהי רעב גדול בשמרון והנה
צרים עליה עד היות ראש חמור
בשמנים שקל וגו כסף וגו ורבע
הקב יונים בחמשים שקל כסף
46 ומלך ישראל עבר על החומה
ואשה אחת צעקה אליו לאמר
הושיעה אדני המלך 47 ויאמר
לא יושיעך יהוה מאין הן אם
אגרן ומיקב 48 ויאמר אליה
המלך מה לך ותאמר האשה הזאת
אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו
היום ובנו נאכל מחר 49 ותתן
את בנה ונבשלהו ונאכלהו ואמר
אליה ביום המחרת תני את בנך
ונאכלהו 50 ותסתר האשה את בנה
ויהי כשמע המלך את דברי האשה
אשר אמרה אליו ויקרע בגדיו
ועבר על החומה ויראו העם והנה
שק בבשר תחתיו 51 ויאמר אם
יוסף אלהים לי כה וכה אם יעמד
ראש אלישע בן שפט עליו היום
52 ואלישע יושב בביתו והזקנים
יושבים אתו וישלח איש מלפניו
בטרם בא המלאך אשר שלח אליו
ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח
בן הרצח הזה לסור את ראשי הנו
שמעו כבוא המלאך סגרו הדלת
והדחתם אותו בדלת הלא קול רגלי
אדניו אחריו מאחרי 53 עודנו מדבר
עמם והנה המלאך יורד אליו ויאמר
הנה הרעה הזאת מאת יהוה מה אוחיל
ליהוה עוד 54 ויאמר אליו המלך
לך שוב אל עמך ויאמר לא אדני
המלך אם לא אל אדם אשר אמר
אליו הנה הרעה הזאת מאת יהוה
מה אוחיל ליהוה עוד

12

1 ויהי בשנת שבע ליואש מלך
יהוא מלך ישראל ויתמלך יואחז בן
יהוא על ישראל בשמרון שבע עשרה
שנה 2 ויעש הרע בעיני יהוה ולא
סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל לא סר מהם
3 ויחר אף יהוה בישראל ויתנם
ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד
בן חזאל כל הימים 4 ויחל יואחז
את פני יהוה וישמע אליו יהוה כי
לחץ אשר לחץ מלך ארם את ישראל
5 ויתן יהוה לישראל מושיע ויצאו
מתחת יד ארם וישבו בני ישראל
באהליהם כתמול שלשם 6 אך לא
סרו מחטאת בית ירבעם אשר החטיא
את ישראל בם ובאשרה גם עמדה
בשמרון 7 כי לא הותר ליואחז
עם כי אם חמשים פרשים ועשרת
אלפי רגלים כי אבדם מלך ארם
וישמם כעפר לדיש 8 ויתר דברי
יואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא
הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל 9 ויישכב יואחז עם
אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך
יואש בנו תחתיו 10 בשנת שלשים
ושבע ליואש מלך יהודה מלך יואש
בן יואחז על ישראל בשמרון שש
עשרה שנה 11 ויעש הרע בעיני
יהוה לא סר מכל חטאת ירבעם בן
נבט אשר החטיא את ישראל בם
הלך בה 12 ויתר דברי יואש וכל
אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם
אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
13 ויישכב יואש עם אבתיו ואמציה
ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון
עם מלכי ישראל 14 ואלישע חלה
את חליו אשר יומת בו וירד אליו
יואש מלך ישראל ויבך על פניו
ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
15 ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים
ויקח אליו קשת וחצים 16 ויאמר
אל מלך ישראל שים יד על הקשת
וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על
ידי המלך 17 ויאמר פתח החלון
קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה
ויירה ויאמר חץ תשועה ליהוה
ותשועה מארם והכית את ארם
באפק עד כלתך 18 ויאמר קח החצים
ויקח ויאמר אל מלך ישראל הך
ארצה ויך שלש פעמים ויעמד
19 ויקצף עליו איש האלהים ויאמר
לו הך חמש פעמים אז הכית את ארם
עד כלתך ועתה שלש פעמים תכה
ארם 20 ויקבר אלישע ויקברהו
ובאי מואב בא בשנת הארץ
21 והיה הם קברים איש ויראו את
הגדוד ויטלו את האיש אל קברי
אלישע ויפל אל עצמות אלישע
ויחי ויעמד על רגליו 22 וחזאל
מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי
יואחז 23 ויחנן יהוה וירחם אתם
ויסב אתם אל בריתו אברהם יצחק
ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם
מלפניו עד הנה 24 וחזאל מלך ארם
מת וימלך בן הדד בנו תחתיו
25 ויואש בן יואחז לקח עוד את
הערים מיד בן הדד בן חזאל אשר
לקח מיד יואחז אביו במלחמה
שלש פעמים הכהו יואש וישב את
ערי ישראל

אשר הארצות הארלות הזאת לבד הנה יהוה אמר אמרו לבני
יהוה ויעבדו אותו ויעבדו אתו ויעבדו אתם ויעבדו אתם
44 הלוים אשר בתוך הארץ הזאת ויעבדו אתם הלוים
לבד מן המחנות אשר לבני לוי לבד הנה מן המחנות אשר
מנגד לו מסביב לו נעמו אהליו כן יעשו לכל כלי עבודתו
ולכל מלאכתו לו נעמו אהליו

13

ויהי בעת הזאת ויבא אל אהל מועד לדבר אתו ויבא
אליו אל אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו אל אהל מועד
לדבר אתו ויבא אליו אל אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו
אל אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו אל אהל מועד לדבר
אתו ויבא אליו אל אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו אל
אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו אל אהל מועד לדבר אתו
ויבא אליו אל אהל מועד לדבר אתו ויבא אליו אל אהל
מועד לדבר אתו ויבא אליו

הבית, ה, המלח לבדו, הוא לבדו אם הוא יבדל מן הים
אמר לא לא אלה אם הוא לבדו לא הוא אמר אמר 22 הנה
נשבר נשבר נשבר לשבר נשבר נשבר הבדו לא הים הבדו
הבדו הים המלח מים מה הבא הבדו הים המלח, הבדו,
הבדו הים המלח, הבדו, 23 נשבר הבדו הבדו הים המלח
הבדו הים המלח הבדו הים המלח 24 הבדו הים המלח הבדו
הים המלח הבדו הים המלח 25 הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו
הים הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו הבדו
הבדו

ἐκβάλλουσιν· καὶ γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς·
18 καὶ ἐν ταῖς χερσὶν ὄφεις ἀροῦσιν· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν,
οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ
καλῶς ἕξουσιν. 19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς
ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ.
20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου
συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων
σημείων. Ἀμήν.

16

1 Καὶ διαγενομένου σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ
Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 καὶ λίαν πρωὶ τῆς μιᾶς σαββάτων
ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. 3 καὶ ἔλεγον
πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου; 4 καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀπεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. 5 καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον
νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν
λευκήν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. 6 ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε·
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; ἠγέρθη, οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. 7 ἀλλὰ ὑπάγετε
εἰπεῖν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς
τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. 8 καὶ
ἐξελθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχεν δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ
ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπαν· ἐφοβοῦντο γάρ.

[9 Ἀναστὰς δὲ πρωὶ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ
Μαγδαληνῇ, παρ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. 10 ἐκείνη πορευθεῖσα
ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν.
11 κἀκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.
12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν
ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν. 13 κἀκεῖνοι ἀπελθόντες
ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ τούτοις ἐπίστευσαν.
14 Ὕστερον δὲ ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη,
καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν,
ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.
15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. 16 ὁ πιστεύσας καὶ
βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.
17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ
ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν· γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς·
18 ὄφεις ἐὰν ἀρῶσιν· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς
βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἕξουσιν.
19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. 20 ἐκεῖνοι δὲ
ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν
λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.]

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

1

1 תחלת הבשורה מישוע המשיח בן־אלהים׃ 2 כאשר כתוב בנביאים׃ הנני שולח לפניך מלאכי׃ אשר יכין דרכך׃ 3 קול קורא במדבר׃ הכינו דרך יהוה׃ ישרו נתיבותיו׃ 4 היה יוחנן הטובל במדבר׃ ומטיף טבילת תשובה׃ לסליחת חטאים׃ 5 ויצאו אליו כל ארץ יהודה׃ וכל ירושלים׃ ונטבלו בירדן׃ מתודים חטאיהם׃ 6 ויוחנן לבש בגדי שער גמלים׃ ואבנט עור׃ על מתניו׃ ואכל ארבה ודבש׃ 7 ויקרא׃ לאמר׃ אחרי בא׳ אחר׃ חזק ממני׃ אשר לא־אדיר׃ לשפל־רגלי׃ לפתח רצועת נעליו׃ 8 אני טבלתי אתכם במים׃ והוא יטבל אתכם ברוח קדש׃ 9 ויהי בימים ההם׃ בא ישוע מנצרת הגליל׃ ויטבל אל־יוחנן בירדן׃ 10 ומיד בעלותו מן־המים׃ ראה את־השמים נפתחים׃ ואת־הרוח כיונה׃ יורדת אליו׃ 11 ובת־קול נשמעה מן־השמים׃ לאמר׃ אתה בני האהוב׃ בך חפצתי׃ 12 ומיד הוציאו הרוח אל־המדבר׃ 13 ויהי שם במדבר׃ ארבעים יום׃ ונסה על־ידי השטן׃ ויהי עם־החיות׃ ומלאכים׃ משרתים אותו׃ 14 ואחרי אשר נתפס יוחנן׃ בא ישוע אל־גליל׃ מבשר את־בשורת מלכות אלהים׃ 15 לאמר׃ הגיע הזמן׃ ומלכות אלהים קרובה׃ שובו מחטאיכם׃ והאמינו בבשורה׃ 16 ויהי בעברו על־יד ים־גליל׃ ראה את־שמעון ואת־אנדרי אחיו׃ משליכים רשת בים׃ כי־דייגים היו׃ 17 ויאמר אליהם׃ לכו אחרי׃ ואעשה אתכם לדייגי אדם׃ 18 ויעזבו מיד את־רשתם׃ וילכו אחריו׃ 19 ויעבר מעט הלאה׃ וירא את־יעקב בן־זבדי׃ ואת־יוחנן אחיו׃ בהיותם בספינה׃ מתקנים את־הרשתות׃ 20 ויקרא אליהם׃ ויעזבו את־אביהם זבדי׃ בספינה׃ עם־שכירים׃ ויבאו אחרי ישוע׃ 21 ויבאו כפרנחום׃ ומיד בהגיע השבת׃ בא אל־בית־הכנסת׃ ויורה׃ 22 כי נפלאו מאד׃ מתורתו׃ כי־לא כסופרים׃ הורה׃ 23 ויהי׃ בבית־הכנסת׃ איש אחד׃ אשר־בו רוח־טמאה׃ ויצעק׃ לאמר׃ 24 מה־לנו ולך׃ ישוע נצרי׃ הבא לאבדנו׃ ידעתי מי אתה׃ קדוש אלהים׃ 25 ויגער בו ישוע׃ לאמר׃ הרס ויצא מן־האיש׃ 26 ויטרף אותו הרוח׃ ויצעק בקול גדול׃ ויצא מן־האיש׃ 27 ויתמהו כל־העם׃ לאמר׃ מה־זאת׃ מה־חדשה הזאת׃ אשר־בא אל־הרוחות הטמאות׃ ויצוון׃ 28 ותצא שמועתו׃ מיד אל־כל־מקום׃ בגליל הסביב׃ 29 ויהי׃ כי־יצא מבית־הכנסת׃ ויבא בית שמעון ואנדרי׃ עם־יעקב ויוחנן׃ 30 וחמות שמעון׃ שכבה חולה׃ ולא־הגידו לו׃ אודות אחיו׃ 31 ויגש׃ ויקחה בידה׃ ויעלה׃ ותרפא׃ ותשרת אותם׃ 32 ובערב׃ אחר בוא השמש׃ הביאו אליו׃ את־כל־החולים׃ ואת־המשגעים׃ 33 וכל־העיר׃ נאספה׃ אל־הפתח׃ 34 (aiōn g165) ויפרא׃ לרבים׃ אשר־חלו׃ מחלות שונות׃ ויגרש׃ שדים רבים׃ ולא־הרשה׃ השדים׃ לדבר׃ כי־ידעו׃ אותו׃ 35 ובבקר׃ בהשכים׃ עוד׃ לילה׃ ויצא׃ ויבא׃ אל־מקום־חרבה׃ ויתפלל׃ שם׃ 36 ורדפו אחריו׃ שמעון׃ ואשר־אתו׃ 37 ויבקשו׃ אותו׃ ויגלו׃ לו׃ כי־כל־אנשי׃ מבקשים אותך׃ 38 ויאמר׃ אליהם׃ נלכה׃ הלאה׃ אל־הכפרים׃ הסמוכים׃ אל־הגליל׃ כי־לשם׃ יצאתי׃ 39 ויהי׃ בכל־הגליל׃ ויורה׃ בבתי־כנסת׃ אשר׃ בכל־הגליל׃ ומגרש׃ שדים׃ 40 ויבא׃ אליו׃ מצורע׃ לבקש׃ אותו׃ ויברך׃ אותו׃ ויכרע׃ לפניו׃ ויתחנן׃ אליו׃ לאמר׃ אם־תרצה׃ תוכל׃ לטהרני׃ 41 וישע׃ ישוע׃ בחמלה׃ ויגע׃ בו׃ ויאמר׃ אליו׃ רצה׃ אני׃ טהר׃ 42 ומיד׃ הסיר׃ ממנו׃ הצרעת׃ וטהר׃ 43 ויזהר׃ אותו׃ לאמר׃ אל־תגיד׃ לאיש׃ דבר׃ 44 אך־לך׃ הראה׃ לכהן׃ והקרב׃ בעד׃ טהרתך׃ אשר׃ צוה׃ משה׃ לעדות׃ אליהם׃ 45 ויצא׃ ויחל׃ לדבר׃ רבות׃ ולפרסם׃ את־הדבר׃ עד־אשר׃ לא־יכל׃ ישוע׃ לבוא׃ אל־תוך׃ העיר׃ כי־אם׃ בחוצות׃ המדבר׃ ויבאו׃ אליו׃ מכל׃ עבר׃

76 הנה אני בא אליך כאשר לא ישמרו אחיך
77 ונגלה ערותך גם יראו חרפתך אני אנקם
78 נשא ולא אפגע באדם: ויאמר אליהם
79 לאמור אל תגעו במשיחי ובנביאי אל
80 תרעו: ויקרא רעב בארץ ויעל אברם
מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ:

2

1 ויהי כבואו מצרים ויראו המצרים את
האשה כי יפה היא מאד: 2 ויראו אותה
שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקח
האשה אל בית פרעה: 3 ולאברם היטיב
בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים
ושפחות ואתנות וגמלים: 4 ויגע ה' את
פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר
שרי אשת אברם: 5 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך היא: 6 למה אמרת אחתי היא
ואקח אותה לי לאשה ועתה הנה אשתך
קח ולך: 7 ויצו פרעה אנשים אל אברם
וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו:
8 ואברם עלה ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה: 9 ואברם כבד
מאד במקנה בכסף ובזהב: 10 ויסע לוט
מנגב עד בית אל עד המקום אשר היה
אהלו בתחלה בין בית אל ובין העי,
11 אל מקום המזבח אשר עשה שם בתחלה
ויקרא שם אברם בשם ה': 12 וגם לאברם
היה צאן ובקר ואהלים: 13 ואנשי סדם
היו רעים וחטאים לה' מאד: 14 ויאמר ה'
אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא
עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם
צפונה ונגבה ומזרחה וימה: 15 כי את כל
הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך
עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר
הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר
הארץ גם זרעך יימנה: 17 קום התהלך
בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה:
18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן שם מזבח לה':

3

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר תדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמות
את ברע מלך סדם את בירשע מלך עמרה
שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער: 3 כל אלה חברו
אל עמק השדים הוא ים המלח: 4 שתים
עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש
עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה
בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו
את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזזים
בהם ואת האמים בשוה קריתים: 6 ואת
החרי בהר שעיר עד אלפרן אשר על
המדבר: 7 ויסבו וילכו אל עין משפט
הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי
גם את האמרי היושב בחצצון תמר:
8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים:
9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה:
10 ועמק השדים באר באר בלת ויפלו
שמה מלכי סדם ועמרה הנשארים
נסו ההרה: 11 ויקחו את כל רכוש
סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו:
12 וגם את לוט ואת רכושו בן אחי
אברם וילכו והוא יושב בסדם: 13 ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכול ואחי
ענר ואלה בעלי ברית אברם: 14 ויאמר
אברם כי נשבה אחיו ויריק את חניכיו
ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן: 15 ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה
אשר משמאל לדמשק: 16 וישב את כל
הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב
וגם את הנשים והעם: 17 ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה
הוא עמק המלך: 18 ומלכי צדק מלך
שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל
עליון: 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ: 20 וברוך
אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן
לו מעשר מכל: 21 ויאמר מלך סדם
אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך:
22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימותי
ידי אל ה' אל עליון קנה שמים וארץ:
23 אם מחוט ועד שרוך סנדל ואם אקח
מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי
את אברם: 24 בלעדי רק אשר אכלו
הנערים ואת חלק האנשים אשר הלכו
אתי ענר אשכול וממרא יקחו חלקם:
25 ויהי אחרי הדברים האלה היה דבר
ה' אל אברם במחזה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד:
26 ויאמר אברם אדני אלהים מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא
דמשק אליעזר: 27 ויאמר אברם הן לי לא
נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי:

4 ومدمل ام در حلم ام ومدمل ومدمل ومدمل
ومدمل ومدمل ومدمل

38 הנה נפח פחם
המאמיר לחתות אש
בגחלים ויצא כלי
מעשהו ויכלה דברו
ובמסמרות יתקע
39 כן יכון כלי יוצר
ובמחשבתו יסובב
גלילו ואל עצבות
יתן לבו כל חכמי
קדמוני לא יגורו
40 מחכם בסתר יבקש
חידות ומעלומות
עיניו נגלו רבות
ונעלמות מחכמת
סתרי מוסר יוצא
ומלפניו יצא דעת
41 נפלאות פעלו
מעולם ואין מספר
לגבורותיו ומי
יוכל לספר אם
יגיע אדם אל
סופו יכלה ואם
יחדל יתמה
42 אלה מה הם
ומה אין לנו
חפץ בם כל
הנסתר מאד
ומה יגדל
מעשיו ומי
יוכל לראות
מעשה בראשית
43 אם יגיד
אמיצי כח
ומי יחקור
אל אין
מספר ומי
יוכל לבחון
אלה אין
מספר כי
מי יודע
אם לא
הגיד
44 אמיצי
כחו אמיצי
אמיצי
גבורתו
ומי יוכל
לבחון
אלה אין
מספר

5

אם
אמר אל
אל אל
אל אל
אל

לא יחרה אפי בכם ולא אקנף
כי חרון אף ומחה הוא ודברו
אלי אנשים אנכי ויחלו
ב ויאמר אלהים אל משה
ואל אהרן לאמר ג דברו
אל העדה לאמר מעל
מסביב למשכן קרח ד
ויקם משה וילך אל
דתן ואבירם וילכו
אחרי זקני ישראל
ה וידבר אל העדה
לאמר גורו נא מעל
אהלי האנשים הרשעים
האלה ואל תגעו
בכל אשר להם פן
תספו בכל חטאתם
ו ויקחו קרח
ועדתו לאמר
בבקר ויודע
יהוה את אשר
לו ואת הקדוש
והקריב אליו
את אשר יבחר
בו יקריב אליו
ז זאת עשו
קחו לכם מחתות
קרח וכל עדתו
ואש שימו בהן
וסמו עליהן
קטרת לפני יהוה
מחר והיה האיש
אשר יבחר יהוה
הוא הקדוש
רב לכם בני
לוי ח ויאמר
משה אל קרח
שמעו נא בני
לוי ט המעט
מכם כי הבדיל
אלהי ישראל
אתכם מעדת
ישראל להקריב
אתכם אליו
לעבד את עבודת
משכן יהוה
ולעמד לפני
העדה לשרתם
י ויקרב אתך
וכל אחיך בני
לוי עמך
ובקשתם
הכהונה
גם כי
אתם
ונועדו
אל
יא
לכן
אתה
וכל
עדתך
הנועדים
אל יהוה
ואהרן
מה הוא
כי תלונו
עליו יב
ויקרא
משה
לדתן
ואבירם
בני
אליאב
ויאמרו
לא
נעלה
יג
הכי
מעט
כי
העלית
אותנו
מארץ
זבת
חלב
ודבש
להמיתנו
במדבר
כי
אם
התרומם
עלינו
גם
התרומם
יד
אל
ארץ
זבת
חלב
ודבש
לא
הביאתנו
ונתת
לנו
נחלת
שדה
וכרם
הגם
עיני
האנשים
ההם
תנקר
לא
נעלה
טו
ויחר
מאד
משה
ויאמר
אל
יהוה
אל
תפן
אל
מנחתם
לא
חמור
אחד
מהם
לקחתי
ולא
הרעתי
אחד
מהם
טז
ויאמר
משה
אל
קרח
אתה
וכל
עדתך
היו
לפני
יהוה
אתה
והם
והאהרן
מחר
יז
וקחו
איש
מחתתו
ונתתם
עליהן
קטרת
והקרבתם
לפני
יהוה
איש
מחתתו
חמשים
ומאתים
מחתות
גם
אתה
ואהרן
איש
מחתתו
יח
ויקחו
איש
מחתתו
ויתנו
עליהן
אש
וישימו
עליהן
קטרת
ויעמדו
פתח
אהל
מועד
עם
משה
ואהרן
יט
וקרח
הקהיל
אתם
אל
פתח
אהל
מועד
ויראה
כבוד
יהוה
אל
כל
העדה
כ
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
לאמר
כא
הבדלו
מתוך
העדה
הזאת
ואכלה
אותם
כרגע
כב
ויפלו
על
פניהם
ויאמרו
אל
אלהי
הרוחות
לכל
בשר
האיש
אחד
יחטא
ואל
כל
העדה
תקצף
כג
וידבר
יהוה
אל
משה
לאמר
כד
דבר
אל
העדה
לאמר
העלו
מסביב
למשכן
קרח
דתן
ואבירם
כה
ויקם
משה
וילך
אל
דתן
ואבירם
וילכו
אחרי
זקני
ישראל
כו
וידבר
אל
העדה
לאמר
סורו
נא
מעל
אהלי
האנשים
הרשעים
האלה
ואל
תגעו
בכל
אשר
להם
פן
תספו
בכל
חטאתם
כז
ויעלו
מעל
משכן
קרח
דתן
ואבירם
מסביב
ודתן
ואבירם
יצאו
נצבים
פתח
אהליהם
ונשיהם
ובניהם
וטפם
כח
ויאמר
משה
בזאת
תדעון
כי
יהוה
שלחני
לעשות
את
כל
המעשים
האלה
כי
לא
מלבי
כט
אם
כמות
כל
האדם
ימותון
אלה
ופקדת
כל
האדם
לא
יהוה
שלחני
ל
ואם
בריה
יברא
יהוה
ובלעה
האדמה
את
פיה
ובלעה
אותם
וירדו
חיים
שאולה
ונודעתם
כי
נאצו
האנשים
האלה
את
יהוה
לא
ויהי
כאשר
כלה
לדבר
את
כל
הדברים
האלה
ויבקע
את
האדמה
אשר
תחתיהם
לא
ותפתח
הארץ
את
פיה
ותבלע
אותם
ואת
בתיהם
ואת
כל
האדם
אשר
לקרח
ואת
כל
הרכוש
לא
ירדו
חיים
שאולה
ותכסם
הארץ
ויאבדו
מתוך
הקהל
לא
ותצא
אש
מלפני
יהוה
ותאכל
את
חמשים
ומאתים
איש
מקריבי
הקטרת
לא
ויאמר
יהוה
אל
משה
לאמר
אמר
אל
אלעזר
בן
אהרן
הכהן
ויזר
את
המחתות
מבין
השרפה
והאש
הלאה
כי
קדשו
לא
חטאו
בנפשותם
ועשו
אותם
רקעים
פחים
לצפוי
המזבח
כי
הקריבו
אותם
לפני
יהוה
ויקדשו
לא
יהיו
לאות
לבני
ישראל
ויקרב
אלעזר
הכהן
את
מחתות
הנחשת
אשר
הקריבו
השרפים
וירקעם
צפוי
למזבח
לא
יהיה
אות
לבני
ישראל
לבלתי
קרב
איש
זר
אשר
לא
מזרע
אהרן
הוא
לא
יקטיר
קטרת
לפני
יהוה
ולא
יהיה
כקרח
וכעדתו
כאשר
דבר
יהוה
ביד
משה
אליו
ביום
אחר
נלונו
כל
עדת
בני
ישראל
על
משה
ועל
אהרן
לאמר
אתם
המיתם
את
עם
יהוה
ויהי
בהקהל
העדה
על
משה
ואהרן
ויפנו
אל
אהל
מועד
והנה
כסה
אותו
הענן
וכבוד
יהוה
נראה
ויבא
משה
ואהרן
לפני
אהל
מועד
ויאמר
יהוה
אל
משה
לאמר
הרימו
מתוך
העדה
הזאת
ואכלה
אותם
כרגע
ויפלו
על
פניהם
ויאמר
משה
אל
אהרן
קח
את
המחתה
ותן
עליה
אש
מעל
המזבח
ושים
קטרת
והולך
מהר
אל
העדה
וכפר
עליהם
כי
יצא
הקצף
מלפני
יהוה
החל
הנגף
ויקח
אהרן
כאשר
דבר
משה
וירץ
אל
תוך
הקהל
והנה
החל
הנגף
בעם
ויתן
את
הקטרת
ויכפר
על
העם
ויעמד
בין
המתים
ובין
החיים
ותעצר
המגפה
ויהיו
המתים
בנגף
ארבעה
עשר
אלף
ומאתים
מלבד
המתים
על
דבר
קרח
וישב
אהרן
אל
משה
אל
פתח
אהל
מועד
ותעצר
המגפה

7

ויאמר
יהוה
אל
אהרן
אתה
ובניך
ובית
אביך
אתך
תשאו
את
עון
המקדש
ואתה
ובניך
אתך
תשאו
את
עון
כהנתכם
ג
וגם
את
אחיך
שבט
לוי
מטה
אבתיך
הקרב
אתך
ויוועדו
עליך
ושרתוך
ואתה
ובניך
אתך
לפני
אהל
העדות
ד
ושמרו
משמרתך
ומשמרת
כל
האהל
רק
אל
כלי
המקדש
ואל
המזבח
לא
יקרבו
גם
הם
לא
תמותו
גם
אתם
גם
הם
ה
ונועדו
עליך
ומשמרת
המקדש
ומשמרת
המזבח
ולא
יהיה
עוד
קצף
על
בני
ישראל
ו
ואני
הנה
לקחתי
את
אחיכם
הלוים
מתוך
בני
ישראל
לכם
מתנה
נתונים
ליהוה
לעבד
את
עבודת
אהל
מועד
ז
ואתה
ובניך
אתך
תשמרו
את
כהנתכם
לכל
דבר
המזבח
ולפנים
מן
הפרכת
ועבדתם
עבודת
מתנה
אתן
את
כהנתכם
והזר
הקרב
יומת
ח
ויאמר
יהוה
אל
אהרן
ואני
הנה
נתתי
לך
את
משמרת
תרומתי
לכל
קדשי
בני
ישראל
לך
נתתים
למשחה
ולבניך
לחק
עולם
ט
זה
יהיה
לך
מקדש
הקדשים
מן
האש
כל
קרבנם
לכל
מנחתם
וכל
חטאתם
וכל
אשמם
אשר
ישיבו
לי
קדש
הקדשים
הוא
לך
ולבניך
י
בקדש
הקדשים
תאכלנו
כל
זכר
יאכל
אותו
קדש
הוא
לך
יא
וזה
לך
תרומת
מתנתם
לכל
תנופות
בני
ישראל
לך
נתתים
ולבניך
ולבתיך
אתך
לחק
עולם
כל
הטהור
בביתך
יאכל
אותו
יב
כל
חלב
יצהר
וכל
חלב
תירוש
ודגן
ראשיתם
אשר
יתנו
ליהוה
לך
נתתים
יג
בכורי
כל
אשר
בארצם
אשר
יביאו
ליהוה
לך
יהיה
כל
הטהור
בביתך
יאכל
אותו
יד
כל
חרם
בישראל
לך
יהיה
יט
כל
פטר
רחם
לכל
בשר
אשר
יקריבו
ליהוה
מאדם
ומבהמה
לך
יהיה
אך
פדה
תפדה
את
בכור
האדם
ואת
בכור
הבהמה
הטמאה
תפדה
טו
ופדויו
מבן
חדש
תפדה
בערכך
כסף
חמשת
שקלים
שקל
הקדש
עשרים
גרה
הוא
טז
אך
בכור
שור
או
בכור
כשב
או
בכור
עז
לא
תפדה
קדש
הם
את
דמם
תזרק
על
המזבח
ואת
חלבם
תקטיר
אשה
לריח
ניחוח
ליהוה
יז
ובשרם
יהיה
לך
כחזה
התנופה
וכשוק
הימין
לך
יהיה
יח
כל
תרומות
הקדשים
אשר
ירימו
בני
ישראל
ליהוה
נתתים
לך
ולבניך
ולבתיך
אתך
לחק
עולם
ברית
מלח
עולם
היא
לפני
יהוה
לך
ולזרעך
אתך
יט
ויאמר
יהוה
אל
אהרן
בארצם
לא
תנחל
ובתוכם
לא
יהיה
לך
חלק
בתוך
בני
ישראל
אני
חלקך
ונחלתך
בתוך
בני
ישראל
כ
ולבני
לוי
הנה
נתתי
כל
מעשר
בישראל
לנחלה
תחת
עבודתם
אשר
הם
עובדים
את
עבודת
אהל
מועד
כא
ולבני
לוי
נתתי
כל
מעשר
בישראל
לנחלה
תחת
עבודתם
אשר
הם
עובדים
עבודת
אהל
מועד
כב
ולא
יקרבו
עוד
בני
ישראל
אל
אהל
מועד
לשאת
חטא
למות
כג
כי
אם
הלוי
יעבד
את
עבודת
אהל
מועד
הוא
ישאו
עונם
חק
עולם
לדרתיכם
ובתוך
בני
ישראל
לא
ינחלו
נחלה
כד
כי
את
מעשר
בני
ישראל
אשר
ירימו
ליהוה
תרומה
נתתי
ללוים
לנחלה
על
כן
אמרתי
להם
בתוך
בני
ישראל
לא
ינחלו
נחלה
כה
וידבר
יהוה
אל
משה
לאמר
כו
אל
הלוים
תדבר
ואמרת
אליהם
כי
תקחו
מאת
בני
ישראל
את
המעשר
אשר
נתתי
לכם
מאתם
לנחלתכם
והרמתם
מזנו
תרומת
יהוה
מן
המעשר
כז
ונחשב
לכם
תרומתכם
כדגן
מן
הגרן
וכמלא
היקב
כח
כן
תרימו
גם
אתם
תרומת
יהוה
מכל
מעשרתיכם
אשר
תקחו
מאת
בני
ישראל
ונתתם
מהם
את
תרומת
יהוה
לאהרן
הכהן
כט
מכל
מתנותיכם
תרימו
את
כל
תרומת
יהוה
מכל
חלבו
את
קדשו
ל
ואמרת
אליהם
בהרימכם
את
חלבו
ונחשב
ללוים
כתבואת
הגרן
וכתבואת
היקב
לא
תאכלו
אותו
בכל
מקום
אתם
וביתכם
כי
שכר
הוא
לכם
תחת
עבודתכם
באהל
מועד
לא
תמותו
לא
תחללו
את
קדשי
בני
ישראל
פן
תמותו
ב
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
לאמר
ג
זאת
חקת
התורה
אשר
צוה
יהוה
לאמר
דבר
אל
בני
ישראל
ויקחו
אליך
פרה
אדמה
תמימה
אשר
אין
בה
מום
אשר
לא
עלה
עליה
עול
ד
ונתתם
אתה
אל
אלעזר
הכהן
והוצא
אותה
אל
מחוץ
למחנה
ושחט
אותה
לפניו
ה
ושרף
את
הפרה
לעיניו
עורה
ובשרה
ודמה
על
פרשה
תשרף
ו
ולקח
אלעזר
הכהן
עץ
ארז
ואזוב
ושני
תולעת
והשליך
אל
תוך
שרפת
הפרה
ז
וכבס
בגדיו
אלעזר
הכהן
ורחץ
בשרו
במים
ואחרי
כן
יבוא
אל
המחנה
וטמא
הכהן
עד
הערב
ח
והשרף
אותה
כבס
בגדיו
במים
ורחץ
בשרו
במים
וטמא
עד
הערב
ט
ואסף
איש
טהור
את
אפר
הפרה
ושם
מחוץ
למחנה
במקום
טהור
והיתה
לעדת
בני
ישראל
למשמרת
למי
נדה
חטאת
הוא
י
ואסף
את
אפר
הפרה
כבס
בגדיו
וטמא
עד
הערב
והיתה
לבני
ישראל
ולגר
הגר
בתוכם
לחקת
עולם
יא
הנגע
במת
לכל
נפש
אדם
וטמא
שבעת
הימים
יב
הוא
יתחטא
בו
ביום
השלישי
וביום
השביעי
יטהר
ואם
לא
יתחטא
ביום
השלישי
וביום
השביעי
לא
יטהר
יג
כל
הנגע
במת
לנפש
האדם
אשר
יטמא
ולא
יתחטא
את
משכן
יהוה
טמא
הוא
נכרתה
הנפש
ההוא
מישראל
כי
מי
נדה
לא
זרק
עליו
טמא
הוא
עדיו
עליו
יד
זאת
התורה
אדם
כי
ימות
באהל
כל
הבא
אל
האהל
וכל
אשר
באהל
יטמא
שבעת
הימים
טו
וכל
כלי
פתוח
אשר
אין
צמיד
פתיל
עליו
טמא
הוא
טז
וכל
אשר
יגע
על
פני
השדה
בחלל
חרב
או
במת
או
בעצם
אדם
או
בקבר
יטמאו
שבעת
הימים
יז
ולקחו
לטמא
מעפר
שרפת
החטאת
ונתן
עליו
מים
חיים
אל
כלי
יט
והזה
הטהר
על
הטמא
ביום
השלישי
וביום
השביעי
וחטאו
ביום
השביעי
וכבס
בגדיו
ורחץ
במים
וטהר
בערב
כ
ואיש
אשר
יטמא
ולא
יתחטא
ונכרתה
הנפש
ההוא
מתוך
הקהל
כי
את
מקדש
יהוה
טמא
מי
נדה
לא
זרק
עליו
טמא
הוא
כא
והיתה
להם
לחקת
עולם
והנזה
מי
הנדה
יכבס
בגדיו
והנגע
במי
הנדה
יטמא
עד
הערב
כב
וכל
אשר
יגע
בו
הטמא
יטמא
והנפש
הנגעת
תטמא
עד
הערב
א
ויבאו
בני
ישראל
כל
עדת
מדבר
צין
בחדש
הראשון
וישב
העם
בקדש
ותמת
שם
מרים
ותקבר
שם
ב
ולא
היה
מים
לעדה
ויקהלו
על
משה
ועל
אהרן
ג
ויריב
העם
עם
משה
לאמר
ולאמר
לאמר
לו
בגוע
אחינו
לפני
יהוה
ד
ולמה
הבאתם
את
קהל
יהוה
אל
המדבר
הזה
למות
שם
אנחנו
ובעירנו
ה
ולמה
העלתנו
ממצרים
להביא
אותנו
אל
המקום
הרע
הזה
מקום
לא
זרע
ותאנה
וגפן
ורמון
ומים
אין
לשתות
ו
ויבא
משה
ואהרן
מפני
הקהל
אל
פתח
אהל
מועד
ויפלו
על
פניהם
וכבוד
יהוה
נראה
אליהם
ז
וידבר
יהוה
אל
משה
לאמר
ח
קח
את
המטה
והקהל
את
העדה
אתה
ואהרן
אחיך
ודברתם
אל
הסלע
לעיניהם
ונתן
מימיו
והוצאת
להם
מים
מן
הסלע
והשקית
את
העדה
ואת
בעיריהם
ט
ויקח
משה
את
המטה
מלפני
יהוה
כאשר
צוהו
י
ויקהלו
משה
ואהרן
את
הקהל
אל
פני
הסלע
ויאמר
להם
שמעו
נא
המרים
הנמן
מן
הסלע
הזה
נוציא
לכם
מים
יא
וירם
משה
את
ידו
והכה
את
הסלע
במטהו
פעמים
ויצאו
מים
רבים
ותשת
העדה
ובעיריהם
יב
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
יען
לא
האמנתם
בי
להקדישני
לעיני
בני
ישראל
לכן
לא
תביאו
את
הקהל
הזה
אל
הארץ
אשר
נתתי
להם
יג
המה
מי
מריבה
אשר
הריבו
בני
ישראל
את
יהוה
ונקדש
בם
יד
וישלח
משה
מלאכים
מקדשה
אל
מלך
אדום
כה
אמר
אחיך
ישראל
אתה
ידעת
את
כל
התלאה
אשר
מצאתנו
טו
כי
ירדו
אבתינו
מצרים
ונשב
במצרים
ימים
רבים
וירע
לנו
מצרים
ואבתינו
טז
ונצעק
אל
יהוה
וישמע
קולנו
וישלח
מלאך
ויצאנו
ממצרים
הנה
אנחנו
בקדש
עיר
קצה
גבולך
יז
נעברה
נא
בארצך
לא
נעבר
בשדה
ובכרם
ולא
נשתה
מי
באר
דרך
המלך
נלך
לא
נטה
ימין
ושמאול
עד
אשר
נעבר
גבולך
יח
ויאמר
אדום
אלו
לא
תעבר
בתוכי
פן
בחרב
אצא
לקראתך
יט
ויאמרו
אליו
בני
ישראל
במסלה
נעלה
ואם
מימיך
נשתה
אני
ומקנה
ונתתי
כספו
אין
דבר
בלתי
עברה
ברגלי
כ
ויאמר
לא
תעבר
ויצא
אדום
לקראתו
בעם
כבד
וביד
חזקה
כא
וימאן
אדום
נתן
את
ישראל
עבר
בגבולו
ויט
ישראל
מעליו
כב
ויסעו
מקדש
ויבאו
בני
ישראל
כל
העדה
הר
ההר
כג
ויאמר
יהוה
אל
משה
ואל
אהרן
בהר
ההר
אדום
לאמר
כד
יאסף
אהרן
אל
עמיו
כי
לא
יבא
אל
הארץ
אשר
נתתי
לבני
ישראל
על
אשר
מריתם
את
פי
במי
מריבה
כה
קח
את
אהרן
ואת
אלעזר
בנו
והעלית
אותם
אל
הר
ההר
כו
והפשט
את
אהרן
את
בגדיו
והלבשת
אותם
את
אלעזר
בנו
ואהרן
יאסף
ומת
שם
כז
ויעשו
כאשר
צוה
יהוה
ויעלו
אל
הר
ההר
לעיני
כל
העדה
כח
ויפשט
אהרן
את
בגדיו
וילבש
אותם
את
אלעזר
בנו
וימת
אהרן
שם
בראש
ההר
וירד
משה
ואלעזר
מן
ההר
כט
וראו
כל
העדה
כי
גוע
אהרן
ויבכו
את
אהרן
שלשים
יום
כל
בית
ישראל
א
וישמע
הכנעני
מלך
ערד
יושב
הנגב
כי
בא
ישראל
דרך
האתרים
וילחם
בישראל
וישב
ממנו
שבי
ב
ויתן
ישראל
נדר
ליהוה
ויאמר
אם
נתון
תתן
את
העם
הזה
בידי
והחרמתי
את
עריהם
ג
וישמע
יהוה
בקול
ישראל
ויתן
את
הכנעני
והחרם
אותם
ואת
עריהם
ויקרא
שם
המקום
חרמה
ד
ויסעו
מהר
ההר
דרך
ים
סוף
לסבב
את
ארץ
אדום
ותקצר
נפש
העם
בדרך
ה
וידבר
העם
באלהים
ובמשה
למה
העלתנו
ממצרים
למות
במדבר
כי
אין
לחם
ואין
מים
ונפשנו
קצה
בלחם
הקל
ו
ויבא
יהוה
בעם
את
הנחשים
השרפים
וינשכו
את
העם
וימת
עם
רב
מישראל
ז
ויבא
העם
אל
משה
ויאמרו
חטאנו
כי
דברנו
ביהוה
ובך
התפלל
אל
יהוה
ויסר
מעלינו
את
הנחשים
ויתפלל
משה
בעד
העם
ח
ויאמר
יהוה
אל
משה
עשה
לך
שרף
ושים
אותו
על
נס
והיה
כל
הנשוך
וראה
אותו
וחי
ט
ויעש
משה
נחש
נחשת
וישם
אל
הנס
והיה
אם
נשך
הנחש
את
איש
והביט
אל
נחש
הנחשת
וחי
י
ויסעו
בני
ישראל
ויחנו
באבות
יא
ויסעו
מאבות
ויחנו
בעיי
העברים
במדבר
אשר
על
פני
מואב
מזרחה
שמש
יב
משם
נסעו
ויחנו
בנחל
זרד
יג
משם
נסעו
ויחנו
בעבר
ארנון
אשר
במדבר
היצא
מגבול
האמרי
כי
ארנון
גבול
מואב
בין
מואב
ובין
האמרי
יד
על
כן
יאמר
בספר
מלחמות
יהוה
את
והב
בסופה
ואת
הנחלים
ארנון
טו
ואשד
הנחלים
אשר
נטה
לשבת
ארמה
ונשען
לגבול
מואב
טז
ומשם
באר
הוא
הבאר
אשר
אמר
יהוה
למשה
אסף
את
העם
ואתנה
להם
מים
יז
אז
ישיר
ישראל
את
השירה
הזאת
עלי
באר
ענו
לה
יח
באר
חפרוה
שרים
כרוה
נדיבי
העם
במחוקק
במשענתם
וממדבר
מתנה
יט
וממתנה
נחליאל
ומנחליאל
במות
כ
ומבמות
הגיא
אשר
בשדה
מואב
ראש
הפסגה
ונשקפה
פני
הישימון
כא
וישלח
ישראל
מלאכים
אל
סיחון
מלך
האמרי
לאמר
כב
אעברה
בארצך
לא
נטה
בשדה
ובכרם
לא
נשתה
מי
באר
דרך
המלך
נלך
עד
אשר
נעבר
גבולך
כג
ולא
נתן
סיחון
את
ישראל
עבר
בגבולו
ויאסף
סיחון
את
כל
עמו
ויצא
לקראת
ישראל
המדבר
ויבא
יהצה
וילחם
בישראל
כד
ויכו
אתו
ישראל
לפי
חרב
וירש
את
ארצו
מארנון
עד
יבק
עד
בני
עמון
כי
עז
גבול
בני
עמון
כה
ויקח
ישראל
את
כל
הערים
האלה
וישב
ישראל
בכל
ערי
האמרי
בחשבון
ובכל
בנותיה
כו
כי
חשבון
עיר
סיחון
מלך
האמרי
הוא
כז
על
כן
יאמרו
המשלים
באו
חשבון
תבנה
ותכונן
עיר
סיחון
כח
כי
אש
יצאה
מחשבון
להבה
מקרית
סיחון
אכלה
ער
מואב
בעלי
במות
ארנון
כט
אוי
לך
מואב
אבדת
עם
כמוש
נתן
בניו
פליטים
ובנותיו
בשבי
לסיחון
מלך
האמרי
ל
ונירם
אבד
מחשבון
עד
דיבון
ונשים
עד
נופח
אשר
עד
מידבא
לא
ויאמר
ישראל
בארץ
האמרי
לא
ויגרש
בלעם
את
יעזר
ויכדו
ישראל
ויירש
את
יעזר
ובנותיה
ויפן
ויעלו
דרך
הבשן
ויצא
עוג
מלך
הבשן
לקראתם
הוא
וכל
עמו
למלחמה
אדרעי
ויאמר
יהוה
אל
משה
אל
תירא
אתו
כי
בידך
נתתי
אתו
וכל
עמו
וכל
ארצו
ועשית
לו
כאשר
עשית
לסיחון
מלך
האמרי
אשר
יושב
בחשבון
ויכו
אתו
ישראל
אתו
ובניו
וכל
עמו
עד
בלתי
השאיר
לו
שרד
וירשו
את
ארצו
ויסעו
בני
ישראל
ויחנו
בערבות
מואב
מעבר
לירדן
יריחו
ויראו
בלק
בן
צפור
את
כל
אשר
עשה
ישראל
לאמורי
ויגר
מואב
מפני
העם
הרב
מאד
ויקץ
מואב
מפני
בני
ישראל
ויאמר
מואב
אל
זקני
מדין
עתה
ילחכו
הקהל
את
כל
סביבתינו
כאכל
השור
את
ירק
השדה
ובלק
בן
צפור
מלך
למואב
בעת
ההוא
ושלח
מלאכים
אל
בלעם
בן
בעור
פתורה
אשר
על
הנהר
ארץ
בני
עמו
לקרא
לו
לאמר
הנה
עם
יצא
ממצרים
הנה
כסה
את
עין
הארץ
ושב
אלי
נא
ועתה
לכה
נא
ארה
לי
את
העם
הזה
כי
עצום
הוא
מאתי
אולי
אוכל
נכה
בו
ואגרשנו
מן
הארץ
כי
ידעתי
את
אשר
תברך
מברך
ואשר
תאר
יאר
ויבאו
זקני
מואב
וזקני
מדין
וקסמים
בידם
ויבאו
אל
בלעם
ויאמרו
לו
כה
אמר
בלק
בן
צפור
אל
נא
תמנע
מהלך
אלי
כי
כבד
אכבדך
מאד
ועשה
כל
אשר
תאמר
אלי
ולכה
נא
ארה
לי
את
העם
הזה
ויען
בלעם
ויאמר
אל
עבדי
בלק
אם
יתן
לי
בלק
מלא
ביתו
כסף
וזהב
לא
אוכל
לעבר
את
פי
יהוה
אלהי
לעשות
קטנה
או
גדלה
ועתה
שבו
נא
בזה
הלילה
גם
אתם
ואדעה
מה
יסף
יהוה
דבר
עמי
אלי
ויבא
אלהים
אל
בלעם
ויאמר
לו
אם
לקרא
לך
באו
האנשים
קום
לך
אתם
ואך
את
הדבר
אשר
אדבר
אליך
אתו
תעשה
ויקם
בלעם
בבקר
ויחבש
את
אתנו
וילך
עם
שרי
מואב
ויחר
אף
אלהים
כי
הולך
הוא
ויתיצב
מלאך
יהוה
בדרך
לשטן
לו
והוא
רכב
על
אתנו
ושני
נעריו
עמו
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
נצב
בדרך
וחרבו
שלפה
בידו
ותט
האתון
מן
הדרך
ותלך
בשדה
ויכה
בלעם
את
האתון
להטות
אותה
דרך
ויעמד
מלאך
יהוה
במשעול
הכרמים
גדר
מזה
וגדר
מזה
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
ותלחץ
אל
הקיר
ותלחץ
את
רגל
בלעם
אל
הקיר
ויסף
להכותה
ויסף
מלאך
יהוה
עבור
במקום
צר
אשר
אין
דרך
לנטות
ימין
ושמאל
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
ותרבץ
תחת
בלעם
ויחר
אף
בלעם
ויכה
את
האתון
במקל
ויפתח
יהוה
את
פי
האתון
ותאמר
אל
בלעם
מה
עשיתי
לך
כי
הכיתני
זה
שלש
רגלים
יא
ויאמר
בלעם
אל
האתון
כי
התעללת
בי
לו
יש
חרב
בידי
כי
עתה
הרגתיך
יב
ותאמר
האתון
אל
בלעם
הלא
אנכי
אתנך
אשר
רכבת
עליה
מעודך
עד
היום
הזה
ההסכן
הסכנתי
לעשות
לך
כה
ויאמר
לא
יג
ויגל
יהוה
את
עיני
בלעם
וירא
את
מלאך
יהוה
נצב
בדרך
וחרבו
שלפה
בידו
ויקד
ויפל
על
אפיו
יד
ויאמר
מלאך
יהוה
אליו
עוד
מה
הכית
את
אתנך
זה
שלש
רגלים
הנה
אנכי
יצאתי
לשטן
כי
ירד
הדרך
לנגדי
טו
ותראני
האתון
ותט
לפני
זה
שלש
רגלים
אולי
נטתה
מפני
כי
עתה
גם
אותך
הרגתי
והאתן
חיתה
אותה
טז
ויאמר
מלאך
יהוה
אל
בלעם
לך
עם
האנשים
ואך
את
הדבר
אשר
אדבר
אליך
אתו
תדבר
וילך
בלעם
עם
שרי
בלק
יז
וישמע
בלק
כי
בא
בלעם
ויצא
לקראתו
אל
עיר
מואב
אשר
בגבול
ארנון
אשר
בקצה
הגבול
יח
ויאמר
בלק
אל
בלעם
הלא
שלח
שלחתי
אליך
לקרא
לך
למה
לא
הלכת
אלי
הגם
לא
אוכל
כבדך
יט
ועתה
שבו
נא
בזה
גם
אתם
הלילה
ואדעה
מה
אוסף
יהוה
דבר
אתי
כ
ויבא
אלהים
אל
בלעם
לילה
ויאמר
לו
אם
לקרא
לך
באו
האנשים
קום
לך
אתם
ואך
את
אשר
אדבר
אליך
אתו
תעשה
כא
ויקם
בלעם
בבקר
ויחבש
את
אתנו
וילך
עם
שרי
מואב
כב
ויחר
אף
אלהים
כי
הולך
הוא
ויתיצב
מלאך
יהוה
בדרך
לשטן
לו
והוא
רכב
על
אתנו
ושני
נעריו
עמו
כג
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
נצב
בדרך
וחרבו
שלפה
בידו
ותט
האתון
מן
הדרך
ותלך
בשדה
ויכה
בלעם
את
האתון
להטות
דרך
הכרם
כד
ויעמד
מלאך
יהוה
בגדר
הכרמים
אשר
מזה
וגדר
מזה
כה
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
ותלחץ
אל
הקיר
ותלחץ
את
רגל
בלעם
אל
הקיר
ויסף
להכותה
כו
ויסף
מלאך
יהוה
עבור
במקום
צר
אשר
אין
דרך
לנטות
ימין
ושמאל
כז
ותרא
האתון
את
מלאך
יהוה
ותרבץ
תחת
בלעם
ויחר
אף
בלעם
ויכה
את
האתון
במקל
כח
ויפתח
יהוה
את
פי
האתון
ותאמר
אל
בלעם
מה
עשיתי
לך
כי
הכיתני
זה
שלש
רגלים
כט
ויאמר
בלעם
אל
האתון
כי
התעללת
בי
לו
יש
חרב
בידי
כי
עתה
הרגתיך
ל
ותאמר
האתון
אל
בלעם
הלא
אנכי
אתנך
אשר
רכבת
עליה
מעודך
עד
היום
הזה
ההסכן
הסכנתי
לעשות
לך
כה
ויאמר
לא
לא
ל
ויגל
יהוה
את
עיני
בלעם
וירא
את
מלאך
יהוה
נצב
בדרך
וחרבו
שלפה
בידו
ויקד
ויפל
על
אפיו
לב
ויאמר
מלאך
יהוה
אליו
על
מה
הכית
את
אתנך
זה
שלש
רגלים
הנה
אנכי
יצאתי
לשטן
כי
ירד
הדרך
לנגדי
לג
ותראני
האתון
ותט
לפני
זה
שלש
רגלים
אולי
נטתה
מפני
כי
עתה
גם
אותך
הרגתי
והאתן
חיתה
אותה
לד
ויאמר
בלעם
אל
מלאך
יהוה
חטאתי
כי
לא
ידעתי
כי
אתה
נצב
לקראתי
בדרך
ועתה
אם
רע
בעיניך
אשובה
לא
ויאמר
מלאך
יהוה
אל
בלעם
לך
עם
האנשים
ואך
את
הדבר
אשר
אדבר
אליך
אתו
תדבר
וילך
בלעם
עם
שרי
בלק
לה
וישמע
בלק
כי
בא
בלעם
ויצא
לקראתו
אל
עיר
מואב
אשר
בגבול
ארנון
אשר
בקצה
הגבול
לו
ויאמר
בלק
אל
בלעם
הלא
שלח
שלחתי
אליך
לקרא
לך
למה
לא
הלכת
אלי
הגם
לא
אוכל
כבדך
לז
ויאמר
בלעם
אל
בלק
הנה
בא
אליך
עתה
היכל
אוכל
דבר
מאומה
הדבר
אשר
ישים
אלהים
בפי
אתו
אדבר
לח
וילך
בלעם
עם
בלק
ויבאו
קרית
חצות
לט
ויזבח
בלק
בקר
וצאן
וישלח
לבלעם
ולשרים
אשר
עמו
מ
ויהי
בבקר
ויקח
בלק
את
בלעם
ויעלהו
במות
בעל
וירא
משם
קצה
העם
מא
ויהי
ממחרת
ויקח
בלק
את
בלעם
ויעלהו
במות
בעל
ויראהו
משם
קצה
העם
ב
ויאמר
בלעם
אל
בלק
בנה
לי
פה
שבעה
מזבחות
והכן
לי
פה
שבעה
פרים
ושבעה
אילים
ג
ויעש
בלק
כאשר
דבר
בלעם
ויעל
בלק
ובלעם
פר
ואיל
במזבח
ד
ויאמר
בלעם
אל
בלק
התיצב
על
עלתך
ואלכה
אולי
יקרה
יהוה
לקראתי
ואם
מה
יראני
והגדתי
לך
וילך
שפי
ה
ויפגע
יהוה
בפי
בלעם
ויאמר
לו
שוב
אל
בלק
ו
ויבא
אליו
והנה
נצב
על
עלתו
הוא
ושרי
מואב
ז
ויקח
משלו
ויאמר
מארם
ינחני
בלק
מלך
מואב
מהרי
קדם
לכה
ארה
לי
יעקב
וזעמה
לכה
זעם
ישראל
ח
מה
אקב
לא
קבה
אל
ומה
אזעם
לא
זעם
יהוה
ט
כי
מראש
צרים
אראנו
ומגבעות
אשורנו
הן
עם
לבדד
ישכן
ובגוים
לא
יתחשב
י
מי
מנה
עפר
יעקב
ומספר
את
רבע
ישראל
תמת
נפשי
מות
ישרים
ותהי
אחריתי
כמוהו
יא
ויאמר
בלק
אל
בלעם
מה
עשית
לי
לקבב
אויבי
לקחתיך
והנה
ברכת
ברך
יב
ויען
ויאמר
הלא
את
אשר
ישים
יהוה
בפי
אתו
אשמר
לדבר
יג
ויאמר
אליו
בלק
לך
נא
אתי
אל
מקום
אחר
אשר
תראנו
משם
אך
קצהו
תראה
ולא
כלו
תראה
וקבנו
לי
משם
יד
ויקחהו
שדה
צופים
אל
ראש
הפסגה
ויבן
שבעה
מזבחות
ויעל
פר
ואיל
במזבח
טו
ויאמר
אל
בלק
התיצב
פה
על
עלתך
ואנכי
אקרה
כה
ויקרה
יהוה
לקראת
בלעם
וישם
דבר
בפיו
ויאמר
שוב
אל
בלק
ויבא
אליו
והנה
נצב
על
עלתו
הוא
ושרי
מואב
יז
ויקחו
משלו
ויאמר
מה
דבר
יהוה
יח
ויענו
בלק
ויאמר
אל
בלעם
קום
בלק
ושמע
האזינה
עדי
צפר
יט
לא
איש
אל
ויכזב
ובן
אדם
ויתנחם
הוא
אמר
ולא
יעשה
ודבר
ולא
יקימנה
כ
הנה
ברך
לקחתי
וברך
ולא
אשיבנה
כא
לא
הביט
און
ביעקב
ולא
ראה
עמל
בישראל
יהוה
אלהיו
עמו
ותרועת
מלך
בו
כב
אל
מוציאם
ממצרים
כתועפות
לו
כג
כי
לא
נחש
ביעקב
ולא
קסם
בישראל
לעת
יאמר
ליעקב
ולישראל
מה
פעל
אל
כד
הן
עם
כלביא
יקום
וכאריה
יתרומם
לא
ישכב
עד
יאכל
טרף
ודם
חללים
ישתה
כה
ויאמר
בלק
אל
בלעם
גם
קבה
לא
תקבנו
גם
ברך
לא
תברכנו
כו
ויען
בלעם
ויאמר
אל
בלק
הלא
דברתי
אליך
לאמר
כל
אשר
יאמר
יהוה
אתו
אעשה

50 נעבד הי אמרי ראש לבי, אשרי אדם מפחד תמיד, והקשה לבו יפול
בשרון. 2 מושל רשעים יפול בשרון, ומרעיתו יבולו. 3 ידע יהוה
ימים תמים, ונחלתם לעולם תהיה. 4 לא יבושו בעת רעה, ובימי רעב
ישבעו. 5 כי אבדו רשעים, ואיבי יהוה כיקר כרים אבדו, כעשן כלו.
6 הולך תמים ופעל צדק, ודבר אמת בלבבו. 7 לשון רמיה לא יכון
בביתי, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. 8 בבוקר אצמיתנה כל רשעי
ארץ, להכרית מעיר יהוה כל פעלי און. 9 יהוה מעוז לתם דרכו,
ומבצר לעת צרה. 10 ויבטחו בך יודעי שמך, כי לא עזבת דרשיך יהוה.
11 זמרו ליהוה יושב ציון, הגידו בעמים עלילותיו. 12 כי דרש דמם
אותם, לא שכח צעקת ענוים. 13 חנני יהוה ראה עניי משנאי, מרוממי
משערי מות. 14 למען אספרה כל תהלתיך, בשערי בת ציון אגיל
בישועתך. 15 טבעו גוים בשחת עשו, ברשת זו אשר טמנו נלכדה רגלם.
16 נודע יהוה משפט עשה, בפעל כפיו נוקש רשע. הגיון סלה. 17 יושבי
רשעים לשאולה, כל גוים שכחי אלהים. 18 כי לא לנצח יישכח אביון,
תקוות ענוים תאבד עד. 19 קומה יהוה אל יעז אנוש, יישפטו גוים
לפניך. 20 שיתה יהוה מורה להם, ידעו גוים כי אנוש הם סלה.

8

1 למנצח על מות לבן. מזמור לדוד. 2 אודה יהוה בכל לבבי, אספרה
כל נפלאותיך. 3 אשמחה ואעלצה בך, אזמרה שמך עליון. 4 בשוב
אויבי אחור, יכשלו ויאבדו מפניך. 5 כי עשית משפטי ודיני, ישבת
לכסא שופט צדק. 6 גערת גוים אבד רשע, שמם מחית לעולם ועד.
7 האויב תמו חרבות לנצח, וערים נתשת אבד זכרם המה. 8 ויהוה
לעולם יישב, כונן למשפט כסאו. 9 והוא יישפט תבל בצדק, ידין לאמים
במישרים. 10 ויהי יהוה משגב לדך, משגב לעתות בצרה. 11 ויבטחו
בך יודעי שמך, כי לא עזבת דרשיך יהוה. 12 זמרו ליהוה יושב ציון,
הגידו בעמים עלילותיו. 13 כי דורש דמם זכרם, לא שכח צעקת
ענוים. 14 חנני יהוה ראה עניי משנאי, מרוממי משערי מות. 15 למען
אספרה כל תהלתיך, בשערי בת ציון אגיל בישועתך. 16 טבעו גוים
בשחת עשו, ברשת זו אשר טמנו נלכדה רגלם. 17 נודע יהוה משפט
עשה, פעל כפיו נוקש רשע. הגיון סלה. 18 יישובו רשעים לשאולה,
כל הגוים שכחי אלהים. 19 כי לא לנצח יישכח אביון, תקוות ענוים
תאבד עד. 20 קומה יהוה אל יעז אנוש, יישפטו גוים לפניך. 21 שיתה
יהוה מורה להם, ידעו גוים כי אנוש הם סלה. 22 למה יהוה תעמוד
ברחוק, תעלים לעתות בצרה. 23 בגאון רשע ידליק עני, יתפסו בזמות
זו חשבו. 24 כי הלל רשע על תאות נפשו, ובוצע מרר נאץ יהוה.
25 רשע באף פניו בל ידרוש, אין אלהים כל זמותיו. 26 יחילו דרכיו
בכל עת, מרום משפטיך מנגדו, כל צורריו יפיח בהם. 27 אמר בלבו
בל אמוט, לדור ודור אשר לא ברע. 28 אלה פיהו מלא ומרמות ותך,
תחת לשונו עמל ואון. 29 ישב בארב חצרים, במסתרים יהרג נקי,
עיניו לחלדל יצפנו. 30 ארב במסתר כאריה בסוכו, ארב לחטף עני,
יחטף עני במשכו בחרמתו. 31 ידכא יכרע, ונפל בעצומותיו חלדל.
32 אמר בלבו שכח אל, הסתיר פניו בל יראה לנצח. 33 קומה יהוה אל
נשא ידך, אל תשכח ענוים. 34 מדוע נאץ רשע אלהים, אמר בלבו בל
תדרש. 35 ראית כי אתה עמל וכעס תביט, לתת בידך עליהם יעזב
חלל, יתום אתה היית עוזר. 36 שבר זרוע רשע ורע, תבקש רשעו בל
תמצא. 37 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 38 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 39 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 40 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
41 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 42 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 43 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 44 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
45 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 46 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 47 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 48 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
49 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 50 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 51 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 52 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 53 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 54 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 55 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
56 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 57 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 58 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 59 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
60 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 61 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 62 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 63 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
64 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 65 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 66 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 67 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 68 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 69 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 70 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
71 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 72 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 73 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 74 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
75 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 76 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 77 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 78 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
79 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 80 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 81 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 82 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 83 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 84 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 85 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
86 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 87 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 88 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 89 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
90 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 91 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 92 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 93 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
94 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 95 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 96 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 97 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 98 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 99 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 100 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
101 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 102 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 103 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 104 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
105 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 106 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 107 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 108 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
109 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 110 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 111 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 112 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 113 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 114 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 115 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
116 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 117 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 118 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 119 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
120 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 121 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 122 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 123 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
124 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 125 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 126 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 127 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 128 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 129 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 130 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
131 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 132 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 133 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 134 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
135 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 136 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 137 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 138 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
139 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 140 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 141 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 142 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 143 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 144 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 145 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
146 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 147 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 148 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 149 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
150 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 151 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 152 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 153 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
154 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 155 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 156 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 157 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 158 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 159 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 160 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
161 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 162 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 163 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 164 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
165 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 166 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 167 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 168 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
169 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 170 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 171 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 172 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 173 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 174 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 175 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
176 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 177 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 178 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 179 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
180 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 181 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 182 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 183 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
184 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 185 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 186 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 187 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 188 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 189 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 190 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
191 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 192 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 193 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 194 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
195 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 196 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 197 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 198 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
199 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 200 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 201 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 202 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 203 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 204 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 205 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
206 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 207 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 208 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 209 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
210 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 211 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 212 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 213 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
214 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 215 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 216 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 217 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 218 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 219 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 220 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
221 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 222 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 223 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 224 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
225 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 226 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 227 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 228 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
229 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 230 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 231 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 232 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 233 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 234 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 235 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.
236 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 237 לשפט יתום
ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 238 יהוה מלך עולם ועד, אבדו
גוים מארצו. 239 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך.
240 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 241 יהוה מלך
עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 242 תאות ענוים שמעת יהוה, תכין לבם
תקשיב אזנך. 243 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש מן הארץ.
244 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 245 תאות ענוים שמעת יהוה,
תכין לבם תקשיב אזנך. 246 לשפט יתום ודך, לבלתי יוסיף עוד אנוש
מן הארץ. 247 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. 248 תאות ענוים
שמעת יהוה, תכין לבם תקשיב אזנך. 249 לשפט יתום ודך, לבלתי
יוסיף עוד אנוש מן הארץ. 250 יהוה מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו.

ωαιαιαι

25 ܗܘܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܘܬ ܫܠܝܚܐ ܕܝܘܚܢܢ ܗܘܘ ܡܨܠܝܢ ܠܡܫܬܐ
ܕܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
26 ܐܦܠܐ ܗܘܐ ܡܫܕܪܐ ܕܝܠܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܢܬܒܥܪ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܝܢ ܗܠܝܢ
27 ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ
ܠܢ ܡܢ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝ
28 ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܝܢ ܗܠܝܢ ܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܢ ܡܢ ܡܪܝ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
29 ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
30 ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
31 ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
32 ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
33 ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
34 ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
35 ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
36 ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
37 ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
38 ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
39 ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
40 ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
41 ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
42 ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
43 ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
44 ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
45 ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
46 ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
47 ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
48 ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
49 ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
50 ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
51 ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ
52 ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ
ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ
53 ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ
ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ
54 ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ
ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ
55 ܕܡܥܡܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܝܐ ܗܘܘ ܡܫܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܐ ܗܟܝܠ ܕܡܥܡܕܝܢ

אמרתי אם לא אמרתי לך ולא הודעתיך
לא לבדי אני חוטא כי אם גם כל אלה
אשר בביתי אחרי אשר אמרתי לך אל
תחטא ולא שמעת אל תוסף לחטא גם
את אשר חטאת בעבר אל תוסף לחטא
אל תוסף לחטא אם לא אמרתי לך
אמרתי לך אם לא אמרתי לך אל תוסף
לחטא אל תוסף לחטא אם לא אמרתי
לך אל תוסף לחטא אל תוסף לחטא
אל תוסף לחטא אל תוסף לחטא אל
תוסף לחטא אל תוסף לחטא אל תוסף
לחטא

40 ἐὰν δὲ ἐν ἑνὶ οἴκῳ φαγεθῇ τὸ πρόβατον, ἐν τῷ
κλήρῳ τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ, οὐ μὴ ἐξενεγκεῖν τὰς σάρκας
41 ἔξω τοῦ οἴκου· καὶ ὀστοῦν οὐ συντρίψετε
ἐξ αὐτοῦ. ὁ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν ἐν πᾶσιν
42 τοῖς ὁρίοις ὑμῶν. καὶ τὸ πρόβατον τὸ
ἐξαπεστειλαμένον ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ
ἀφεσιν, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
43 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
44 ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
45 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
46 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
47 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
48 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
49 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
50 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
51 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
52 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
53 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
54 καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἀναζητῶν αὐτὸ ἐν τῷ
ἀγρῷ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ εὑρεθῇ ἀπόλωλος

12

1 καὶ ἐὰν ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ, ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ
τῷ ἀλλοτρίῳ ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
2 ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἀφεθήσεται
ἡ ἀφεσις τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ· ἐὰν δὲ
3 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου, ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
4 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
5 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
(Geenna g1067) 6 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ
ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ
ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
7 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
8 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
9 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
10 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
11 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
12 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
13 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
14 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
15 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
16 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
17 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
18 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ
τῷ ἀδελφῷ σου ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου
19 καὶ ἐὰν μὲν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ,
ἐὰν ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
20 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
21 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
22 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
23 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
24 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
25 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
26 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
27 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
28 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
29 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
30 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
31 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
32 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
33 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
34 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
35 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
36 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
37 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
38 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
39 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
40 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
41 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
42 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
43 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
44 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου
ἀποθανόντος τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐὰν μὲν
45 ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἀλλοτρίῳ τῷ ἀδελφῷ σου

ויעבד את הבעלים ויעשה אשרה כאשר עשה אחאב
מלך ישראל׃ 32 ויקם את־מזבח הבעל בית הבעל
אשר בנה בשמרון׃ 33 ועשה אחאב את־האשרה
ויסף אחאב לעשות להכעיס את־יהוה אלהי ישראל
מכל אשר־עשו מלכי־ישראל אשר היו לפניו׃ 34 בימיו
בנה חיאל בית־הארלי את־יריחו באבירם בכרו יסד
בשלגו ובצעיר בנו הציב דלתיו׃ 35 ויאמר אליהו
התשבי מתשבי גלעד אל־אחאב חי־יהוה אלהי
ישראל אשר עמדתי לפניו אם־יהיה השנים האלה
טל ומטר׃ 2 ויהי דבר־יהוה אליו לאמר׃ 3 לך מזה
וצפנת לך אל־נחל כרית אשר על־פני הירדן׃
4 והיה מן־הנחל תשתה ואת־הערבים צויתי
לכלכלך שם׃ 5 וילך ויעשה כדבר יהוה וילך
וישב אל־נחל כרית אשר על־פני הירדן׃
6 והערבים מביאים לו לחם בבקר ובשר לחם
בערב ומן־הנחל היה שתה׃ 7 והי מקץ ימים
יבשו כי לא היה גשם בארץ׃ 8 ויהי דבר־יהוה
אליו לאמר׃ 9 קום לך צרפתה אשר לצידון
וישבת שם הנה צויתי שם אשה אלמנה לכלכלך
שם׃ 10 ויקם וילך צרפתה ויבא אל־פתח
העיר והנה־שם אשה אלמנה מקשטת עצים
ויקרא אליה ויאמר קחי־נא־לי מעט־מים בכלי
ואשתה׃ 11 והיא הלכת לקחת ויקרא אליה
ויאמר קחי־נא־לי בידך פת־לחם׃ 12 ותאמר
חי־יהוה אלהיך אם־יש־לי עוגה כי אם־מלא
כף־קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מקשטת
עצים־שנים ובאתי ועשיתי לי ולבני ואכלנו
ומתנו׃ 13 ויאמר אליה אליהו אל־תיראי בואי
עשי כדבר־אמרך אך עשי־לי מהם עוגה
קטנה והוצאת אלי ולאחרונה תעשי לך ולבנך׃
14 כי־כה אמר יהוה אלהי ישראל כד־הקמח לא
יכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום אשר־יתן
יהוה מטר על־פני האדמה׃ 15 ותלך ותעש כדבר
אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃
16 כד־הקמח לא כלה וצפחת השמן לא חסרה
כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃ 17 ויהי
אחר הדברים האלה חלה בן־האשה בעל־הבית
הולך וחלה עד־אין־לו־בו־רוח׃ 18 ותאמר
אל־אליהו מה־לי ולך איש האלהים הבאת
אלי לזכר עוני להמית את־בני׃ 19 ויאמר
אליה אליהו תני־לי את־בנך ויקחהו מחיקה
ויעלהו אל־העליה אשר־הוא־יושב בה והשכיבהו
על־מטתו׃ 20 ויקרא אל־יהוה ויאמר יהוה אלהי
הגם־על־האלמנה אשר־אנכי מתגורר עמה
הרעות להמית את־בנה׃ 21 ויתמדד על־הילד
שלש פעמים ויקרא אל־יהוה ויאמר יהוה אלהי
תשב־נא נפש הילד הזה על־קרבו׃ 22 ויהי
יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד על־קרבו
ויחי׃ 23 ויקח אליהו את־הילד וירדהו מן־העליה
הבית אל־הבית וויתנהו לאמו ויאמר אליהו
ראי חי בנך׃ 24 ותאמר האשה אל־אליהו
עתה זאת ידעתי כי־איש אלהים אתה
ודבר־יהוה באמתך בפיך׃ 25 ויהי אחר הדברים
האלה וימת בן־האשה בעל־הבית׃ 26 ויהי
מלחמה בין־ארם לישראל׃ 27 ויבא מלך־ישראל
ויחנו נגד־עדר־עזים שבעת ימים׃ 28 ויבא
אל־מלך־ישראל איש־אלהים לאמר כה־אמר
יהוה יען אשר־אמרו ארם אלהי־הרים יהוה
ולא־אלהי־עמקים הוא׃ 29 ויחנו אלה נגד
אלה שבעת ימים׃ 30 ויהי ביום השביעי
ותגש המלחמה׃ 31 ויראו עבדי־מלך־ארם
אמרו אליו הנה־נא שמענו כי מלכי בית־ישראל
מלכים חסדים הם נשים־נא־שקים במתנינו
וחבלים בראשינו ונצא אל־מלך־ישראל
אולי יחיה את־נפשך׃ 32 ויחגרו שקים
במתניהם וחבלים בראשיהם ויבאו אל־מלך
ישראל ויאמרו עבדך בן־הדד אמר נא תחי
נפשי ויאמר העוד הוא חי אחי הוא׃
33 והאנשים נחשו ויחלו מהרה מאתו
ויאמרו אחיך בן־הדד ויאמר בואו הביאו
אתו ויצא אליו בן־הדד ויעלהו אל־המרכבה׃
34 ויאמר־לו הערים אשר לקח אבי מאת אבי
אשיב ורחובות תשים־לך בדמשק כאשר־שם
אבי בשמרון׃ ואני בברית אשלחך׃
ויכרת־לו ברית׃ 35 ואיש מבני הנביאים
אמר אל־רעהו בדבר יהוה הכה־נא־בי
ויסרב האיש׃ 36 ויאמר אליו יען אשר לא־שמעת
בקול יהוה הנה כאשר־תלך מאתי והכך
אריה׃ ויהי כאשר־הלך מאתו ויפגע־בו
אריה׃ 37 וימצא איש אחר ויאמר הכה־נא־בי
ויכה האיש׃ 38 וילך הנביא ויתיצב אל־המלך
בדרך ויתחפש בפלשת עיניו׃ 39 והמלך
עבר ויצעק אל־המלך ויאמר עבדך יצא
בתוך המלחמה והנה איש סר ויביא אלי איש
ואמר שמר את־האיש הזה אם־הפקד יפקד
ויהי נפשך תחת נפשו׃ 40 והי עבדך עשה
פה ושם והנה־הוא איננו׃ ויאמר מלך־ישראל
אליו כן־משפטך אתה חרצת׃ 41 ויחש
ויסר־את־הצעיף מעל פניו׃ ויכר מלך־ישראל
כי־מן־הנביאים הוא׃ 42 ויאמר אליו כה־אמר
יהוה יען אשר־שלחת מיד איש חרמי
וחיתה נפשך תחת נפשו׃ 43 וילך מלך־ישראל
על־ביתו סר־וזעף ויבא שמרונה׃

13

ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות
היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל היכל שמרון
מלך־שמרון׃ 2 ויאמר אחאב אל־נבות לאמר
תן־לי את־כרמך ויהי־לי לגן־ירק כי־הוא
קרוב אצל־בתי ואתנה־לך תחתיו כרם־טוב
ממנו אם־טוב בעיני אתנה־לך כסף מחיר
הזה׃ 3 ויאמר נבות אל־אחאב חלילה לי
מיהוה אם־אתן את־נחלת אבתי לך׃
4 ויבא אחאב אל־ביתו זעף וסר־רוח על
הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי לאמר
לא־אתן את־נחלת אבתי לך׃ ויטע פניו
במטתו ויסב את־פניו ולא אכל לחם׃
5 ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר אליו
מדוע רוחך סרה ואין־אכל לחם׃
6 ויאמר אליה כי־דברתי אל־נבות היזרעאלי
ואמר־לו תן־כסף בכסף ואם־חפץ אתה
אתן־כרם תחתיו׃ ויען אמר לא־אתן כרמי
תחתיו׃ 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה
עתה עשית מלוכה על־ישראל קום אכל־לחם
וטב לבבך אני אתן לך את־כרם נבות
היזרעאלי׃ 8 וכתבת ספרים בשם אחאב
וחתם בטבעתו׃ וישלח הספרים אל־הזקנים
ואל־החרים אשר בעיר־נבות׃ 9 וכתבתי בספרים
לאמר קראו צום והושיבו את־נבות בראש
העם׃ 10 והושיבו שני־אנשים בני־בליעל
נגדו ויעידו אתו לאמר ברכת אלהים ומלך
הוצאהו ורגמהו ויומת׃ 11 ויעשו אנשי עיר־
מולדתו הזקנים והחרים אשר־הם יושבים
בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר
כתוב בספרים אשר־שלחה אליהם׃
12 קראו צום והושיבו את־נבות בראש
העם׃ 13 ויבאו שני־אנשים בני־בליעל
ויעמדו נגדו ויעידו אתו האיש נבות
ברכת אלהים ומלך׃ ויוציאהו מחוץ
לעיר ויסקלהו באבנים ויומת׃
14 וישלחו אל־איזבל לאמר נסקל נבות
ויומת׃ 15 ויהי כשמע איזבל כי־נסקל
נבות ויומת ותאמר איזבל אל־אחאב קום
רש את־כרם נבות היזרעאלי אשר מאן
לתת־לך בכסף כי־אין נבות חי כי־מת׃
16 ויהי כשמע אחאב כי־מת נבות ויקם
אחאב לרדת אל־כרם נבות היזרעאלי
לרשתו׃ 17 והי דבר־יהוה אל־אליהו התשבי
לאמר׃ 18 קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה־הוא בכרם נבות
אשר־ירד לרשתו׃ 19 ודברת אליו לאמר
כה־אמר יהוה הרצחת וגם־ירשת׃
ודברת אליו לאמר כה־אמר יהוה במקום
אשר־לחכו כלבים את־דם נבות ילחכו
הכלבים גם־אתה׃ 20 ויאמר אחאב אל־
אליהו הנמצאתי אויבי׃ ויען אמר מצאתי
יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה׃
21 הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל׃ 22 ונתתי את־בית־ביתך כבית
ירבעם בן־נבט וכבית בעשא בן־אחיה
בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטאתי את־
ישראל׃ 23 וגם־אל־איזבל דבר יהוה
לאמר הכלבים יאכלו את־איזבל בחל יזרעאל׃
24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים
ומת בשדה יאכלו העיט השמים׃
25 רק לא היה כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסיתה
אתו איזבל אשתו׃ 26 ותעב מאד
לילך אחרי הגלולים ככל אשר־עשו
האמרי אשר הורישם יהוה מפני בני
ישראל׃ 27 והי כשמע אחאב את־הדברים
האלה ויקרע בגדיו וישם־שק על־בשרו
ויצם בשק ויתהלך׃ 28 והי דבר־יהוה
אל־אליהו התשבי לאמר׃ 29 הראית כי
נכנע אחאב מפני׃ יען אשר נכנע מפני
לא־אביא הרעה בימיו׃ בימי בנו אביא
הרעה על־בית־ביתו׃

14

ובן־הדד מלך־ארם אספו את־כל־מחנהו
ושלשים ושנים מלכים עמו וסוס ורכב
ויעל ויצר על־שמרון׃ 2 וישלח־עיר אל־
אחאב מלך־ישראל׃ כה אמר בן־הדד׃
3 כספך וזהבך לי־הוא׃ ונשיך וטובי בניך
לי־הם׃ 4 ויען מלך־ישראל ויאמר כדבריך
אדני המלך לי־אני וכל־אשר־לי׃
5 ושבו המלאכים ויאמרו כה־אמר בן־הדד
לאמר׃ כי־שלח אלי לאמר כספך וזהבך
ונשיך ובניך תתן־לי׃ 6 אך־כי־מחר
אשלח את־עבדי אליך וחפשו את־ביתך
ובתי עבדיך והיה כל־אשר־חמד עינך
ישימו בידם ולקחו׃ 7 ויקרא מלך־ישראל
לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא וראו כי
רעה־זאת מבקש האיש הזה׃ כי־שלח אלי
לקחת נשי ובני וכספי וזהבי ולא מנעתי
מאתו׃ 8 ויאמרו אליו כל־הזקנים ולכל־
העם אל־תשמע ואל־תאבה׃ 9 ויאמר לאנשי
בן־הדד אמרו לאדני המלך כל־אשר שלחת
אל־עבדך בראשונה אעשה׃ הדבר הזה לא
אוכל לעשות׃ וילכו המלאכים וישיבו לו
דבר׃ 10 וישלח בן־הדד אליו ויאמר כה־
יעשון לי אלהים וכה־יוסיפון אם־יספיק
עפר שמרון לשעלים לכל־העם אשר־ברגלי׃
11 ויענו מלך־ישראל ויאמר אמרו אין
המתאזר כהמתפאר׃ 12 והי כשמע את־
הדבר הזה וישתה הוא והמלכים שכים
בסכות׃ ויצו אל־עבדיו׃ ויתיצבו על־העיר׃
13 והנה נביא אחד נגש אל־אחאב מלך־
ישראל לאמר׃ כה־אמר יהוה הראיתה את־
כל־המון הגדול הזה׃ הנני נותנו היום
בידך׃ וידעת כי־אני יהוה׃ 14 ויאמר
אחאב בנערי שרי המדינות׃ ויאמר מי
יאסר המלחמה׃ ויאמר אתה׃ 15 ויפקד
את־נערי שרי המדינות׃ ויהי מתי אלפים
ושתים ועשרים׃ ואחרי כן פקד את־כל־
העם כל־בני ישראל׃ שבעת אלפים׃
16 ויצאו בצהרים׃ ובן־הדד שתה שכר
בסכות׃ הוא והמלכים׃ שלשים ושנים
מלכים׃ עזרים׃ 17 ונערי שרי המדינות
יצאו בראשונה׃ ויגד־לבן־הדד׃ לאמר
אנשים יצאו מן־שמרון׃ 18 ויאמר אם־
לשלום יצאו׃ חיו אותם׃ ואם־למלחמה
יצאו׃ חיו אותם׃ 19 ואלה נערי שרי
המדינות׃ יצאו מן־העיר׃ והחיל אשר
אחריהם׃ 20 והכו איש איש׃ ויברחו
ארם׃ וישראל רדפו אחריהם׃ ובן־הדד
מלך־ארם נמלט׃ על־פרש׃ עם־פרשים׃
21 ויצא מלך־ישראל׃ ויך׃ את־הסוסים
ואת־הרכב׃ ויך׃ מכה גדולה׃ 22 ויגש
הנביא׃ אל־מלך־ישראל׃ ויאמר אליו לך
חזק׃ ודע׃ ורא׃ את־אשר־תעשה׃ כי
לתשובת השנה׃ מלך־ארם׃ עלה עליך׃
23 ועבדי מלך־ארם׃ אמרו אליו׃ אלהי
הרים׃ אלהיהם׃ על־כן׃ חזקו׃ מאתנו׃
ואם־נלחם׃ אתם׃ במישר׃ אם־לא׃
נחזק׃ מאתם׃ 24 ועשה׃ את־הדבר׃
הזה׃ הסר׃ המלכים׃ איש׃ מעל־מקומו׃
ושים׃ סגנים׃ תחתם׃ 25 ואתה׃
תתקן־לך׃ חיל׃ כחיל׃ אשר־נפל׃ לך׃
וסוס׃ כסוס׃ ורכב׃ כרכב׃ ונלחמה׃
אתם׃ במישר׃ אם־לא׃ נחזק׃ מאתם׃
וישמע׃ לקולם׃ ויעש׃ כן׃ 26 והי
לתשובת׃ השנה׃ פקד׃ בן־הדד׃
את־הארם׃ ויעל׃ אפקה׃ למלחמה׃
עם־ישראל׃ וישראל׃ נפקדו׃ כל־
הכלים׃ ויצאו׃ לקראתם׃ 27 ויחנו
בני־ישראל׃ נגדם׃ כשני׃ חמלי־עזים׃
וארם׃ מלאו׃ את־הארץ׃ 28 ויגש׃
איש־אלהים׃ ויאמר׃ אל־מלך־ישראל׃
כה־אמר׃ יהוה׃ יען׃ אשר׃ אמרו׃
ארם׃ אלהי׃ הרים׃ יהוה׃ ולא׃
אלהי׃ עמקים׃ הוא׃ ונתתי׃ את־כל־
המון׃ הגדול׃ הזה׃ בידך׃ וידעתם׃
כי־אני׃ יהוה׃ 29 ויחנו׃ אלה׃
נגד׃ אלה׃ שבעת׃ ימים׃ 30 והי׃
ביום׃ השביעי׃ ותגש׃ המלחמה׃
ויכו׃ בני־ישראל׃ מארם׃ מאה׃
אלף׃ רגלי׃ ביום׃ אחד׃ 31 ויברחו׃
הנותרים׃ העיר׃ אפקה׃ ויפל׃ החומה׃
על׃ עשרים׃ ושתים׃ אלף׃ איש׃
הנותרים׃ ובן־הדד׃ נס׃ ויבא׃ העיר׃
חדר׃ בחדר׃ 32 ויאמרו׃ עבדיו׃ אליו׃
הנה־נא׃ שמענו׃ כי׃ מלכי׃ בית׃
ישראל׃ חסדי׃ המלכים׃ נשים־נא׃
שקים׃ במתנינו׃ וחבלים׃ בראשינו׃
ונצא׃ אל־מלך׃ ישראל׃ אולי׃ יחיה׃
את־נפשך׃ 33 והאנשים׃ נחשו׃
ויחלו׃ מהרה׃ ויאמרו׃ מאתו׃
אחיך׃ בן־הדד׃ ויאמר׃ בואו׃
הביאו׃ אתו׃ ויצא׃ אליו׃ בן־הדד׃
ויעלהו׃ אל־המרכבה׃ 34 ויאמר׃
אליו׃ הערים׃ אשר׃ לקח׃ אבי׃
מאת׃ אבי׃ אשיב׃ ורחובות׃ תשים־
לך׃ בדמשק׃ כאשר׃ שם׃ אבי׃
בשמרון׃ ואני׃ בברית׃ אשלחך׃
וכרת׃ לו׃ ברית׃ וישלחהו׃
35 ואיש׃ מבני׃ הנביאים׃ אמר׃
אל־רעהו׃ בדבר׃ יהוה׃ הכה־נא׃
בי׃ ויסרב׃ האיש׃ להכותו׃
36 ויאמר׃ אליו׃ יען׃ אשר׃ לא׃
שמעת׃ בקול׃ יהוה׃ הנה׃ כאשר׃
תלך׃ מאתי׃ והכך׃ אריה׃
ויהי׃ כאשר׃ הלך׃ מאתו׃
וימצא׃ אתו׃ אריה׃ ויכהו׃
37 וימצא׃ איש׃ אחר׃ ויאמר׃
הכה־נא׃ בי׃ ויכה׃ האיש׃
38 וילך׃ הנביא׃ ויתיצב׃
אל־המלך׃ בדרך׃ ויתחפש׃
בפלשת׃ עיניו׃ 39 והמלך׃
עבר׃ ויצעק׃ אל־המלך׃
ויאמר׃ עבדך׃ יצא׃
בתוך׃ המלחמה׃ והנה׃
איש׃ סר׃ ויביא׃ אלי׃
איש׃ ואמר׃ שמר׃ את־
האיש׃ הזה׃ אם־הפקד׃
יפקד׃ והיה׃ נפשך׃
תחת׃ נפשו׃ 40 והי׃
עבדך׃ עשה׃ פה׃
ושם׃ והנה׃ איננו׃
ויאמר׃ מלך׃ ישראל׃
אליו׃ כן־משפטך׃
אתה׃ חרצת׃ 41 ויחש׃
ויסר׃ את־הצעיף׃
מעל׃ פניו׃ ויכר׃
מלך׃ ישראל׃
כי־מן׃ הנביאים׃
הוא׃ 42 ויאמר׃
אליו׃ כה־אמר׃
יהוה׃ יען׃
אשר׃ שלחת׃
איש׃ חרמי׃
מידך׃ וחיתה׃
נפשך׃ תחת׃
נפשו׃ 43 וילך׃
מלך׃ ישראל׃
על־ביתו׃ סר־
וזעף׃ ויבא׃
שמרונה׃

אחרים בגוים לא תתערבו ולא יתערבו בך גם הם
8 אם בחוקותי תלכו ואת משפטי תעשו ואת מצותי
תשמרו ולהלך בהם אני גם אני אעשה זאת לכם
9 ופקדתי עליכם חרב נקמת ברית ונאספתם אל
תוך עריכם ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב
10 בשבתכם על המזבח ואם מאס תמאסו את חקתי
ואם בחקותי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל
מצותי להפרכם את בריתי 11 גם זאת בהיותם
בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם
לפר את בריתי אתם כי אני יהוה אלהיהם 12 וזכרתי
להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ
מצרים לעיני גוים להיות להם לאלהים אני
יהוה 13 אלה החקים והמשפטים והתורות אשר
נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני
14 ויקרא משה אל בני ישראל ויאמר אליהם
איש איש מבני ישראל אשר יקריב מכם קרבן
ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
את קרבנכם 15 אם עולה קרבנו מן הבקר זכר
תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו
לפני יהוה 16 וסמך את ידו על ראש העלה
והרצה לו לכפר עליו 17 ושחט את הפר לפני
יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם
וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל
מועד סביב 18 ואת עור העלה יפשיט ונתח
אתה לנתחיה 19 ובני אהרן הכהן יתנו אש
על המזבח וערכו עצים על האש 20 וערכו
בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש
והפדר על העצים אשר על האש אשה ריח
ניחוח ליהוה 21 וקרבו בניו אל הכהנים
והזו את הדם על המזבח סביב אשר פתח
אהל מועד 22 והפשיט את העלה לנתחיה
ונתן אש על המזבח ערכו עצים על האש
23 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים
את הראש והפדר על העצים אשר על האש
24 וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו
את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל
מועד 25 והקריב מן הבקר זבח שלמים
אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבד על הכליות יסירנה
26 והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה ריח
ניחוח כל חלב ליהוה 27 ובני בקר יקריב
עולה לריח ניחוח ליהוה אלהיכם 28 ואם
מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים
לעולה זכר תמים יקריבנו 29 ושחט אתו
על ירכתי המזבח צפונה לפני יהוה וזרקו
בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב
30 והקריב מן הבכר אשה ליהוה חלבו
המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד על
הכליות יסירנה 31 והקטיר הכהן המזבחה
לחם אשה ריח ניחוח ליהוה כל חלב לי
32 ובבקר תרים אתו ונתן אתו אל יד
הכהן והקטיר הכהן אתו המזבחה אשה
ליהוה חטאת הוא 33 ואם כבש קרבנו
מן הצאן לעולה זכר תמים יקריבנו
34 ושחט אתו לפני יהוה בצפון המזבח
לפני יהוה ונתן בני אהרן הכהנים את
דמו על המזבח סביב 35 ואת כל חלבו
יסיר כאשר הוסר חלב השה הזבח
ויקטיר הכהן המזבחה אשה ליהוה
וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא
ונסלח לו

15 וכל נפש כי תחטא ומעלה מעל
ליהוה וכחש בעמיתו בפקדון או
בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו
2 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על
שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם
לחטא בהן 3 והיה כי יחטא ואשם
והשיב את הגזלה אשר גזל או את
העשק אשר עשק או את הפקדון אשר
הופקד אתו או את האבדה אשר מצא
4 או מכל אשר יבע עליו לשקר בו
והשיב אתו לאשמו ביום אשמתו
5 ואם על חרש יחרש ובגדיו יכבס
ורחץ את בשרו במים אחר יטהר
ואחרי כן יבא אל המחנה 6 ביום
השמיני יקח לו שתי תרים או שני
בני יונה אל הכהן אל פתח אהל
מועד 7 ועשה הכהן אחד חטאת
ואחד עולה וכפר עליו הכהן לפני
יהוה מזובו 8 ובשר הזב אשר
יזב בו יכבס בגדיו ורחץ בשרו
במים חיים אחרי כן יבא אל המחנה
וטמא הכהן עד הערב 9 וכל המרכב
אשר ירכב עליו הזב וטמא הכהן
עד הערב וכל הנגע אשר יגע בו
הזב יכבס בגדיו ורחץ במים
10 וטמא עד הערב וכל הנגע
תחתיו יטמא עד הערב ונשא
בגדיו יכבס ורחץ במים
11 וטמא עד הערב אשר
יגע בו הזב ולא שטף
ידו במים וכבס
בגדיו ורחץ
12 וכלי
חרש אשר
יגע בו הזב
ישבר וכל כלי
עץ ישטף במים
13 וכי יטהר הזב
מזובו וספר לו
שבעת ימים לטהרתו
וכבס בגדיו ורחץ
בשרו במים חיים
14 וביום השמיני
יקח לו שתי תרים
או שני בני יונה
ובא לפני יהוה
אל פתח אהל
מועד ונתן
אתם אל
הכהן
15 ועשה
הכהן
אחד
חטאת
ואחד
עולה
וכפר
עליו
הכהן
לפני
יהוה
מזובו
16 ואיש
כי תצא
ממנו שכבת
זרע וכבס
בשר מים
ונטמא
עד
הערב
17 ובל
בגד
ועור
אשר
יהיה
עליו
שכבת
זרע
וכבס
במים
ונטמא
עד
הערב
18 והאשה
אשר
שכב
איש
אתה
שכבת
זרע
ורחצו
במים
ונטמאו
עד
הערב
19 ואשה
כי
תהיה
זבה
דם
יהיה
זובה
בבשרה
שבעת
ימים
תהיה
בנדתה
וכל
הנגע
בה
יטמא
עד
הערב
20 וכל
אשר
תשכב
עליו
בנדתה
יטמא
וכל
אשר
תשב
עליו
יטמא
21 והנגע
במשכבה
יכבס
בגדיו
ורחץ
במים
ונטמא
עד
הערב
22 וכל
הנגע
בכל
כלי
אשר
תשב
עליו
יכבס
בגדיו
ורחץ
במים
ונטמא
עד
הערב
23 ואם
על
המשכב
הוא
על
הכלי
אשר
היא
יושבת
עליו
בנגעו
בו
יטמא
עד
הערב
24 ואיש
כי
ישכב
שכב
אתה
והיתה
נדתה
עליו
וטמא
שבעת
הימים
וכל
המשכב
אשר
ישכב
עליו
יטמא
25 ואשה
כי
יזוב
זוב
דמה
ימים
הרבה
לא
בעת
נדתה
או
כי
תזוב
על
נדתה
כל
ימי
זוב
טמאתה
כימי
נדתה
תהיה
טמאה
26 כל
המשכב
אשר
תשכב
כל
ימי
זובה
לה
כמשכב
נדתה
יהיה
לה
וכל
הכלי
אשר
תשב
עליו
יהיה
טמא
כטמאת
נדתה
27 וכל
הנגע
אתם
יטמא
וכבס
בגדיו
ורחץ
במים
ונטמא
עד
הערב
28 ואם
טהרה
מזובה
וספרה
לה
שבעת
ימים
ואחרי
כן
תטהר
29 וביום
השמיני
תקח
לה
שתי
תרים
או
שני
בני
יונה
והביא
אתם
אל
הכהן
פתח
אהל
מועד
30 ועשה
הכהן
אחד
חטאת
ואחד
עולה
וכפר
עליו
הכהן
לפני
יהוה
מזוב
טמאתה
31 והזרתם
את
בני
ישראל
מטמאתם
ולא
ימותו
בטמאתם
בטמאם
את
משכני
אשר
בתוכם
32 זאת
תורת
הזב
וזרע
אשר
יצא
ממנו
לטמא
בה
33 והדה
אשר
תדוה
בנדתה
והזב
את
זובו
לזכר
ולנקבה
ולאיש
אשר
ישכב
עם
טמאה
34 ואיש
כי
יקנא
קנאה
לאשתו
וקנא
את
אשתו
והיא
נטמאה
או
איש
כי
שכב
בו
שכבת
זרע
35 ואם
רוח
קנאה
עברה
עליו
וקנא
את
אשתו
והיא
לא
נטמאה
והעמיד
הכהן
לפני
יהוה
36 ונקה
האיש
מעון
ונשא
האשה
ההוא
עונה

16 אמר אליו עוד אחת, מה־חנם אלהים לא
יבקש את־גנבתי ביום ואת־גנבתי בלילה׃
2 ויאמר אליו אדני מה־הוא לא־ידעתי
הנני מכלכל אתך ועתה אם־לא תוכל
לכלכל אתי לך׃ 3 ויאמר הגבי בלבד
אמר בקרבי מה־אעשה כי אדני לקח
מעלי את־הנהלה מה־אעשה כי־חפר
אדני אתי לבלתי יכלתי נכר׃
4 ידעתי מה־אעשה בעבור אשר־יקח
אדני מנהלתי מן־הנהלה אל־בתי
הנה אם־לא אדני אתי לבלתי יכלתי
נכר׃ 5 ויקרא־נא אל־אדני אל־
חבריו איש־איש אל־אדני הלוה
אתה לרעהו׃ 6 ויאמר מאה בת־שמן
ויאמר אליו קח־שטרך וכתב חמשים׃
7 ויאמר לאחר מאה כור־חטים
ויאמר אליו קח־שטרך וכתב שמנים׃
8 ויברך אדני את־עוול
הנהלה כי־עשה חכם ובני־העולם
הזה חכמים מבני־אור׃ 9 (aiōn g165) ואני
אמר לכם עשו־לכם רעים מן־
העולה המעולה למען אשר־
יקבלו אתכם אל־האהלים הנצחים׃
(aiōnios g166) 10 הנאמן במעט נאמן
הוא גם־במרבה ואשר־עול במעט
עול הוא גם־במרבה׃ 11 אם־לא
נאמנתם בעול המעט מי־יאמין
לכם אמת׃ 12 ואם־לא
נאמנתם בעול אחר מי־יתן
לכם אמת׃ 13 לא־יוכל
עבד לעבד שני אדנים כי־
אם־שנא את־האחד ואהב
את־השני׃ 14 ויצחקו
הפרושים אל־
אלה׃
15 ויאמר
אליהם אתם
אתם־הם
המצדיקים
לעצמם
לפני
אדם
אלהים
יודע
לבבותיכם
כי־
אשר
נעלם
מאדם
תועבה
הוא
לאלהים׃
16 אמר
אליהם
אמת
אני
אמר
לכם
אם־לא
יגדל
מעשה
אדם
לא
יכלו
לבוא
אל־
מלכות
אלהים׃
17 ויאמר
אליהם
אם־
לא
יבחר
אדם
בדרך
הישר
לא
יוכל
לבוא
אל־
מלכות
אלהים׃
18 כל־
אשר
יגרש
את־אשתו
ונשא
אחרת
הוא
נאף
ואשר
יקח
אשה
גרושה
מאת
אישה
הוא
נאף׃
19 איש
עשיר
היה
ויתלבש
ארגמן
ובוץ
ויתענג
בכל־
יום
בשמחה
20 ואיש־
דל
היה
ושמו
לעזר
הושלך
אל־
פתח
ביתו
מלא
שחין
21 ורעב
לשבע
מפתי
שלחן
העשיר
ואף
הכלבים
באו
ויליקו
את־שחין
22 ויהי
כי־מת
העני
ויובל
מלאכי
אל־
חיק
אברהם
ויקבר
גם
העשיר
23 ובהרים
בשאול
נתן
עיניו
בעודו
סבל
מעצבון
ויראה
את־אברהם
מרחוק
ואת
לעזר
בחיק
אברהם׃
24 (Hadēs g86) ויקרא
ויאמר
אבי
אברהם
חנני
ושלח
את־לעזר
ויטבל
את־קצה
אצבעו
במים
ויצנן
את־לשוני
כי
אני
מעצבתי
בלהבת
אש
הזאת׃
25 ויאמר
אליו
אברהם
בני
זכור
אתה
כי
הטבת
בחיים
ולעזר
הרעות
עתה
הוא
נחם
ואתה
מעצבון׃
26 ובכל
אלה
יש
מחסום
גדול
בינינו
ובינכם
לבלתי
יכלו
לעבור
מפה
אל־
אלה
ולבלתי
יעבור
מפה
אל־
אלה׃
27 ויאמר
אליו
אם־
כן
אבי
אבקש
אתך
כי
תשלחהו
אל־
בית
אבי
28 כי
חמשה
אחים
לי
לבלתי
אמר
אמר
אליהם
פן
גם־
הם
יבואו
אל־
מקום
הענש
הזה׃

ἐστὶν ὁ κόσμος ὁ ἐν τῷ πονηρῷ κείμενος. 20 οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ
δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκομεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ
αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. 21 καὶ νῦν, παιδία,
φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

18

2 Ἰωάννου τοῦ πρεσβυτέρου. Ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν
ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ γνόντες τὴν ἀλήθειαν, 3 διὰ τὴν ἀλήθειαν
τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν καὶ μεθ' ἡμῶν ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ θεοῦ
πατρὸς καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ.
4 Ἐχάρην λίαν ὅτι εὗρον ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἐν ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν
ἐλάβομεν παρὰ τοῦ πατρός. 5 καὶ νῦν παρακαλῶ σε, κυρία, οὐχὶ ὡς ἐντολὴν γράφων σοι
καινὴν ἀλλὰ ἣν εἴχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. 6 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη,
ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ· αὕτη ἡ ἐντολή ἐστιν, καθὼς ἠκούσατε ἀπ'
ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατῆτε. 7 ὅτι πολλοὶ πλάνοι ἐξῆλθαν εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ
ὁμολογοῦντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν ὁ πλάνος καὶ ὁ ἀντίχριστος.
8 βλέπετε ἑαυτούς, ἵνα μὴ ἀπολέσητε ἃ εἰργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη λάβητε.
9 πᾶς ὁ παραβαίνων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ τοῦ Χριστοῦ θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων
ἐν τῇ διδαχῇ οὗτος καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν ἔχει. 10 εἰ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ
ταύτην τὴν διδαχὴν οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν καὶ χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε·
11 ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς.
12 πολλὰ ἔχων ὑμῖν γράφειν οὐκ ἐβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μέλανος· ἐλπίζω γὰρ γενέσθαι
πρὸς ὑμᾶς καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾖ πεπληρωμένη. 13 ἀσπάζεται
σε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. ἀμήν.

19

1 Ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ. 2 Ἀγαπητέ, περὶ πάντων
εὐχομαί σε εὐοδοῦσθαι καὶ ὑγιαίνειν, καθὼς εὐοδοῦται σου ἡ ψυχή. 3 ἐχάρην γὰρ λίαν
ἐρχομένων ἀδελφῶν καὶ μαρτυρούντων σου τῇ ἀληθείᾳ, καθὼς σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
4 μείζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ τέκνα ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα.
5 Ἀγαπητέ, πιστὸν ποιεῖς ὃ ἐὰν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦτο εἰς ξένους, 6 οἱ
ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλησίας· οὓς καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως
τοῦ θεοῦ· 7 ὑπὲρ γὰρ τοῦ ὀνόματος ἐξῆλθαν μηδὲν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν.
8 ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ὑπολαμβάνειν τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀληθείᾳ.
9 Ἔγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ· ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς οὐ δέχεται ἡμᾶς.
10 διὰ τοῦτο ἐὰν ἔλθω, ὑπομνήσω αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν·
καὶ μὴ ἀρκούμενος ἐπὶ τούτοις οὐδὲ αὐτὸς δέχεται τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῖς βουλομένοις
κωλύει καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. 11 Ἀγαπητέ, μὴ μιμοῦ τὸ κακὸν ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν.
ὁ ἀγαθοποιὸς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὁ κακοποιὸς οὐχὶ ἑώρακεν τὸν θεόν. 12 Δημητρίῳ
μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων καὶ ὑπὸ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυρούμεν, καὶ
οἴδατε ὅτι ἡ μαρτυρία ἡμῶν ἀληθής ἐστιν. 13 Πολλὰ ἔχων γράφειν σοι οὐκ ἐθέλω σοι γράψαι
διὰ μέλανος καὶ καλάμου· 14 ἐλπίζω δὲ εὐθέως σε ἰδεῖν, καὶ στόμα πρὸς στόμα λαλήσομεν.
Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονταί σε οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

Ἰούδας

1 Ἰούδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν θεῷ πατρὶ ἠγαπημένοις καὶ
Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς· 2 ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.
3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην
ἔσχον γράψαι παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.
4 παρεισέδυσαν γὰρ ἄνθρωποί τινες οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς,
τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσελγείαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. 5 Ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι εἰδότας ὑμᾶς πάντα,
ὅτι Κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν,
6 ἀγγέλους τε οὓς οὐκ ἐτήρησαν τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπέλιπον τὸν ἴδιον οἰκητήριον
εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· 7 ὡς Σοδόμων καὶ
Γομόρρας καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις ὁμοίως τούτοις ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω
σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. 8 ὁμοίως μὲν καὶ οὗτοι
ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσι.
9 ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως
σώματος οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν· Ἐπιτιμήσαι σοι
Κύριος. 10 οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα
ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. 11 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάιν ἐπορεύθησαν καὶ
τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορὲ ἀπώλοντο. 12 οὗτοί εἰσιν
οἱ ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες· νεφέλαι
ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι· δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα·
13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπιφύοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας· ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος
τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. 14 Προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ
Ἑνὼχ λέγων· Ἰδοὺ ἦλθεν Κύριος ἐν χιλιάσιν ἁγίαις αὐτοῦ 15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων
καὶ ἐλεγξαι πάσαν ψυχὴν περὶ πάντων ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσεβήσαν καὶ περὶ πάντων
ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. 16 Οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ μεμψίμοιροι,
κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες
πρόσωπα ὠφελείας χάριν. 17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων
ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, 18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐπ' ἐσχάτου
χρόνου ἔσονται ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. 19 οὗτοί
εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. 20 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ
ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες καὶ ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι, 21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ
θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸν ἔλεον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον.
22 καὶ οὓς μὲν ἐλεᾶτε διακρινόμενοι, 23 οὓς δὲ σῴζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες, οὓς δὲ
ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. 24 Τῷ δὲ δυναμένῳ
φυλάξαι ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
25 μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δόξα, μεγαλωσύνη, κράτος
καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

Ἀποκάλυψις

1 Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ
γενέσθαι ἐν τάχει· καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ,
2 ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅσα εἶδεν.
3 Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες
τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα· ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς.
4 Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις τῇ ἐν Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν
καὶ ὁ ἐρχόμενος καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, 5 καὶ ἀπὸ
Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων
τῆς γῆς. Τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,
6 καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. 7 Ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς
ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν· καὶ κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἐπ' αὐτόν.
Ναί, ἀμήν. 8 Ἐγώ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὦ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ
ἐρχόμενος, ὁ Παντοκράτωρ.
9 Ἐγὼ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ
ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ διὰ τὴν
μαρτυρίαν Ἰησοῦ. 10 ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου
φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης· 11 Ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον
ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ
εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδελφίαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. 12 Καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν
ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς, 13 καὶ ἐν μέσῳ τῶν
λυχνιῶν ὁμοιον υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς
ζώνην χρυσᾶν· 14 ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών, καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός, 15 καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὁμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ
πεπυρωμένοι, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν· 16 καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ
αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη,
καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. 17 Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ νεκρός· καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων· Μὴ φοβοῦ·
ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, 18 καὶ ὁ ζῶν καὶ ἐγενόμην νεκρὸς καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ἅδου. 19 Γράψον οὖν ἃ εἶδες
καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι μετὰ ταῦτα· 20 τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες
ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι εἰσὶν τῶν
ἑπτὰ ἐκκλησιῶν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν.

14 בדבר אשר אמרתי אליכם לאמר
אל־תבהלו ואל־תיראו הנה שמעתי
אמר אלי לכו שובו אליכם ואם־
15 תאהבו אותי תשמרו מצותי
ואני אבקש את־אבי ויתן לכם
אחר מנחם לשכן עמכם עד־
16 עולם את־רוח האמת אשר
לא־יוכל העולם לקבל כי לא
17 יראה אותה ולא־ידעה אותה
ואתם תדעו אותה כי־אתכם
יעמוד ובתוככם יהיה׃ לא־
18 אעזבם יתומים אבוא אליכם
19 עוד מעט והעולם לא־יראה
אותי ואתם תראו אותי כי־
20 אני חי ואתם תחיו׃ ביום
ההוא תדעו כי־אני באבי
ואתם בי ואני בכם׃ 21 אשר
יש־לו מצותי ושמר אותם
הוא־אוהב אותי ואוהב אותי
יאהב אבי ואני אאהבהו ואגלה
אליו את־עצמי׃ 22 אמר אליו
יהודה לא איש־קריות אדני
מה־זה אתה מגלה אותנו ולא
23 לעולם׃ ענה ישוע ויאמר
אליו אם־אוהב אדם אותי
ישמר את־דברי ואבי יאהבהו
ואליו נבוא ואת־מקומנו נעשה
24 אתו׃ לא־אוהב אותי לא
ישמר את־דברי׃ הדבר אשר
אתם שומעים לא־דברי הוא
כי אם־דבר אבי אשר שלחני׃
25 אמרתי אליכם בהיותי אתכם
26 ועתה אגלה לכם׃ ואולם
המנחם רוח־הקדש אשר אבי
ישלחנו בשם אבי הוא יורה
אתכם כל־דבר ויזכיר לכם
27 את־כל־אשר אמרתי אליכם׃
שלום אני משאיר לכם שלום
אני נותן לכם לא כאשר
28 יתן העולם אני נותן לכם
אל־יבהל לבבכם ואל־תיראו
שמעתם כי אמרתי אליכם אלך
ואבוא אליכם אם־אהבתם אותי
29 לשמחה כי־אלך אל־אבי
כי־אבי גדול ממני׃ ועתה
אגיד לכם בטרם יבוא לאמת
30 אשר תאמינו׃ לא־אדבר
עוד אתכם רבות כי־בא שר
העולם ובי אין לו דבר׃
31 אבל לדעת העולם כי־אני
אוהב את־אבי ואת־אשר צוני
אבי כן אני עושה׃ קומו
לכו מזה׃ 32 ויאמר אליהם
אני הגפן האמתית ואבי
33 הוא־הכורם׃ כל־ענף בי
אשר לא־יעשה־פרי יכרתנו
ואת־הנושא פרי יטהרנו
34 למען יגדל פריו׃ אתם
כבר טהורים בדבר אשר
דברתי אליכם׃ 35 הישאר
בי ואני בכם כענף אשר לא
יוכל לעשות פרי מלבד
הגפן כן גם אתם אם לא
36 תישארו בי׃ אני הגפן
ואתם הענפים׃ הישאר בי
ואני בכם הוא יעשה פרי
רב כי מלבדי לא תוכלו
37 לעשות דבר׃ אם לא
ישאר בי יושלך החוצה
כענף יבש ויכלו אנשים
38 לאספו ולהשליכו באש
ותשרף׃ אם תישארו בי
ודברי בכם תבקשו אשר
תרצו ונתן לכם׃ בזאת
39 יתכבד אבי כי תביאו
פרי רב ותהיו לי לתלמידים׃
40 כאשר אהבני אבי כן
אהבתי אתכם הישארו באהבתי׃
41 אם תשמרו מצותי
תישארו באהבתי כאשר
שמרתי מצות אבי ואשאר
42 באהבתו׃ זאת דברתי
אליכם למען תשמחו בשמחתי
ושמחתכם תמלא׃ 43 זאת
מצותי כי תאהבו איש את־
רעהו כאשר אהבתי אתכם׃
44 אין אהבה גדולה מזו
אשר ישים איש את־נפשו
בעד רעהו׃ 45 אתם רעי
אם תעשו אשר אני מצוה
אתכם׃ לא אקרא עוד לכם
עבדים כי־העבד לא יודע
מה־יעשה אדונו׃ כי־אם
אתכם קראתי רעי כי־הודעתי
לכם כל־אשר שמעתי מאת
אבי׃ 46 לא בחרתם בי
כי־אם בחרתי אתכם ואשים
אתכם לשלוח ולהביא פרי
אשר לא־יכלה׃ אם־תבקשו
את־אבי בשמי אתן לכם׃
47 אלה אני מצוה לכם אם
תאהבו איש את־רעהו׃
48 אם־ישנא העולם אתכם
דעו כי־שנאו אותי לפני
שנאו אתכם׃ אם־היה
העולם מתאחד אתכם היה
אוהב אותכם כאשר אוהב
אותי׃ אבל לא־מן העולם
בחרתי אתכם׃ לכן שנאכם
העולם׃ 49 זכרו את־
אשר אמרתי אליכם לא־
עבד אדונו׃ אם־רדפו
אותי גם־אתכם ירדפו
אם־שמרו את־דברי גם
את־דברכם ישמרו׃
50 אבל כל־אלה יעשו
לכם בעבור שמי כי לא
ידעו את־אשר שלחני׃
51 אם־לא באתי ודברתי
אליהם לא־יהיה להם חטא
אבל עתה אין מענה לחטאם
52 שונאי אבי׃ אם לא
עשיתי בתוכם מעשים אשר
לא־עשה אדם אחר לא־יהיה
להם חטא אבל עתה ראו
53 ושנאו אותי ואת־אבי׃
אבל הדבר אשר כתוב בתורתם
יתקיים׃ שנאו אותי חנם׃
54 ובבוא המנחם אשר
אשלחנו אליכם מאת אבי
רוח האמת היוצא מאבי
הוא יעיד עלי׃ 55 גם־
אתם תעידו כי־אתם עמדתם
אתי מראש׃ 16 אמרתי
אליכם כל־אלה למען
לא־תכשלו׃ יגרשו אותכם
מבתי־הכנסת ובעת בא
הרגכם יחשב לעבודת אלהים
2 ועתה אגיד לכם אם־
אמרתי אליכם׃ 3 אבל
אמרתי אליכם׃ ואם־
אמרתי אליכם׃ 4 אבל
אגיד לכם׃ 5 ועתה
אני הולך אל־אבי ואתם
אינכם שואלים אותי
אל־מה אני הולך׃ 6
ובאשר אמרתי אליכם
אמרתי׃ 7 ואולם
אגיד לכם׃ אם־אלך
אל־אבי אשלחנו אליכם׃
8 ובבוא הוא יוכיח
אותי ואת־אבי׃ 9 ועל־
חטא יוכיח אותי׃
10 ועל־צדקה יוכיח
אותי׃ 11 ועל־
המשפט יוכיח אותי׃
12 עוד דברים
אמרתי אליכם׃
13 ובבוא הוא
יגלה אליכם׃ 14 הוא
יכבדני׃ 15
אבל־אם־אלך אליו׃
16 אבל
אמרתי אליכם׃
17 ויאמרו
אל־מה אמר אלינו
לא־נדע׃ 18
19 ויבן
ישוע כי־רצו
לשאלו
20 ויאמר
אליהם׃
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35 (aiōn g165)

20

ויאמר אליהם
אמן אמן אני
אומר לכם כי
תבכו ותספדו
אתם׃ 2 ועולם
ישמח׃ אתם
תתעצבו׃ אבל
עצבונכם יהפך
לשמחה׃ 3 אשה
בעת־לדתה
תתעצב׃ 4
אבל אחרי
הולדה לא
תזכר־עוד
לצרתה׃ 5
ועתה אני
הולך אל־אבי
ואתם
אינכם שואלים
אותי׃ 6
ובאשר אמרתי
אליכם׃ 7
אמת אומר
אני אליכם
אם־לא אלך
לא־יבוא
המנחם אליכם
אבל אם־אלך
אשלחנו
אליכם׃
8 ובבוא
הוא יוכיח
אותי׃
9 ועל־
חטא יוכיח
אותי׃
10 ועל־
צדקה
יוכיח
אותי׃
11 ועל־
המשפט
יוכיח
אותי׃
12 עוד
דברים
אמרתי
אליכם׃
13 ובבוא
הוא
יגלה
אליכם׃
14 הוא
יכבדני׃
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35 (aiōn g165)

(aiōn עולם) לעולם ועד׃ 36 (g165) כי אם־אל־ארץ
אשר־אתם עברים שמה לרשתה׃ 37 ואלה תולדת
אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה בהר
סיני׃ 38 ס ואלה שמות בניהם בכור משה
אליעזר ואיתמר׃ 39 ס ויהי אשר־הביא
יהוה את־בני־ישראל מארץ מצרים אל־
צבאתם׃ 40 ס ויאמר יהוה אל־משה
לאמר׃ 41 ס ראה אל־תמלא־נא את־
ראשם׃ 42 ס ויהי מדבר אל־בני־ישראל
לאמר׃ 43 ס ויאמר יהוה אל־משה
לאמר׃ 44 ס ויאמר יהוה אל־משה
לאמר׃ 45 ס ויאמר יהוה אל־משה
לאמר׃ 46 ס ויהי אחר מות יהוה
אל־בני־ישראל׃ 47 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 48 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃

21 ס ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
2 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 3 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 4 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 5 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 6 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 7 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 8 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 9 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 10 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 11 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 12 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 13 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 14 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 15 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 16 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 17 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 18 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 19 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 20 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 21 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 22 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 23 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 24 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 25 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 26 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 27 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 28 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 29 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 30 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 31 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 32 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 33 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 34 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 35 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 36 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 37 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 38 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃

22 ס ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃
2 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 3 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 4 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 5 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 6 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 7 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 8 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 9 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 10 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 11 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 12 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 13 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 14 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 15 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 16 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 17 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 18 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 19 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 20 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 21 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 22 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 23 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 24 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 25 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 26 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 27 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 28 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 29 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 30 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 31 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 32 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 33 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 34 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 35 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 36 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 37 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃ 38 ס ויאמר יהוה אל־
משה לאמר׃

19 ויאמר אליו אל־תירא כי לא תמצא לך
ואל־אדמתי אל־תבא־בה כי־אם־לא תגיד
20 ויאמר אליו נעמן הלוא־אמרתי אליך
לאמר לך אל־תשב־פה ויבא אל־אדון
ויאמר מה־אמר אליך אלישע ויבא אל־אדון
21 ויאמר גחזי אנה הלך עבדך ולא־הלך
לה׳ אלהיך אל־תירא ואל־תגר מה־אמר
22 ויאמר גחזי אדני אל־אדון אמר
אמר אלי הנה־עתה בא אלי שני־נערים
23 ויאמר נעמן הואל קח כסף
ויפצר־בו ויקשר שני כסף
בשני כברים ושני חלפות בגדים
24 ויאמר אל־גחזי אל־תירא
ויבא אל־אדון ויעמד לפני אדניו
ויאמר אליו גחזי אנה הלכת
ויאמר לא־הלך עבדך אנה
25 ויבא אל־אדון ויעמד לפני אדניו
ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי הלך
בעת אשר־שב־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
26 ויאמר אליו הלוא־לבי הלך
אשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
27 וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
עד־עולם ויצא מלפניו צרע כשלג
28 ויאמר אליו אליעא אנה
הלכת ויאמר אליו גחזי לא־הלכתי
29 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
30 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
31 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
32 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
33 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
34 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
35 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
36 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
37 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
38 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
39 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
40 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
41 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
42 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
43 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
44 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
45 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
46 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
47 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
48 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
49 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
50 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
51 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים
52 ויאמר אליו אליעא הלוא־לבי
הלך כאשר־הפך־איש מרכבתו לקראתך
העת לקחת הכסף ולקחת בגדים

אשר אמר אל אברהם אביו ואל מולדתו
ואל בית אביו אל הארץ אשר אראך׃
15 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה׃ 16 ואברכה מברכיך ומקללך
אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
17 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם
עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃
18 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך
אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליהוה הנראה אליו׃ 19 ומשם עתק
ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה
בית־אל מים ומעי עי׃ ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 20 ויסע
אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 21 ויהי
רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור
שם כי כבד הרעב בארץ׃ 22 ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר
אל שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי
אשה יפת מראה את׃ 23 והיה כי
יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת
והרגו אתי ואתך יחיו׃ 24 אמרי־נא
את אחתי את למען יטב־לי בעבורך
וחיתה נפשי בגלל אתך׃ 25 ויהי
כבוא אברם מצרים וראו המצרים
את האשה כי יפה היא מאד׃ 26 וראו
אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל
פרעה ותקח האשה אל בית פרעה׃
27 ולאברם היטיב בעבורה ויהי־לו
צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות
ואתנות וגמלים׃ 28 ויגע יהוה את
פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אברם׃ 29 ויקרא
פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית
לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
30 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה
לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
31 וצו עליו פרעה אנשים וישלחו
אתו ואת אשתו וכל אשר־לו׃
32 ונסע אברם מן־הנגב הוא ואשתו
וכל־אשר־לו ולוט עמו׃ 33 אברם
כבד מקנה בכסף ובזהב׃ 34 ויסע
מנגב עד־בית־אל עד המקום אשר היה
אהלו בתחלה בין בית־אל ובין העי׃
35 אל־מקום המזבח אשר עשה שם
בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
36 וגם־לאברם היה צאן־ובקר־ואהלים׃
37 וילך אברם לנגב הוא וכל־אשר־לו
ולוט עמו׃ 38 והעבר אברם באהלים
עד־אלון ממרא אשר בחברון׃
39 ויבן־שם אברם מזבח ליהוה׃
40 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃
41 והאנשים אנשי סדם חטאים
ליהוה מאד׃ 42 ויאמר יהוה אל־אברם
אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך
וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפונה
ונגבה וקדמה וימה׃ 43 כי את־כל־
הארץ אשר אתה רואה לך אתננה
ולזרעך עד־עולם׃ 44 ושמתי את־
זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש
למנות את־עפר הארץ גם־זרעך יימנה׃
45 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה
כי לך אתננה׃ 46 ויאהל אברם
ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליהוה׃
47 ויהי בימי אמרפל מלך שנער
אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים׃ 48 עשו מלחמות
את ברע מלך סדם ואת־בירשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
49 כל־אלה חברו אל עמק השדים
הוא ים המלח׃ 50 שתים עשרה שנה
עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה
שנה מרדו׃ 51 ובארבע עשרה שנה
בא כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו
ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים
ואת־הזוזים בהם ואת־האימים בשוה
קריתים׃ 52 ואת־החרי בהר שעיר
עד אל־פארן אשר על־המדבר׃
53 ושבו ויבאו אל־עין משפט הוא
קדש ויכו את כל־שדה העמלקי
וגם את־האמרי היושב בחצצן תמר׃
54 ויצא מלך־סדם לקראתו הוא
ומלך עמרה מלך אדמה ומלך צבויים
ומלך בלע הוא צוער׃ 55 ומלכי
סדם ועמרה ואדמה וצבויים ובלע
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
56 את כדרלעמר מלך עילם
ואת תדעל מלך גוים׃
57 ואת־אמרפל מלך שנער ואת־
אריוך מלך אלסר׃ ארבעה מלכים
את החמשה׃ 58 והעמק שדים באר
בארות חמר ומלכי סדם ועמרה
נפלו שמה והנשארים הר הרה׃
59 ומלכי סדם ועמרה ורכושם
ולקחו׃ 60 ויקחו את־לוט ואת־
רכושו בן־אחי אברם וילך׃
61 ויבא הפליט ויגד לאברם
העברי והוא שכן באלני ממרא
האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃
62 ויבא אברם כי נשבה אחיו
ויריק את־חניכיו ילידי ביתו
שמנה עשר ושלש מאות וירדף
עד־דן׃ 63 ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד
חובה אשר משמאל לדמשק׃
64 וישב את־כל־הרכש וגם
את־לוט אחיו ורכושו השיב
וגם את־הנשים ואת־העם׃
65 ומלכי סדם יצאו לקראתו
אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר
ואת־המלכים אשר־אתו אל־עמק
שוה הוא עמק המלך׃
66 ומלכי־צדק מלך שלם הוציא
לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
67 ויברכהו ויאמר ברוך אברם
לאל עליון קנה שמים וארץ׃
68 וברוך אל עליון אשר מגן
צרריך בידך ויתן־לו מעשר מכל׃
69 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי
הנפש והרכש קח־לך׃
70 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי
ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ׃ 71 אם־מחוט ועד־שרוך
מנעל ואם־אקח מכל־אשר־לך ולא
תאמר אני העשרתי את־אברם׃
72 בלעדי רק אשר אכלו הנערים
וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר
אשכול וממרא הם יקחו חלקם׃
73 אחר הדברים האלה היה דבר־
יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך
הרבה מאד׃ 74 ויאמר אברם אדני
יהוה מה־תתן־לי ואנכי הולך ערירי
ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
75 ואמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן־ביתי יורש אתי׃
76 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך
הוא יירשך׃ 77 והוציא אתו החוצה
ויאמר הבט־נא השמים וספר הכוכבים
אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה
יהיה זרעך׃ 78 והאמן ביהוה
ויחשבה לו צדקה׃ 79 ויאמר אליו
אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה׃
80 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי
אירשנה׃ 81 ויאמר אליו קחה־לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל
משלש ותור וגוזל׃ 82 ויקח־לו את
כל־אלה ויבתר אתם בתוך ויתן
איש־בתרו לקראת רעהו׃
83 והציפרים לא בתר׃ 84 ויגרש
העיט על־הפגרים׃ 85 והנה אימה
חשכה גדלה נפלת׃ 86 ויאמר אל
אברם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם׃ 87 ועבדום וענו
אתם ארבע מאות שנה׃
88 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן
אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃
89 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום
תקבר בשיבה טובה׃
90 ודור רביעי ישובו הנה כי לא
שלם עון האמרי עד־הנה׃
91 ויהי השמש לבוא והערפל היה
והנה תנור עשן ולפיד אש אשר
עברו בין הגזרים׃
92 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם
ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול
נהר פרת׃ 93 את־הקני ואת־הקנזי
ואת־הקדמני׃ 94 ואת־החתי ואת־
הפרזי ואת־הרפאים׃ 95 ואת־האמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃
96 ויהי שרי אשת אברם לא ילדה
לו׃ ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
97 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא
עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי
אולי אבנה ממנה׃ 98 ויהי מקץ
עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען
ותקח שרי אשת אברם את־הגר
המצרית שפחתה מקצת ארבע שנים
לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה
לאברם אישה׃ 99 ויבא אל־הגר
ותהר׃ 100 ותרא כי הרתה ותקל
גברתה בעיניה׃ 101 ותאמר שרי
אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי־הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני
וביניך׃ 102 ויאמר אברם אל־שרי
הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב
בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃
103 ומצאה מלאך יהוה על־עין המים
במדבר על־העין בדרך שור׃
104 ויאמר הגר אי־מזה באת ואי־
מזה תלכי ותאמר מפני גברתי שרי
אנכי ברחת׃ 105 ויאמר לה מלאך
יהוה שובי אל־גברתך והתעני
תחת ידיה׃ 106 ויאמר לה מלאך
יהוה הרבה ארבה את־זרעך ולא
יספר מרב׃ 107 ויאמר לה מלאך
יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא
שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־
עניך׃ 108 והוא יהיה פרא אדם
ידו בכל ויד כל בו ועל־פני כל־
אחיו ישכן׃ 109 ותקרא שם־יהוה
הדבר אליה אתה אל־ראי כי אמרה
הגם הלם־ראיתי אחרי ראי׃
110 על־כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה בין־קדש ובין־ברד׃
111 ויולד אברם בן ויקרא אברם
שמו בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
112 ואברם בן־שמנים שנה בהולד
הגר את־ישמעאל׃
113 ויהי אברם בן־תשע ותשעים
שנה ויראה יהוה אל־אברם ויאמר
אליו אני אל־שדי התהלך לפני
והיה תמים׃ 114 ואתנה בריתי
ביני וביניך וארבה אתך במאד מאד׃
115 ויפל אברם על־פניו וידבר
אתו אלהים לאמר׃ 116 אני הנה
בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃
117 ולא יקרא עוד את־שמך אברם
והיה שמך אברהם כי אב המון
גוים נתתיך׃ 118 והפרתי אתך
במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים
ממך יצאו׃ 119 והקימתי את־
בריתי ביני וביניך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות
לאלהים לך ולזרעך אחריך׃
120 ונתתי לך ולזרעך אחריך את
ארץ מגריך את כל־ארץ כנען
לאחזת עולם והיתי להם לאלהים׃
121 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה
את־בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך
לדרתם׃ 122 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם וזרעך אחריך
המול לכם כל־זכר׃ 123 ונמלתם
את־בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני וביניכם׃ 124 ובן־שמנת
ימים יומל לכם כל־זכר לדרתיכם
יליד בית ומקנת כסף מכל בן־נכר
אשר לא מזרעך הוא׃
125 המול יומל יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית
עולם׃ 126 וערל זכר אשר לא־יומל
את־בשר ערלתו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה את־בריתי הפר׃
127 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי
אשתך לא תקרא את־שמה שרי כי
שרה שמה׃ 128 וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃
129 ותפל אברהם על־פניו ויצחק
בלבו׃ 130 ויאמר אברהם אל־
האלהים לו יחיה ישמעאל׃
131 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק
והקמתי את־בריתי אתו לברית עולם
לזרעו אחריו׃ 132 ולישמעאל
שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד
שנים עשר נשיא יולד והשמתיו
לגוי גדול׃ 133 ואת־בריתי אקים
את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד
הזה בשנה האחרת׃
134 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים
מעל אברהם׃ 135 ויקח אברהם
את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי
הבית ואת כל־מקנת כספו את כל־
זכר באנשי בית אברהם וימל את־
בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
דבר אתו אלהים׃
136 ואברהם בן־תשע ותשעים
שנה בהמלו בשר ערלתו׃
137 וישמעאל בנו בן־שלש עשרה
שנה בהמלו את־בשר ערלתו׃
138 ביום עצם הזה נמול אברהם
וישמעאל בנו׃ 139 וכל אנשי
בית־אברהם ילידי בית וקנת כסף
נמלו אתו׃
140 ויראה אליו יהוה באלני
ממרא והוא ישב פתח האהל כחם
היום׃ 141 וישא עיניו וירא והנה
שלשה אנשים נצבים עליו וירא
וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו
ארצה׃ 142 ויאמר אדני אם־נא
מצאתי חן בעיניך אל־נא תעבר
מעל עבדך׃ 143 יוקח־נא מעט־מים
ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ׃
144 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם
אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־
עבדכם׃ ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת׃ 145 ויבא אברהם אל־שרה
האהלה ויאמר מהרי שלש סאים
קמח סלת לושי ועשי עגות׃
146 ואל־הבקר רץ אברהם ויקח בן־
בקר רך וטוב ויתן אל־הנער ויבהל
לעשות אתו׃ 147 ויקח חמאה וחלב
ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו׃
148 ויאמרו אליו איה שרה אשתך
ויאמר הנה באהל׃ 149 ויאמר שוב
אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה
אשתך׃ ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו׃ 150 ואברהם ושרה
זקנים באים בימים חדל היות לשרה
ארח כנשים׃ 151 ותצחק שרה בקרבה
לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן׃ 152 ויאמר יהוה אל־
אברהם למה זה צחקה שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי׃
153 היפלא מיהוה דבר למועד
אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן׃
154 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי
כי יראה׃ 155 ויאמר לא כי צחקת׃
156 ויקומו משם האנשים וישקיפו
על־פני סדם׃

24

ואברהם הלך עמם׃ 157 ויהוה אמר
הכסה אני מאברהם אשר אעשה׃
158 ואברהם היו יעבר לגוי גדול
ועצום׃ 159 ואבטחנו בו כי אדענו
למען אשר יצוה את־בניו ואת־
ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה
לעשות צדקה ומשפט׃
160 ויאמר יהוה אל־אברהם זעקת
סדם ועמרה כי־רבה׃ 161 ואל־נא
אדעה׃ 162 ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה׃ 163 ואברהם עוד
עמד לפני יהוה׃ 164 ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע׃
165 אולי יש־חמשים צדיקים בתוך
העיר׃ 166 ויאמר יהוה אל־אברהם
אם־אמצא בסדם חמשים צדיקים
בתוך העיר׃ 167 ונשאתי לכל־
המקום בעבורם׃ 168 ויען אברהם
ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־
אדני׃ 169 אולי יחסרון חמשה
לחמשים הצדיק׃ 170 ויאמר לא
אעשה׃ 171 ויסף עוד לדבר אליו
ויאמר אולי יחסרון שם׃
172 ויאמר לא אעשה׃ 173 ויאמר
אל־נא יחר לאדני׃ 174 ויאמר
אולי יחסרון שם׃ 175 ויאמר לא
אעשה׃ 176 ויאמר אל־נא יחר
לאדני׃ 177 ויאמר אולי יחסרון
שם׃ 178 ויאמר לא אעשה׃
179 ויאמר אל־נא יחר לאדני׃
180 ויאמר אולי יחסרון שם׃

ملم مدم مل 26 مدت مللمل ملم مملحد مدمممل مدل
مدم ,ىعد 27 مهمدحمهل لمحدمد مسمعد ىحمدد مدم ىمهد
مىعد حل ىمل مدم فعفحم مدت ىملحد حمم مدحدم حم
مل ممم ملمدر ,م مدمىمل ممم حدممد 28 مدهد ىملحد حم
29 مدم لمد مدممد مدمدلد مىمدر ىمل مدم ىحمعد ممم
حد مدم مدمدم لمحم ىمل عدم لم مىحمدم ,مم ىلمدم
مدمهمدم عد مدممم 30 ىممهل مدممد مىل مىمعدل لم
مدممد 31 ىمل حممم م ىمم مىحد مدمىد ىمعد ىممحد
32 ىممد لم ملمهمد ممم ,مدحدمهمدم ىممممد ممهمهم
للمل عد ىمحم مدم ممد حم مدم مل لمد مد ممم مىحمدم
ممحمم مدهمعد مم ممحم 33 مدهد ل مىعحمم مدمىمدم حمم
عد 34 ىممحدد ملمدلم ىمعممد لمدحمد ممدمدم ملعدىمدل
ىلم حمدم 35 ىمحمل ,ممهدم ىحم مم هممدمدد مىحمد
م ىم عد ىمل مدممد مدممدم مدمىمدم ,ممد ملمد ممممهمد
ىحمدم ىممهممد مم مدمد ممم ملمحمم ملم عد 36 مدممل
ىلممم 37 ىلمىمه مل مدم مدم ىممحد مدملم ىمل
ىحمدم 38 مدم مدمىد ىمد ممم مىحمد مهممدمد ممممم ممممهمم
حل مهممدمد ملمم مدمم ىمهمد مدممد مدم مدمد ىمل
ممدم ,مممدمىح مدم مدمد ىلح ىم ,مدم مدم 39 ىمحممل
همدد ىمهمد مدم مدمد مل همل ىمل مدمىح م مدممد مدمىلد
عد 40 لم ,ممدم ىلم عد ىحمد مدم مدم عد 41 ,ممىلح ىم
ممممهمهممم ىممهمدم حم ممم مممممم مل مدمل مدمدد
مد ىلم 42 ىمحمل مدد مدم مىم ىمد همد ىمل ىحمد ممم
43 مدممد مهمدد حمم مدمىم مدم مم مهمد مل ممم
همللم مدم مدم مدم ىمل ىحمدم 44 ىممممد ىمل مدمد مممد
مدممد مدد حل ىمهمل مم مدم همم ىممحمل عد ىمل ىممحد
مهمد مدمم 45 ,ىل مدممممممم مدممم مدمدم مدممممد
مدمد مدممم ىمل ىحمدم 46 مدهد مىممهمهل ىممممد
مهمل مهمد همد حم مممممد مدممد ممد مدم مم مدممم
ىمىلم مدمىم مدممممل مهمممهم ممممد ىممحمد مدممد 47 حممم
مدممم ىلم ىمهمدم 48 ىملعىدم حم مدمم مدمدم مدمد
مد ىمهمد ,مدم مدمىمم ىمحم ممدم مدمدم 49 ملمم
مم مدهد ىمىلم مدممد مدممد مهمهمد ىملعىدم مم
50 مدممد حم مدم ممم ىممحمد مدممد مهممد ىملعىدم مم
ىلم مدمد ,ممدم مدم مدمدم همم همد مدمد ىلم مممم
مدمد ىملم ىممم ىممهمم ىلم مدمد مد مدممد 51
مهمد مهممدمد ىملعىدم مدممم مل مدممم مد ىلم 52
مدممدم ىملعىدم مدممم مل مدممم مد ىلم 53
مدممد مدمل

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו׃
נאם־יהוה ואוהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו׃
שמה ואת־נחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו׃
ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס׃
לא יקראו להם גבול רשעה והעם אשר־זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד־אב ועבד
אדניו אם־אב אני איה כבודי ואם־אדנים אני איה יראתי אמר
יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃
7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך בדברכם
שלחן יהוה הוא נבזה׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו
פסח וחולה אין טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך
אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה בקשו־נא את־פני אל לחננו מידכם
היתה זאת הרצה מפניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם
ויסגר דלתים ואל־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה
צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה
כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני־הוא מגואל וניבו אכלו׃ 13 הנה מה־לאה
ונפחתם אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול והפסח והבאתם
את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר
ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו
ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את־המארה׃ 3 והערותי לכם את־הזרע וזרתי
פרש על־פניכם פרש חגיכם׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם
את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי׃ 5 בריתי היתה אתו
החיים והשלום ואתן־לו מורא ויירא אותי ומפני־שמי נחת
הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
בשלום והלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם
סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי
אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם
כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו מדוע נבגד איש
באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי חלל יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר׃
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב
ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה על־כי יהוה העיד
בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה׃ 15 ולא־אחד עשה
ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים׃ ונשמרתם
ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי
ישראל כסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות׃ ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם
במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה
בהם ואיה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא
אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר
אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום
בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית
מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את־בני לוי
וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃
4 וערבה יהודה וירושלם מנחת יהוה כימי עולם וכשנים
קדמניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר עד־עד
בעלי־כשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ועשקי שכר־שכיר
אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כלתם׃
7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃
8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה
קבעוך המעשר והתרומה׃ 9 בארור אתם הארורים וגם־אתם
קבעים אותי הגוי כלו׃ 10 הבאו את־כל־המעשר אל־בית
האוצר ויהי־טרף בביתי והבחנו־נא בי אמר יהוה צבאות
אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה
עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעדכם ולא־ישחת לכם את־פרי
האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃
12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם
מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע
כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם
בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו
וקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה
ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אשר־אני
עשה סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על־בנו העבד
אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע׃ בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו׃

4 כי־הנה היום בא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה
רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב
להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 ועסתם רשעים כי־יהיו
אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר־אני עשה אמר יהוה צבאות׃
4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל
חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא
לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב־אבות על־בנים
ולב בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

ויאמרו אל אחד מאתנו אל תדבר עוד בשם
20 כזה אל יאיר ויאמרו אל אחד מאתנו אל תדבר עוד בשם

הלחם (aiōn g165, aiōnios g166) 15 כה, אז, מ, ראיתי מן ראיתי
לי כי מלים אחרים אמרם אלה מה כי אם לאמר אלה הנה מלים
ראיתי 17 ואמרו, מה, לחלחל, מה מן אל מעבר לא ראיתי 16 ואזים
מן לשון לי כלשון לא ראיתי מן מעבר אפנו אחרים, ולשון לי כלשון 18
אדם לא אשמ לבר אנשי אמרם אדם לבר אדם כלים אין אשרים
כלחם לבר אדם, מ, מן לא ראיתי 19 אחרים אלהינו אדם מדבר אז,
אלהים אדמה אריה אמרם כמכם 20 אנשי אמרו אדם אדם אמר
מן ראיתי 21 אלהים אין אם אלהיאמרם אלהים מחרים
אדם אריה אמרם כמכם אלה אנשים אחרים אנשי אלהים אבנים
אלהים מחרים אלהים 22 ואמרו לאלהיאלהים אלהים אמרים
מן אדם אדם אלה מדבר אלה אדם אדם אדם לבר אדם אדם אדם
מנשאים אשמם אלהים אדם אלה 23 אנשי אמרו אם אמרו אמר
אדם אריאבם אמרם כיום אמרים אמרים, אחרים אלהים אמרים אמרים
אין אם אמרו 24 אמר אמרים אם אלה אנשי אין אמרים
אמרים אלה אריאבם אמרים מן כיום אמרים אמרים אלהים אמרים
אמרם אלהים אמרים אמרים אדם, מ, אלהים מן ראיתי 25
אמרים אמרים אדם אמר אמר אמר מן ראיתי 26 אמרים אמרים אמרים
אמר אדם אמר אמר אמר מן ראיתי 27 אמר אמרים אמר אמר אמר
אמר אם אמר אמר אמר אמר אין אין לא אמרים אלהים אלהים
אלהים אמרים אלהים אלהים אמרים אמרים 28 אמר אמר אמר אלהים
אמרים אמרים אלהים אלהים אמרים אמרים 29 אמר אם אם 29 אמרים אמרים
אדם אלהים אלהים אמרים אמרים אמרים אמרים 30 אמרים אמרים אדם אמר
אין מן ראיתי אמרים, אמרים אמר אדם אמר אמר אמר אמר 31 אמרים
אמר אמרים אמרים אלהים אמרים אמר לא אמר אמר אמר אין אם 32 אמר
אמר אמרים אמרים אלהים אמרים 33 אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמר אמר אמר 34 אמר אמר אמר אמר אמר אמר,
אמרים, אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים 35
אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים אמרים

23 והלוים יגורו מגרש עריהם לא ימכר כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי 24 ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ׃ 25 כי־ימך אחיך עמך ומטה ידו עמך ונגאל קרובו הקרב אליו וגאל את־המכר אחיו׃ 26 ואיש כי־אין לו גואל והשיגה ידו ומצא די גאלתו׃ 27 וחשב את־שני המכרו לאיש אשר נמכר־לו ושב לאחזתו׃ 28 ואם־לא מצאה ידו די השיב לו ויהי המכר ביד הקנה עד שנת היבל ויצא ביובל ושב לאחזתו׃ 29 ואיש כי־ימכר בית־מושב עיר חומה וגאלתו עד תם־שנת ימכרנו יהי גאלתו׃ 30 ואם־לא נגאל עד־מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר־בעיר אשר לו לצמיתת לקנה אחזתו לדרתיו לא יצא ביובל׃ 31 ובתי החצרות אשר אין־להם חומה סביב שדה הארץ יחשבו נגאל יהיה וביובל יצא׃ 32 וערי הלוים בתי־עיר אחזתם גאולת עולם יהיה ללוים׃ 33 וגאלת מן־הלוים ויצא מבית־המכר ובעיר אחזתו כי בתי־ערי הלוים הם אחזתם בתוך בני־ישראל׃ 34 ושדה מגרש עריהם לא־ימכר כי אחזת־עולם הוא להם׃ 35 וכי־ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך׃ 36 אל־תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך׃ 37 את־כספך לא־תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך׃ 38 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את־ארץ כנען להיות לכם לאלהים׃ 39 וכי־ימוך אחיך עמך ונמכר־לך לא תעבד בו עבדת עבד׃ 40 כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך׃ 41 ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל־משפחתו ואל־אחוזת אבתיו ישוב׃ 42 כי עבדי הם אשר הוצאתים מארץ מצרים לא ימכרו כמכרת עבד׃ 43 לא־תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך׃ 44 ועבדך ואמתך אשר יהיו־לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ושפחה׃ 45 וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה׃ 46 והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזת עולם בהם תעבדו ובאחיכם בני־ישראל איש באחיו לא־תרדה בו בפרך׃ 47 וכי־תשיג יד גר ותושב עמך והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר׃

6

2 כי־יגיע איש אל־רעהו מעשה יד־מלוה ונגש אל־אחיו לגאלו׃ 3 ואמרת אליו כל־מה שלך אתה ידיו׃ 4 מי־יתן כי־אחיך אתה בני אמך׃ 5 ועתה אל־תעצב בעיניך כי־מכרתני הנה׃ 6 ויהי אחרי כן הוציאו אתי מצרים׃ 7 ואל־תחר לך כי־אם־לא אמרתי אליך׃ 8 ויאמר אל־אחיו אל־נא אחי הגדולה׃ 9 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 10 ויאמר אל־אביו אל־אחי אל־תגעו׃ 11 ויאמר אל־אחיו אל־תגעו׃ 12 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 13 ויאמר אל־אביו אל־אחי אל־תגעו׃ 14 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 15 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 16 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 17 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 18 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 19 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 20 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 21 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 22 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 23 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 24 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 25 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 26 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 27 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 28 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 29 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 30 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 31 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 32 ויאמר אל־אביו הנה־נא אחי הקטן׃ 33 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 34 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 35 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 36 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 37 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 38 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃ 39 ויאמר אל־אחיו אל־אחי אל־תגעו׃

7 ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ καθισθέντος αὐτοῦ
προσῆλθαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ
2 ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
3 αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μακάριοι οἱ πενθοῦντες,
4 ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται· μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσιν τὴν γῆν· μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες
5 τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται· μακάριοι οἱ
6 ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται· μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ
7 καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψονται· μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,
8 ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται· μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι
ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·
9 μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσιν καὶ εἴπωσιν
10 πᾶν πονηρὸν καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε καὶ
ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως
11 γὰρ διώκουσιν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐστε τὸ
12 ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;
εἰς οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω καὶ καταπατεῖσθαι
13 ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται
πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη· 14 οὐδὲ καίουσιν λύχνον
καὶ τιθέασιν αὐτὸν οὐχὶ ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
15 καὶ λάμπει πᾶσιν τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς
16 ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα
καὶ δοξάσωσιν τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε
ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον
17 καταλῦσαι ἀλλὰ πλῆσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ
τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. 18 ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν
ἐντολῶν ταύτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς ἀνθρώπους,
ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιήσῃ
καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
19 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ δικαιοσύνη
πλεῖον ἢ τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν
20 βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. 21
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ
ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· Ῥακά,
22 ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ· Μωρέ, ἔνοχος ἔσται εἰς
τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον καὶ ἐκεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι
23 κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου
καὶ ὑπαγε πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷῳ σου, καὶ τότε ἐλθὼν
24 πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ,
ἕως ὅτου εἶ μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐν τῇ ὁδῷ, μήποτε παραδῷ
σε ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ καὶ ὁ κριτὴς τῷ ὑπηρέτῃ καὶ εἰς
25 φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως
26 ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς
27 ἀρχαίοις· οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ βλέπων
γυναῖκα πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς ἤδη ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ
28 καρδίᾳ αὐτοῦ. Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε,
ἔξελε αὐτὸν καὶ ἔκβαλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται
ἓν τῶν μελῶν σου καὶ μὴ βληθῇ ὅλον σου τὸ σῶμα εἰς γέενναν.
29 Καὶ εἰ ἡ δεξιά σου χεὶρ σκανδαλίζει σε, κόψον αὐτὴν καὶ
βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει γὰρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν μελῶν σου
30 καὶ μὴ ὅλον σου τὸ σῶμα βληθῇ εἰς γέενναν. Καὶ ἐρρέθη· Ὃς
ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον· ἐγὼ δὲ
31 λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου
πορνείας ποιεῖ αὐτὴν μοιχευθῆναι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην
32 γαμήσῃ μοιχᾶται. Πάλιν ἀκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις·
οὐκ ἐπιορκήσεις, ἀποδώσεις δὲ τοῖς κυρίοις τοὺς ὅρκους σου·
33 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ, ὅτι
θρόνος ἐστὶν τοῦ θεοῦ, μήτε ἐν τῇ γῇ, ὅτι ὑποπόδιόν ἐστιν τῶν
ποδῶν αὐτοῦ, μήτε εἰς Ἰερουσαλὴμ, ὅτι πόλις ἐστὶν τοῦ μεγάλου
βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς, ὅτι οὐ δύνασαι μίαν
τρίχα λευκὴν ἢ μελαίνειν· ἔστω δὲ τὸ λόγον ὑμῶν ναὶ ναί, οὒ οὔ·
τὸ δὲ περισσότερον τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν. 34 Ἠκούσατε
ὅτι ἐρρέθη· Ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος·
35 ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ' ὅστις σε
ῥαπίσει εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα σου, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν
36 ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν,
ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν,
37 ὑπαγε μετ' αὐτοῦ δύο· τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ τὸν θέλοντα
ἀπὸ σοῦ δανίσασθαι μὴ ἀποστραφῇς. 38 Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη·
Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου. 39
Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ προσεύχεσθε
ὑπὲρ τῶν διωκόντων ὑμᾶς, 40 ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς
καὶ ἀγαθοὺς καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. 41 Ἐὰν γὰρ
ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ
οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; 42 καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς
ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ
43 οὕτως ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν. 44 Ἐὰν δὲ τὸν ἀδελφὸν σου μόνον
ἀσπάσησθε, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ
45 ποιοῦσιν; Καὶ ἐὰν προσκυνῆτε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον, τί
περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν;
46 Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός
47 ἐστιν. Ἐὰν γὰρ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν
48 ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; Καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε
50 τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ
49 ἐθνικοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν; Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡς ὁ
51 πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τέλειός ἐστιν.

6 Προσέχετε δὲ τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μήγε, μισθὸν οὐκ
2 ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν οὐρανοῖς. Ὅταν οὖν ποιῇς
ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ
ποιοῦσιν ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις, ὅπως δοξασθῶσιν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν
3 αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ γνώτω ἡ ἀριστερά σου
4 τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, ὅπως ἂν ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
5 φανερῷ. Καὶ ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι
φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν τοῖς πρὸς τὰς γωνίας τῶν
πλατειῶν ἑστῶτες προσεύχεσθαι, ὅπως φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. 6 Σὺ δὲ ὅταν
προσεύχῃ, εἴσελθε εἰς τὸν ταμιεῖόν σου καὶ κλείσας τὴν θύραν
σου πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. 7 Καὶ
προσευχόμενοι μὴ βαττολογήσητε ὡς οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσιν γὰρ ὅτι
τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. 8 Μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε
αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρῄζετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι
αὐτόν. 9 Οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· 10 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ
ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
14 Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει
καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· 15 ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ
16 παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ
ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως
φανῶσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσιν
17 τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ ὅταν νηστεύῃς, ἄλειψαι σου τὴν κεφαλὴν
καὶ νίψαι σου τὸν ἐνώπιον, 18 ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. 19 Μὴ θησαυρίζετε
ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σής καὶ βρῶσις ἀφανίζει καὶ
ὅπου κλέπται διορύσσουσιν καὶ κλέπτουσιν· 20 θησαυρίζετε δὲ
ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει
καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν· 21 ὅπου γὰρ
ἐστιν ὁ θησαυρὸς σου, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία σου ἔσται. 22 Ὁ λύχνος
τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ᾖ ὁ ὀφθαλμός σου ἁπλοῦς,
ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· 23 ἐὰν δὲ πονηρὸς ᾖ ὁ ὀφθαλμός
σου, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ
σκότος ἐστίν, τὸ σκότος πόσον;
24 Οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. 25 Διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε,
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστιν
τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; 26 Ἐμβλέψατε εἰς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ
συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει
αὐτά· οὐχὶ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; 27 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν
μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
28 καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ
ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσιν· οὐ κοπιῶσιν οὐδὲ νήθουσιν· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἕν
29 τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τὸν σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον
βαλλόμενον ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέζει, οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς,
30 ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· Τί φάγωμεν ἢ τί
πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; 31 πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητοῦσιν·
οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων·
32 ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ,
καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν
33 αὔριον· ἡ γὰρ αὔριον μεριμνήσει ἑαυτῆς· ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ
κακία αὐτῆς.

הלל שיר לדוד שיר בהבריחו את־אבימלך מלפניו
34 ואברך בכל־עת תמיד תהלתו בפי׃ 35 בי׳ה תתהלל
נפשי ישמעו ענוים וישמחו׃ 36 גדלו ליי׳ אתי ונרוממה
שמו יחדו׃ 37 דרשתי את־יי׳ וענני ומכל־מגורותי
הצילני׃ 38 הביטו אליו ונהרו ופניהם אל־יחפרו׃
39 זה עני קרא ויי׳ שמע ומכל־צרותיו הושיעו׃
40 חנה מלאך־יי׳ סביב ליראיו ויחלצם׃ 41 טעמו וראו
כי־טוב יי׳ אשרי הגבר יחסה־בו׃ 42 יראו את־יי׳ קדושיו
כי־אין מחסור ליראיו׃ 43 כפירים רשו ורעבו
ודרשי יי׳ לא יחסרו כל־טוב׃ 44 לכו־בנים שמעו־לי
יראת יי׳ אלמדכם׃ 45 מי־האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב׃ 46 נצר לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה׃ 47 סור מרע ועשה־טוב
בקש שלום ורדפהו׃ 48 עיני יי׳ אל־צדיקים
ואזניו אל־שועתם׃ 49 פני יי׳ בעשי רע
להכרית מארץ זכרם׃ 50 צעקו וי׳ שמע
ומכל־צרותם הצילם׃ 51 קרוב יי׳ לנשברי־לב
ואת דכאי־רוח יושיע׃ 52 רבות רעות צדיק
ומכלן יצילנו יי׳׃ 53 שומר כל־עצמותיו
אחת מהן לא תשבר׃

8

מזמור לדוד׃ 2 אמר־פשע לרשע בקרב לבי
אין פחד אלהים נגד עיניו׃ 3 כי־חלק אליו בעיניו
למצא עונו לשנא׃ 4 דברי פיו און ומרמה
חדל להשכיל להיטיב׃ 5 און יחשב על־משכבו
יתיצב על־דרך לא־טוב רע לא ימאס׃
6 יי׳ בהשמים חסדך אמונתך עד־שחקים׃
7 צדקתך כהרי־אל משפטיך תהום רבה
אדם־ובהמה תושיע יי׳׃ 8 מה־יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון׃ 9 ידשון
מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם׃
10 כי־עמך מקור חיים באורך נראה־אור׃
11 משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי־לב׃
12 אל־תבא־לי רגל גאוה ויד רשעים
אל־תנדני׃ 13 שם נפלו פעלי־און
הדחו ולא יכלו קום׃

ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܣܦܝܩ ܠܗ ܩܝܡܐ ܘܠܐܝܢܘܢ ܡܠܟܘܬܟ ܒܬܪ ܟܠ ܕܪܐܝܢ
ܠܡܫܬܠܛܘܬ ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬ ܠܟ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܘܡܠܟܘܬܟ
ܩܝܡܐ ܠܕܪܪܐ ܕܪܕܪܐ 42 ܘܡܠܟܐ ܠܒܪܗ ܫܪܐ ܩܪܝܢ ܫܡܗ ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ
ܘܡܠܟܐ ܩܪܝ ܠܗ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܠܒܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܢܫܬܪ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܫܠܝܛ ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܠܟ ܐܝ ܕܐܢܬ ܡܠܟܐ ܫܠܝܛܐ
43 ܘܠܟ ܡܠܟ ܩܪܝܢ ܠܟ ܕܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܥܡܗ ܚܝܘܬܐ
ܕܒܪܐܝܢ ܒܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܩܝܢ ܠܟ ܥܣܒܐ ܕܒܪܐ ܘܫܬܐ ܕܥܒܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܝ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܢ
ܕܨܒܐ ܘܡܩܝܡ ܠܗ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܠܥܠܡ ܥܠܡܐ ܘܡܠܟܘܬܗ
ܠܕܪ ܘܕܪ ܩܐܝܡ ܗܘܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܠܐ ܡܫܬܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܠܐ
ܡܫܬܠܝܢ ܥܡ ܟܠ ܫܪܝܪܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܢ ܕܡܩܝܡ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ
ܕܥܒܕ ܠܟ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܕܡܪܝܡ ܘܡܬܪܝܡ ܘܡܫܦܠ
ܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܪܪܐ ܘܟܠ ܕܥܒܕ ܫܘܪܝܐ ܘܕܝܢܐ ܗܘ ܕܡܫܬܠܛ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܘܠܡܢܕ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ
ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ
ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ
ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ
ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ
ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ
ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܡܫܬܠܝܢ ܒܗ ܘܡܫܦܠ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ

10

1 Woe to those who make unjust laws,
to those who write laws that cause misery,
2 to those who deny justice to the poor
and who rob my oppressed people of their rights,
to those who make widows their prey
and who steal from the orphans.
3 What will you do when I come to punish you,
when I send you disaster from far away?
To whom will you run for help?
Where will you hide your wealth?
4 There will be no place for you except among the prisoners
or among those who have been killed.
But even after all this, his anger will not be gone,
and he will still be ready to punish.
5 Listen to what I, the Lord, say about the Assyrians.
I will use my anger against them like a whip.
6 I will send them against a godless people,
against the people who have made me angry.
I will tell them to take their wealth
and to trample on my people like mud in the streets.
7 But the Assyrians will not understand
that I am using them to punish my people.
They will think only about their own plans
and about how they will destroy many nations.
8 They will say, "We are the strongest kings!
9 We have already destroyed the nations of Calno and Carchemish.
We have destroyed the nations of Hamath and Arpad.
We have destroyed the nations of Samaria and Damascus.
10 We will destroy Jerusalem and its idols
just as we have destroyed the idols of Samaria.
11 We will do to Jerusalem and its idols
what we have done to Samaria and its idols."
12 But when the Lord finishes his work on Mount Zion
and on Jerusalem, he will say to the king of Assyria,
"I will punish you for your proud words
and for your arrogant attitude."
13 The king of Assyria will say,
"I have done this by my own power and wisdom.
I am very clever.
I have destroyed many nations
and have taken their wealth.
I have killed many kings.
14 My hand has reached into many nations
and has taken their wealth.
As people gather eggs from a nest,
I have gathered the wealth of the nations.
No one has flown or chirped or even opened his mouth to me."
15 But the axe should not think that it is better than the person who uses it.
The saw should not think that it is better than the person who uses it.
A stick should not think that it is more than the person who carries it.
A piece of wood should not think that it is more than the person who cut it.
16 So the Lord, the Lord of heavenly armies, will send a disease
among the people of Assyria.
He will make them very sick.
17 The light of Israel will become a fire,
and the Holy One will become a flame.
In one day it will burn up the thorns and the weeds of Assyria.
18 The Lord will destroy the beauty of his forests and his farms.
It will be as if a sick man wasted away.
19 There will be only a few trees left in his forests.
A little boy could write down the number of trees.
20 When that day comes, the people of Israel will never again
depend on the people who have killed them.
They will depend only on the Lord, the Holy One of Israel.
21 A few people will return to God.
They will return to the powerful God.
22 Israel, your people will be like the sand on the seashore,
but only a few of you will return to me.
The Lord has decided to destroy your people
because they have done many evil things.
23 The Lord, the Lord of heavenly armies, will do what he has decided
to do to the whole country.
24 So the Lord, the Lord of heavenly armies, says to his people,
"Do not be afraid of the Assyrians.
They have hurt you with their whips
and have made you suffer like the people in Egypt.
25 But very soon I will stop my anger against you.
My anger against the Assyrians will be finished.
26 I will use my power against them like I used it against Midian
when I killed the people of Midian on the rock of Oreb.
I will use my power against them like I used it against Egypt
when I made my staff go over the Red Sea.
27 At that time I will take away the burden from your back,
and I will take away the yoke from your neck.
The yoke will be broken because you have become so fat.
28 The Assyrians will come to the city of Aiyath.
They will go through the city of Migron.
They will put their things in a place called Michmas.
29 They will cross the mountain pass and say, "We will stay overnight in Geba."
(aiōn g165, aiōnios g166)
The people of Ramah will be afraid.
The people of Gibeah of Saul will run away.
30 Cry out, people of Gallim!
Listen, people of Laishah!
Poor people of Anathoth!
31 The people of Madmenah will run away.
The people of Gebim will hide themselves.
32 That day they will stop at Nob.
They will shake their fists at the people of Jerusalem,
the city on Mount Zion.
33 But the Lord, the Lord of heavenly armies, will come
and will cut down the Assyrian army like a man cuts down a tree.
He will cut down the tall trees.
He will cut down the high trees.
34 He will cut down the forest with an axe.
The Lord will destroy the Assyrian army
like a man destroys a forest with an axe.

11

1 A shoot will come from the family of Jesse.
A new branch will come from his family tree.
2 The Spirit of the Lord will come to him.
The Spirit will give him wisdom and understanding.
The Spirit will give him power and knowledge.
The Spirit will make him want to honor the Lord.
3 He will be happy to honor the Lord.
He will not judge people by what he sees with his eyes.
He will not decide what is right by what he hears with his ears.
4 He will be fair to the poor people.
He will be fair to the people who have no rights in the country.
He will be like a whip against the people who do bad things.
He will be like a whip against people who do bad things.
5 He will be like a belt around his waist.
He will be like a belt around his waist.
6 The wolf will live with the lamb.
The leopard will lie down with the goat.
The young goat will lie down with the young leopard.
The calf will lie down with the young lion.
The young lion will eat with the calf.
A little boy will be the leader of all these animals.
7 The cow will eat with the bear.
The young bear will lie down with the young cow.
The lion will eat straw like the ox.
8 The baby will play near the hole of the poisonous snake.
The little child will put his hand into the hole of the poisonous snake.
9 No one will hurt or destroy anything on my holy mountain.
The country will be full of people who know the Lord.
It will be like the water that covers the sea.
10 The Lord will say to the people of the family of Jesse.
The people will be like a flag for the people of the world.
The people will come to him.
The place where he lives will be very beautiful.
11 The Lord will use his power again.
The Lord will take back his people.
The people will come from Assyria.
The people will come from Egypt.
The people will come from Pathros.
The people will come from Cush.
The people will come from Elam.
The people will come from Babylon.
The people will come from Hamath.
The people will come from the islands in the sea.
12 The Lord will make a flag for the people of the world.
The Lord will bring the people of Israel back.
The Lord will bring the people of Judah back.
The people will come from the four corners of the earth.
13 The people of Israel will be jealous of the people of Judah.
The people of Judah will be angry with the people of Israel.
The people of Israel will not be jealous of the people of Judah.
The people of Judah will not be angry with the people of Israel.
14 The people of Israel will fly down on the people of Philistia.
They will be angry with the people of Philistia.
They will be angry with the people of the land of the east.
They will be angry with the people of Edom and Moab.
The people of Israel will be the leaders of the people of Ammon.
15 The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
The Lord will make the people of Egypt
like the people who have no land.
16 The people of Egypt will be like the people who have no land.
The people of Egypt will be like the people who have no land.
The people of Egypt will be like the people who have no land.

12 בעבור זה מדבר אליהם
בדברים כי הם רואים ולא רואים, ומשמיעים ולא
שומעים ולא מבינים. 2 ובהם נתקיימה נבואת ישעיה
האומר לאמר בשמוע תשמעו ולא תבינו, וראו
תראו ולא תדעו. 3 כי טמן לב העם הזה, ואזניו
הכבד, ועיניו השע, פן יראה בעיניו, ובאזניו
ישמע, ולבו יבין, ושב ורפא לו. 4 אבל אשרי
עיניכם כי רואות, ואזניכם כי שומעות. 5 כי
אמן אני אומר לכם, רבים מן הנביאים ומן הצדיקים
חמדו לראות את אשר אתם רואים ולא ראו, ולשמוע
את אשר אתם שומעים ולא שמעו. 6 ועתה שימו לב
אל משל הזרע. כל אשר יבין את המלכות ולא
יבינה, יבוא הרע ויחטף את אשר נזרע בלבו;
זה הוא הזרע הנזרע בדרך. 7 ואשר נזרע
בסלעים, זה הוא אשר בשמעו את הדבר
מקבל אותו בשמחה; 8 ואין שורש בו, כי אם
לשעה; ובעת הצרה ובעת הרדיפה בגלל הדבר
מיד יכשל. 9 ואשר נזרע בקוצים, זה הוא
אשר שמע את הדבר, אך דאגות העולם ותאוות
הכסף חנקו אותו, ולא הביא פרי. 10 ואשר
נזרע על הארץ הטובה, זה הוא אשר שומע את
הדבר ומבין אותו, ומביא פרי, 11 מאה מן
המאה, ששים מן הששים, ושלשים מן השלשים.
12 ומלבד זה אמר לתלמידיו: אם אדם אינו
מבין את הדבר אינו יכול לקבל אותו, ואם
אדם אינו יכול לקבל אותו אינו יכול לבטחו
ולהאמין בו. 13 ועל אלה אמר לתלמידיו: אל
תאמינו בכל אשר יגיד לכם אדם, כי אם בכל
אשר תמצאו בכתבי הנביאים, אשר אם יגיד
אדם דבר אשר אינו מתאים לכתבי הנביאים
אל תאמינו בו. 14 אמר אמרתי לכם, אל
תלכו בדרך הגויים, ואל תכנסו בעיר
שומרון. 15 לא תגיעו לגבול הגויים
ולא תבואו אל עיר אחת מן הערים
הנמצאות, 16 אלא לכו אל הבית אשר
אבד מבית ישראל. 17 ובעת אשר תלכו
אל הבית, אמר לתלמידיו, אל תלכו
בדרך הגויים, ואל תכנסו בעיר
שומרון, כי אם אל הבית אשר אבד מבית
ישראל. 18 ובעת אמרו לו לתלמידיו: הנה
אנו הולכים אל הבית אשר אבד מבית
ישראל, הלא אמרת לנו כי אל הגויים
אל תלכו. 19 ויען ויאמר אליהם: אמת
אמרתי לכם כי אל הגויים אל תלכו,
אך אמרתי לכם אל תלכו אל הבית
אשר אבד מבית ישראל. 20 ומה
אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים
ואל תכנסו בערי שומרון? הלא
אמרתי לכם כי אם אל הבית אשר אבד
מבית ישראל. 21 ועל מה אמרתי לכם
אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו בערי שומרון?
כי אם אל הבית אשר אבד מבית ישראל. 22 ועל
אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו
בערי שומרון? הלא אמרתי לכם אל תלכו
אל הבית אשר אבד מבית ישראל. 23 בעבור
אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו
בערי שומרון? הלא אמרתי לכם אל תלכו
אל הבית אשר אבד מבית ישראל. 24 ועתה
כוח אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו
בערי שומרון? הלא אמרתי לכם אל תלכו
אל הבית אשר אבד מבית ישראל. 25 כי הנה אמרתי
לכם כי הנני נשבע בעבור הדבר אשר
אמרתי לכם כי אם אל הבית אשר אבד מבית ישראל
לא אלך. 26 (aiōnios g166) בעבור כל אשר אמרתי לכם
אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו בערי שומרון,
כי אם אל הבית אשר אבד מבית ישראל, כאשר
אמרתי לכם. 27 (aiōn g165) כאשר אמרתי לכם אל תלכו
אל הגויים ואל תכנסו בערי שומרון, כן אמרתי
לכם אל תלכו אל הבית אשר אבד מבית ישראל.
28 ובעת אמרו לתלמידיו: הנה אנו הולכים
אל הבית אשר אבד מבית ישראל, הלא אמרת
לנו כי אל הגויים אל תלכו? ויען ויאמר אליהם:
אמת אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו
בערי שומרון, אך אמרתי לכם אל תלכו אל הבית
אשר אבד מבית ישראל. 29 כי הנני נשבע בעבור
הדבר אשר אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל
תכנסו בערי שומרון, כי אם אל הבית אשר אבד
מבית ישראל לא אלך. 30 ובעת אמרו לתלמידיו
אל תלכו אל הגויים ואל תכנסו בערי שומרון,
אמר אליהם: הלא אמרתי לכם אל תלכו אל
הגויים ואל תכנסו בערי שומרון? הלא אמרתי
לכם אל תלכו אל הבית אשר אבד מבית ישראל.
31 ומה אמרתי לכם אל תלכו אל הגויים ואל
תכנסו בערי שומרון? הלא אמרתי לכם אל תלכו
אל הבית אשר אבד מבית ישראל.

ראיתי בחזיונות הלילה והנה ארבע רוחות השמים
נגחות אל הים הגדול 32 וארבע חיות גדולות עולות
מן הים שונות זו מזו 33 הראשונה היתה כאריה
ונשרים לה כנפי נשרים עד שראיתי נתלשו כנפיה
ונטלה מן הארץ ועמדה על רגלי אדם כאדם ונתן
בה לב אדם 34 והנה שלישית כזאת ראיתי עמדה
תחת הראשונה ולה שלשה ראשים 35 (aiōn g165) ראיתי
כי הרבה ארצות נפלו לפניה ונעשו כמין מצודה
ועיר יושבת ופיה נפתח לכל הרוח 36 כי כל
יושבי הארץ נבהלו מקולה ונמסו מן הארץ
ונמלטו מן הרוחות ונעלמו מן הארץ 37 ואחר
נעלמה ראיתי ארבע כנפות ומולן שתים כנגד
ראשיה ולא נגעו בה ולא בגוה ולא בכנפיה
ולא בכל אשר לה 38 ואחר כן ראיתי ארבע
כנפות מנגד הים ונגעו בשתי הכנפות
הנותרות ולא נגעו בגוה ולא בראשיה
ולא בכל אשר לה 39 ולא עלה מן הים
אלא אדם אחד ולו כנפי שמים ופניו
נכונים אל מול פניו 40 ראיתי אותו
ונשא קולו אל הגוים אשר לא שמעו
אל קולו 41 ואל הארצות אשר לא
ידעו אל מה יהיו אחרי הדברים
אלה 42 כי אם אל הגוים אשר אתם
מרגילים אל מה אתם מרגילים
אל מה אתם מאמינים אל מה אתם
מתפללים אל מי אתם מקיימים
אל מי אתם מכבדים אל מי אתם
מיראים אל מי אתם מתרעמים
אל מי אתם מרגזים אל מי אתם
בונים אל מי אתם מקריבים
אל מי אתם מקיימים אל מי אתם
מתפארים אל מי אתם מבזים
אל מי אתם מחטאים אל מי אתם
מעבדים אל מי אתם מתנכרים
אל מי אתם מתרחקים אל מי
אתם מתרעמים אל מי אתם
מתנבאים אל מי אתם מתגאים
אל מי אתם מתגדלים אל מי
אתם מתרוממים אל מי אתם
מתגרים אל מי אתם מתגרים
אל מי אתם מתגרים אל מי
אתם מתגר

הנה ראיתי כל הטובה אשר אני
עשה בגן עדן אשר לפני ויהי
אחרי כן ראיתי את כל מעשי
אשר עשו ידי ואת העמל אשר
עמלתי לעשות והנה הכל הבל
ורעות רוח ואין יתרון תחת
השמש׃ 4 ואני פניתי אני
לראות חכמה והוללות ושכלות
כי מה האדם שיבוא אחרי
המלך את אשר כבר נעשה׃ 5 ואני
ראיתי כי יש יתרון לחכמה
מן הסכלות כאשר יש יתרון
לאור מן החשך׃ 6 החכם עיניו
בראשו והסכל בחשך הולך
וגם אני ידעתי כי מקרה אחד
יקרה את כולם׃ 7 ואמרתי אני
בלבי כמקרה הסכל גם אני
יקרני ולמה חכמתי אז יותר
אני חכם ודברתי עם לבי
שגם זה הבל׃ 8 כי אין זכרון
לחכם עם הסכל לעולם בראות
כבר הימים הבאים הכל נשכח
וכאשר מת החכם הסכל׃ 9 ושנאתי
את החיים כי רע אלי המעשה
אשר נעשה תחת השמש כי הכל
הבל ורעות רוח׃ 10 וגם שנאתי
את כל עמלי אשר אני עמל תחת
השמש אשר אעזבנו לאדם
אשר יהיה אחרי׃ 11 ומי יודע
החכם יהיה או סכל ויתגבר
בכל עמלי אשר עמלתי תחת
השמש וגם זה הבל׃ 12 ושבתי
אני לסבב את לבי אל כל העמל
אשר עמלתי תחת השמש׃ 13 כי
יש אדם עמלו בחכמה ובדעת
ובכשרון ולאדם שלא עמל בו
יתננו חלקו גם זה הבל וגם
רע הרבה׃ 14 כי מה יש לאדם
בכל עמלו ורעות לבבו אשר
הוא עמל תחת השמש׃ 15 כל
ימיו כאבים ועסיונו כעס גם
בלילה לבו לא שכב גם זה הבל
הוא׃ 16 אין טוב לאדם שיאכל
ושתה ושהראה את נפשו בעמלו
גם זאת ראיתי אני כי מיד
האלהים היא׃ 17 (aiōn g165) כי
מי יאכל ומי יחיש חוץ ממנו
׃ 18 כי לאדם אשר טוב לפניו
נתן חכמה ודעת ושמחה וולחוטא
נתן עסק לאסף ולכנס לתת
לטוב לפני האלהים גם זה הבל
ורעות רוח׃ 19 כי מה יש לאדם
בכל עמלו ורעות לבבו אשר הוא
עמל תחת השמש׃ 20 כי כל ימיו
מכאבים ועסיון עניניו גם
בלילה לבו לא שכב גם זה הבל
הוא׃ 21 כי יש אדם אשר עמלו
בחכמה ובדעת ובכשרון ולאדם
לא עמל בו יתננו חלקו גם זה
הבל ורע הרבה׃ 22 כי מה יש
לאדם בכל עמלו ורעות לבבו
אשר הוא עמל תחת השמש׃
23 כי כל ימיו מכאבים ועסיון
עניניו גם בלילה לבו לא שכב
גם זה הבל הוא׃ 24 אין טוב
לאדם שיאכל ושתה ושהראה
נפשו בעמלו גם כי ראיתי אני
כי מיד האלהים היא׃ 25 כי מי
יאכל ומי יחיש חוץ ממנו׃
26 כי לאדם אשר טוב לפניו
נתן חכמה ודעת ושמחה
וולחוטא נתן עסק לאסף
ולכנס לתת לטוב לפני האלהים
גם זה הבל ורעות רוח׃

15

1 אין ישר בעולם אשר
יעשה כמעשי ויעשה כמעשי
לא יעבור מן הדרך אשר
אני הולך בה׃ 2 אם אמרתי
אני בלבי אל כל הטוב אשר
אעשה׃ 3 ואעשה אני אשר
אמרתי אל הכל הבל הוא
ואל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 4 אל
מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
5 אל מי אם לא אל הרוח
אני אמרתי אל הכל הבל
הוא׃ 6 אל מי אם לא אל
הרוח אני אמרתי אל הכל
הבל הוא׃ 7 אל מי אם לא
אל הרוח אני אמרתי אל
הכל הבל הוא׃ 8 אל מי אם
לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 9 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 10 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 11 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 12 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 13 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 14 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 15 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 16 אין
טוב לאדם שיאכל ושתה אם
לא יעבור מן הדרך אשר
אני הולך בה׃ 17 (aiōn g165)
אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
18 אל מי אם לא אל הרוח
אני אמרתי אל הכל הבל
הוא׃ 19 אל מי אם לא אל
הרוח אני אמרתי אל הכל
הבל הוא׃ 20 אל מי אם לא
אל הרוח אני אמרתי אל
הכל הבל הוא׃ 21 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 22 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 23 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 24 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 25 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 26 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 27 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 28 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 29 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 30 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃ 31 אל מי
אם לא אל הרוח אני אמרתי
אל הכל הבל הוא׃

16

1 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
2 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
3 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
4 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
5 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
6 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃
7 אל מי אם לא אל הרוח אני
אמרתי אל הכל הבל הוא׃

17 The burden against Damascus. Behold, Damascus is
to be taken away from being a city, and it will be
a ruinous heap. 2 The towns of Aroer are forsaken;
they are for herds to lie down in, and there is
none to make them afraid. 3 The fortress also will
cease from Ephraim, and the kingdom from Damascus,
and the remnant of Aram. They will be as the
glory of the children of Israel, declares the
LORD of hosts. 4 And in that day it will come to
pass that the glory of Jacob will be made
thin, and the fatness of his flesh will grow
lean. 5 It will be as when the harvest man
gathers the grain and his arm reaps the
ears; it will be as when one gathers ears
in the valley of Rephaim. 6 Yet there will be
left in it gleanings, as when the olive tree
is beaten, two or three berries in the
topmost boughs, four or five in its
fruitful branches, declares the LORD God
of Israel. 7 In that day man will look
to his Maker and his eyes will look
upon the Holy One of Israel. 8 He will not
look to the altars, the work of his
hands, nor will he look upon what his
fingers have made, neither the Asherim
nor the altars of incense. 9 In that day
his strong cities will be like the
forsaken places of the Hivites and
the Amorites, which they forsook
because of the children of Israel;
and there will be desolation. 10 For you have
forgotten the God of your salvation
and have not remembered the Rock of your
refuge; therefore you plant pleasant
plants and set out foreign slips.
11 In the day you make your plant to
grow and in the morning you make your
seed to flourish, the harvest will
be a heap in the day of disease
and incurable pain. 12 Woe to the
multitude of many peoples, they
roar like the roaring of the seas,
and to the rushing of nations,
they rush like the rushing of
mighty waters! 13 The nations rush
like the rushing of many waters,
but God will rebuke them, and they
will flee far away, driven before
the wind like chaff on the hills
and like whirling dust before the
storm. At evening time, behold,
terror! Before the morning, they
are gone! This is the portion
of those who plunder us, and
the lot of those who rob us.

18 Woe to the land of whirring wings
which is beyond the rivers of
Cush, 2 which sends envoys by the
sea, even in vessels of papyrus
upon the waters! Go, swift
messengers, to a people
tall and smooth-skinned, to
a people feared near and far,
a nation strong and victorious,
whose land the rivers divide.
3 All you inhabitants of the world,
you who live on the earth,
when a signal is raised on the
mountains, you will see it,
and when a trumpet is blown,
you will hear it. 4 For this
is what the LORD has told me:
I will be still and watch
from my place like the heat
of the sun in the clear
weather, like a cloud of
dew in the heat of the
harvest. 5 For before the
harvest, when the blossom
is over and the bud becomes
a ripening grape, he will
cut off the shoots with
pruning knives, and the
branches he will take
away and cut off. 6 They
will be left together
for the birds of the
mountains and for the
wild beasts of the
earth. The birds will
feed on them all
through the summer,
and the wild beasts
will feed on them
all through the
winter. 7 At that
time a gift will be
brought to the LORD
of hosts from a
people tall and
smooth-skinned,
from a people
feared near and
far, a nation
strong and victorious,
whose land the rivers
divide, to the place
where the name of
the LORD of hosts
dwells, Mount Zion.

אמר אליו אדני
אל נא אדני אל
נא אל תשא נא
את עבדך לפני
8 הנה נא אדני
יודע כי אנכי
הלכתי בתוך
המחנה הזה
9 והנה אנכי
בא אל אדני
אל המלך
לכלכל אתי
אולי יראה
אדני פני
10 ויאמר
אליו אבנר
חי נפשך
אדני המלך
אם אנכי
אגיד לאדני
המלך
11 ויאמר
דוד אל
אבנר הלא
אתה איש
וכי מי
כישראל
ועתה
הבט נא
איה חנית
המלך
ואת צפחת
המים אשר
מראשתיו
12 ויעבר
אבנר
בעצמו
ואנשיו
ולא היה
איש רואה
ולא יודע
ולא קיצו
כי כולם
ישנים
13 ויעבר
דוד
מן
המקום
ההוא
ויעמד
על
ראש
ההר
מרחק
רב
14 ויקרא
אל
העם
ואל
אבנר
בן
נר
לאמר
ענה
אבנר
ויאמר
מי
אתה
קורא
אל
המלך
15 ויאמר
אבנר
הלא
אתה
איש
וכי
מי
כמוך
בישראל
ולמה
לא
שמרת
אדנך
המלך
כי
בא
אחד
העם
לשחת
את
אדנך
המלך
16 הדבר
הזה
אשר
עשית
לא
טוב
חי
יהוה
כי
אם
בני
מות
אתם
אשר
לא
שמרתם
את
אדניכם
את
המשיח
יהוה
ועתה
ראה
איה
חנית
המלך
ואת
צפחת
המים
אשר
מראשתיו
17 ויכר
שאול
את
קול
דוד
בנו
ויאמר
הקולך
בני
דוד
ויאמר
דוד
קולי
אדני
המלך
18 ויאמר
למה
אדני
רודף
אחרי
עבדו
כי
מה
עשיתי
ומה
בידי
רע
19 ועתה
אדני
המלך
שמע
נא
את
דברי
עבדו
אם
יהוה
הסיתך
בי
יריח
מנחה
ואם
בני
אדם
ארורים
הם
לפני
יהוה
כי
גרשו
היום
מהיות
בנחלת
יהוה
לאמר
לך
עבד
אלהים
אחרים
20 ועתה
אל
יפל
דמי
ארצה
מנגד
פני
יהוה
כי
יצא
מלך
ישראל
לבקש
את
נפשי
כאשר
יצוד
הצד
בהרים
21 ויאמר
שאול
חטאתי
שוב
בני
דוד
כי
לא
ארע
עוד
לך
תחת
אשר
היתה
נפשי
יקרה
בעיניך
היום
הנה
סכלתי
ואשגה
הרבה
מאד
22 ויען
דוד
ויאמר
הנה
חנית
המלך
ויעבר
אחד
הנערים
ויקחה
23 יהוה
ישיב
לאיש
את
צדקתו
ואת
אמונתו
אשר
נתן
יהוה
אתך
היום
ולא
אבה
לשלח
ידי
במשיח
יהוה
24 והנה
כאשר
גדלה
נפשך
היום
הזה
כן
תגדל
נפשי
לפני
יהוה
והצילני
מכל
צרה
25 ויאמר
שאול
אל
דוד
ברוך
אתה
בני
דוד
גם
תעשה
וגם
תוכל
וילך
דוד
בדרכו
ושאול
שב
למקומו
26 ויאמר
דוד
בלבבו
אגלה
נא
יד
שאול
אבי
ומלכתי
בידי
ועתה
אם
הרגתי
את
שאול
ואם
אמרתי
אל
נא
אל
אבי
ואל
אמי
27 ויבא
דוד
ויעבר
אל
המקום
אשר
לא
יראה
שם
עין
אדם
כי
אם
עין
יהוה
ויעבר
דוד
ויעמד
28 ויקרא
אל
העם
ואל
אבנר
בן
נר
לאמר
הלא
תענה
אבנר
ויאמר
מי
אתה
קורא
אל
המלך
29 ויאמר
דוד
אל
אבנר
הלא
אתה
איש
וכי
מי
כמוך
בישראל
ולמה
לא
שמרת
אדנך
המלך
כי
בא
אחד
העם
לשחת
את
אדנך
המלך
30 הנה
הנה
חנית
המלך
ואת
צפחת
המים
אשר
מראשתיו
31 ויאמר
שאול
חטאתי
שוב
בני
דוד
כי
לא
ארע
עוד
לך
תחת
אשר
היתה
נפשי
יקרה
בעיניך
היום
הנה
סכלתי
ואשגה
הרבה
מאד
32 ויען
דוד
ויאמר
הנה
חנית
המלך
ויעבר
אחד
הנערים
ויקחה
33 כל
איש
צדקתו
ואמונתו
אשר
נתן
יהוה
אתך
היום
ולא
אבה
לשלח
ידי
במשיח
יהוה
34 והנה
כאשר
גדלה
נפשך
היום
הזה
כן
תגדל
נפשי
לפני
יהוה
והצילני
מכל
צרה
35 ולב
כל
אמר
אל
אבנר
הלא
לך
אתה
ואנשיך
לפני
המלך
ואבנר
הלך
36 ואבנר
לא
ידע
כי
אם
אמר
אל
אבנר
הנה
אל
נא
אדני
המלך
ואל
נא
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
37 ויאמר
לו
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
38 ויאמר
לו
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
39 וגם
היום
כמו
אנכי
עבד
אדני
המלך
ואנכי
רך
ורפה
ואנשי
צרויה
קשים
מאד
אלה
אנשי
צרויה
אדני
המלך
40 ועמה
אנכי
אדני
המלך
לא
אחריה
אמר
אל
אבנר
הלא
אתה
ואנשיך
לפני
המלך
ואבנר
הלך
לפני
המלך
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה

19

1 ויגד
לשאול
לאמר
הנה
דוד
בחרשת
עין
גדי
2 ויקח
שאול
שלשת
אלפים
איש
בחור
מכל
ישראל
ויבקש
לבקש
את
דוד
ואנשיו
על
פני
צורים
המה
3 ויחן
שאול
בגבעת
החכילה
אשר
על
פני
הישימון
ודוד
ישב
במדבר
ויראה
כי
כא
שאול
אחרי
המדבר
4 ויקם
דוד
ויבא
אל
המקום
אשר
חנה
שם
שאול
ויראה
דוד
את
המקום
אשר
שכב
שם
שאול
ואבנר
בן
נר
שר
צבאו
ושאול
שכב
בתוך
המערכה
והעם
חנים
סביבתיו
5 ויען
דוד
ויאמר
אל
אחימלך
החתי
ואל
אבישי
בן
צרויה
אחי
יואב
לאמר
מי
ירד
אתי
אל
שאול
המחנה
ויאמר
אבישי
אני
ארד
עמך
6 ויבא
דוד
אל
העם
לילה
והנה
שאול
שכב
ישן
בתוך
המערכת
ורמחו
נעוץ
בארץ
מראשתיו
ואבנר
ואנשי
המלחמה
שכבים
מסביבתיו
7 ויאמר
דוד
אל
אבישי
אל
תשחתהו
כי
מי
שלח
ידו
במשיח
יהוה
ונקה
8 ויאמר
דוד
חי
יהוה
אם
כי
אם
יהוה
יגפנו
או
יומו
יבוא
למות
או
ירד
במלחמה
וספה
9 חלילה
לי
מאשר
אשלח
ידי
במשיח
יהוה
ועתה
קח
נא
את
הרמח
אשר
מראשתיו
ואת
צפחת
המים
אשר
מראשתיו
ונלכה
לנו
10 ויאמר
לו
אבישי
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
11 ויאמר
דוד
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
אל
אבנר
אל
אבי
ואל
אמי
אל
נא
אל
תשא
נא
את
עבדך
לפני
יהוה
12 ויקח
דוד
את
הרמח
ואת
צפחת
המים
מראשתי
שאול
ויעלו
להם
איש
אין
ראה
ואין
יודע
ואין
קיץ
כי
כולם
ישנים
13 ויעבר
דוד
מן
העבר
ויעמד
על
ראש
ההר
מרחק
הרבה
מקום
ביניהם
14 ויקרא
אל
העם
ואל
אבנר
בן
נר
לאמר
הלא
תענה
אבנר
ויאמר
מי
אתה
קורא
אל
המלך
15 ויאמר
דוד
אל
אבנר
הלא
אתה
איש
וכי
מי
כמוך
בישראל
ולמה
לא
שמרת
אדנך
המלך
כי
בא
אחד
העם
לשחת
את
אדנך
המלך
16 טוב
הדבר
אשר
עשית
לא
טוב
חי
יהוה
כי
אם
בני
מות
אתם
אשר
לא
שמרתם
אדניכם
המשיח
יהוה
ועתה
ראה
איה
חנית
המלך
ואת
צפחת
המים
אשר
מראשתיו
17 ויכר
שאול
את
קול
דוד
בנו
ויאמר
הקולך
בני
דוד
ויאמר
דוד
קולי
אדני
המלך
18 ויאמר
למה
אדני
רודף
אחרי
עבדו
כי
מה
עשיתי
ומה
בידי
רע
19 ועתה
אדני
המלך
שמע
נא
את
דברי
עבדו
אם
יהוה
הסיתך
בי
יריח
מנחה
ואם
בני
אדם
ארורים
הם
לפני
יהוה
כי
גרשו
היום
מהיות
בנחלת
יהוה
לאמר
לך
עבד
אלהים
אחרים
20 ועתה
אל
יפל
דמי
ארצה
מנגד
פני
יהוה
כי
יצא
מלך
ישראל
לבקש
את
נפשי
כאשר
יצוד
הצד
בהרים
21 אמר
שאול
חטאתי
שוב
בני
דוד
כי
לא
ארע
עוד
לך
תחת
אשר
היתה
נפשי
יקרה
בעיניך
היום
הנה
סכלתי
ואשגה
הרבה
מאד
22 ויען
דוד
ויאמר
הנה
חנית
המלך
ויעבר
אחד
הנערים
ויקחה
23 יהוה
ישיב
לאיש
את
צדקתו
ואת
אמונתו
אשר
נתן
יהוה
אתך
היום
ולא
אבה
לשלח
ידי
במשיח
יהוה

ירושלים אשר בה לשם׃ 24 ויהי בעת צר לו
ויבקש את־פני יהוה אלהיו׃ 25 ויתפלל יהושפט
אל־יהוה אמר אנה יהוה הלא אתה אלהים
בשמים ומשל בכל ממלכות הגוים וביד־
חזקה וגבורה ואין עמך׃ 26 הלא אתה אלהינו
הורשת את־יושבי הארץ הזאת מלפני עמך
ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך׃ 27 ויבנו
בה לך מקדש לשמך׃ 28 ועתה הנה בנו
ערי המלחמה אשר נתת לנו׃ 29 ויבא
יהושפט בירושלים עוד מלך יהודה ויעמד
לפני יהוה׃ 30 ויתר דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהו בן־חנני
אשר העלה על־ספר מלכי ישראל׃ 31 ויתר
מעשי יהושפט אשר עשה הנם כתובים
בדברי יהוא בן־חנני אשר הועלה על־ספר
מלכי ישראל׃ 32 ובזאת התחבר יהושפט
מלך־יהודה בן־שלשים ושנה מלכו בן־
עשרים וחמש שנה מלך בירושלים ושם
אמו עזובה בת־שלחי׃ 33 אך־הבמות לא
סרו עוד העם לא־הכינו עדיין לאלהי
אבתיהם׃ 34 ויתר דברי יהושפט הראשנים
והאחרנים הנם כתובים בדברי יהוא בן־
חנני אשר העלה על־ספר מלכי ישראל׃
35 ואחרי־זאת התחבר יהושפט מלך־
יהודה את אחזיה מלך־ישראל הוא־רשע
מאד׃ 36 ויתחבר אתו לעשות אניות
לתרשיש ויעשו אניות בעציון גבר׃
37 ויתנבא אליעזר בן־דודוה מרשה
לאמר יען התחברך יהושפט את אחזיה
פרץ יהוה את־מעשיך׃ ותשברנה האניות
ולא יכלו לתרשיש׃

21 ויישכב יהושפט עם־אבתיו ויקבר
אתו עם־אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהורם בנו תחתיו׃ 2 ולו אחים בני
יהושפט עזריהו וישיאל וזכריהו ועזריהו
ומיכאל ושפטיהו כל־אלה בני יהושפט
מלך־ישראל׃ 3 ויתן אביהם עמהם מתנות
רבות כסף וזהב ומגדנות עם־ערי מבצר
ביהודה׃ 4 ויקם יהורם על־ממלכת אביו
ויתחזק הרגם את־כל־אחיו בחרב וגם
מן־שרי ישראל׃ 5 בן־שלשים שנה יהורם
בהמלכו וחמש שנים מלך בירושלים׃
6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו
בית אחאב כי בת־אחאב היתה לו לאשה
ויעש הרע בעיני יהוה׃ 7 ולא־אבה יהוה
להשחית את־בית דוד בעבור הברית
אשר כרת לדוד ואשר אמר לתת לו
ולבניו כל־הימים׃ 8 בימיו פשע אדום
מתחת ידה יהודה ויתמלכו עליהם מלך׃
9 ויעבר יהורם עם־שריו וכל־הרכב
אתו ויהי־קם לילה ויך את־אדום
הסבבים עליו ואת־שרי הרכב׃ 10 ויפשע
אדום מתחת ידה יהודה עד היום הזה
אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ 11 וגם־הוא
עשה במות בהרי יהודה ויזנו את־יושבי
ירושלים וידיח את־יהודה׃ 12 ויבא אליו
מכתב מאליהו הנביא לאמר כה אמר
יהוה אלהי דוד אביך יען אשר לא הלכת
בדרכי יהושפט אביך ובדרכי אסא מלך
יהודה׃ 13 והלך בדרך מלכי ישראל
והזנית את־יהודה ואת־יושבי ירושלים
כזנות בית אחאב וגם את־אחיך בית־אביך
הטובים ממך הרגת׃ 14 הנה נגף יהוה
נגף גדול בעמך ובבניך ובנשיך ובכל־
רכושך׃ 15 ואתה בחלאים רבים בחלי
מעיך עד־יצא מעיך מן־החלי יום
אחר׃ 16 ויער יהוה על־יהורם את־רוח
פלשתים וערבים אשר־מצד כושים׃
17 ויעלו ביהודה ויבקעוה ויקחו את־
כל־הרכוש אשר־נמצא לבית המלך וגם
בניו ונשיו ולא־נותר לו בן־מבלתי
יהואחז בן־קטנו׃ 18 ואחרי כל־זאת
נגפו יהוה במעיו בחלי אין־מרפא׃
19 ויהי מימים מיום אל־יום ויצא־
חלי־מעיו בעת שתים ימים׃ ומותו
בחלאים רעים ולא־עשו־לו עמו שרפה
כשרפת אבתיו׃ 20 בן־שלשים שנה היה
בהמלכו ושמנה שנים מלך בירושלים
והלך בלא חמדה ויקברוהו בעיר דוד
ולא בקברי המלכים׃

22 ויתמליכו ירושלים את־אחזיה בנו
הקטן תחתיו כי הרג הגדודים אשר־בא
הערבים אל־המחנה ויתמלך אחזיה בן־
יהורם מלך יהודה׃ 2 בן־ארבעים שנה
אחזיה בהמלכו ושנת אחת מלך בירושלים
ושם אמו עתליה בת־עמרי׃ 3 גם־הוא
הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה
יועצתו לרשעה׃ 4 ויעשה הרע בעיני
יהוה כבית אחאב כי־הם היו יועציו
אחרי מות אביו לשחתו׃ 5 גם־בעצתם
הלך וילך עם־יהורם בן־אחאב מלך
ישראל אל־מלחמה אל־חזאל מלך־ארם
ברמות גלעד וארמים הכו את־יורם׃
6 וישב לרפא ביזרעאל כי־המכת אשר
הכו־בו הרמתים בהלחמו את־חזאל
מלך־ארם ועזריהו בן־יהורם מלך
יהודה ירד לראות את־יהורם בן־אחאב
ביזרעאל כי־חלה הוא׃ 7 והיתה מאת
אלהים אחזיה לבוא אל־יהורם ובבאו
יצא עם־יהורם נגד יהוא בן־נמשי
אשר־משחו יהוה לכרות את־בית אחאב׃
8 והיה כאשר־נשפט יהוה את־בית
אחאב ומצא את־שרי יהודה ובני אחי
אחזיה משרתים לאחזיה ויהרגם׃
9 ויבקש את־אחזיה ויתפשהו והוא־
מתחבא בשמרון ויביאהו אל־יהוא
ויהרגהו ויקברו כי־אמרו בן־יהושפט
הוא אשר־דרש את־יהוה בכל־לבבו
ולא־היה לבית אחזיה כח לאבד מן־
הממלכה׃ 10 ועתליה אם־אחזיה ראתה
כי־מת בנה ותקם את־כל־זרע הממלכה
לבית יהודה׃ 11 ותקח יהושבעת בת־
המלך את־יואש בן־אחזיה ותגנבהו
מתוך בני המלך המומתים אתו ואת־
מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני
עתליה ולא הומת׃ 12 והיה אתם בבית
אלהים נסתר שש שנים ועתליה מלכת
על־הארץ׃

23 ובשנה השביעית התחזק ויקח
את־שרי מאות הבעל את־עזריה בן־
יהרם ואת־ישמעאל בן־יהוחנן ואת־
עזריה בן־עובד ואת־מעשיה בן־אדיה
ואת־אלישפט בן־זכרי׃ 2 ויסבו ביהודה
ויקבצו את־הלוים מכל־ערי יהודה
ואת־ראשי האבות לישראל ויבאו
ירושלים׃ 3 ויכרתו כל־הקהל ברית
בבית האלהים ויאמר אליהם הנה בן־
המלך ימלך כאשר־דבר יהוה על־בני
דוד׃ 4 זה הדבר אשר תעשו שלישית
מבאי השבת מן־הכהנים והלוים לשערים
ומן־העם לכל־עם הארץ׃ 5 והשלישית
בבית המלך והרביעית בשער היסוד
וכל־העם בחצרות בית יהוה׃
6 ואל־יבא בבית יהוה כי־אם־הכהנים
והמשרתים הלוים הם יבאו כי־קדש
הם וכל־העם ישמרו משמרת יהוה׃
7 והלוים יסבו את־המלך איש נשקו
בידו ומבא אל־הבית יומת בהיותו
את־המלך׃ 8 ויעשו הלוים וכל־יהודה
ככל אשר־צוה יהוידע הכהן ויקחו איש
אנשיו הבאים בשבת עם־אנשיו הבאים
בשבת כי לא־שלח יהוידע הכהן את־
המחלקות׃ 9 ויתן יהוידע הכהן אל־
שרי המאות חנית וצנה וכידון אשר
היו לדוד המלך אשר בבית האלהים׃
10 ויעמד כל־העם איש וכלי־משחתו
בידו מן־הכתף הימנית לכתף השמאלית
לעבר המזבח והבית׃ 11 ויוצא אתו את־
בן־המלך ויתן עליו את־הנזר ואת־
העדות וימליכו אתו ויגדלו יהוידע
הכהן ובניו׃ 12 ותשמע עתליה את־קול
הרצים העם מהללים את־המלך ותבא
אל־העם בית יהוה׃ 13 ותראה והנה
העמד המלך על־עמדו בבוא המצבים
והחצצרות אצל המלך וכל־עם הארץ
שמחים ותקעים בחצצרות והשרים
המשררים בכלי־שיר ומודיעים לרקד
ותקרע עתליה את־בגדיה ותאמר קשר
קשר׃ 14 ויצא יהוידע הכהן ויאמר אליהם
הוצאו אל־מחוץ לבית־יהוה לשדות
המערכה ומבאיה אחריה המיתו בחרב
כי אמר הכהן אל־תמתוה בבית יהוה׃
15 וישימו־לה ידים ותבא דרך־בית
הסוסים בית המלך וימיתוה שם׃
16 ויכרת יהוידע את־הברית בינו
ובין כל־העם ובין המלך להיות לעם
ליהוה׃ 17 ויבא כל־העם בית הבעל
ויתצוהו את־מזבחתיו ואת־צלמיו
שברו היטב ואת־כמר הבעל הרגו
לפני המזבחות׃ 18 ויפקד יהוידע הכהן
פקדות בית יהוה על־יד הכהנים
הלוים אשר חלקם דוד בבית יהוה
להעלות עלות יהוה כאשר כתוב בתורת
משה בשמחה ובשיר על־ידי דוד׃
19 ויעמד השערים בשערי בית יהוה
ולא־יבא כל־טמא בדבר מכל־אשר
יטמא׃ 20 ויקח את־שרי המאות
והאדירים ואת־מושלי העם ואת כל־עם
הארץ ויורדו את־המלך מבית יהוה
ויבאו בתוך־שער העליון בית המלך
הושיבו את־המלך על־כסא הממלכה׃
21 וישמחו כל־עם הארץ והעיר שקטה
ואת־עתליה הומתו בחרב׃

24 בן־שבע שנים יואש בהמלכו
וארבעים שנה מלך בירושלים ושם אמו
צביה מבאר שבע׃ 2 ויעש יואש הישר
בעיני יהוה כל־ימי יהוידע הכהן׃
3 ויקח־לו יהוידע שתי נשים ויולד
בנים ובנות׃ 4 ויהי אחרי כן עלה
לבו לחדש את־בית יהוה׃ 5 ויקבץ
את־הכהנים והלוים ויאמר אליהם
צאו לערי יהודה וקבצו מכל־ישראל
כסף לחזק בית אלהיכם מדי שנה
בשנה ואתם תמהרו לדבר הזה׃
ולא־מהרו הלוים׃ 6 ויקרא המלך
ליהוידע הראש ויאמר אליו מדוע לא
דרשת מן־הלוים להביא מיהודה
ומירושלים את־המשאת משה עבד
יהוה וקהל ישראל לאהל העדות׃
7 כי עתליה האשה הרשעה בנו את־
בית האלהים וגם כל־קדשי בית יהוה
עשו לבעלים׃ 8 ויאמר המלך ויעשו
תבה אחת ויתנו אותה אל־שער בית
יהוה חוצה׃ 9 ויתנו קול ביהודה
ובירושלים להביא ליהוה משאת משה
עבד האלהים על־ישראל במדבר׃
10 ויגילו כל־השרים וכל־העם ויביאו
ויפילו אל־התבה עד כלותם׃
11 והיה בעת יביא התבה אל־פקדת
המלך על־יד הלוים ובראותם כי־רב
הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן־
הגדולה ויריקו את־התבה ויישאוה
אל־מקומה כן־יעשו יום־יום ויאספו
כסף הרבה׃ 12 ויעשהו המלך והיהוידע
אל־עושי מלאכת עבודת בית יהוה
ויאגרו חצבים וחרשי־עץ לחדש בית
יהוה וגם לעשות כלי־ברזל ונחשת
לחדש בית יהוה׃ 13 ויעשו העשים
ותעל מלאכת בידם ויעמד בתכונו
בית האלהים על־מדתו והעמידוהו׃
14 וכאשר כלו לעשות הביאו לפני
המלך והיהוידע שאר הכסף ויעשהו
כלי־בית יהוה כלי שרת ועולה וכפות
וכלי זהב וכסף׃ ויעלו עולות בבית
יהוה תמיד כל־ימי יהוידע׃
15 ויזקן יהוידע ויבע ימים מלא
ויקרא בן־מאה ושלשים שנה בעת
מותו׃ 16 ויקברו אתו בעיר דוד עם־
המלכים כי־עשה טוב בישראל ועם־
האלהים ובביתו׃ 17 ואחרי מות
יהוידע באו שרי יהודה והשתחוו
למלך אז שמע המלך אליהם׃
18 ויעזבו את־בית יהוה אלהי אבתיהם
ויעבדו את־האשרות והעצבים והיה
קצף על־יהודה וירושלים באשמתם
זאת׃ 19 וישלח בהם נביאים להשיבם
אל־יהוה והם העידו בם ולא האזינו׃
20 ורוח אלהים לבשה את־זכריה בן־
יהוידע הכהן ויתיצב מעל לעם ויאמר
אליהם כה אמר אלהים למה אתם
עברים את־מצות יהוה ולא תצליחו
בעזבכם את־יהוה ויעזב אתכם׃
21 ויקשרו־קשר עליו ויסקלו אבן
בפקדת המלך׃ 22 ולא־זכר יואש המלך
חסד אשר־עשה יהוידע אביו עמו
ויהרג את־בנו ובדרשו אמר יהוה
ויפקד׃ 23 ויהי לתקופת השנה עלה
עליו חיל ארם ויבא יהודה וירושלים
וישחיתו מקרב העם כל־שרי העם
ואת־כל־שללם שלחו אל־מלך דמשק׃
24 כי במתי אנשים באו חיל ארם
ויהוה נתן בידם חיל־רב מאד יען
עזבו את־יהוה אלהי אבתיהם ואת־
שפטי יהוה עשו׃ 25 וגם־הם עשו
ליואש עשי־מלאכה בהרפאתו אותו
ובקשר־עליו קשר עבדיו בדם בני
יהוידע הכהן ויהרגהו על־מטתו
וימת ויקברו אתו בעיר דוד ולא
קברו אתו בקברות המלכים׃
26 ואלה המתקשרים עליו זבד בן־
שמעת העמונית וזבדיה בן־שמרית
המואבית׃ 27 ובניו ורב־המשא עליו
והתחזק־בו בית האלהים׃ ויהי תחתיו
אמציה בנו׃

هههههه

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܀ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ ܀ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ ܀ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܀ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܡܢ ܪܚܒ ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬܐ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬܐ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 8 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 9 ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬܐ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝ ܀ 10 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܡܠܟܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܘܡܠܟܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܐ ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܀ 11 ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܘܫܝܐܗܘ ܘܝܘܫܝܐܗܘ ܐܘܠܕ ܠܝܘܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܐ ܀ 12 ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܐ ܐܘܠܕ ܠܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܠܙܪܘܒܒܠ ܀ 13 ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܠܥܙܘܪ ܀ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܠܐܠܝܘܕ ܀ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܠܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܀ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܀ 17 ܟܠܗ ܗܝܢ ܕܪܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܪܬܝܣܪ ܕܪܐ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܐ ܬܪܬܝܣܪ ܕܪܐ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܐ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܪܬܝܣܪ ܕܪܐ ܀ 18 ܗܝܢܐ ܗܘܝܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܟܢܐ ܗܘܬ ܐܡܗ ܕܡܪܝܡ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܡܬܚܕܝܢ ܐܫܬܟܚܬ ܗܘܬ ܒܟܪܣܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܗ ܠܗ ܒܥܠܬ ܡܠܬܐ ܕܒܛܝܠܘܬܐ ܀ 20 ܗܘܐ ܕܗܘܐ ܡܚܫܒ ܗܢܘܢ ܕܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܐܐܝ ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܠܡܣܒܠܘܬܟ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܒܗ ܐܝܬܝܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܐܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܐܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ ܀ 22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܕܬܡܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܐܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܀ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܬܪܘܢ ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܘܢ ܫܡܗ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ ܀ 24 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܡܢ ܫܢܬܐ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܘܩܒܠ ܠܢܫܬܗ ܀ 25 ܘܠܐ ܝܕܥ ܠܗ ܥܕܡܐ ܕܝܠܕܬ ܒܪܗ ܩܠܝܡܐ ܘܩܪܐ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܀ **2** ܘܟܕ ܐܬܝܠܕ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܤ ܡܠܟܐ ܗܢܘܢ ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ ܀ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܐܝܟܐ ܕܢܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܐ ܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ ܀ 3 ܟܕ ܫܡܥ ܗܪܘܕܤ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܐܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ ܀ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܬܝܠܕ ܀ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܒܝܗܘܕܝܐ ܡܛܠ ܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ ܀ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܫ ܡܠܟܢܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܢܪܥܐ ܥܡܝ ܝܫܪܝܠ ܀ 7 ܗܝܢܘܢ ܩܪܐ ܠܗܪܘܕܤ ܒܣܬܪܐ ܘܫܐܠ ܠܗ ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܐܬܪܐܐܝ ܟܘܟܒܐ ܀ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܐܡܪ ܐܙܠܘ ܘܫܐܠܘ ܫܦܝܪ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܝܐ ܕܐܬܝ ܘܐܙܠ ܘܫܪܐ ܠܗ ܕܢܐܬܐ ܘܢܣܓܕ ܠܗ ܀ 9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܡܠܟܐ ܐܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܘ ܒܡܕܢܚܐ ܡܩܕܡ ܕܐܙܠ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܕܐܬܪ ܥܪܪ ܟܘܟܒܐ ܀ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ ܫܡܚܘ ܫܡܚܐ ܣܓܝܐܬܐ ܀ 11 ܘܥܠܘ ܒܒܝܬܐ ܠܚܡ ܘܚܙܘ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܠܕܬܗ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܨܢܝܢܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ ܘܠܒܘܢܐ ܘܡܪܐ ܀ 12 ܘܡܬܪܥܝܢ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܤ ܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܪܥܗܘܢ ܀ 13 ܟܕ ܐܙܠܘ ܗܢܘܢ ܗܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܐܬܪܐܐܝ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܕܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܢܬܪ ܠܡܨܪܝܡ ܘܩܥܘ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܀ 14 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܒܠܠܝܐ ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܡ ܀ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕ ܡܘܬܐ ܕܗܪܘܕܤ ܕܬܬܡܠܐ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܨܪܝܡ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ ܀ 16 ܗܝܢܐ ܚܙܐ ܗܪܘܕܤ ܕܡܬܬܠܥ ܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܐ ܬܪܬܝܣܪ ܕܪܐ ܘܫܕܪ ܩܛܠܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܘܟܠ ܬܚܘܡܘܗܝ ܀ 17 ܗܝܢܐ ܡܬܡܠܝܐ ܗܘܬ ܕܐܡܪ ܥܠ ܝܪܡܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܀ 18 ܩܠܐ ܡܬܫܡܥܐ ܒܪܡܬܐ ܩܠܐ ܒܟܝܐ ܘܝܠܝܐ ܪܚܝܠ ܠܒܢܝܗ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ ܥܠ ܒܢܝܗ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ ܀ 19 ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܕܐܙܠ ܠܡܨܪܝܡ ܀ 20 ܩܘܡ ܣܒ ܠܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܬ ܡܢ ܡܒܥܝ ܛܠܝܐ ܀ 21 ܘܩܡ ܝܘܣܦ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܬܚܬܘܗܝ ܕܐܒܘܗܝ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ ܐܙܠ ܠܓܠܝܠܐ ܀ 22 ܘܡܛܠ ܕܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ ܐܙܠ ܠܓܠܝܠܐ ܀ 23 ܘܐܬܐ ܘܣܟܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܨܪܬ ܕܡܬܩܪܝ ܢܨܪܝܐ ܕܢܬܡܠܝ ܕܐܡܪ ܢܨܪܝ ܀ **3** ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ ܐܬܐ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ ܀ 2 ܘܐܡܪ ܬܘܒܘ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܀ 3 ܗܢܘ ܕܐܡܪ ܐܝܠܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܩܠܐ ܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܬܩܢܘ ܐܪܚܐ ܕܡܪܝܐ ܀ 4 ܘܗܘ ܝܘܚܢܢ ܠܒܘܫܗ ܕܓܡܠܐ ܘܚܙܪܐ ܕܟܪܝܢܐ ܒܟܪܣܘܗܝ ܘܡܐܟܠܗ ܗܘܐ ܕܐܪܒܐ ܘܕܒܫܐ ܕܕܒܫܐ ܀ 5 ܗܝܢ ܕܐܬܐ ܠܘܬܗ ܝܪܘܫܠܡ ܘܟܠ ܝܗܘܕܐ ܘܟܠ ܐܪܥܐ ܕܡܬܪܝܢ ܠܝܪܕܢ ܀ 6 ܘܡܬܡܪܝܢ ܗܘܘ ܒܝܪܕܢ ܡܢ ܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܝܐ ܕܝܪܕܢ ܀ 7 ܘܟܕ ܚܙܐ ܠܦܪܝܫܐ ܘܠܨܕܘܩܝܐ ܕܐܬܘ ܠܡܥܡܕܘܬܗ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܪܝܬܐ ܕܐܚܝܐ ܡܢ ܡܢܘ ܚܘܝܬܘܢ ܕܢܗܪܒ ܡܢ ܪܓܙܐ ܕܡܬܐ ܀ 8 ܗܒܘ ܠܗܘܢ ܦܝܪܝܬ ܕܬܝܒܘܬܐ ܕܡܬܚܙܝ ܒܬܝܒܘܬܟܘܢ ܀ 9 ܘܠܐ ܬܐܡܪܘ ܒܠܒܟܘܢ ܠܡܐܡܪ ܐܒܐ ܠܢ ܐܒܪܗܡ ܠܝܬ ܠܢ ܐܒ ܠܐܒܪܗܡ ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܕܡܫܬܠܛ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܀ 10 ܗܐ ܕܩܪܝܢ ܠܫܪܝܐ ܕܐܝܠܢܐ ܕܠܐ ܥܒܕ ܦܝܪܐ ܛܒܐ ܢܦܠ ܘܢܬܪܡܐ ܠܢܘܪܐ ܀ 11 ܐܢܐ ܡܥܡܕܢܟܘܢ ܒܡܝܐ ܠܬܝܒܘܬܐ ܐܠܗ ܕܡܬܚܙܝ ܒܬܝܒܘܬܟܘܢ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ ܡܢܝ ܠܝܬ ܠܗ ܡܫܬܠܝܬܐ ܠܡܢܥܠ ܢܥܠܝܗܝ ܗܘ ܢܡܥܡܕ ܒܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܒܢܘܪܐ ܀ 12 ܕܡܪܘܚܗ ܕܒܝܕܗ ܠܗ ܘܢܕܟܐ ܦܬܝܢܗ ܘܢܟܢܫ ܠܝܢܬܗ ܕܚܛܐ ܘܢܣܦ ܠܡܚܙܢ ܒܢܘܪܐ ܕܠܐ ܡܬܟܒܐ ܀ 13 ܗܝܢܐ ܐܬܐ ܝܫܘܥ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܕܢܬܡܥܡܕ ܗܘ ܠܗ ܀ 14 ܘܡܛܠ ܕܡܬܡܠ ܠܗ ܝܘܚܢܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܡܬܚܝܒ ܠܟ ܕܬܐܬܐ ܠܘܬܝ ܘܐܢܬ ܐܬܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܀ 15 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܒܘ ܗܫܐ ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܢܬܝܠܢ ܠܢ ܕܢܩܝܡ ܟܠ ܨܦܪܐ ܕܙܕܩܐ ܀ ܗܝܢܐ ܗܘ ܕܫܒܩ ܠܗ ܝܘܚܢܢ ܀ 16 ܘܟܕ ܐܬܥܡܕ ܝܫܘܥ ܡܢ ܡܝܐ ܡܚܝܐ ܠܗ ܫܡܝܐ ܘܚܙܐ ܪܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܚܬ ܟܝܢܐ ܘܡܬܐ ܥܠܘܗܝ ܀ 17 ܘܩܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܗܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܗܢܐ ܒܪܝ ܕܚܝܠ ܠܗ ܝܬ ܠܗ ܀ **4** ܗܝܢܐ ܐܬܝܠ ܪܘܚܐ ܕܫܘܪܝܐ ܠܡܕܒܪܐ ܕܢܬܢܣܐ ܡܢ ܫܘܛܢܐ ܀ 2 ܘܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܗܘܐ ܢܬܢܣ ܡܢ ܫܘܛܢܐ ܘܠܐ ܐܟܠ ܡܕܡ ܒܝܘܡܬܐ ܗܠܝܢ ܘܐܦܠ ܟܕ ܫܠܡܘ ܠܗ ܀ 3 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܐܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܐܡܪ ܠܗܢܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܚܡܐ ܀ 4 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܒܠܚܡܐ ܠܒܕܗ ܢܚܐ ܐܢܫܐ ܀ 5 ܘܐܬܝܠ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܠܐܪܥܐ ܕܫܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܟ ܐܬܝܗܒ ܠܟ ܟܠ ܗܢܐ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܒܚܗ ܕܝܠܝ ܗܘ ܡܫܬܠܝܢ ܠܗ ܀ 6 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܐܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܢܦܠ ܠܬܬܬܬ ܠܬܬ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܡܠܐܟܐ ܢܨܛܪܘܢ ܠܟ ܀ 7 ܘܠܐ ܢܬܢ ܠܟ ܡܢ ܐܝܢ ܕܢܬ ܠܡܪܝ ܠܗ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܢܬܢ ܠܡܪܝ ܠܗ ܀ 8 ܘܐܬܝܠ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܠܐܪܥܐ ܕܡܪܝܡ ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܡܪܝ ܠܡܪܝ ܠܗ ܀ 9 ܘܐܬܝܠ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܩܡ ܥܠ ܪܝܫ ܕܗܝܟܠܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ ܢܦܠ ܠܬܬܬ ܠܬܬ ܀ 10 ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܡܠܐܟܐ ܢܨܛܪܘܢ ܠܟ ܕܢܢܛܪܘܢ ܠܟ ܀ 11 ܘܠܐ ܢܬܢ ܠܟ ܡܢ ܐܝܢ ܕܢܬ ܠܡܪܝ ܠܗ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܢܬܢ ܠܡܪܝ ܠܗ ܀ 12 ܘܥܢܐ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ ܠܗ ܟܬܝܒ ܗܘ ܕܠܐ ܢܢܣܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܀ 13 ܘܟܕ ܫܠܡ ܟܠ ܢܣܝܢܐ ܕܡܬܢܣܐ ܠܗ ܫܘܛܢܐ ܐܬܦܪܩ ܡܢ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܀ 14 ܘܝܫܘܥ ܐܬܐ ܠܓܠܝܠܐ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܩܠܗ ܦܪܩ ܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܓܠܝܠܐ ܀ 15 ܘܗܘ ܡܠܦ ܒܒܝܬ ܟܢܫܬܐ ܘܡܫܒܚ ܠܗ ܟܠ ܐܢܫܐ ܀ 16 ܘܐܬܐ ܠܢܨܪܬ ܕܐܬܪܒܝ ܕܗܘ ܡܬܪܒܐ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܠܒܝܬ ܟܢܫܬܐ ܘܩܡ ܠܡܩܪܝܐ ܀ 17 ܘܝܗܒ ܠܗ ܣܦܪܐ ܕܢܒܝܐ ܐܫܥܝܐ ܘܦܬܚ ܣܦܪܐ ܘܫܪܐ ܠܐܬܪܐ ܕܟܬܝܒ ܗܘ ܀ 18 ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܗ ܘܡܫܚ ܠܡܒܫܪ ܣܓܝܐܢ ܠܡܪܝ ܠܐܪܡܠܬܐ ܠܫܒܝܐ ܠܦܪܘܩ ܠܡܫܒܝܐ ܀ 19 ܘܠܡܩܪܝ ܫܢܬܐ ܕܡܪܝ ܀ 20 ܘܫܕܪ ܣܦܪܐ ܠܫܡܫܐ ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܟܢܫܬܐ ܘܟܠ ܥܝܢܝܗܘܢ ܕܒܝܬ ܟܢܫܬܐ ܚܙܝܢ ܠܗ ܀ 21 ܘܫܪܐ ܠܡܡܪ ܠܗܘܢ ܕܗܝܢ ܟܬܝܒܐ ܗܢܐ ܒܐܕܢܝܟܘܢ ܀ 22 ܘܟܠܗܘܢ ܡܣܗܕܝܢ ܠܗ ܘܡܬܕܡܪܝܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܘܐܡܪܝܢ ܠܝܬ ܗܢܐ ܒܪܗ ܕܝܘܣܦ ܀ 23 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܒܕܝܠܝ ܬܐܡܪܘܢ ܠܝ ܐܣܝܐ ܐܬܪܦܐ ܠܢܦܫܟ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕܬ ܒܟܦܪܢܚܘܡ ܐܦ ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܒܡܕܝܢܬܟ ܀ 24 ܘܐܡܪ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܩܒܠ ܢܒܝܐ ܒܡܕܝܢܬܗ ܀ 25 ܒܐܡܬ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܣܓܝܐܝܢ ܐܪܡܠܬܐ ܕܒܝܬ ܝܫܪܝܠ ܒܝܘܡܝ ܐܠܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܀ 26 ܘܠܐ ܐܬܝܠ ܐܠܝܐ ܠܬܡܢ ܐܠܐ ܠܬܪܬܝ ܐܪܡܠܬܐ ܕܨܝܕܘܢ ܀ 27 ܘܣܓܝܐܝܢ ܐܪܡܠܬܐ ܕܒܝܬ ܝܫܪܝܠ ܒܝܘܡܝ ܐܠܝܐ ܘܠܐ ܐܬܝܠ ܐܠܝܐ ܠܬܡܢ ܐܠܐ ܠܬܪܬܝ ܐܪܡܠܬܐ ܕܨܝܕܘܢ ܀ 28 (Hadēs g86) ܗܠܝܢ ܕܢܣܒܘ ܠܡܢܝܢ ܕܢܬ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܢܬ ܒܝܬ ܡܠܟܐ ܕܢܬ ܒܝܬ ܡܠܟܐ

אמר ליה ישוע לך אזל אף אתה
ולא אזל אחרי אבי ואמו׳ ולא

בד אשר מרעים אתם מרעים אתם
אל־הצאן לא תבקרו הצאן׃ 11 כה
אמר אדני יהוה הנני ודרשתי
את־צאני ובקרתים׃ 12 כאשר
יבקר רעה עדרו ביום היותו
בתוך צאנו הרסות כן אבקר
את־צאני והצלתי אותם מכל
המקומות אשר נפצו שם ביום
ענן וערפל׃ 13 והוצאתי אותם
מן־העמים וקבצתים מן־הארצות
והבאתים אל־אדמתם ורעיתים
אל־הרי ישראל בנחלים ובכל
מושבות הארץ׃ 14 בדשא רעה
ארעם ובהר מרום ישראל יהיו
נאותם שם ירבצו ובנאות דשן
ירעו׃ 15 אני ארעה צאני
ואני ארביצם נאם אדני יהוה׃
16 את־האבדת אבקש ואת־הנדחת
אשיב ואת־השברת אחבש
ואת־החלה אחזק ואת־השמנה
והחזקה אשמיד ארענה במשפט׃
17 ואתן־אתכם צאני כה אמר
אדני יהוה הנני שופט בין־שה
לשה בין־אילים ובעתודים׃
18 המעט מן־הרעות אתם
רעות את־יתר מרעיתכם
לרמוס ברגליכם את־המרעה
ומים עכרתם ברגליכם תרפשון
את־יתר מימיכם׃ 19 ואת־צאני
רעות ברגליכם ומרמסתם
ומעכתם׃ 20 לכן כה אמר
אדני יהוה אלהים אני הנני
שופט בין־שה בריא ובין שה
רזה׃ 21 יען בצד־ובכתף
תדחפו ובקרניכם תנגחו
אלה לאלה עד אשר הפיצותם
אותם החוצה׃ 22 והושעתי
לצאני ולא־תהיינה עוד לבז
והשפטתי בין־שה לשה׃
23 והקמתי עליהם רעה אחת
ורעה אתם את־עבדי דוד
הוא ירעם והוא יהיה להם
לרעה׃ 24 ואני יהוה אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
בתוכם אני יהוה דברתי׃
25 וכרתי להם ברית שלום
והשבתי חיה רעה מן־הארץ
ושכבו לבטח במדבר ויערו
בסלעים׃ 26 ונתתים וסביבות
גבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה
יהיו׃ 27 ונתן עץ השדה
פריו והארץ תתן יבולה
והיו על־אדמתם לבטח
וידעו כי־אני יהוה בשברי
את־מטות עלם והצלתים
מיד עבדים׃ 28 ולא־יהיו עוד
גוים לבז וחית הארץ לא
תאכלם ושכנו לבטח ואין
מחריד׃ 29 והקמתי להם
מטע לשם ולא יהיו עוד
נספים ברעב בארץ ולא
ישאו עוד כלמת הגוים׃
30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם
אתם׃ 31 ואתם צאני צאן
מרעיתי אדם אתם אני
אלהיכם נאם אדני יהוה׃
6 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
2 בן־אדם שים פניך אל־הרי
ישראל והנבא אל־אדמת
ישראל׃ 3 ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר אדני יהוה כה אמר
אדני יהוה להרים ולגבעות
לאפיקים ולגאיות הנני אני
מביא עליכם חרב ואבדתי
במות הבמות׃ 4 ונשמו
מזבחותיכם ונשברו חמניכם
והפלתי חלליכם לפני גלוליכם
׃ 5 ונתתי את־פגרי בני־ישראל
לפני גלוליהם ופזרתי עצמותיכם
סביב מזבחותיכם׃ 6 בכל
מושבותיכם הערים תחרבנה
והבמות תשמנה למען יחרבו
ואשמו מזבחותיכם ונשברו
וגדעו גלוליכם ותכלה מעשיכם
׃ 7 וחלל נפל בתוככם וידעתם
כי אני יהוה׃ 8 והותרתי
מספר מן־החרב את־פליטיכם
בהיותכם בגוים בהזרותכם
בארצות׃ 9 ויזכרו פליטיכם
אותי בגוים אשר־שבו־שם
אשר נשברתי את־לבם הזונה
אשר־סרה מעלי ואת־עיניהם
הזנות אשר־היו אחרי גלוליהם
ונקטו פניהם אל־פני אבותם
אשר עשו הרע׃ 10 וידעו כי
אני יהוה לא־דבר חנם עשיתי
לעשות לו את־הרעה הזאת׃
11 כה אמר אדני יהוה הכה
בכף־רגלך ורקע בידך ואמר
אהה על־כל־תועבות בית־ישראל
הרעות אשר־בחרב יפלו
וברעב ובדבר׃ 12 הרחוק
בדבר יפול והקרוב בחרב
יפל והנשאר והנצור ברעב
יכלו וכלתי חמתי בם׃
13 וידעתם כי־אני יהוה
בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם
על כל־גבעה רמה בכל־
ראשי ההרים ותחת כל־עץ
רענן ותחת כל־אלה עבתת
אשר־עשו־שם ריח ניחוח
לכל גלוליהם׃ 14 ונטיתי
ידי עליהם ונתתי את־הארץ
שממה ומדבר מדברתה
מתימן ועד־דבלתה בכל
מושבותם וידעו כי אני יהוה
׃ 7 ואתה בן־אדם כה אמר
אדני יהוה לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על־ארבע כנפות
הארץ׃ 3 עתה הקץ עליך
ושלחתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את־כל
תועבותיך׃ 4 ולא־תחוס עיני
עליך ולא אחמול כי דרכיך
אשית בתוכך ויודעתם כי
אני יהוה׃ 5 כה אמר אדני
יהוה אסון אחד הנה בא׃
6 בא הקץ הנה בא הקץ
הקיץ אליך הנה בא׃
7 הצפירה בא אליך יושב
הארץ בא העת קרוב יום
מהומה ולא־מרעים על־הרים׃
8 עתה אכלה חמתי אליך
וכלתי אפי בך ושפטתיך
כדרכיך ונתתי עליך את־כל
תועבותיך׃ 9 ולא־תחוס
עיני ולא אחמול כדרכיך
ועל־תועבותיך אשר בתוכך
תהיינה ויודעתם כי אני
יהוה מכה׃ 10 הנה היום
הנה בא הצפירה יצאה
המטה פרחה הזדון׃
11 חמס קם למטה רשע
לא מהם ולא מהמונם ולא
נהי ולא־אין בם׃ 12 בא
העת הגיע היום אל־ישמח
הקונה ואל־יתאבל הסוחר
כי־חרון אף על־כל־המונה׃
13 כי־הסוחר אל־המכר לא
ישוב עוד ואם־בחיים הם
כי־חזון אל־כל־המונה לא
יסוג ואיש בעון חייו לא
יתחזקו׃ 14 תקעו בשופר
והכין הכל ואין־הולך
למלחמה כי חרוני אל־כל
המונה׃ 15 החרב בחוץ
והדבר והרעב בפנים אשר
בשדה בחרב ימות ואשר
בעיר רעב ודבר יאכלהו׃
16 ופליטיהם יפלטו והיו
אל־הרים כיונים כל־הגאים
אבדן איש בעונו׃
17 כל־הידים תרפינה
וכל־הברכים תלכנה מים׃
18 וחגרו שק וכסתם
פלצות ועל־כל־הפנים בשת
ועל־כל־ראשיהם קרחה׃
19 כספם בחוצות ישליכו
וזהבם לנדה יהיה כספם
וזהבם לא יוכל להצילם
ביום עברת יהוה נפשם לא
ישבעו ומעיהם לא ימלאו
כי־מכשול עונם היה׃
20 ותפארת עדים שמו
לגאון ומעשי תועבותם
שקציהם בו על־כן נתתים
לנדה׃ 21 ונתתים ביד־זרים
לבז ולרשעי הארץ לשללה
וחללוה׃ 22 והסיתי
ממנו פני ויחללו בני־פרץ
אותו׃ 23 עשה הרצאה
כי־הארץ מלאה דמים
והעיר מלאה חמס׃
24 והבאתי רעים גויים
ויירשו בתיהם והשבתי
גאון עזים ויחללו קדשיהם
׃ 25 בא־קרב ובקש
שלום ואין׃ 26 הוות
על־הוות תהיה ושמועה
על־שמועה תהיה ובקשו
חזון מן־הנביא ותורה
תאבד מן־הכהן ועצה
מן־הזקנים׃ 27 המלך
יתאבל והנשיא יתלבש
שמה והידי עם־הארץ
תבהלנה כדרכם אעשה
אותם ובמשפטיהם אשפטם
וידעו כי אני יהוה׃
8 ויהי בשנה הששית
בחמשה בחדש בחמשה
לחדש אני יושב בביתי
וזקני יהודה יושבים לפני
ותפל עליו שם אדני יהוה׃
2 ואראה והנה־דמות כמראה
אש מראה מתניו ומטה
אש־חלמיש׃ 3 ויאחז
תבנית יד ותשאני רוח
בין־הארץ ובין השמים
ותבא אותי ירושלם
בחזיות אלהים אל־פתח
שער הפנימית הפנה
הצפון אשר־שם מושב
הסמל הקנא׃ 4 והנה־שם
כבוד אלהי ישראל כמראה
אשר־רתי בבקעה׃
5 ויאמר אלי בן־אדם שא
נא עיניך דרך הצפון
ואשא עיני דרך הצפון
והנה מצפון לשער המזבח
הסמל הקנא׃ 6 ויאמר
אלי בן־אדם הראיתה
אשר־הם עשים תועבות
גדלות בית־ישראל
הרחק מעל מקדשי
ואשוב תראה תועבות
גדלות׃ 7 ויביאני אל־
פתח החצר ואראה והנה
חור אחד בקיר׃
8 ויאמר אלי בן־אדם
חתר־נא בקיר ואחתר
הקיר והנה־פתח אחד׃
9 ויאמר אלי בא ראה
את־התועבות הרעות
אשר־הם עשים פה׃
10 ואבא וארא והנה כל־
תבנית־רמש ובהמה שקץ
וכל גלולי בית־ישראל
חקוקים על־הקיר סביב
סביב׃ 11 ושבעים איש
מזקני בית־ישראל ויעזניה
בן־שפן עמדים לפניהם
ואיש מקטרתו בידו
ועלה־ריח הקטרת הענן
יעלה׃ 12 ויאמר אלי
בן־אדם הראיתה אשר
זקני בית־ישראל עשים
בחשך איש בחדרי משכיתו
כי אמרו אין־יהוה רואנו
עזב יהוה את־הארץ׃
13 ויאמר אלי עוד תשוב
תראה תועבות גדלות
אשר־הם עשים׃
14 ויביאני אל־פתח שער
בית־יהוה הצפון והנה
הנשים יושבות מבכות
את־התמוז׃ 15 ויאמר
אלי הראיתה בן־אדם
עוד תשוב תראה תועבות
גדלות מאלה׃
16 ויביאני אל־חצר בית
יהוה הפנימית והנה
בפתח היכל יהוה בין
האולם ובין המזבח
כעשרים וחמשה איש
אחוריהם אל־היכל יהוה
ופניהם קדמה והם
משתחוים קדמה לשמש׃
17 ויאמר אלי בן־אדם
הראיתה עזבו בית־יהוה
יהודה את־התועבות
אשר־עשו־פה כי־מלאו
את־הארץ חמס ושבו
להכעיסני והנם שלחים
את־הזמורה אל־אפם׃
18 גם־אני אעשה בחמה
לא־תחוס עיני ולא
אחמול וקראו באזני
קול גדול ולא אשמע
אותם׃ 9 ויקרא באזני
בקול גדול לאמר קרבו
פקדת העיר ואיש כלי
משחתו בידו׃ 2 והנה
שש אנשים באים מדרך
שער העליון אשר־פניו
צפונה ואיש שבר־כלי
בתוכו ויבאו ויעמדו
אצל מזבח הנחשת׃
3 וכבוד אלהי ישראל
נעלה מעל הכרוב אשר
היה עליו אל־סף הבית
ויקרא אל־האיש לבש
הבד אשר־שש־מתנים
בדיו׃ 4 ויאמר יהוה
אליו עבר בתוך העיר
בתוך ירושלם והתויתה
תו על־מצחות האנשים
הנאנחים והנאנקים על
כל־התועבות הנעשות
בתוכה׃ 5 ולאלה אמר
באזני עברו אחריו בעיר
והכו אל־תחס עינכם
ואל־תחמלו׃ 6 זקן
בחור ובתולה וטף ונשים
תהרגו לשחת ואל־כל־
אשר־עליו תת־תו אל־
תגשו ומן־מקדשי תחלו
׃ 7 ויאמר אליהם
טמאו הבית ומלאו
את־החצרות חללים צאו
׃ 8 ויהי בהכותם
והנותר אני ואפל על־
פני ואזעק ואמר אהה
אדני יהוה׃ 9 ויאמר
אלי חטא־בית־ישראל
ויהודה עד־מאד מאד
ותמלא־הארץ דמים
והעיר מלאה עקלתון
כי־אמרו עזב יהוה את־
הארץ ויהוה לא יראה׃
10 ואף־אני לא־תחוס
עיני ולא אחמול דרכם
בראשם נתתי׃ 11 והנה
האיש לבש הבד אשר
שש־מתנים בדיו לאמר
הטיבתי כאשר צויתני׃
10 ואראה והנה על־
הרקיע אשר על־ראש
הכרובים כאבן־ספיר
כמראה־דמות־כסא נראה
עליהם׃ 2 ויאמר אל־
האיש לבש הבד ויאמר
בא בין־לגלי תחת
הכרוב ומלא חפניך
גחלי־אש מבין הכרובים
והזרה על־העיר׃
3 והכרובים עמדים
מימין הבית בבאו
האיש והענן מלא את־
החצר הפנימית׃
4 ויעל כבוד יהוה
מעל הכרוב אל־מפתן
הבית׃ 5 ותמלא
הבית מן־הענן
והחצר מלאה מנגה
כבוד יהוה׃
6 ויהי בצוות את־
האיש לבש הבד לאמר
קח אש מבין לגלי
מתחת לכרוב׃
7 ויבא ויעמד אצל
המזבח׃ 8 ותראה
הכרוב אל־צלעו
ידו אדם מתחת
לכנפיו׃ 9 ואראה
והנה־ארבע אופנים
אצל הכרובים אופן
אחד אצל הכרוב
ואופן אחד אצל
הכרוב׃ 10 ומראה
האופנים כעין
תרשיש׃ 11 ובלכתם
אל־ארבע רבעותם
לא יסבו בהלכם
כי אל־מקום אשר
תכון הראש אחרי
הלכו לא יסבו
בהלכם׃ 12 וכל־
בשרם וגבם וידיהם
וכנפיהם ואופנים
מלאים עינים
סביב׃ 13 לגלים
אל־אזניהם אל־
אזניהם׃ 14 ואל־
אל־אל־אל־אל־אל־
אל־אל־אל־אל־אל־
אל־אל־אל־אל־א

ויהי אחרי מות אדם וישע ויהי אחרי מות
אדם וישע ויהי אחרי מות אדם וישע ויהי
אחרי מות אדם וישע ויהי אחרי מות אדם
וישע ויהי אחרי מות אדם וישע ויהי אחרי
מות אדם וישע ויהי אחרי מות אדם וישע

הבטחתי לך ואם תשמר את בריתי ואתה
את עמי תהיה לי לגוי הגדול הזה גם
הוא אשר לא יספר ולא יתמנה מרב
23 ונתתי את ארצו לזרעך אחריך
ונתתי את כל הארצות האלה לזרעך
24 ונתתי את זרעך כעפר הארץ אשר
לא יוכל איש לספר גם את זרעך לא
יספר ויאמר אלהים אל אברהם
25 ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך
אחריך לדרתם 26 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני וביניכם וגו׳ זרעך אחריך
כל זכר בכם ונמלתם את בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני וביניכם
27 ילד בן שמנת ימים יימול לכם
כל זכר לדרתיכם יליד בית וגו׳
ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא 28 המול יימול
ילד ביתך ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם
29 וערל זכר אשר לא יומל את
בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא
מעמיה את בריתי הפר 30 ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך
לא תקרא את שמה כי שרה שמה
31 וברכתי אותה וגם נתתי ממנה
לך בן וברכתיה והיתה לגוים
מלכי עמים יהיו ממנה 32 ותצחק
שרה בקרבה לאמר הלדת בן
ואני זקנתי 33 ויאמר אל אברהם
אל שרה אשתך לא תקרא את שמה
שרי כי שרה שמה 34 וברכתי
אותה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
יהיו ממנה 35 ויפל אברהם על
פניו ויצחק בלבו לאמר הלבן מאה
שנה יולד ואם שרה הבת תשעים
שנה תלד 36 ויאמר אברהם אל
האלהים לו יחיה ישמעאל לפניך
37 ויאמר אלהים אבל שרה אשתך
ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק
והקמתי את בריתי אתו לברית עולם
לזרעו אחריו 38 ולישמעאל שמעתיך
הנה ברכתי אותו והפרתי אותו
והרביתי אותו במאד מאד שנים עשר
נשיאים יולד והנתיו לגוי גדול
39 וליצחק אקים את בריתי אשר
תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת 40 ויכל לדבר עמו ויעל
אלהים מעל אברהם 41 ויקח אברהם
את ישמעאל בנו ואת כל יליד ביתו
ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם
ביום העצם הזה כאשר דבר אתו
אלהים 42 ואברהם בן תשע
ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו
ישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה
נמלו אנשי בית אברהם וישמעאל
בנו 43 ביום עצם הערלה נמול
בשר ערלתו אברהם ובנו ישמעאל
בן שלש עשרה שנה נמלו אנשי
בית אברהם וישמעאל בנו
44 ולד שמנה עשרה שנה בהמלו
בשר ערלתו בהכרת בשר ערלתו
נמלו אנשי בית אברהם וישמעאל
בנו 45 ואברהם בן תשעים שנה
ותשע שנים בהמלו בשר ערלתו
46 ויהי אברהם בן מאה שנה
ותשע שנים בהנמל בשר ערלתו
ויצחק בנו בן שמנת ימים נמול
אברהם את יצחק בנו ביום
47 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם
משתה גדול ביום הגמל את יצחק
48 ותרא שרה את בן הגר המצרית
אשר ילדה לאברהם מצחק
49 ותאמר אל אברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה
הזאת עם בני עם יצחק
50 וירע הדבר מאד בעיני אברהם
על אודת בנו 51 ויאמר אלהים
אל אברהם אל ירע בעיניך על
הנער ועל אמתך כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקולה כי ביצחק
יקרא לך זרע 52 וגם את בן האמה
לגוי אשימנו כי זרעך הוא
53 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם
וחמת מים ויתן אל הגר שם על
שכמה והילד ושלח אותה
54 ותלך ותתע במדבר באר שבע
ותכל המים מן החמת ותשלך
את הילד תחת אחד השיחים
55 ותלך ותשב לה מנגד הרחק
כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה
במות הילד ותשב מנגד ותשא
56 את קולה ותבך אל אלהים
מן השמים ויקרא מלאך אלהים
אל הגר מן השמים ותאמר לה
מה לך הגר אל תיראי כי שמע
אלהים אל קול הנער באשר הוא
57 קומי שאי את הנער והחזיקי
את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו
58 ויפקח אלהים את עיניה
ותרא באר מים ותלך ותמלא
את החמת מים ותשק את הנער
59 ויהי אלהים את הנער ויגדל
וישב במדבר ויהי רובה קשת
60 ותקח לו אמו אשה מארץ
מצרים

8

בעת ההיא ויהי אבימלך
ופיכל שר צבאו אל אברהם
לאמר אלהים עמך בכל אשר
אתה עשה 2 ועתה השבעה לי
באלהים הנה אם תשקר לי ולנכדי
ולניני כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת
בה 3 ויאמר אברהם אנכי אשבע
אמש אל אבימלך על אודת באר
המים אשר גזלו עבדי אבימלך
4 ויאמר אבימלך לא ידעתי מי
עשה את הדבר הזה גם אתה לא
הגדת לי וגם לא שמעתי בלתי
היום 5 ויקח אברהם צאן ובקר
ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם
ברית 6 ויצג אברהם את שבע
כבשות הצאן לבדן 7 ויאמר
אבימלך אל אברהם מה אלה שבע
הכבשות אשר הצגת לבדן ויאמר
כי את שבע כבשות תקח מידי
בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת 8 על כן קרא
למקום ההוא באר שבע כי שם
נשבעו שניהם 9 ויכרת ברית
בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל
שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים
10 ואברהם נטע אשל בבאר שבע
ויקרא שם בשם יהוה אל עולם
11 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים 12 ויהי אחר הדברים
האלה והאלהים נסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני
13 ויאמר קח נא את בנך את יחידך
אשר אהבת את יצחק ולך לך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על
אחד ההרים אשר אמר אליך
14 ויאמר אברהם בבקר בבקר
ויחבש את חמרו ויקח את שני
נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה וקם וילך אל המקום
אשר אמר לו האלהים 15 ביום
השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחק 16 ויאמר
אברהם אל נעריו שבו פה עם
החמור ואני והנער נלכה עדה
ונשתחוה ונשובה אליכם
17 ויקח אברהם את עצי העלה
וישם על יצחק בנו ויקח בידו את
האש ואת המאכלת וילכו שניהם
יחדו 18 ויאמר יצחק אל אברהם
אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני
ויאמר הנה האש והעצים ואיה
השה לעלה 19 ויאמר אברהם
אלהים יראה לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו 20 ויבאו
אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח
וערך את העצים ויעקד את יצחק
בנו וישם אתו על המזבח מעל
העצים 21 וישלח אברהם את ידו
ויקח את המאכלת לשחט את בנו
22 ויקרא אליו מלאך יהוה מן
השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני 23 ויאמר אל תשלח
ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
24 ולא חשכת את בנך את יחידך
ממני ויאמר אברהם אל יהוה
יראה אשר יאמר היום בהר יהוה
יראה 25 ויקרא מלאך יהוה אל
אברהם שנית מן השמים 26 ויאמר
בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת
את בנך את יחידך 27 כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על
שפת הים ויירש זרעך את שער
אויביו 28 והתברכו בזרעך כל
גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי
29 וישב אברהם אל נעריו
ויקומו וילכו יחדו אל באר שבע
ויבא אברהם לשבת בבאר שבע
30 ויהי אחר הדברים האלה
ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה
מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך
31 את עוץ בכרו ואת בוז אחיו
ואת קמואל אבי ארם 32 ואת
כסד ואת חזו ואת פלדש ואת
ידלף ואת בתואל 33 ובתואל
הולד את רבקה שמנת אלה נלדה
מלכה לנחור אחי אברהם
34 ופילגשו ושמה ראומה גם
היא ילדה את טבח ואת גחם
ואת תחש ואת מעכה
1 ותהי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע שנים שני
חיי שרה 2 ותמת שרה בקרית
ארבע היא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה
3 ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר 4 גר
ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני
5 ויענו בני חת את אברהם לאמר
לו 6 שמעה אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר
את מתך איש ממנו את קברו לא
יכלה ממך מקברו למת
7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ
לבני חת 8 וידבר עמם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי
מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון
בן צחר 9 ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם
לאחזת קבר 10 ועפרון יושב
בתוך בני חת ויען עפרון החתי
את אברהם באזני בני חת לכל
באי שער עיר לאמר 11 לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי
נתתיה לך קבר מתך 12 ויתחו
אברהם לפני עם הארץ 13 וידבר
אל עפרון באזני עם הארץ לאמר
אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח מאתי ואקברה את מתי
שמה 14 ויענו עפרון את אברהם
לאמר לו 15 אדני שמעני ארץ
ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך
מה הוא ואת מתך קבר 16 וישמע
אברהם אל עפרון וישקל אברהם
לעפרון את הכסף אשר דבר באזני
בני חת ארבע מאות שקל כסף
עבר לסוחר 17 ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לממרא השדה
והמערה אשר בו וכל העץ אשר
בשדה אשר בכל גבלתו סביב
18 לאברהם למקנה לעיני בני חת
בכל באי שער עיר 19 ואחרי כן
קבר אברהם את שרה אשתו אל
מערת שדה המכפלה על פני ממרא
הוא חברון בארץ כנען
20 ויקם השדה והמערה אשר בו
לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת

18 הנה ארון אלהים נגלה ארון הברית יהוה
צבאות יושב הכרובים עליו ויהי כי־הלך לי
מעל אל־אל הנה הנה אל־אל הנה לי אף לי
19 הנה הנה אל־אל הנה לי אף לי אל־אל
הנה הנה אל־אל הנה לי אף לי אל־אל הנה
הנה הנה אל־אל הנה לי אף לי אל־אל הנה
20 הנה לא הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
21 לא לא הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
22 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
23 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
24 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
25 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
26 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
27 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
28 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
29 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
30 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
31 הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה
הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה הנה

32 ויאמר אליו אל נא אבי אבי ראה מי אתה רכב
ישראל ופרשיו׃ 33 ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקרע אתם לשני קרעים׃ 34 ויעל מעל אליהו
אל אלישע ויקרא אליו לך שוב כי מה עשיתי לך׃
35 ויעזב את הבקר וירץ אחרי אליהו ויאמר
אלי נשקה־נא לאבי ולאמי ואלכה אחרי אליהו
ויאמר אליו לך שוב כי מה עשיתי לך׃ 36 ויסב
מאחריו וילך אל־אמו ויזבח שור ובכלי הבקר
אשר־לו נתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו
וישרתהו׃ 37 ויהי הם אכלים ואליהו הלך
ויבא אל־אלישע בן־שפט ויאמר אליו אל־נא
אבי ואמי ואנשקה לאביו ולאמי ואחרי אלכה
ויאמר אליו לך שוב כי מה עשיתי לך׃ 38 וילך
מאחריו וישב מצמדו וישחטהו בכלי הבקר
ובמרבדות הבקר נתן לעם ויאכלו ויקם וילך
אחרי אליהו וישרתהו׃

10

1 ובן־הדד מלך־ארם אסף את כל־חילו
ושלשים ושנים מלכים עמו וסוס ורכב
ויעל ויצר על־שמרון וילחם בה׃ 2 וישלח
מלאכים אל־אחאב מלך־ישראל העיר׃
3 כה אמר בן־הדד כספך וזהבך לי הוא
ונשיך וטובי בניך לי הם׃ 4 ויענו מלך
ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לי אני
וכל־אשר לי׃ 5 ויענו המלאכים שנית
ויאמרו כה אמר בן־הדד לאמר כי־שלח
אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך ובניך
תתן־לי׃ 6 כי־אם־כה אעבר אליך מחר
את־עבדי אשלח אליך וחפשו את־בתיך
ואת־בתי עבדיך והיה כל־אשר־חמד עינך
ישימו בידם ולקחו׃ 7 ויקרא מלך־ישראל
לכל־זקני הארץ ויאמר דעו־נא וראו כי־
רע־הוא זה מבקש לנו כי שלח אלי לקחת
את־נשי ואת־בני ואת־כספי ואת־זהבי
ולא מנעתי מהם׃ 8 ויאמרו אליו כל־הזקנים
ועם אל־תשמע ואל־תאבה׃ 9 ויאמר לאמרי
מלאכי בן־הדד לאמר כל־אשר שלחת אל־
עבדך הראשון אעשה את־הדבר הזה ולא
יוכל לשוב׃ 10 וישלח אליו בן־הדד ויאמר
כה יעשון לי אלהים וכה יוסיפון אם־יספיק
עפר שמרון לכל־העם אשר ברגלי׃ 11 ויען
מלך־ישראל ויאמר דברו אל־יתהלל חגר
כפרק׃ 12 ויהי כאשר שמע את־הדבר הזה
וישתה הוא והמלכים שכים בסכות ויצו
אל־עבדיו ויערכו׃ 13 והנה נביא אחד נגש
אל־אחאב מלך־ישראל לאמר כה אמר יהוה
הראית את כל־המון הגדול הזה הנני נתנו
בידך היום וידעת כי אני יהוה׃ 14 ויאמר
אחאב ובמי אמר כה אמר יהוה בנערי
השרים׃ ויאמר מי יאסר המלחמה ויאמר
אתה׃ 15 ויפקד את־נערי השרים ומתם
מאתים שלשים ואחרי כן פקד את־כל־העם
כל בני ישראל שבעת אלפים׃ 16 ויצאו בצהרים
והבן־הדד שתה שכר בסכות הוא והמלכים
עזרים׃ 17 ונערי השרים יצאו בראשנה
ויגד לבן־הדד ויאמרו לאמר אנשים יצאו
מן־שמרון׃ 18 ויאמר אם־לשלום יצאו
תפשו אותם חיים ואם־למלחמה יצאו
חיים תפשו׃ 19 ואלה הם יצאו מן־העיר
נערי השרים וחיל אשר אחריהם׃
20 ויכו איש אישו ויברחו ארם וישראל
רדפו אותם ויברח בן־הדד מלך־ארם
על־פרש׃ 21 ויצא מלך־ישראל ויך את־
הסוסים והרכב ויך מכה רבה בארם׃
22 ויגש הנביא אל־מלך־ישראל ויאמר אליו
לך חזק וידע ורא את־אשר־תעשה כי
לתשובת השנה עלה עליך מלך־ארם׃
23 ועבדי מלך־ארם אמרו אליו אלהי
הרים אלהיהם על־כן חזקו מאתנו
ואם־נלחם אתם במישר אם לא נחזק
מאתם׃ 24 וזה דבר עשה
את־הדברים האלה הסר המלכים איש
מעל־כסאו ושים פחות תחתם׃
25 וסכת־לך חיל כחיל אשר־נפל מידך
וסוס תחת סוס ורכב תחת רכב ונלחמנו
אתם במישר אם לא׃ 26 ויהי לתשובת
השנה ויפקד בן־הדד את־הארם ויעל
אפקה למלחם בישראל׃ 27 ובני־ישראל
נפקדו כל־אלה ויתכלכלו ויצאו לקראתם
ויחנו בני־ישראל נגדם כשני חשפי עזים
והארם מלאו את־הארץ׃ 28 ויגש איש
האלהים וידבר אל־מלך־ישראל ויאמר
כה אמר יהוה יען אשר־אמרו ארם
אלהי־עמקות יהוה הוא ולא אלהי־
עמקים הוא׳ ונתתי את־כל־המון הגדול
הזה בידך וידעתם כי אני יהוה׃
29 ויחנו אלה אל־אלה שבעת ימים
ויהי ביום השביעי ותגש המלחמה
ויכו בני־ישראל מארם מאה אלף רגלי
ביום אחד׃ 30 ויתרו הנשאר אפקה
אל־העיר ויפל החומה על עשרים ושתים
אלף איש הנשאר ובן־הדד נס ויבא העיר
חדר בחדר׃ 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה־
נא שמענו כי מלכי בית־ישראל מלכי
חסד הם נשים־נא שקים במתנינו וחבלים
בראשינו ונצא אל־מלך־ישראל אולי יחיה
את־נפשך׃ 32 וחגרו שקים במתניהם
וחבלים בראשיהם ויבאו אל־מלך־ישראל
ויאמרו עבדך בן־הדד אמר תחי־נא נפשי
ויאמר העודנו חי אחי הוא׃ 33 והאנשים
ינחשו וימהרו ויתפשו מאתו את־הדבר
ויאמרו אחיך בן־הדד ויאמר בואו קחו
אתו׳ ויצא אליו בן־הדד ויעלהו אל־
המרכבה׃ 34 ויאמר אליו הערים אשר
לקח אבי מאת אבי אשיב לך וחוצות
תשים לך בדמשק כאשר שם אבי בשמרון
אני אשלחך בברית׳ וכרת לו ברית
ושלחהו׃ 35 ואיש מבני הנביאים אמר
אל־רעהו בדבר יהוה הכה־נא־לי׳ ויאבה
האיש להכותו׃ 36 ויאמר אליו יען אשר
לא־שמעת בקול יהוה הנה כאשר־תלך
מעמדי והכך אריה׳ וכאשר הלך מעמדו
מצאו אריה והכהו׃ 37 ויפגע באיש אחר
ויאמר הכה־נא־לי׳ ויך האיש אותו
בכה׃ 38 וילך הנביא ויתיצב אל־המלך
בדרך ויתחפש בפלשתו׃ 39 והמלך
עבר ויצעק אל־המלך ויאמר עבדך יצא
בתוך המלחמה והנה איש סר ויביא אלי
איש והגיד לי׳ שמר אתו׳ והיה אם־
הפקד יפקד תחתיו׳ ונפש תחת נפשו
תהיה׃ 40 והיה עבדך עשה־פה ושם׳
והוא איננו׃ ויאמר אליו מלך־ישראל
כן־משפטך אתה׳ בפיך חרצת׃ 41 ויחש
מהר והסיר את־הפלה מעל פניו
וידע מלך־ישראל כי מן־הנביאים הוא׃
42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען אשר
שלחת מיד איש חרמי׳ ונתת נפשך תחת
נפשו׳ ועמך תחת עמו׃ 43 וילך מלך־
ישראל על־ביתו סר־וזעף ויבא שמרונה׃
11 ויהי אחר הדברים האלה׳ נבות
היזרעאלי היה כרם אשר ביזרעאל׳
אשר־לשלמה מלך־שמרון׳ לאמר׳ לך
רד כרם׃ 2 ויען נבות׳ אל־אחאב׳ חלילה
לי מיהוה׳ אם־אתן׳ נחלת אבתי׳ אליך׃
3 ויבא אחאב׳ אל־ביתו׳ סר־וזעף׳ על־
הדבר׳ אשר־דבר׳ אליו נבות היזרעאלי׳
לאמר׳ לא־אתן׳ נחלת אבתי׳ אליך׃
ויתרעם׳ אל־מטתו׳ ויסב׳ את־פניו׳
ולא־אכל׳ לחם׃ 5 ויבא׳ אליו׳ איזבל׳
אשתו׳ ותאמר׳ אליו׳ מדוע׳ רחה רוחך׳
ולא־אכל׳ לחם׃ 6 ויאמר׳ אליה׳ כי־
אדבר׳ אל־נבות׳ היזרעאלי׳ ואמר׳ אליו׳
תן־לי׳ כרמך׳ בכסף׳ או׳ אם־חפץ׳
אתן׳ כרם׃ תחתיו׳ ויאמר׳ לא׳ אתן׳
כרמי׳ אליך׃ 7 ותאמר׳ אליו׳ איזבל׳
אשתו׳ אתה׳ עתה׳ מלכת׳ על׳ ישראל׳
קום׳ אכל׳ לחם׳ וטב׳ לבבך׳ אני׳
אתן׳ לך׳ את׳ כרם׳ נבות׳ היזרעאלי׳
8 וכתבת׳ ספרים׳ בשם׳ אחאב׳ וחתם׳
בחותמו׳ ותשלח׳ הספרים׳ אל־הזקנים׳
והחרים׳ אשר׳ בעיר׳ יושבים׳ את־נבות׃
9 וכתבה׳ בספרים׳ לאמר׳ קראו׳ צום׳
והושיבו׳ את־נבות׳ בראש׳ העם׃
10 והכו׳ שני׳ אנשים׳ בני־בליעל׳
נגדו׳ לאמר׳ ברכת׳ אלהים׳ ומלך׳
והוציאוהו׳ וסקלוהו׳ וימת׃ 11 ויעשו׳
אנשי׳ עיר׳ ו׳ הזקנים׳ וחרי׳ אשר׳
בעירו׳ כאשר׳ שלחה׳ אליהם׳ איזבל׳
כאשר׳ כתוב׳ בספרים׳ אשר׳ שלחה׳
אליהם׃ 12 קראו׳ צום׳ והושיבו׳
את־נבות׳ בראש׳ העם׃ 13 ויבאו׳
שני׳ אנשים׳ בני־בליעל׳ וישבו׳
נגדו׳ ויעידו׳ אותו׳ האנשים׳ בני־
בליעל׳ את־נבות׳ נגד׳ העם׳ לאמר׳
ברך׳ נבות׳ אלהים׳ ומלך׳ ויוציאו׳
אתו׳ מחוץ׳ לעיר׳ וסקלו׳ באבנים׳
וימת׃ 14 ויעמדו׳ אל־המלך׳ לאמר׳
סקל׳ נבות׳ ויומת׃ 15 ויהי׳ כשמע׳
איזבל׳ כי־סקל׳ נבות׳ וימת׳ ותאמר׳
איזבל׳ אל־אחאב׳ קום׳ רש׳ את־כרם׳
נבות׳ היזרעאלי׳ אשר׳ מאן׳ לתת׳
לך׳ בכסף׳ כי׳ אין׳ נבות׳ חי׳ כי׳
אם־מת׃ 16 ויהי׳ כשמע׳ אחאב׳
כי־מת׳ נבות׳ ויקם׳ אחאב׳ לרדת׳
אל־כרם׳ נבות׳ היזרעאלי׳ לרשתו׃
17 והי׳ דבר־יהוה׳ אל־אליהו׳ התשבי׳
לאמר׃ 18 קום׳ רד׳ לקראת׳
אחאב׳ מלך׳ ישראל׳ אשר׳ בשמרון׳
הנה׳ בכרם׳ נבות׳ אשר׳ ירד׳ שמה׳
לרשתו׃ 19 ודברת׳ אליו׳ לאמר׳
כה׳ אמר׳ יהוה׳ הרצחת׳ וגם׳
ירשת׳ ודברת׳ אליו׳ לאמר׳ כה׳
אמר׳ יהוה׳ במקום׳ אשר׳ לחכו׳
הכלבים׳ את־דם׳ נבות׳ ילחכו׳
הכלבים׳ גם׳ אתה׳ את־דמך׃
20 ויאמר׳ אחאב׳ אל־אליהו׳ המצאתי׳
אויבי׳ כי׳ מצאתי׳ התחזק׳ לעשות׳
הרע׳ בעיני׳ יהוה׳ הנני׳ מביא׳
עליך׳ רעה׳ ובערתי׳ אחריך׳
וכרתי׳ לאחאב׳ משתין׳ בקיר׳
ועצור׳ ועזוב׳ בישראל׃ 22 ונתתי
את־בית׳ אחאב׳ כבית׳ ירבעם׳ בן־
נבט׳ ובבעשא׳ בן־אחיה׳ אל־הכעיס׳
אשר׳ הכעסתי׳ ולהחטיא׳ את־ישראל׃
23 וגם׳ אל־איזבל׳ דברו׳ יהוה׳
לאמר׳ הכלבים׳ יאכלו׳ את־איזבל׳
בחל׃ 24 המת׳ לאחאב׳ בעיר׳
יאכלו׳ הכלבים׳ והמת׳ לו בשדה׳
יאכלו׳ עוף׳ השמים׃ 25 רק׳ לא׳
היה׳ כאחאב׳ אשר׳ התחזק׳ לעשות׳
הרע׳ בעיני׳ יהוה׳ אשר׳ הסיתה׳
אתו׳ איזבל׳ אשתו׃ 26 ותעב׳
מאד׳ ללכת׳ אחרי׳ הגלולים׳
ככל׳ אשר׳ עשו׳ האמרי׳ אשר׳
הורישם׳ יהוה׳ מפני׳ בני׳ ישראל׃
27 והי׳ כשמע׳ אחאב׳ את־הדברים׳
האלה׳ ויקרע׳ בגדיו׳ ויתן׳ שק׳
על־בשרו׳ ויצם׳ ושכב׳ בשק׳
והלך׃ 28 והי׳ דבר־יהוה׳ אל־אליהו׳
התשבי׳ לאמר׃ 29 הראית׳ כי־נכנע׳
אחאב׳ מפני׳ ויען׳ לא׳ אביא׳
הרעה׳ בימיו׳ בימי׳ בנו׳ אביא׳
הרעה׳ על־בית׳ אחאב׃

ומלך אשור מלך לבבל ויבא ארצו ויבא
עד־חמת ויחזק ארצו׳ 5 ומלך אשור עלה
בכל־הארץ ויעל שמרונה ויצר עליה שלש
שנים׳ 6 בשנת התשע להושע לכד מלך־
אשור את־שמרון׳ ויגל את־ישראל אשורה
והושב אותם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי
מדי׳ 7 כי־חטאו בני־ישראל ליהוה אלהיהם
המעלה מארץ מצרים מתחת יד־פרעה מלך
מצרים׳ ויגרו אלהים אחרים׳ 8 וילכו בחקות
הגוים אשר הורישם מפני בני־ישראל ובחקי
מלכי־ישראל אשר עשו׳ 9 ויחפו בני־ישראל
דברים אשר לא־כן׳ אל־יהוה אלהיהם ויבנו
להם במות בכל־עריהם׳ ממגדל־נצר ועד
עיר מבצר׳ 10 ויצבו להם מצבות ואשרים
על־כל־גבעה רמה ותחת כל־עץ רענן׳
11 ושם קטרו בכל־במות כגוים אשר־הגלה
יהוה מפניהם׳ ויעשו דברים רעים להכעיס
את־יהוה׳ 12 ויעבדו את־הגלולים׳ אשר
אמר־להם יהוה׳ לא־תעשון את־הדבר הזה׳
13 ויעד יהוה בישראל וביהודה׳ ביד כל־
חזים כל־חוזה׳ לאמר׳ שובו מדרכיכם
הרעים׳ ושמרו מצותי חקתי׳ כל־התורה
אשר צויתי את־אבתיכם׳ ואשר שלחתי
אליכם׳ ביד עבדי הנביאים׳ 14 ולא שמעו׳
ויקשו את־ערפם׳ כערף אבתם׳ אשר לא־
האמינו׳ ביהוה אלהיהם׳ 15 וימאסו׳ את־
חקתיו׳ ואת־בריתו׳ אשר כרת׳ את־אבתם׳
ואת־עדותיו׳ אשר העיד בהם׳ וילכו׳
אחרי הבל׳ והבלו׳ ואחרי הגוים׳ אשר
סביבותיהם׳ אשר צוה׳ יהוה׳ לבלתי׳
עשות כהם׳ 16 ויעזבו׳ את כל־מצות׳
יהוה אלהיהם׳ ויעשו׳ להם מסכה׳
עגלים׳ שתים׳ ויעשו׳ אשרה׳ וישתחו׳
לכל־צבא השמים׳ ויעבדו׳ את־הבעל׳
17 והעבירו׳ את־בניהם׳ ובנותיהם׳
באש׳ וינחשו׳ נחשים׳ ויתמכרו׳ לעשות
הרע בעיני יהוה׳ להכעיסו׳ 18 ויתאנף
יהוה מאד׳ בישראל׳ ויסר מעל פניו׳
לבדו׳ שבט יהודה׳ גם־יהודה׳ לא שמר
מצות יהוה אלהיהם׳ וילכו׳ בחקות׳
ישראל׳ אשר עשו׳ 19 וימאס יהוה׳ בכל
זרע ישראל׳ ויענם׳ ויתנם׳ ביד־בזזים׳
עד אשר־השליכם׳ מפניו׳ 20 כי־קרע
ישראל׳ מעל בית דוד׳ וימליכו׳ את־
ירבעם בן־נבט׳ וידח ישראל׳ מאחרי יהוה
והחטיאם חטאה גדולה׳ 21 כי־קרע׳
ישראל׳ מעל בית דוד׳ ויעשו׳ להם׳ את־
ירבעם בן־נבט׳ וידח ירבעם׳ את־ישראל׳
מאחרי יהוה׳ והחטיאם׳ חטאה גדולה׳
22 וילכו׳ בני־ישראל׳ בכל חטאת׳
ירבעם׳ אשר עשה׳ לא סרו׳ ממנה׳
23 עד אשר הסיר יהוה׳ את־ישראל׳
מעל פניו׳ כאשר דבר׳ ביד כל־עבדיו׳
הנביאים׳ ויגל׳ ישראל׳ מעל אדמתו׳
אשורה׳ עד היום הזה׳ 24 ויבא מלך־
אשור׳ מבבל׳ וכותה׳ וערוא׳ וספרוים׳
ויושב׳ בערי שמרון׳ תחת בני־
ישראל׳ וירשו׳ את־שמרון׳ וישבו׳
בעריה׳ 25 והיה בראש׳ שבתם׳ שם
לא־יראו׳ את־יהוה׳ וישלח׳ יהוה׳
בהם׳ את־הארי׳ ויהרגו׳ מהם׳ 26 ואמרו׳
למלך אשור׳ לאמר׳ גוים׳ אשר הגלית׳
והושבת׳ בערי שמרון׳ לא־ידעו׳
את־משפט׳ אלהי הארץ׳ וישלח׳ בהם׳
את־הארי׳ והנם׳ ממיתים׳ בהם׳ כאשר
לא־ידעו׳ את־משפט׳ אלהי הארץ׳
27 ויצו׳ מלך־אשור׳ לאמר׳ הביאו׳
שם׳ אחד׳ מהכהנים׳ אשר הגליתם׳
משם׳ וילכו׳ וישבו׳ שם׳ וילמדם׳
את־משפט׳ אלהי הארץ׳ 28 ויבא׳ אחד׳
מהכהנים׳ אשר הגלו׳ משמרון׳ וישב׳
בבית־אל׳ והיה׳ מורה׳ אתם׳ איך
יראו׳ את־יהוה׳ 29 אך׳ עשו׳ איש׳
אלהיו׳ ויציגו׳ בבית׳ הבמות׳ אשר
עשו׳ שמרונים׳ איש׳ בעריו׳ אשר
הם׳ שם׳ 30 ואנשי׳ בבל׳ עשו׳ את־
סכות בנות׳ ואנשי׳ כות׳ עשו׳ את־
נרגל׳ ואנשי׳ חמת׳ עשו׳ את־אשימא׳
31 והעוים׳ עשו׳ נבחז׳ ותרתק׳
והספרוים׳ שרפים׳ את־בניהם׳ באש׳
לאדרמלך׳ ולענמלך׳ אלהי ספרוים׳
32 ויהי׳ יראים׳ את־יהוה׳ ויעשו׳
מקצתם׳ כהנים׳ במות׳ ויעבדו׳
בבית׳ הבמות׳ 33 את־יהוה׳ היו
יראים׳ ואת־אלהיהם׳ יעבדו׳ כמשפט׳
הגוים׳ אשר הגלו׳ אתם׳ משם׳
34 עד היום הזה׳ הם׳ עשים׳ כמשפטים׳
הראשונים׳ לא־יראים׳ את־יהוה׳
ולא־עשים׳ כחקתם׳ וכמשפטם׳
וכתורה׳ וכמצוה׳ אשר צוה׳ יהוה׳
את־בני׳ יעקב׳ אשר שם׳ את־שמו׳
ישראל׳ 35 אשר כרת׳ יהוה׳ עמהם׳
ויצו׳ עליהם׳ לאמר׳ לא תיראו׳
אלהים׳ אחרים׳ ולא תשתחוו׳
ולא תעבדום׳ ולא תזבחו׳ להם׳
36 כי אם׳ את־יהוה׳ אשר העלה׳
אתכם׳ מארץ׳ מצרים׳ בכח׳ גדול׳
ובזרע׳ נטויה׳ אותו׳ תיראו׳
ואותו׳ תשתחוו׳ ולו׳ תזבחו׳
37 והחקים׳ והמשפטים׳ והתורה׳
והמצוה׳ אשר כתב׳ לכם׳ תשמרו׳
לעשות׳ כל־הימים׳ ולא תיראו׳
אלהים׳ אחרים׳ 38 והברית׳ אשר
כרתי׳ אתכם׳ לא תשכחו׳ ולא
תיראו׳ אלהים׳ אחרים׳ 39 כי אם׳
את־יהוה׳ אלהיכם׳ תיראו׳
והוא׳ יציל׳ אתכם׳ מיד׳ כל־
אויביכם׳ 40 ולא שמעו׳ כי אם׳
כמשפטם׳ הראשון׳ אשר הם׳ עשים׳
41 והגוים׳ האלה׳ היו יראים׳
את־יהוה׳ ואת־פסיליהם׳ עבדו׳
גם־בניהם׳ ובני׳ בניהם׳ כאשר
עשו׳ אבותם׳ כן הם׳ עשים׳ עד
היום׳ הזה׳

12

בשנת שבע עשרה שנה׳ למלך אחז׳
בן־יותם׳ מלך יהודה׳ מלך הושע׳
בן־אלה׳ בשומרון׳ על־ישראל׳ תשע
שנים׳ 2 ויעש׳ הרע בעיני יהוה׳
רק׳ לא כאבותיו׳ 3 עליו׳ עלה שלמנאסר׳
מלך־אשור׳ והיה׳ הושע׳ עבדו׳ ונתן׳
לו מנחה׳ 4 וימצא׳ מלך־אשור׳ בהושע׳
כי־עשה׳ קשר׳ כי־שלח׳ מלאכים׳
אל־סו׳ מלך־מצרים׳ ולא־העלה׳
מנחה׳ למלך־אשור׳ כשנה׳ בשנה׳
ויעצרהו׳ אשור׳ וכלאהו׳ בבית׳
כלא׳ 5 ויעל׳ מלך־אשור׳ בכל־הארץ׳
ויעל׳ שמרונה׳ ויצר׳ עליה׳ שלש׳
שנים׳ 6 בשנת׳ התשע׳ להושע׳
לכד׳ מלך־אשור׳ את־שמרון׳ ויגל׳
את־ישראל׳ אשורה׳ ויושב׳ אותם׳
בחלח׳ ובחבור׳ נהר׳ גוזן׳ וערי׳
מדי׳ 7 ויהי׳ כי־חטאו׳ בני־ישראל׳
ליהוה׳ אלהיהם׳ המעלה׳ אותם׳
מארץ׳ מצרים׳ מתחת׳ יד׳ פרעה׳
מלך׳ מצרים׳ ויגרו׳ אלהים׳ אחרים׳
8 וילכו׳ בחקות׳ הגוים׳ אשר הורישם׳
מפני׳ בני׳ ישראל׳ ובחקי׳ מלכי׳
ישראל׳ אשר עשו׳ 9 ויחפו׳ בני׳
ישראל׳ דברים׳ אשר לא־כן׳ אל־
יהוה׳ אלהיהם׳ ויבנו׳ להם׳ במות׳
בכל־עריהם׳ ממגדל׳ נצר׳ ועד׳
עיר׳ מבצר׳ 10 ויצבו׳ להם׳ מצבות׳
ואשרים׳ על־כל־גבעה׳ רמה׳ ותחת׳
כל־עץ׳ רענן׳ 11 ושם׳ קטרו׳ בכל־
במות׳ כגוים׳ אשר הגלה׳ יהוה׳
מפניהם׳ ויעשו׳ דברים׳ רעים׳
להכעיס׳ את־יהוה׳ 12 ויעבדו׳ את־
הגלולים׳ אשר אמר׳ יהוה׳ להם׳
לא־תעשון׳ את־הדבר׳ הזה׳ 13 ויעד׳
יהוה׳ בישראל׳ וביהודה׳ ביד׳ כל־
חזים׳ כל־חוזה׳ לאמר׳ שובו׳
מדרכיכם׳ הרעים׳ ושמרו׳ מצותי׳
חקתי׳ ככל־התורה׳ אשר צויתי׳
את־אבתיכם׳ ואשר שלחתי׳ אליכם׳
ביד׳ עבדי׳ הנביאים׳ 14 ולא שמעו׳
ויקשו׳ את־ערפם׳ כערף׳ אבתם׳
אשר׳ לא־האמינו׳ ביהוה׳ אלהיהם׳
15 וימאסו׳ את־חקתיו׳ ואת־בריתו׳
אשר כרת׳ את־אבתם׳ ואת־עדותיו׳
אשר העיד בהם׳ וילכו׳ אחרי׳
הבל׳ והבלו׳ ויתהלכו׳ אחרי׳
הגוים׳ אשר סביבותיהם׳ אשר צוה׳
יהוה׳ אתם׳ לבלתי׳ עשות׳ כהם׳
16 ויעזבו׳ את כל־מצות׳ יהוה׳
אלהיהם׳ ויעשו׳ להם׳ מסכה׳
עגלים׳ שני׳ עגלים׳ ויעשו׳ אשרה׳
וישתחו׳ לכל־צבא׳ השמים׳
ויעבדו׳ את־הבעל׳ 17 והעבירו׳
את־בניהם׳ ואת־בנותיהם׳ באש׳
ויתקסמו׳ קסמים׳ ויתמכרו׳
לעשות׳ הרע בעיני יהוה׳ להכעיסו׳
18 ויתאנף׳ יהוה׳ מאד׳ בישראל׳
ויסר׳ מעל פניו׳ לא נשאר׳ רק׳
שבט׳ יהודה׳ לבדו׳ 19 גם׳ יהודה׳
לא שמר׳ את־מצות׳ יהוה׳
אלהיהם׳ וילכו׳ בחקות׳ ישראל׳
אשר עשו׳ 20 וימאס׳ יהוה׳ בכל׳
זרע׳ ישראל׳ ויענם׳ ויתנם׳ ביד׳
שסים׳ עד אשר השליכם׳ מלפניו׳
21 כי־קרע׳ ישראל׳ מעל בית׳ דוד׳
ויעשו׳ את־ירבעם׳ בן־נבט׳ למלך׳
וידח׳ ירבעם׳ את־ישראל׳ מאחרי׳
יהוה׳ והחטיאם׳ חטאה גדולה׳
22 וילכו׳ בני׳ ישראל׳ בכל׳ חטאת׳
ירבעם׳ אשר עשה׳ לא סרו׳ ממנה׳
23 עד אשר הסיר יהוה׳ את־ישראל׳
מעל פניו׳ כאשר דבר׳ בכל עבדיו׳
הנביאים׳ ויגל׳ ישראל׳ מעל אדמתו׳
אשורה׳ עד היום׳ הזה׳ 24 ויבא׳
מלך־אשור׳ מבבל׳ וכותה׳ וערוא׳
וספרוים׳ ויושב׳ בערי׳ שמרון׳
תחת׳ בני׳ ישראל׳ וירשו׳ את־
שמרון׳ וישבו׳ בעריה׳ 25 והיה׳
בראש׳ שבתם׳ שם׳ לא־יראו׳
את־יהוה׳ וישלח׳ יהוה׳ בהם׳
את־הארי׳ ויהרגו׳ מהם׳ 26 ואמרו׳
למלך אשור׳ לאמר׳ גוים׳ אשר הגלית׳
והושבת׳ בערי׳ שמרון׳ לא־ידעו׳
את־משפט׳ אלהי הארץ׳ וישלח׳
בהם׳ את־הארי׳ והנם׳ ממיתים׳
בהם׳ כאשר לא־ידעו׳ את־משפט׳
אלהי הארץ׳ 27 ויצו׳ מלך־אשור׳
לאמר׳ הביאו׳ שם׳ אחד׳ מהכהנים׳
אשר הגליתם׳ משם׳ וילכו׳ וישבו׳
שם׳ וילמדם׳ את־משפט׳ אלהי הארץ׳
28 ויבא׳ אחד׳ מהכהנים׳ אשר הגלו׳
משמרון׳ וישב׳ בבית׳ אל׳ והיה׳
מורה׳ אתם׳ איך׳ יראו׳ את־יהוה׳
29 אך׳ עשו׳ איש׳ אלהיו׳ ויציגו׳
בבית׳ הבמות׳ אשר עשו׳ שמרונים׳
איש׳ בעריו׳ אשר הם׳ שם׳
30 ואנשי׳ בבל׳ עשו׳ את־סכות׳
בנות׳ ואנשי׳ כות׳ עשו׳ את־
נרגל׳ ואנשי׳ חמת׳ עשו׳ את־אשימא׳
31 והעוים׳ עשו׳ נבחז׳ ותרתק׳
והספרוים׳ שרפים׳ את־בניהם׳ באש׳
לאדרמלך׳ ולענמלך׳ אלהי ספרוים׳
32 ויהי׳ יראים׳ את־יהוה׳
ויעשו׳ מקצתם׳ כהנים׳ במות׳
ויעבדו׳ בבית׳ הבמות׳ 33 את־יהוה׳
היו יראים׳ ואת־אלהיהם׳ יעבדו׳
כמשפט׳ הגוים׳ אשר הגלו׳ אתם׳
משם׳ 34 עד היום׳ הזה׳ הם׳ עשים׳
כמשפטים׳ הראשונים׳ לא־יראים׳
את־יהוה׳ ולא־עשים׳ כחקתם׳
וכמשפטם׳ וכתורה׳ וכמצוה׳
אשר צוה׳ יהוה׳ את־בני׳ יעקב׳
אשר שם׳ את־שמו׳ ישראל׳
35 אשר כרת׳ יהוה׳ עמהם׳
ויצו׳ עליהם׳ לאמר׳ לא תיראו׳
אלהים׳ אחרים׳ ולא תשתחוו׳
ולא תעבדום׳ ולא תזבחו׳ להם׳
36 כי אם׳ את־יהוה׳ אשר העלה׳
אתכם׳ מארץ׳ מצרים׳ בכח׳ גדול׳
ובזרע׳ נטויה׳ אותו׳ תיראו׳
ואותו׳ תשתחוו׳ ולו׳ תזבחו׳
37 והחקים׳ והמשפטים׳ והתורה׳
והמצוה׳ אשר כתב׳ לכם׳ תשמרו׳
לעשות׳ כל־הימים׳ ולא תיראו׳
אלהים׳ אחרים׳ 38 והברית׳ אשר
כרתי׳ אתכם׳ לא תשכחו׳ ולא
תיראו׳ אלהים׳ אחרים׳ 39 כי אם׳
את־יהוה׳ אלהיכם׳ תיראו׳
והוא׳ יציל׳ אתכם׳ מיד׳ כל־
אויביכם׳ 40 ולא שמעו׳ כי אם׳
כמשפטם׳ הראשון׳ אשר הם׳ עשים׳
41 והגוים׳ האלה׳ היו יראים׳
את־יהוה׳ ואת־פסיליהם׳ עבדו׳
גם־בניהם׳ ובני׳ בניהם׳ כאשר
עשו׳ אבותם׳ כן הם׳ עשים׳ עד
היום׳ הזה׳

לחלמיד אשר אהב יהושע׳ מנוסחים פה אלמלא
21 פרוסים היום מתחלתם עד אחרית׳ הנשבעים הלא
בתורה מתחלתן ועד סופן פרוסים היום לבד הנה גם הבטחה
היום אשר לא ידע איש׳ 22 הנה גם עד הנה לא ידע איש
לב בשר בפחדו לא ידע איש׳ 23 ואולם, הנשבעים, הם אלה אשר נשמרו אלה אלה בתוך אלף אחיהם
מתחלתם, מעשה מתחלת כם נשמרו לא מתו אלה
ונלחמים מתחלתם׳ 24 אמנם מתחלתם אחיה הנביא
ידע אל אלעזר אל אחיה׳ 25 בזרוע גם הנה לא אלעזר
הלך אל אחיה׳ אלעזר אל אחיה׳ 26 ויאמר אלעזר אל אחיה
לא אל אלעזר׳ 27 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 28 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 29 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 30 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 31 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 32 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ 33 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר
34 ויאמר אלעזר אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
35 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
36 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
37 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
38 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
39 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
40 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
41 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
42 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
43 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
44 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
45 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
46 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
47 (aiōnios g166) אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
48 אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר
אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר

21 ויאמר אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
22 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
23 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
24 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
25 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳

13

אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
2 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
3 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
4 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
5 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
6 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
7 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
8 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
9 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
10 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
11 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
12 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
13 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
14 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
15 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
16 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
17 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
18 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
19 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳
20 אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳ אל אלעזר׳ אל אחיה׳

49 (aiōnios g166) הלכלה
מלכם אמים מלכלאכה מביהו מאלהה
50 מיאיה אם
מעלה מאמנהו הבאה ליאם כה יבי מיהומם הי מיהומם
מלפניו מלכמהה המלכי המחבה, אם המלך הנלים מאיגיה
51 הבה המנהמשה כי אנה אבאה מהבה מלכ פולאם
נאבה המלכי המלכ אמיה ה המלכם מלא יה מלכם ה יאי נאבה
הבהבה המנה מאמיה מאמנה אבאם מלכלאכה מהבהבה
52 מאמנה

14

מלכה מהמה מהמנהו מאבהבה המלכ אלה ה אמיה
מנה אבי מהמנהו כי מאיגיה אבלהנהו מנה המחבה
מהבהבה יבי כה המנהו הי אלה המאבאבאה אבי אם מהבהבה
2 אבי מאיגיה מהה המלכ מלכ המלכ הבהבה
אבי 3 מנהי המלכ המלכ הבהבה
הבה אבי מאיגיה מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מבה המנה אבי מהה מלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהבהבה מאבהבה מאבהבה מאבהבה מאבהבה מאבהבה
הבה אבי מאיגיה מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
4 מלכה הבה מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
הבה אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
5 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
הבה אבי מאיגיה מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
6 מלכה הבה מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
7 מלכה הבה מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
8 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
הבה אבי מאיגיה מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
9 מלכה הבה מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
10 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
11 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
12 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
13 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
14 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
15 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
16 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
17 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
18 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
19 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
20 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
21 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
22 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
23 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
24 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
25 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
26 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
27 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
28 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה

15

מלכ אבי אם המלכלה מהבה כי מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
2 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
3 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
4 המלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
5 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
6 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
7 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
8 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
9 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
10 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
11 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
12 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
13 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
14 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
15 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
16 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
17 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
18 מלכ אבי אם המלכלה מהבה
מלכ אבי מהה המלכ מלכ אבי אם המלכלה מהבה
19 (aiōn g165) המלכ, המה
כי מלכ המנהמה המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ
המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ
20 המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ
המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ
21 המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ המלכ

22 Then he said to his disciples, The harvest truly is plenty, but the laborers are few; pray ye therefore the Lord of the harvest, that he will send forth laborers into his harvest.

16

1 And when he had called his twelve disciples together, he gave them power against unclean spirits, to cast them out, and to heal all manner of sickness and all manner of infirmity. 2 Now the names of the twelve apostles are these; The first, Simon, who is called Peter, and Andrew his brother; James the son of Zebedee, and John his brother; 3 Philip, and Bartholomew; Thomas, and Matthew the publican; James the son of Alphæus, and Lebbæus, whose surname was Thaddæus; 4 Simon the Canaanite, and Judas Iscariot, who also betrayed him. 5 These twelve Jesus sent forth, and commanded them, saying, Go not into the way of the Gentiles, and into any city of the Samaritans shall ye not enter: 6 But go rather to the lost sheep of the house of Israel. 7 And as ye go, preach, saying, The kingdom of heaven is at hand. 8 Heal the sick, cleanse the lepers, raise the dead, cast out devils: freely ye have received, freely give. 9 Provide neither gold, nor silver, nor brass in your purses, 10 Nor scrip for your journey, neither two coats, neither shoes, nor yet staves: for the workman is worthy of his meat. 11 And into whatsoever city or town ye shall enter, inquire who in it is worthy; and there abide till ye go thence. 12 And when ye come into a house, salute it. 13 And if the house be worthy, let your peace come upon it: but if it be not worthy, let your peace return to you. 14 And whosoever shall not receive you, nor hear your words, when ye depart out of that house or city, shake off the dust of your feet. 15 Verily I say unto you, It shall be more tolerable for the land of Sodom and Gomorrah in the day of judgment, than for that city. 16 Behold, I send you as sheep in the midst of wolves: be ye therefore wise as serpents, and harmless as doves. 17 But beware of men: for they will deliver you up to councils, and they will scourge you in their synagogues; 18 And ye shall be brought before governors and kings for my sake, for a testimony against them and against the Gentiles. 19 But when they deliver you up, take no thought how or what ye shall speak: for it shall be given you in that same hour what ye shall speak. 20 For it is not ye that speak, but the spirit of your Father which speaketh in you. 21 And the brother shall deliver up the brother to death, and the father the child: and children shall rise up against their parents, and cause them to be put to death. 22 And ye shall be hated of all men for my name's sake: but he that endureth to the end shall be saved. 23 But when they persecute you in this city, flee ye into another: for verily I say unto you, Ye shall not have gone over the cities of Israel, till the Son of man be come. 24 The disciple is not above his master, nor the servant above his lord. 25 It is enough for the disciple that he be as his master, and the servant as his lord. If they have called the master of the house Beelzebub, how much more shall they call them of his household? 26 Fear them not therefore: for there is nothing covered, that shall not be revealed; and hid, that shall not be known. 27 Whatsoever I tell you in darkness, that speak ye in light: and what ye hear in the ear, that preach ye upon the housetops. 28 And fear not them which kill the body, but are not able to kill the soul: but rather fear him which is able to destroy both soul and body in hell. 29 Are not two sparrows sold for a farthing? and one of them shall not fall on the ground without your Father. 30 But the very hairs of your head are all numbered. 31 Fear ye not therefore, ye are of more value than many sparrows. 32 Whosoever therefore shall confess me before men, him will I confess also before my Father which is in heaven. 33 But whosoever shall deny me before men, him will I also deny before my Father which is in heaven. 34 Think not that I am come to send peace on earth: I came not to send peace, but a sword. 35 For I am come to set a man at variance against his father, and the daughter against her mother, and the daughter in law against her mother in law. 36 And a man's foes shall be they of his household. 37 He that loveth father or mother more than me is not worthy of me: and he that loveth son or daughter more than me is not worthy of me. 38 And he that taketh not his cross, and followeth after me, is not worthy of me. 39 He that findeth his life shall lose it: and he that loseth his life for my sake shall find it. 40 He that receiveth you receiveth me, and he that receiveth me receiveth him that sent me. 41 He that receiveth a prophet in the name of a prophet shall receive a prophet's reward: and he that receiveth a righteous man in the name of a righteous man shall receive a righteous man's reward.

ומה שלא יכולתי לעשות בגלל שהבשר היה חלש, אלוהים שלח את בנו עצמו בדמות בשר חוטא ובגלל חטאים הוא גינה את החטא בבשר, 4 כדי שדרישת התורה תתקיים בנו, אנשים שאינם חיים לפי הבשר אלא לפי הרוח. 5 אנשים שחיים לפי הבשר חושבים רק על מה שהבשר רוצה, אבל אנשים שחיים לפי הרוח חושבים על מה שהרוח רוצה. 6 מי שחושב רק על מה שהבשר רוצה – הוא מת, אבל מי שחושב על מה שהרוח רוצה – הוא חי ושלום. 7 הבעיה היא שהבשר לא אוהב את אלוהים, הוא לא מוכן לציית לתורה שלו, ולא יכול לציית לה. 8 אנשים שחיים לפי הבשר לא יכולים לרצות אותו. 9 אבל אתם לא חיים לפי הבשר אלא לפי הרוח, אם באמת רוח אלוהים שוכנת בתוככם. ואם מישהו לא מקבל את רוח המשיח – הוא לא שייך אליו. 10 אבל אם המשיח נמצא בתוככם, הגוף שלכם מת בגלל החטא, אבל הרוח שלכם חיה בגלל הצדקה. 11 ואם רוח אלוהים, שהקים את ישוע מן המתים, נמצאת בתוככם, אלוהים שהקים את המשיח מן המתים יחיה גם את הגוף שלכם בגלל רוחו שנמצאת בתוככם. 12 לכן, אחי, אנחנו לא חייבים לחיות לפי הבשר. 13 אם תחיו לפי הבשר – תמותו, אבל אם תהרגו את מעשי הגוף בעזרת הרוח – תחיו. 14 כל מי שמונהג על ידי רוח אלוהים הוא בן אלוהים. 15 לא קיבלתם רוח עבדות שגורמת לכם לפחד, אלא קיבלתם רוח אימוץ, שגורמת לנו לקרוא לאלוהים "אבא". 16 רוח אלוהים מעיד בתוכנו שאנחנו ילדיו. 17 ואם אנחנו ילדיו – אנחנו יורשים, יורשים של אלוהים ושל המשיח, אם נסבל יחד עם המשיח – נתפאר יחד עם המשיח. 18 אני חושב שהסבל שלנו בעולם הזה לא יהיה שווה לכלום לעומת הכבוד שיגלה אלוהים בנו. 19 כל הבריאה מחכה בכיליון עיניים לרגע שבו יגלו בני אלוהים את עצמם. 20 הבריאה לא רצתה לסבול, אבל אלוהים גזר עליה לסבול, 21 אבל הבריאה עדיין מקווה שיום אחד אלוהים יגאל אותה מהסבל ומהמוות. 22 אנחנו יודעים שכל הבריאה נאנחת וסובלת יחד עם כל מה שנולד, 23 ולא רק הבריאה אלא גם אנחנו, שקיבלנו את רוח אלוהים בתור מתנה ראשונה, אנחנו נאנחים בתוכנו ומקווים לגאולה מלאה, שבה נהיה בני אלוהים. 24 אנחנו מקווים לגאולה הזאת, אבל אם אנחנו כבר יודעים מה יקרה, אז אין לנו מה לקוות לה. 25 אבל אם אנחנו לא יודעים מה יקרה, אנחנו מקווים לגאולה הזאת ומחכים לה בסבלנות. 26 גם רוח אלוהים עוזרת לנו בחולשתנו, כי אנחנו לא יודעים איך לבקש מאלוהים, אבל רוח אלוהים מבקשת בשבילנו בלי מילים. 27 ואלוהים, שיודע מה הרוח רוצה, יודע שרוח אלוהים מבקשת בשבילנו לפי רצון אלוהים. 28 ואנחנו יודעים שאלוהים גורם לכל הדברים לעבוד יחד לטובת האנשים שאוהבים אותו, אלה שאלוהים בחר בהם לפי תוכניתו. 29 אלוהים יודע מראש מי יהיו אלה שיאהבו אותו, ובגלל שהוא יודע מראש הוא בחר בהם כדי שיהיו דומים לבנו, כדי שבנו יהיה הבכור מבין אחים רבים. 30 אלוהים בחר בהם ונתן להם חיים חדשים, ואחרי שהם חיים חיים חדשים הוא נתן להם כבוד. 31 מה אפשר לומר אחרי כל זה? אם אלוהים איתנו – אף אחד לא יכול לנגוד אותנו. 32 אלוהים לא חס על בנו שלו, אלא נתן אותו בשבילנו כולנו, אז בטוח שאם נתן לנו את בנו הוא יתן לנו גם הכל. 33 מי יגיש תביעה נגד בחירתו של אלוהים? אלוהים הוא זה שבחר בנו, ואלוהים הוא זה שמצדיק אותנו. 34 מי יגיד עלינו אשמה? לא אף אחד, ואלוהים, שמת בשבילנו ואף קם לתחיה, הוא ימין אלוהים ומתפלל עבורנו. 35 מי יוכל לנתק אותנו מאהבתו? לא צרות, לא קשיים, לא רדיפות, לא רעב, לא עוני, לא סכנה ולא מלחמה. 36 כתוב בתורה: "בגלל אותך אנחנו נהרגים כל היום, אנחנו נחשבים לכבשים לטבח". 37 אבל בכל אלה אנחנו מנצחים בגדול בגלל אותו שאהב אותנו. 38 אני בטוח שלא מוות ולא חיים, לא מלאכים ולא שדים, לא הווה ולא עתיד, לא כוחות ולא גבהים ולא עומקים, לא שום דבר בכל הבריאה לא יוכל לנתק אותנו מאהבת אלוהים, שהגלה אותה בישוע המשיח אדוננו.

17

אני אומר אמת בשם המשיח, אני לא משקר, ומצפוני מעיד עליי בעזרת רוח הקודש, 2 שיש לי צער גדול ומכאוב בלב בגלל אחיי, בני עמי. 3 הייתי מוכן לקבל קללה ולהיות מנותק מהמשיח בשביל אחיי, בני עמי, שלפי הבשר הם אחיי. 4 הם בני ישראל, הם בחרו בהם לקבל את אלוהים, הם קיבלו את כבודו, הם כרתו ברית עם אלוהים, הם קיבלו את התורה, הם הקריבו לו קרבנות, הם הבטיחו להם ברכות, 5 הם אבות אבותיו, ומהם בא המשיח לפי הבשר, אלוהים שמעל הכל, אלוהים לעולם ועד. אמן. 6 אבל לא כל מי שנולד לישראל הוא ישראל אמיתי, ולא כל מי שנולד לאברהם הוא בן אברהם אמיתי. אלוהים אמר לאברהם: "בן יצחק יהיה הבן שלך". 7 כלומר, לא כל בני אברהם הם בניו האמיתיים, אלא רק בני יצחק הם בניו האמיתיים. 8 אלוהים הבטיח לאברהם שיהיה לו בן, ואלוהים קיים את הבטחתו. 9 אלוהים אמר לאברהם: "בעוד שנה אני אבוא ואביא לך בן". 10 ולא רק זה, אלא גם רבקה, אשתו של יצחק, ילדה בנים. 11 לפני שנולדו הילדים, לפני שעשו דבר טוב או רע, אלוהים אמר לרבקה: "הבכור יעבוד אצל הצעיר". 12 אלוהים אמר לה את זה כדי שיראו שאלוהים בוחר מי יהיה הבכור לפי רצונו, ולא לפי מה שאנשים עושים. 13 כתוב בתורה: "אהבתי את יעקב ושנאתי את עשו". 14 אז מה אנחנו אומרים? האם אלוהים עוול? לא! 15 אלוהים אמר למשה: "אני אסלח לאנשים שאני רוצה לסלוח להם, ואני ארחם על אנשים שאני רוצה לרחם עליהם". 16 אז לא תלוי ברצון שלנו ולא בכמה אנחנו עובדים, אלא תלוי ברחמים של אלוהים. 17 אלוהים אמר לפרעה, מלך מצרים: "בגלל זה הקמתי אותך – כדי שאראה בך את כוחי, ושכל העולם יספר על שמי". 18 אז אלוהים רחם על מי שהוא רוצה לרחם עליו, ומי שהוא רוצה שיהיה קשה – הוא גורם לו שיהיה קשה. 19 אולי אתה אומר לי: "אם אלוהים מחליט מי יהיה בן אדם טוב ומי יהיה בן אדם רע, אז מה הוא רוצה מאתנו? מי יכול לעמוד נגד רצונו?" 20 אבל מי אתה, אדם, שמדבר ככה לאלוהים? אי אפשר לומר לאדם שיצר אותו: "למה עשית אותי ככה?" 21 לחרס יש זכות לעשות מהחומר אותו דבר – כלי יפה וכלי פחות יפה? 22 אלוהים רצה לגלות את כוחו ואת כעסו, אבל הוא גם סבל הרבה מאנשים שלא רוצים לסלוח להם, 23 כדי לגלות את כבודו הגדול לאנשים שאותם הוא רוצה לרחם עליהם, אנשים שהוא הכין מראש לכבוד. 24 אנחנו אותם אנשים, לא רק יהודים אלא גם מעמים אחרים. 25 אלוהים אמר בספר הושע: "אני אקרא לעם שלא היה עם שלי, ואת מי שלא אהבתי אקרא אהובתי". 26 ובמקום שבו אמרו להם: "אתם לא עמי", שם יקראו להם: "בני אל חי". 27 ישעיה אמר: "גם אם בני ישראל יהיו רבים כחול הים, רק שארית מעטה תגיע לגאולה. 28 אלוהים יקיים את הבטחתו לגמרי ובמהירות". 29 ישעיה אמר: "אם אלוהים לא היה שולח לנו שארית, היינו נהרסים כמו סדום ועמורה". 30 אז מה אנחנו אומרים? אנשים שלא חיפשו את אלוהים הגיעו לגאולה, לא בגלל שעשו מעשים טובים, אלא בגלל שהם האמינו. 31 אבל בני ישראל חיפשו גאולה בגלל מעשים טובים, ולא הגיעו לגאולה. 32 למה? בגלל שלא חיפשו אותה לפי האמונה, אלא לפי מעשים טובים. הם נתקלו בסלע גדול, 33 כמו שכתוב בתורה: "הנה אני שם אבן בציון, סלע שיגרום לאנשים ליפול, ומי שיאמין בו לא יתבייש".

18

אחי, אני רוצה שתדעו מה אני מרגיש בלב שלי לגבי בני עמי. 2 אני מודה שהם מאמינים באלוהים, אבל הם לא מבינים איך אלוהים רוצה שיעבדו אותו. הם חושבים שאם הם יעבדו אותו לפי מה שהם רוצים, אלוהים יקבל אותם. 3 אבל הם לא יודעים שאלוהים מקבל אותם רק אם הם מקבלים את הצדקה שלו, ולא אם הם מנסים לעשות הכל לבד. 4 המשיח הוא הסוף לתורה, ובגלל שהוא בא אלוהים מקבל אותם אם הם מאמינים בו. 5 אני כותב לכם על אנשים שלא מאמינים בתורה, אבל אלוהים מקבל אותם אם הם מאמינים בו. 6 אבל אם אנשים מאמינים בו, אלוהים לא אומר להם: "תעלו לשמיים ותביאו את המשיח", 7 ולא: "תרדו לתהום ותביאו אותו מהמתים". 8 אלוהים אומר: "הדבר הזה קרוב אליכם, בפה ובלב". זה הדבר שאנחנו מדברים עליו, הדבר שאומר שאם תאמינו בו תקבלו גאולה. 9 אם תגידו בפה שישוע הוא אדון, ותאמינו בלב שאלוהים הקים אותו מן המתים, אז אלוהים יגאל אתכם. 10 אם מאמינים בלב – אז אלוהים מקבל אותם, ואם אומרים בפה – אז אלוהים מגאל אותם. 11 הכתוב בתורה אומר: "כל מי שמאמין בו לא יתבייש". 12 אלוהים לא מבדיל בין יהודים לגויים, אלוהים אדון לכולם, ומי שקורא אליו – אלוהים נותן לו הרבה. 13 כתוב בתורה: "כל מי שקורא לאלוהים – אלוהים יגאל אותו". 14 אבל איך אנשים יקראו לאלוהים אם לא מאמינים בו? ואיך אנשים יאמינו באלוהים אם לא שמעו עליו? ואיך אנשים ישמעו אם לא מדברים אליהם? 15 ואיך אנשים יגידו לאנשים אחרים שאלוהים אוהב אותם, אם לא שולחים אנשים לדבר? כתוב בתורה: "מה יפים הרגלים של אנשים שבאים לבשר בשורות טובות". 16 אבל לא כולם שמעו את הבשורה הטובה, כמו שישעיה אמר: "אדוני, מי האמין לדברים שלנו?" 17 אז אמונה באה מהדברים שאנחנו מדברים עליהם, ואנחנו מדברים עליהם בגלל שאלוהים שלח אותם. 18 אבל אני שואל: אולי לא שמעו? בוודאי שכן! כתוב בתורה: "הקול שלהם הגיע לכל הארץ, ודבריהם הגיעו לקצה העולם". 19 אבל אני שואל: אולי לא הבינו? בוודאי שכן, כי משה אמר: "אני אגרה בכם קנאה לגויים, אני אכעיס אתכם בגוי נבון". 20 ואז ישעיה אמר: "מצאו אותי אנשים שלא חיפשו אותי, הראיתי לאנשים שלא שאלו עליי". 21 אבל לגבי בני ישראל אלוהים אומר: "כל היום הושטתי את ידי לאנשים סרבנים ומרדנים".

19 בדרך אדם, ומלאך אלה דבר אל
הנביאים הלוים הנביאים הקשים הקשים
לשון הדבר אשר אמר יהוה אל ישראל
ביד מלאכי 2 רב־לי אהבתי אתכם
אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו
הלא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואאהב
את־יעקב׳ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים
את־הריו שממה ונחלתו לתנים
מדבר׳ 4 כי־תאמר אדום רוששנו
ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה
צבאות המה יבנו ואני אהרוס ויקראו
להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה
עדי־עד׳ 5 ועיניכם תראינה ואתם
תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׳
6 בן יכבד אב ועבד אדניו אם־אב
אני איה כבודי ואם־אדון אני איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים
בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׳
7 מגיש על־מזבחי לחם ואמרתם במה
גאלנוך אמרתם שלחן יהוה הוא נבזה׳
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי
תגישו פסח וחולה אין טוב הקרבהו
נא לפחתך הרצך אם־פנים ישא אמר
יהוה צבאות׳ 9 ועתה חלו־נא את־פני
אל וחנן אתנו מיד היתה זאת מידכם
הרצה פני איש מכם אמר יהוה צבאות׳
10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ואל־תאירו
מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה
צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׳ 11 כי
ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי
בגוים ובכל־מקום מוקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים
אמר יהוה צבאות׳ 12 ואתם מחללים
אותו באמרכם שלחן אדני הוא מגול
הוא נבזה נתיו אכלו׳ 13 הן־מה־תלאה
וגחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
גזול ופסח והבאתם את־הקרבן הארצה
מידכם׳ 14 וארור נוכל ויש בעדרו זכר
ונדר וזבח מושחת יגיר כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׳
20 ועתה אליכם הכהנים המצוה
הזאת׳ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא
תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה
צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־
ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי־אינכם
משיתים על־לב׳ 3 הנני גוער לכם את־
הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׳ 4 וידעתם כי־שלחתי
אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי
את־לוי אמר יהוה צבאות׳ 5 בריתי היתה
אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא
ויירא אותי ומפני שמי נחת היה׳
6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא
נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך
אתי ורבים השיב מעון׳ 7 כי שפתי כהן
ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות הוא׳ 8 ואתם סרתם
מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׳
9 וגם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים
לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־
דרכי ונשאתם פנים בתורה׳ 10 הלא
אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית
אבתינו׳ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי חלל יהודה
קדש יהוה אשר אהב ובעל בת־אל נכר׳
12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער
ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה
צבאות׳ 13 וזאת שנית תכסו דמעות
את־מזבח יהוה בבכי ואנקה מאין עוד
פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׳
14 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה
וזאת חברתך ואשת בריתך׳ 15 הלא
אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם
ואיש אל־אשת נעוריו אל־תבגד׳
16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות
ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׳ 17 הוגעתם
יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיניו
בהם ואו איה אלהי המשפט׳
21 הנה אנכי שלח מלאכי ופנה־
דרך לפני והאדון אשר אתם מבקשים
פתאם יבוא אל־היכלו אדון הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה
צבאות׳ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי
העמד בהראותו כי הוא כאש צורף
וכבורית מכבסים׳ 3 וישב צורף וטהר
כסף וטהר את־בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה
בצדקה׳ 4 ועתרה ליהוה מנחת יהודה
וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות׳
5 וקרבתי אליכם למשפט והיה מהר
עד־מגיד בכשפים ועל־מנאפים ועל־
נשבעים לשקר ועל־עושקי שכר־שכיר
אלמנה ויתום ונטי גר ולא יראו אותי
אמר יהוה צבאות׳ 6 כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם׳
7 למן־ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא
שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם
אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׳
8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים
אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר
והתרומה׳ 9 בארור אתם הארורים
וגם־אתם קבעים אותי׳ 10 הבו כל־
המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף
בביתי ובחנו־נא בזאת אמר יהוה
צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות
השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי
די׳ 11 וגערתי בעבורכם ולא־אשחית
לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל
גפנכם בשדה׳ 12 ואשרוכם כל־הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ׳ 13 חזקו
עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדברנו עליך׳ 14 אמרתם שוא עבד
אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו
וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׳
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם
נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים
וימלטו׳ 16 אז נדברו יראי יהוה איש
אל־רעהו והקשיב יהוה וישמע ויכתב
ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׳ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות
ליום אשר אני עשה סגלה וחמלתי
עליהם כאשר יחמל איש על־בנו העבד
אתו׳ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע׳ בין עבד אלהים לאשר לא
עבדו׳
22 כי־הנה היום בא בער כתנור
והיו כל־זדים וכל־עשה רשע קש
ולהט אתם היום הבא אמר יהוה
צבאות אשר לא־יעזב להם שרש
וענף׳ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש
צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׳ 3 ועסותם רשעים
כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם
ביום אשר אני עשה אמר יהוה
צבאות׳ 4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל
חקים ומשפטים׳ 5 הנה אנכי שלח
לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא׳ 6 והשיב לב־אבות
על־בנים ולב בנים על־אבתם פן־אבוא
והכיתי את־הארץ חרם׳

מן הבית הרחב ויסלם הרשע מלך הרמלה, מ ארבע
מאות ושבעים הרמתים מלך אחד עשר 28 הלעדתים
מלך חצר חצרים 29 הקשרים וכל־ממלכות, מ הכו נבוכדנאצר
מלך בבל ויקרא להם לאמר פחד מסביב יהוה אמר
שאו עלו אל־גוי שאנן ובטח נאם־יהוה לא־דלתים ולא־בריח
לבדד שכנו 30 וגמליהם לבז המון רבו וצויתי קרחה לכל־פאתיו
נאם־יהוה 31 נדדו נדדו מאד רעו ארבו הנה־נא כל־יושבי
ארץ־בבל 32 חרב אל־בזזים תהיה ונפלו חללים בתוכה
נאם יהוה צבאות כי־הנני מפיץ את־כל־רוחותיהם אל־כל־הרוחות
33 ובנו בנות־יהודה ובנות ארץ־פלשתים יחדו יבנו אמר
אדני יהוה הנני מביא אל־בנות בבל ואל־ארצם ואל־יושביה
ואל־כל־מלכי־צור ואל־כל־מלכי צידון ואל־הגלים אשר מעבר
לים אל־ארץ חמת ואל־ארץ מצרים ואל־ארץ פתרוס ואל־ארץ
כוש ואל־ארץ פוט ואל־ארץ לוד אשר מתחים בקשת ואל־ארץ
תבל ואל־ארץ מגוג ואל־כל־מלכי ערב ואל־כל־מלכי הערב
אשר יושבים במדבר 34 אל־ארץ מדי ואל־כל־מלכי עילם
ואל־כל־מלכי מדי 35 אמר יהוה צבאות הנה־נא אשבר את־קשת
עילם ראשית כחם 36 והבאתי אל־עילם ארבע רוחות מקצות
השמים ופזרתים אל־כל־הרוחות האלה ולא יהיה הגוי אשר לא
יבוא שם נדחי עילם נאם־יהוה 37 והתתי את־עילם לפני אויביהם
ולפני מבקשי נפשם והבאתי עליהם רעה את־חרון אפי נאם־יהוה
ושלחתי אחריהם את־החרב עד כלותי אותם 38 ושמתי כסאי בעילם
והאבדתי משם מלך ושרים נאם יהוה 39 והיה באחרית הימים
אשיב את־שבות עילם נאם יהוה

41 פרק כא

20 הדבר אשר־דבר יהוה אל־ירמיהו הנביא אל־גוי
בבל ואל־ארץ כשדים לאמר 2 הגידו בגוים והשמיעו
נסו אל־תכחדו אמרו נלכדה בבל הבישה מרדך חתתה
פסיליה הבישו גלוליה כי עלה עליה מצפון גוי הוא
ישים את־ארצה לשמה אין יושב בה מאדם ועד־בהמה
נדדו הלכו 3 מפני אשר־אמר יהוה צבאות לאמר גם־כי
ירבו חילם גם־כי־ירבו כל־הארצות אל־ארצם תהיה
חרבה ואין יושב בה אדם ועד־בהמה נדדו הלכו 4 בימים
ההם ובעת ההיא נאם־יהוה תבקשנה את־עון ישראל
הנה־המה ויהודה יחדו הלוך ובכו יבקשו את־יהוה
אלהיהם 5 אתה־שאלו דרך־ציון פניהם הנה־באו
ונלוו אל־יהוה ברית עולם לא תכרת 6 צאן אבדות
היו עמי רועיהם התעום הרים שובבום מהר אל־גבעה
הלכו שכחו רבצם 7 כל־מצאיהם אכלום וצריהם אמרו
לא נאשם תחת אשר חטאו ליהוה נוה צדק ומקוה
אבותיהם יהוה 8 נודו מתוך בבל וצאו מארץ כשדים
והיו כעתודים לפני צאן 9 כי הנני מעיר והעליתי
על־בבל קהל גוים גדולים מצפון ונערכו לה משם
תלכד חציה כגבור משכיל לא־ריק תשוב 10 והיתה כשדים
לבז כל־בזזיה תשבענה נאם־יהוה 11 כי־תשמחו כי־תעלצו
בבזי נחלתי כי־תפשרו כעגלת־דשא ותצהלו כאבירים
12 בושה אמכם מאד הכלמה ילדתכם הנה אחרית גוים
מדבר וציה וערבה 13 מקצף יהוה לא תשב ושממה
תהיה כולה לשמה כל־עוברי על־בבל ישרקו ויתרעו
על כל־מכותיה 14 ערכו אל־בבל סביב כל־דרכי קשת
ירו־בה אל־תחסכו בחצים כי לה חטאה 15 הריעו עליה
סביב נתנה ידה נפלו אשמותיה נתצו חומותיה כי
נקמת יהוה היא נקמו בה כאשר עשתה עשו־לה
16 הכרת זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר מפני
החרב היונה איש אל־עמו יברחו ואיש אל־ארצו
ינוסו 17 ישראל שה מפרר אריות הרחיקו עליו
מלכי אשור ואחרון עצמו נבוכדראצר מלך בבל
18 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני
פקד אל־מלך בבל ואל־ארצו כאשר פקדתי אל־מלך
אשור 19 והשבתי את־ישראל אל־נוהו וירעה
הרמל ובשן ונפש אפרים ובגלעד תשבע 20 בימים
ההם ובעת ההיא נאם־יהוה יבקש עון־ישראל
ואין ופשעים ולא תמצאנה כי־אסלח אשר אשאיר
21 עלה על־מרתים פקד־בה ואת־יושבי פקוד
אחר והרג וחרם אחריהם נאם־יהוה 22 קול־מלחמה
בארץ ושבר גדול 23 איך נגדע ונשבר פטיש כל־הארץ
איך היתה לשמה בבל בגוים 24 יקשתי לך ואלכדך
בבל ולא ידעת נמצאת וגם־נתפסת כי־בי התגרית
25 פתח יהוה את־אוצרו והוציא את־כלי זעמו
כי־מלאכת אדני יהוה צבאות בארץ כשדים 26 בואו־לה
מקצה פתחו־לה סלו כמו־עי והחרימוה אל־תהי־לה
שארית 27 הרגו כל־פריה יורדו לטבח אי־לכם כי
בא יומם עת פקדתם 28 קול נס־פליטים מארץ־בבל
לנגד בציון נקם יהוה אלהינו נקם נקמת היכלו
29 הזעקו אל־בבל כל־דרכי קשת חנו־בה אל־יהי
מפלט שלמו לה כפעלה כל־אשר עשתה עשו־לה
כי־אל־יהוה זדה אל־קדוש ישראל 30 לכן יפלו
בחוריה ברחובתיה וכל־אנשי־המלחמה ידמו ביום
ההוא נאם־יהוה 31 הנני אליך זדון נאם־אדני יהוה
צבאות כי־בא יומך עת פקדתיך 32 וכשל זדון ונפל
ואין מקים לו והצתי אש בעריו ואכלה כל־סביביו
33 כה אמר יהוה צבאות עשוקים בני־ישראל ובני
יהודה יחדו וכל־שביהם החזיקו בם מאנו שלחם
34 גאלם חזק יהוה צבאות שמו ריב אריב את־ריבם
למען הניח לארץ והרגיז את־יושבי בבל 35 חרב
אל־הכשדים נאם־יהוה ואל־יושבי בבל ואל־שריה
ואל־חכמיה 36 חרב אל־הבדים ואל־גבורים
אשר בתוכה והיו לנשים חרב אל־סוסיה ואל־רכשה
ואל־כל־הערב אשר בתוכה והיו כנשים חרב אל־אוצרותיה
ונבזו 37 חרב אל־מימיה ויבשו כי־ארץ פסילים היא
ובאימים יתהללו 38 חרב ומלתם יחד אל־אבותם
ונפלו חללים בקרבה נאם־יהוה 39 גם־אני אעשה
חרון אפי בעצבון אדם ובעצבון בהמה ובעצבון
עוף השמים ודגי הים יאספו מפני חרון אפי נאם־יהוה
40 כמהפכת אלהים את־סדם ועמרה ואת־שכנותיה
נאם־יהוה לא־ישב־שם איש ולא־יגורנה־בה בן־אדם
41 הנה עם־בא מצפון גוי גדול ומלכים רבים יעורר
מיכרתי הארץ יחזיקו־קשת וכידון הם אכזרים
ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל־סוסים רכבו
ערוכים כאיש למלחמה עליך בת־בבל 42 שמענו
שמעה ידיה רפו צר אחזתה חיל כיולדה 43 הנה
כאריה יעלה מגאון הירדן אל־נוה איתן כי־ארגיעה
אריצנה מעליה ומי־בחור אליה אפקד כי מי־כמוני
ומי יעידני ומי־זה רועה אשר יעמד לפני 44 לכן
שמעו עצת יהוה אשר יעץ על־בבל ומחשבותיו
אשר חשב על־ארץ כשדים אם לא יסחבום צעירי
הצאן אם־לא ישים עליהם נוהם 45 מקול נתפסה
בבל רעשה הארץ וזעקה נשמע בים סוף

21 And the Lord visited Sarah as he had said, and the Lord
did to Sarah as he had spoken. 2 For she conceived, and bare
Abraham a son in his old age, at the time whereof God had
spoken to him. 3 And Abraham called his son that was born
unto him, whom Sarah bare to him, Isaac. 4 And Abraham
circumcised his son Isaac being eight days old, as God had
commanded him. 5 And Abraham was an hundred years old,
when his son Isaac was born unto him. 6 And Sarah said,
God hath made me to laugh, so that all that hear will
laugh with me. 7 And she said, Who would have
spoken unto Abraham, that Sarah should give children
suck? for I have borne him a son in his old age.
8 And the child grew, and was weaned: and Abraham made
a great feast the same day Isaac was weaned. 9 And
Sarah saw the son of Hagar the Egyptian, which she had
borne unto Abraham, mocking. 10 Wherefore she said
unto Abraham, Cast out this bondwoman and her son:
for the son of this bondwoman shall not be heir
with my son, even with Isaac. 11 And the matter
was very grievous in Abraham's sight because of his
son. 12 And God said unto Abraham, Let it not be
grievous in thy sight because of the lad, and because
of thy bondwoman; in all that Sarah hath spoken
unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac
shall thy seed be called. 13 And also of the son of the
bondwoman will I make a nation, because he is thy
seed. 14 And Abraham rose up early in the morning,
and took bread, and a bottle of water, and gave it
unto Hagar, putting it on her shoulder, and the child,
and sent her away: and she departed, and wandered
in the wilderness of Beersheba. 15 And the
water in the bottle was spent, and she cast the child
under one of the shrubs. 16 And she went, and sat her
down over against him a bow shot: for she said,
Let me not see the death of the child. And she sat
over against him, and lift up her voice, and wept.
17 And God heard the voice of the lad; and the angel
of God called unto Hagar out of heaven, and said
unto her, What ailest thee, Hagar? fear not; for God
hath heard the voice of the lad where he is.
18 Arise, lift up the lad, and hold him in thine hand;
for I will make him a great nation. 19 And God
opened her eyes, and she saw a well of water; and she
went, and filled the bottle with water, and gave the
lad drink. 20 So God was with the lad; and he grew,
and dwelt in the wilderness, and became an archer.
21 And he dwelt in the wilderness of Paran: and his
mother took him a wife out of the land of Egypt.
22 At that time Abimelech and Phichol the chief
captain of his host spake unto Abraham, saying,
God is with thee in all that thou doest: 23 Now therefore
swear unto me here by God that thou wilt not deal
falsely with me, nor with my offspring, nor with my
nephew: but according to the kindness that I have
done unto thee, thou shalt do unto me, and to the
land wherein thou hast sojourned. 24 And Abraham said,
I will swear. 25 Nevertheless Abraham reproved
Abimelech because of a well of water, which
Abimelech's servants had violently taken away.
26 And Abimelech said, I wot not who hath done
this thing: neither thou told me, neither yet
heard I of it, but to-day. 27 And Abraham took
sheep and oxen, and gave unto Abimelech;
and both of them made a covenant.
28 And Abraham set seven ewe lambs of the flock
by themselves. 29 And Abimelech said unto
Abraham, What mean these seven ewe lambs which
thou hast set by themselves? 30 And he said,
For these seven ewe lambs shalt thou take of my
hand, that they may be a witness unto me, that
I have digged this well. 31 Wherefore he called
that place Beersheba; because there they sware
both of them. 32 Thus they made a covenant at
Beersheba: then Abimelech rose up, and
returned unto the land of the Philistines.
33 And Abraham planted a grove in Beersheba,
and called there on the name of the Lord God
everlasting. 34 And Abraham sojourned in the
Philistines' land many days.

22 And it came to pass after these things, that God
did tempt Abraham, and said unto him, Abraham:
and he said, Behold, here am I. 2 And he said,
Take now thy son, thine only son Isaac, whom thou
lovest, and get thee into the land of Moriah;
and offer him there for a burnt offering upon one
of the mountains which I will tell thee of.
3 And Abraham rose up early in the morning,
and saddled his ass, and took two of his young men
with him, and Isaac his son, and clave the wood
for the burnt offering, and rose up, and went
unto the place of which God had told him.
4 Then on the third day Abraham lift up his eyes,
and saw the place afar off. 5 And Abraham said
unto his young men, Abide ye here with the ass;
and I and the lad will go yonder and worship,
and come again unto you. 6 And Abraham took
the wood of the burnt offering, and laid it
upon Isaac his son; and he took the fire
in his hand, and a knife; and they went both
of them together. 7 But Isaac spake unto
Abraham his father, and said, My father:
and he said, Behold my son. And said
he, Behold the fire and the wood:
but where is the lamb for a burnt
offering? 8 And Abraham said, My son,
God will provide himself a lamb
for a burnt offering: so they went
both of them together. 9 And they came
to the place which God had told him of;
and Abraham built an altar there, and
laid the wood in order, and bound
Isaac his son, and laid him on the altar
upon the wood. 10 And Abraham stretched
forth his hand, and took the knife
to slay his son. 11 And the angel of the Lord
called unto him out of heaven, and said,
Abraham, Abraham: and he said, Here am I.
12 And he said, Lay not thy hand upon the lad,
neither do thou anything unto him: for now
I know that thou fearest God, seeing thou
hast not withheld thy son, thine only son
from me. 13 And Abraham lift up his eyes,
and looked, and behold behind him a ram
caught in a thicket by his horns: and
Abraham went and took the ram, and
offered him up for a burnt offering
instead of his son. 14 And Abraham called
the name of the place Jehovah-jireh:
as it is spoken to this day, In the mount
of the Lord it shall be seen. 15 And
the angel of the Lord called unto Abraham
out of heaven the second time, 16 And said,
By myself have I sworn, saith the Lord,
for because thou hast done this thing,
and hast not withheld thy son, thine only son:
17 That in blessing I will bless thee,
and in multiplying I will multiply thy
seed as the stars of the heaven, and as
the sand which is upon the sea shore;
and thy seed shall possess the gate
of his enemies. 18 And in thy seed
shall all the nations of the earth be
blessed; because thou hast obeyed my
voice. 19 So Abraham returned unto his
young men, and they arose and went together
unto Beersheba; and Abraham dwelt at
Beersheba. 20 And it came to pass after these
things, that it was told Abraham, saying,
Behold, Milcah, she hath borne children unto
your brother Nahor; 21 Huz his firstborn,
and Buz his brother, and Kemuel the father
of Aram, 22 And Chesed, and Hazo, and
Pildash, and Jidlaph, and Bethuel.
23 And Bethuel begat Rebekah: these eight
Milcah bare to Nahor, Abraham's brother.
24 And his concubine, whose name was Reumah,
she bare also Tebah, and Gaham, and Thahash,
and Maacah.

23

1 בן מאה עשרים ושבע שנים היו חיי שרה
שני חיי שרה׃ 2 ותמת שרה בקרית הארבע
הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד
לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל בני חת לאמר׃ 4 גר ותושב אנכי
עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי
מלפני׃ 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃
6 שמעני אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את מתך איש מקברו לא
יכלה ממך מקברו למת׃ 7 ויקם אברהם וישתחו
לעם הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני
שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ 9 ויתן לי
את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו
בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון
החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי
שער עיר׃ 11 לא אדני שמעני השדה נתתי
לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני
עמי נתתיה לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם
לפני עם הארץ׃ 13 וידבר אל עפרון באזני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמע נא
נתתי כסף השדה קח מאתי ואקברה מתי
משם׃ 14 וענה עפרון את אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמע אלי ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ 16 וישמע
אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את
הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות
שקל כסף עובר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר בו והכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו
סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל
באי שער עיר׃ 19 ואחרי כן קבר אברהם את
שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני
ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם שדה
ומערתו אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת
בני חת׃

24

1 ואברהם זקן בא בימים וה׳ ברך את אברהם
בכל׃ 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו
המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃
3 ואשביעך בה׳ אלהי השמים ואלהי הארץ
אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבו׃ 4 כי אם אל ארצי
ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃
5 ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה
ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את
בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ 6 ויאמר אליו
אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃
7 ה׳ אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי
ומארץ מולדתי אשר דבר לי ואשר נשבע לי
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח
מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ 8 ואם
לא תאבה האשה ללכת אחרי הנקית מאלה
אך את בני לא תשיב שמה׃ 9 וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על
הדבר הזה׃ 10 ויקח העבד עשרה גמלים
מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו
וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ 11 ויברך
הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב
לעת צאת השאבות׃ 12 ויאמר ה׳ אלהי אדני
אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם
אדני אברהם׃ 13 הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ 14 והיה
הנערה אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה
ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הכחת
לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם
אדני׃ 15 והיא טרם כלה לדבר והנה רבקה
יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת
נחור אחי אברהם׃ 16 והנערה טובת מראה
מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה
ותמלא כדה ותעל׃ 17 וירץ העבד לקראתה
ויאמר הגמיאי נא מעט מים מכדך׃ 18 ותאמר
שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה
ותשקהו׃ 19 ותכל להשקותו ותאמר גם
לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃
20 ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד
אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃
21 והאיש משתאה לה מחרישׁ לדעת
השצלח ה׳ דרכו אם לא׃ 22 ויהי כאשר כלו
הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע
משקלו ושתי צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם׃ 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי
היש בית אביך מקום לנו ללון׃ 24 ותאמר
אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה
לנחור׃ 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא
רב עמנו גם מקום ללון׃ 26 ויקד האיש
וישתחו לה׳׃ 27 ויאמר ברוך ה׳ אלהי אדני
אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני ה׳ בית אחי אדני׃
28 ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים
האלה׃ 29 ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן
אל האיש החוצה׃ 30 והיה כראות את הנזם
ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי
רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא
אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃
31 ויאמר בא ברוך ה׳ למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ 32 ויבא
האיש הבית ויפתח המתלים לגמלים ומספוא

33 אשר לא־יבוא עליו עול כי נזיר אלהים הוא מן־הבטן
הוא יחל להושיע את־ישראל׃ 24 ויאמר מנוח לאמר
כי־יגלח נזיר׃ 25 ותהר אשת־מנוח ותלד בן ותקרא
את־שמו שמשון ויגדל הנער ויברכהו יהוה׃

24 ויהי כי־בא דבר־שמשון ויגד לאביו ולאמו
ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מן־בנות פלשתים
ועתה קחו־אתה לי לאשה׃ 2 ואביו ואמו לא ידעו
כי מיהוה הוא כי־תאנה הוא מבקש מן־פלשתים
ובעת ההיא פלשתים מושלים בישראל׃ 3 ויאמר
שמשון אל־אביו אתה־לקח־לי כי־היא ישרה בעיני׃
4 ואביו ואמו לא ידעו כי מיהוה הוא כי־תאנה
הוא מבקש ופלשתים מושלים בישראל׃ 5 וירד
שמשון ואביו ואמו תמנתה ויבאו עד־כרמים
תמנתה והנה כפיר אריות שאג לקראתו׃ 6 ותצלח
עליו רוח יהוה ויטרפהו כגדי עזים ומאומה אין
בידו׃ ולא הגיד לאביו ואת־אמו אשר עשתה׃
7 וירד ויתדבר עם־האשה ותישר בעיני שמשון׃
8 ומימים ימים אחרים שב לקחתה ויסר לראות
את־פגר האריה והנה עדת־דבורים בגויית האריה
ודבש׃ 9 ויצר בידו ויהלך הלוך ואכל ויבא אל־
אביו ואל־אמו ויתן להם ויאכלו ולא־הגיד כי
מגויית האריה סר הדבש׃ 10 וירד אביו אל־האשה
ויעש שמשון שם משתה כי־כן יעשון הבחורים׃
11 ויהי כראותם אתו ויקחו שלשים מרעים ויהיו
אתו׃ 12 ויאמר אליהם שמשון אחידה־נא לכם
חידה אם־הגיד תגידו לי בשבעת ימי המשתה
ומצאתם׃ 13 ואם־לא תגידו לי ונתתם־לי שלשים
סדינים ושלשים חלפות בגדים׃ ויאמרו אליו
חידתך ונשמעה׃ 14 ויאמר אליהם מאכל יצא
מאכל ומעז יצא מתוק׃ ולא־יכלו לנגיד את־
החידה שלשת ימים׃ 15 ויהי ביום הרביעי
ויאמרו אל־אשת שמשון פתי־נא את־אישך
ויגיד לנו את־החידה פן־נשרף אתך ואת־בית
אביך הלבערתנו׃ 16 ותבך אשת־שמשון אליו
ותאמר רק־שנאתני ואינך אהבתני׃ אמרת
חידה לבני עמי ואת־חידתו לא הגדת׃ ויאמר
אליה׃ הנה לאבי ולאמי לא הגדתי׃ ולך אגיד׃
17 ותבך אליו שבעת הימים אשר היה־להם
המשתה׃ ויהי ביום השביעי כי־אנצתהו אליו
כי־הציקה׃ ותגד את־החידה לבני עמה׃ 18 ואנשי
העיר אמרו אליו ביום השביעי׃ לפני שלש
מתי־מר׃ ומה־עז מדבש׃ ויאמר אליהם׃ לולי
חרשתם בעגלתי׃ לא־מצאתם חידתי׃ 19 וירד
עליו רוח יהוה׃ וירד אשקלון׃ ויך מהם שלשים
איש׃ ויקח חלצותם׃ ויתן המלבשים׃ לאשר
הגידו את־החידה׃ ויחר־אפו׃ ויעל בית אביו׃
20 ואשת שמשון׃ היתה לרעהו׃ אשר־רעה לו׃
21 ומקץ ימים׃ בקציר חטים׃ ויפקד שמשון
את־אשתו׃ עז־גדי׃ ויאמר׃ אבוא־נא אל־אשתי
בחדר׃ ולא־נתן אביה׃ לבוא׃ אמר׃ אמר אביה
לאמר׃ אמר שנא שנאתה׃ ונתן אותה לרעהו׃
הלא־אחות קטנה׃ הטובה׃ מנה׃ תהי־נא תחת־
אחותה׃ 22 ויאמר אליה׃ שמשון׃ נקיתי׃ הפעם
מפלשתים׃ כי אעשה עמהם רעה׃ 23 ויעלו
שמשון׃ לתפש׃ שועלים׃ מאתים׃ ויקח׃
פלדים׃ ויפן׃ זנב׃ אל־זנב׃ ושם אחד׃
לפיד׃ בתוך׃ שני הזנבות׃ 24 ויצת׃ באש׃
הלפידים׃ וישלח׃ בתוך׃ כרמי פלשתים׃
ויבער׃ מגדיש׃ ועד׃ קמה׃ וגם׃ כרם׃
זיתים׃ 25 ויך׃ אתם׃ שמשון׃ שוק׃ על־
ירך׃ מכה׃ גדולה׃ וירד׃ וישב׃ בחגוי׃
סלע־עיטם׃ 26 ויעל׃ פלשתים׃ ויחנו׃ ביהודה׃
ויפרצו׃ בלחי׃ 27 ויאמר׃ איש־יהודה׃ לשלש
אלפים׃ אנשים׃ ירדו׃ בחגוי׃ סלע־עיטם׃
לאמר׃ הלוא׃ ידעתם׃ כי־משלים׃ פלשתים׃
בנו׃ ומה־זאת׃ עשיתה׃ לנו׃ ויאמר׃ אליהם׃
כאשר׃ עשו׃ לי׃ כן׃ נעשה׃ בם׃ 28 ויאמרו׃
אליו׃ לאסרך׃ לתת׃ אותך׃ ביד׃ פלשתים׃
ויאמר׃ אליהם׃ שמשון׃ השבעו׃ לי׃ פן־
תפגעו׃ בי׃ 29 ויאמרו׃ אליו׃ לא׃ כי־אסור׃
נאסרך׃ ונתון׃ אותך׃ בידם׃ וגם׃ כי־נמיתך׃
לא׃ נמיתך׃ ויעלו׃ אותו׃ בשני׃ עבתים׃
חדשים׃ ויעלו׃ מן־הסלע׃ אשר׃ בחגוי׃
לחי׃ 30 ויבא׃ עד־מקום׃ לחי׃ ופלשתים׃
הריעו׃ לקראתו׃ ותצלח׃ עליו׃ רוח׃
יהוה׃ ותהיינה׃ העבתים׃ אשר׃ בזרעותיו׃
כפשתן׃ אשר׃ נשרף׃ באש׃ ותמסנה׃
המסרות׃ מעל׃ ידיו׃ 31 ויחזק׃ לו׃
לחי׃ ויך׃ בה׃ אלף׃ איש׃ ויאמר׃
שמשון׃ בלחי׃ חמור׃ חמור׃ הכתי׃
בלחי׃ חמור׃ אלף׃ איש׃ 32 ויהי׃
כאשר׃ כלה׃ לדבר׃ ויזרק׃ הלחי׃
מידו׃ ויקרא׃ למקום׃ ההוא׃ רמת־
לחי׃ 33 ויצמא׃ מאד׃ ויקרא׃ אל־יהוה׃
ויאמר׃ אתה׃ נתת׃ ביד׃ עבדך׃ את־
התשועה׃ הזאת׃ הגדולה׃ ועתה׃ אמות׃
בצמא׃ ונפלתי׃ ביד׃ הערלים׃ 34 ויבקע׃
אלהים׃ את־המכתש׃ אשר׃ בלחי׃ ותצא׃
מים׃ ויאכל׃ ותשב׃ רוחו׃ ויחי׃ על־כן
קרא־שמה׃ עין־הקורא׃ אשר׃ בלחי׃ הנה׃
היא׃ 35 ויהי׃ בימי׃ פלשתים׃
הרבה׃ ויגר׃ שמשון׃ בעזה׃ ויקח׃
דלתות׃ העיר׃ ואת־שתי׃ המזזות׃
ויסע׃ עמן׃ את־הבריח׃ ויעל׃ אתם׃
אל־ראש׃ ההר׃ אשר׃ על־פני׃ חברון׃
ויהי׃ אחרי׃ כן׃ ויאהב׃ אשה׃ בנחל׃
שרק׃ ושמה׃ דלילה׃ 2 ויעלו׃ אליה׃
סרני׃ פלשתים׃ ואמרו׃ אליה׃ פתי־נא׃
אותו׃ וראי׃ במה׃ כחו׃ הגדול׃ ובמה׃
אנחנו׃ יכולים׃ לו׃ לאסרו׃ לענותו׃
ונתנו׃ לך׃ איש׃ אלף׃ וארבע׃ מאות׃
כסף׃ 3 ותאמר׃ דלילה׃ אל־שמשון׃
הגידה־נא׃ לי׃ במה׃ כחך׃ הגדול׃
ובמה׃ תאסר׃ לענותך׃ 4 ויהי׃ כי־
הציקה׃ לו׃ בדבריה׃ כל־הימים׃ ולא׃
אבתה׃ נפשו׃ עד־מות׃ ויגד׃ לה׃
את־כל־לבו׃ ויאמר׃ אליה׃ מורה׃ לא׃
עלה׃ על־ראשי׃ כי־נזיר׃ אלהים׃
אני׃ מבטן׃ אמי׃ אם־אגלח׃ וסרה׃
כחי׃ ממני׃ וחלשתי׃ והיתי׃ ככל׃
האדם׃ 5 ותרא׃ דלילה׃ כי־הגיד׃
לה׃ את־כל־לבו׃ ותשלח׃ ותקרא׃
לסרני׃ פלשתים׃ לאמר׃ עלו׃ הפעם׃
כי־הגיד׃ לי׃ את־כל־לבו׃ ואנשי׃
הכסף׃ עלו׃ אליה׃ בידם׃ 6 ותאמר׃
דלילה׃ אל־שמשון׃ הגידה־נא׃ לי׃
במה׃ כחך׃ הגדול׃ ובמה׃ תאסר׃
לענותך׃ 7 ויאמר׃ אליה׃ שמשון׃
אם־יאסרוני׃ בשבעה׃ יתרים׃ לחים׃
לא־יבשו׃ והיתי׃ כאחד׃ האדם׃
8 ותעל׃ לה׃ סרני׃ פלשתים׃ שבעה׃
יתרים׃ לחים׃ לא־יבשו׃ ותאסרהו׃
בהם׃ 9 והארב׃ לה׃ יושבת׃ בחדר׃
ותאמר׃ אליו׃ פלשתים׃ עליך׃ שמשון׃
וינתק׃ היתרים׃ כנתק׃ פתיל׃ הנעורת׃
כי־יריח׃ אש׃ ולא׃ נודע׃ כחו׃
10 ותאמר׃ דלילה׃ אל־שמשון׃ הנה׃
התלעבתני׃ ותדבר׃ אלי׃ כזבים׃
עתה׃ הגידה־נא׃ לי׃ במה׃ תאסר׃
לענותך׃ 11 ויאמר׃ אליה׃ אם־יאסרוני׃
אסרים׃ חדשים׃ אשר׃ לא׃ נעשה׃
בהם׃ מלאכה׃ והיתי׃ כאחד׃ האדם׃
12 ותקח׃ דלילה׃ אל־שמשון׃ חדשים׃
ותאסרהו׃ בהם׃ ותאמר׃ אליו׃ פלשתים׃
עליך׃ שמשון׃ והארב׃ יושבת׃ בחדר׃
ויתקם׃ מעל׃ זרעותיו׃ כחוט׃ 13 ותאמר׃
דלילה׃ אל־שמשון׃ עד־הנה׃ התלעבתני׃
ותדבר׃ אלי׃ כזבים׃ הגידה־נא׃ לי׃
במה׃ תאסר׃ ויאמר׃ אליה׃ אם־תארגי׃
את־שבע׃ מחלפות׃ ראשי׃ בתך׃ 14 ותתקע׃
יתד׃ ותקע׃ בקרשת׃ ואמרה׃ אליו׃
פלשתים׃ עליך׃ שמשון׃ ויקץ׃ משנתו׃
ויסע׃ את־היתד׃ מן־הקרשת׃ ומן־הבך׃
אשר׃ ארג׃ בו׃ 15 ותאמר׃ אליו׃
איך׃ תאמר׃ אהבתיך׃ ולבך׃ אין׃
אתי׃ זה׃ שלש׃ פעמים׃ ולא׃ הגדת׃
לי׃ במה׃ כחך׃ הגדול׃ 16 ויהי׃
כאנצה׃ אותו׃ דבריה׃ כל־הימים׃
ותלחצהו׃ עד־קצר׃ נפשו׃ 17 ויגד׃
לה׃ את־כל־לבו׃ ויאמר׃ אליה׃ מורה׃
לא׃ עלה׃ על־ראשי׃ כי־נזיר׃ אלהים׃
אני׃ מבטן׃ אמי׃ אם־אגלח׃ וסרה׃
כחי׃ ממני׃ וחלשתי׃ והיתי׃ ככל׃
האדם׃ 18 ותרא׃ דלילה׃ כי־הגיד׃
לה׃ את־כל־לבו׃ ותשלח׃ ותקרא׃
לסרני׃ פלשתים׃ לאמר׃ עלו׃ הפעם׃
כי־הגיד׃ לי׃ את־כל־לבו׃ ואנשי׃
הכסף׃ עלו׃ אליה׃ בידם׃ 19 ותישנהו׃
על־ברכיה׃ ותקרא׃ לאיש׃ וגלח׃
את־שבע׃ מחלפות׃ ראשו׃ ותחל׃
לענותו׃ ויסר׃ כחו׃ מעליו׃ 20 ותאמר׃
אליו׃ פלשתים׃ עליך׃ שמשון׃ ויקץ׃
משנתו׃ ויאמר׃ אצא׃ כפעם׃ בפעם׃
ונתר׃ ולא׃ ידע׃ כי׃ יהוה׃ סר׃
מעליו׃ 21 ויאחזו׃ פלשתים׃ ויעקרו׃
עיניו׃ ויורדו׃ עזתה׃ בנחשתים׃
ויטחן׃ בבית׃ האסורים׃ 22 והחל׃
שער׃ ראשו׃ לצמוח׃ כאשר׃ גלח׃
אותו׃ 23 ופרני׃ פלשתים׃ אספו׃
זבח׃ גדול׃ לדגון׃ אלהיהם׃ ולשמחה׃
ואמרו׃ נתן׃ אלהינו׃ בידנו׃ את־
שמשון׃ אויבנו׃ 24 וכראות׃ אותו׃
העם׃ ויהללו׃ אלהיהם׃ כי׃ אמרו׃
נתן׃ אלהינו׃ בידנו׃ את־אויבנו׃
ואת׃ המחריב׃ ארצנו׃ ואת׃ אשר׃
הרג׃ חללים׃ רבים׃ 25 והי׃ טוב׃
לבבם׃ ויאמרו׃ קראו׃ לשמשון׃
ויצחק׃ לפנינו׃ ויקראו׃ לשמשון׃
מבית׃ הסהר׃ ויעמדהו׃ בין׃ העמודים׃
26 ויאמר׃ שמשון׃ אל־הנער׃ המחזיק׃
בידו׃ הניחה׃ אותי׃ ואמששה׃ את־
העמודים׃ אשר׃ הבית׃ יכון׃ עליהם׃
ואסמכה׃ עליהם׃ 27 והבית׃ מלא׃
האנשים׃ והנשים׃ וכל־סרני׃
פלשתים׃ והמה׃ על־הגג׃ כשלשת׃
אלפים׃ איש׃ ומרים׃ בשחוק׃
שמשון׃ 28 ויקרא׃ שמשון׃ אל־יהוה׃
ויאמר׃ אדני׃ יהוה׃ זכרני׃ נא׃
והחזקני׃ נא׃ אך׃ הפעם׃ אלהים׃
ואנקמה׃ נקמה׃ אחת׃ מן־שתי׃
עיני׃ מפלשתים׃ 29 ויתמך׃ שמשון׃
בשני׃ העמודים׃ התיכנים׃ אשר׃
הבית׃ יכון׃ עליהם׃ ויסמך׃ עליהם׃
אחד׃ בימינו׃ ואחד׃ בשמאלו׃
30 ויאמר׃ שמשון׃ תמת׃ נפשי׃
עם־פלשתים׃ ויט׃ בכח׃ ויפל׃
הבית׃ על־הסרנים׃ ועל׃ כל־העם׃
אשר׃ בו׃ ויהיו׃ המתים׃ אשר׃
המית׃ במותו׃ רבים׃ מאשר׃
המית׃ בחייו׃ 31 וירדו׃ אחיו׃
ובית׃ אביו׃ ויקחו׃ ויעלו׃
ויקברו׃ בין׃ צרעה׃ ובין׃
אשתאול׃ בקבר׃ מנוח׃ אביו׃
והוא׃ שפט׃ את־ישראל׃ עשרים׃
שנה׃

אחר ויחנו בחרן ויהי מימי תרח חמש
שנים ומאתים שנה ומת תרח בחרן׃ 23 ואלה
תולדות אברם הוא אברהם אברם ונחור
ונחור הולד את־יסכה׃ 24 ותרח חי שבע
ועשרים שנה ויולד את־אברם׃ 25 ויהי אברם
בצאתו מחרן בן־חמשים שנה ושבע שנים
בעברו את־הנהר׃ 26 ויקח אברם את־שרי
אשתו ואת־לוט בן־אחיו׃ 27 ואלה תולדת
תרח תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־
הרן׃ 28 ויחי הרן לפני תרח אביו בארץ
מולדתו׃ 29 ויקחו אברם ונחור להם נשים
שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה
בת־הרן אבי־מלכה ואבי־יסכה׃ 30 ותהי שרי
עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את־אברם
בנו ואת־לוט בן־הרן בן־בנו ואת־שרי כלתו
אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים
ללכת ארצה כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃
32 ויהי ימי תרח חמש ומאתים שנה
וימת תרח בחרן׃

27

ואלה תולדת אברם בן־תרח אברם
ויאמר יי׳ אל־אברם לך־לך מארצך
ומולדתך ומבית אביך אל־הארץ
אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר
ונברכו בך כל משפחת האדמה׃
4 וילך אברם כאשר דבר אליו יי׳
וילך אתו לוט ואברם בן־חמש
שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃
5 ויקח אברם את־שרי אשתו
ואת־לוט בן־אחיו ואת כל־רכושם
אשר רכשו ואת הנפש אשר־עשו
בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ובארצה כנען באו׃ 6 ויעבר אברם
בארץ עד מקום שכם עד אלון
מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא
יי׳ אל־אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח
ליי׳ הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם
ההרה מקדם לבית־אל ויט אהלה
בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם
מזבח ליי׳ ויקרא בשם יי׳׃ 9 ויסע
אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 ויהי
רעב בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃
11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים
ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא
ידעתי כי־אשה יפת־מראה את׃
12 והיה כי־יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי
ואתך יחיו׃ 13 אמרי־נא את־
אחתי את למען ייטב־לי בעבורך
וחיתה נפשי בגלל אתך׃ 14 ויהי
כבוא אברם מצרים וראו המצרים
את־האשה כי־יפה היא מאד׃
15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל־פרעה ותקח האשה
אל־בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב
בעבורה ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים
ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
17 ונגע יי׳ את־פרעה נגעים גדלים
ואת־אשת אברם שרי׃ 18 ויקרא
פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית
לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
19 למה אמרת אחתי היא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך
קח ולך׃ 20 וצו עליו פרעה אנשים
וישלחו אתו ואת־אשתו וכל־אשר־
לו׃

28

ויעל אברם ממצרים הוא
ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו
הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מן־
הנגב ועד בית־אל עד המקום
אשר היה־שם אהלה בתחלה בין
בית־אל ובין העי׃ 4 אל־מקום
המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יי׳׃
5 וגם־ללוט הולך את־אברם היה
צאן־ובקר ואהלים׃ 6 ולא־נשאה
אתם הארץ לשבת יחדו כי־היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
7 ויהי־ריב בין רעי מקנה־אברם
ובין רעי מקנה־לוט והכנעני
והפרזי אז יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא
תהי מריבה ביני וביניך ובין
רעי וביני וביניך כי אנשים
אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ
לפניך הפרד־נא מעלי אם־
השמאל ואימינה ואם־הימין
ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט את־
עיניו וירא את־כל־ככר הירדן
כי־משקה היא לפני שחת יי׳
את־סדם ואת־עמרה כגן־יי׳
כארץ מצרים בבאך צוער׃
11 ויבחר־לו לוט את־כל־ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו
איש מעל אחיו׃ 12 אברם
שב בארץ כנען ולוט שב בערי
הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים
ליי׳ מאד׃ 14 ויי׳ אמר אל־אברם
אחרי הפרד לוט מעמו שא־נא
עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה
שם צפונה ונגבה וקדמה וים׃
15 כי את־כל־הארץ אשר אתה
רואה לך אתננה ולזרעך עד־
עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ אשר אם־יוכל איש למנות
את־עפר הארץ גם־זרעך יימנה׃
17 קום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה׃
18 ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון
ויבן שם מזבח ליי׳׃

ויהי אחרי מות אבשלום ואבשלום הלך
בעיר רחוקה ארבעים שנה לאמר אלכה
נא ואשלם את נדרי אשר נדרתי לה׳
בחברון׳ 8 כי נדר נדר עבדך בשבתי
אתי ארם בגשור לאמר אם־שוב ישיבני
ה׳ ירושלם׳ ועבדתי את־ה׳ 9 ויאמר
אליו לך בשלום׳ ויקם וילך חברונה׳
10 וישלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי
ישראל לאמר כאשר תשמעו את־קול
השופר׳ ואמרתם מלך אבשלם בחברון׳
11 ועמו מאתים איש מן־הירושלם
קרואים׳ הלכו בתם׳ ולא־ידעו׳ כל־
הדבר׳ 12 ויזבח אבשלם׳ את־הזבחים
ויועץ אחיתפל הגלני מעיר דוד׳ מזבחו׳
ויהי־הקשר׳ ורב העם׳ הולך׳ ומספר׳
אבשלם׳ 13 ויבא המגיד׳ אל־דוד׳ לאמר׳
לבב אנשי ישראל׳ אחרי אבשלם׳ 14 ויאמר
דוד׳ אל־כל־עבדיו׳ אשר־אתו׳ בירושלם׳
קומו ונברחה׳ כי לא־יהיה־לנו׳ מפלט׳
מפני אבשלם׳ מהר׳ לבוא׳ פן־יאיץ׳
מהר׳ והדיחנו׳ הרעה׳ ונכה׳ את־העיר׳
לפי־חרב׳ 15 ויאמרו׳ עבדי המלך׳ אל־
המלך׳ הנה׳ אדנינו׳ המלך׳ יבחר׳ לעבדיו׳
אם־לטוב׳ בעיני׳ אדנינו׳ המלך׳ הנה׳
עבדיך׳ עמדים׳ 16 ויצא המלך׳ ורב־
ביתו׳ ברגלו׳ ויעזב׳ המלך׳ את־עשרת
הנשים׳ פילגשים׳ לשמר׳ הבית׳ 17 ויצא
המלך׳ ורב־העם׳ אחריו׳ ויעמדו׳ במרחק׳
׳ 18 וכל־עבדיו׳ עברים׳ אצלו׳ וכל־
הכרתי׳ ופלתי׳ וכל־הגתי׳ שש־מאות
איש׳ אשר־באו׳ רגלו׳ מגת׳ עברו׳
לפני המלך׳ 19 ויאמר׳ המלך׳ אל־איתי
הגתי׳ למה׳ תלך׳ גם־אתה׳ שוב׳ ושב׳
עם־המלך׳ כי־נכרי׳ אתה׳ וגם־גלה׳
מקומך׳ 20 תמול׳ שלשום׳ בא׳ עמדי׳
לנוע׳ אתך׳ ואנכי׳ הולך׳ אנה׳ אשר
אנכי׳ הולך׳ שוב׳ קח־אחיך׳ עמך׳
וחסד׳ ואמת׳ יהי־עמך׳ 21 ויען׳ איתי
׳ אל־המלך׳ לאמר׳ חי־ה׳ וחי־אדני׳
המלך׳ אם־לא׳ כי־אם׳ במות׳ אדני׳
המלך׳ כן׳ יהיה׳ עבדך׳ 22 ויאמר׳
דוד׳ אל־איתי׳ לך׳ ועבר׳ לפני׳
ויעבר׳ איתי׳ הגתי׳ וכל־אנשיו׳
וכל־הטף׳ אשר־אתו׳ 23 והארץ׳ בכה׳
בקול׳ גדול׳ וכל־העם׳ עברים׳ ומלך׳
דוד׳ עבר׳ את־נחל׳ קדרון׳ ויעבר׳
כל־העם׳ דרך׳ פני־המדבר׳ 24 וגם־צדוק׳
׳ והלוים׳ אתו׳ נשאים׳ את־ארון׳
׳ האלהים׳ ויציבו׳ את־ארון׳ האלהים׳
ויעל׳ אביתר׳ עד־כלות׳ כל־העם׳
׳ העבר׳ מן־העיר׳ 25 ואל־הכהן׳
׳ אמר׳ המלך׳ הלך׳ שוב׳ העיר׳
בשלום׳ 26 ראה׳ אם־אמר׳ לי׳ לא־חפצתי
׳ בך׳ הנני׳ כטוב׳ בעיני׳ יעשה׳ לי׳
27 ויאמר׳ המלך׳ אל־צדוק׳ הכהן׳
׳ הרואה׳ אתה׳ שובו׳ העיר׳ בשלום׳
ובניכם׳ אתכם׳ אחיכם׳ ובניו׳ אתכם׳
28 ראה׳ אני׳ מתמהמה׳ בערבות׳
המדבר׳ עד־בוא׳ דבר׳ מאתכם׳
להגיד׳ לי׳ 29 ויהי־צדוק׳ וביתר׳
הכהנים׳ את־ארון׳ האלהים׳ שבו׳
ירושלם׳ ויתיצבו׳ שם׳ 30 ודוד׳
עולה׳ במעלה׳ הזיתים׳ עולה׳ ובכה׳
וראשו׳ חפוי׳ והוא׳ הולך׳ יחף׳
וכל־העם׳ אשר־אתו׳ חפו׳ ראשם׳
ועלו׳ בעלה׳ בכה׳ 31 והגיד׳
לדוד׳ לאמר׳ אחיתפל׳ בקשר׳ עם־
אבשלום׳ ויאמר׳ דוד׳ אבשלום׳ יפר׳
נא׳ את־עצת׳ אחיתפל׳ 32 והיה׳
דוד׳ בא׳ עד־הראש׳ אשר־ישתחוה׳
לאלהים׳ והנה׳ חושי׳ הארכי׳ קרע׳
מעיל׳ וארמת׳ על־ראשו׳ 33 ויאמר׳
דוד׳ אליו׳ אם־עבר׳ אתה׳ אתי׳
׳ והיית׳ לי׳ למשא׳ 34 ואם־העיר׳
׳ תשוב׳ ואמרת׳ לאבשלום׳ עבדך׳
אני׳ המלך׳ אני׳ היה׳ אז׳ עבד׳
אביך׳ ועתה׳ אני׳ עבדך׳ ונפר׳
לי׳ את־עצת׳ אחיתפל׳ 35 הלא׳
׳ אתך׳ שם׳ הכהנים׳ צדוק׳ ואביתר׳
׳ והיה׳ כל־אשר׳ תשמע׳ מבית׳
המלך׳ תגיד׳ לצדוק׳ הכהנים׳
׳ 36 הנה׳ שם׳ אתם׳ בניהם׳
אחימעץ׳ לצדוק׳ ויונתן׳ לאביתר׳
׳ ושלחתם׳ בידם׳ אלי׳ כל־דבר׳
׳ אשר־תשמעו׳ 37 ויבא׳ חושי׳
רעה׳ דוד׳ העיר׳ ואבשלום׳ בא׳
׳ ירושלם׳ 39 ויהי׳ מעט׳ מהר׳
דוד׳ מראש׳ ההר׳ אשר׳ השתחוה׳
׳ שם׳ לאלהים׳ והנה׳ ציבא׳ נער׳
מפיבשת׳ לקראתו׳ צמד׳ חמורים׳
חבשים׳ ועליהם׳ מאתים׳ לחם׳
ומאה׳ צמוקי׳ ומאה׳ קיץ׳ ומאה׳
נבלים׳ יין׳ 13 ויאמר׳ המלך׳ לציבא׳
מה־אלה׳ לך׳ ויאמר׳ ציבא׳ החמרים׳
לבית׳ המלך׳ לרכב׳ והלחם׳ והקיץ׳
לאכל׳ הנערים׳ והיין׳ לשתות׳ העיף׳
במדבר׳ 14 ויאמר׳ המלך׳ ואי־זה׳
בן־אדניך׳ ויאמר׳ ציבא׳ אל־המלך׳
הנה׳ הוא׳ יושב׳ בירושלם׳ כי־אמר׳
היום׳ ישיבו׳ לי׳ בית׳ ישראל׳ את־
ממלכת׳ אבי׳ 15 ויאמר׳ המלך׳ אל־
ציבא׳ הנה׳ לך׳ כל־אשר׳ למפיבשת׳
׳ ויאמר׳ ציבא׳ השתחויתי׳ אמצא׳
חן׳ בעיניך׳ אדני׳ המלך׳ 16 ויבא׳
המלך׳ עד־בחורים׳ ויאמר׳ אל־
מפיבשת׳ הלך׳ עמנו׳ ויאמר׳ אל־
אביו׳ מי־אתה׳ כי־אם׳ אני׳ עבדך׳
׳ 17 ויאמר׳ המלך׳ אל־ציבא׳ הנה׳
׳ לך׳ כל־אשר׳ למפיבשת׳ ויאמר׳
ציבא׳ אל־המלך׳ השתחויתי׳ אם־
אמצא׳ חן׳ בעיניך׳ אדני׳ המלך׳
׳ 18 ויבא׳ המלך׳ ועבדיו׳ הירדן׳
ויבאו׳ ירושלם׳ ואבשלום׳ בא׳
׳ ירושלם׳ 19 ויהי׳ כבוא׳ חושי׳
הארכי׳ רעה׳ דוד׳ ויאמר׳ חושי׳
אל־אבשלום׳ יחי׳ המלך׳ יחי׳
המלך׳ 2 ויאמר׳ המלך׳ אל־חושי׳
׳ הארכי׳ מדוע׳ לא׳ הלכת׳ עם־
רעיך׳ ויאמר׳ חושי׳ אל־המלך׳ כי
׳ אם־אני׳ אשר׳ בחר׳ בו׳ ה׳ ואת׳
׳ הזה׳ אני׳ אהיה׳ ואתו׳ אשב׳
׳ 3 ומה׳ שני׳ אני׳ עבד׳ אביך׳
׳ אם־לא׳ אני׳ אעבד׳ לפניך׳
׳ 4 ויאמר׳ אליו׳ המלך׳ לכן׳
׳ אמר׳ אל־אחיתפל׳ עצו׳ מה׳
׳ נעשה׳ ואחיתפל׳ אמר׳ עצה׳
׳ 5 ויאמר׳ דוד׳ אל־אבשלום׳ הנה׳
׳ נא׳ אל־אבי׳ אמתי׳ ואל־אמתי׳
׳ ואל־אחי׳ אמתי׳ ואל־אחיך׳
׳ אמר׳ אל־אחיתפל׳ עצו׳ מה׳
׳ נעשה׳ ואחיתפל׳ אמר׳ עצה׳
׳ 6 ויהי׳ ביום׳ ביום׳ אל־אבשלום׳
׳ ויאמר׳ אל־אבשלום׳ אל־נא׳
׳ אל־אחיתפל׳ אמר׳ כדבר׳ הזה׳
׳ אם־לא׳ אתה׳ דבר׳ אל־אבי׳
׳ אל־אחיתפל׳ אמר׳ כדבר׳ הזה׳
׳ 7 ויאמר׳ אבי׳ אל־אבשלום׳
׳ הנה׳ אל־אחיתפל׳ אמר׳ כדבר׳
׳ הזה׳ אנחנו׳ מדברים׳ אם־אין׳
׳ אתה׳ אמר׳ דבר׳ אל־אבי׳
׳ 8 ויאמר׳ חושי׳ אל־אבשלום׳
׳ ידע׳ אבי׳ את־אנשי׳ הגבורה׳
׳ הם׳ ומרי׳ נפש׳ הם׳ כדב׳
׳ שדה׳ ואבי׳ איש׳ מלחמה׳
׳ לא׳ יבית׳ את־העם׳ 9 הנה׳
׳ עתה׳ הוא׳ מסתתר׳ באחד׳
׳ המקומות׳ ויהי׳ אם־יפל׳
׳ בראשונה׳ ושמע׳ אמר׳ היה׳
׳ מכה׳ בעם׳ אשר׳ אחרי׳
׳ אבשלום׳ 10 וגם׳ הוא׳ בן־חיל׳
׳ אשר׳ לבו׳ כלב׳ אריה׳ ימס׳
׳ ידע׳ כי׳ גבור׳ אביך׳ הוא׳
׳ ואנשי׳ חיל׳ אשר׳ עמו׳ 11 כי׳
׳ אם־אמר׳ אמר׳ כל־ישראל׳
׳ אל־כל־אשר׳ אתה׳ אמר׳ אל־
׳ אבשלום׳ אל־נא׳ יקבצו׳ אליך׳
׳ כל־ישראל׳ מדן׳ ועד׳ באר׳
׳ שבע׳ רב׳ כחול׳ אשר׳ על־
׳ הים׳ ופניך׳ הולכים׳ בקרב׳
׳ 12 ואל־נבא׳ אליו׳ בא׳ אל־
׳ אחד׳ המקומות׳ אשר׳ נמצא׳
׳ שם׳ ונפלנו׳ עליו׳ כאשר׳
׳ יפל׳ הטל׳ על־האדמה׳ ולא׳
׳ נותר׳ בו׳ גם־אחד׳ 13 ואם׳
׳ אל־עיר׳ אחת׳ יאסף׳ כל־
׳ ישראל׳ אל־העיר׳ ההיא׳
׳ והגררנו׳ אל־הנחל׳ עד׳
׳ אשר׳ לא׳ נמצא׳ שם׳ גם־
׳ אחד׳ 14 ויאמרו׳ אבשלום׳
׳ ואל־כל־אנשי׳ ישראל׳ טובים׳
׳ עצת׳ חושי׳ הארכי׳ מעצת׳
׳ אחיתפל׳ ויצו׳ ה׳ להפר׳
׳ את־עצת׳ אחיתפל׳ הטובה׳
׳ לבעבור׳ הביא׳ ה׳ אל־אבשלום׳
׳ את־הרעה׳ 15 ויאמר׳ חושי׳
׳ אל־צדוק׳ הכהן׳ ואל־אביתר׳
׳ הכהנים׳ כעצת׳ אחיתפל׳ יעצתי׳
׳ אבשלום׳ ואל־זקני׳ ישראל׳
׳ ואני׳ יעצתי׳ כדבר׳ הזה׳
׳ 16 ועתה׳ שלחו׳ מהר׳ והגידו׳
׳ לדוד׳ לאמר׳ אל־תלן׳ הלילה׳
׳ בערבות׳ המדבר׳ גם׳ עבר׳
׳ תעבר׳ פן־יבלע׳ המלך׳ וכל־
׳ העם׳ אשר־אתו׳ 17 ויונתן׳
׳ ואחימעץ׳ עמדים׳ בעין׳
׳ רגל׳ ולא׳ יוכלו׳ לבוא׳
׳ בעיר׳ ותלך׳ שפחה׳ ואמרה׳
׳ להם׳ ואם׳ הלכו׳ לגד׳
׳ המלך׳ 18 ונער׳ כי׳ ראו׳
׳ אותם׳ ויגד׳ לאבשלום׳
׳ ויאמר׳ אל־אבשלום׳ אל־נא׳
׳ אל־אחיתפל׳ אמר׳ כדבר׳ הזה׳
׳ 19 ויקח׳ האשה׳ אשת׳
׳ הבית׳ ויפרש׳ את־המכסה׳
׳ על־פני׳ הבור׳ ויצע׳ עליו׳
׳ גרי׳ ולא׳ נודע׳ דבר׳
׳ 20 ויבאו׳ עבדי׳ אבשלום׳
׳ אל־האשה׳ הבית׳ ויאמרו׳
׳ אי־זה׳ אחימעץ׳ ויאמר׳
׳ אליהם׳ האשה׳ עברו׳
׳ מעבר׳ למים׳ ויבקשו׳
׳ ולא׳ מצאו׳ וישבו׳
׳ ירושלם׳ 21 והי׳ אחרי׳
׳ לכתם׳ ויעלו׳ מן־הבור׳
׳ ויבאו׳ אל־המלך׳ דוד׳
׳ ויאמרו׳ אל־דוד׳ קומו׳
׳ ומהרו׳ העבר׳ את־המים׳
׳ כי׳ כה׳ יעץ׳ אחיתפל׳
׳ עליכם׳ 22 ויקם׳ דוד׳
׳ וכל־העם׳ אשר־אתו׳
׳ ויעברו׳ את־הירדן׳
׳ עד׳ אור׳ הבקר׳ עד׳
׳ אשר׳ לא׳ נעדר׳ אחד׳
׳ אשר׳ לא׳ עבר׳ את־
׳ הירדן׳ 23 ואחיתפל׳
׳ כי׳ לא׳ נעשתה׳ עצתו׳
׳ ויחבש׳ את־החמור׳
׳ ויקם׳ וילך׳ אל־ביתו׳
׳ אל־עיר׳ ביתו׳ ויצו׳
׳ את־ביתו׳ ויתלה׳
׳ ויקבר׳ בקבר׳ אביו׳
׳ 24 ודוד׳ בא׳ מחנה׳
׳ מחנים׳ ואבשלום׳
׳ עבר׳ הירדן׳ הוא׳
׳ וכל־אנשי׳ ישראל׳
׳ אתו׳ 25 ועמשא׳
׳ שר׳ צבא׳ תחת׳
׳ יואב׳ ויואב׳ יצא׳
׳ אל־המלחמה׳ ויתר׳
׳ אמשא׳ אל־מקום׳
׳ יואב׳ 26 ויחן׳
׳ ישראל׳ אל־אבשלום׳
׳ בארץ׳ גלעד׳ 27 והי׳
׳ כבוא׳ דוד׳ מחנה׳
׳ מחנים׳ ושובי׳ בן־
׳ נחש׳ מרבת׳ בני׳
׳ עמון׳ ומכיר׳ בן־
׳ עמיאל׳ מלו׳ דבר׳
׳ ברזלי׳ הגלעדי׳
׳ מרגלים׳ 28 הביאו׳
׳ משכב׳ וסיר׳ וכלי׳
׳ יוצר׳ חטה׳ ושעורה׳
׳ ודקה׳ וקלי׳ ופול׳
׳ ועדשים׳ וקלי׳
׳ 29 וד׳ וחמאה׳
׳ וצאן׳ וצפי׳ בקר׳
׳ הביאו׳ לדוד׳ ולעם׳
׳ אשר׳ עמו׳ לאכל׳
׳ כי׳ אמרו׳ העם׳
׳ רעב׳ ועיף׳ וצמא׳
׳ במדבר׳ 30 ויתר׳
׳ דוד׳ את־העם׳
׳ אשר׳ עמו׳ ויתן׳
׳ עליהם׳ שרי׳
׳ אלפים׳ ושרי׳
׳ מאות׳ 31 ויצו׳
׳ דוד׳ את־העם׳
׳ לאמר׳ אל־
׳ אבשלום׳ אל־
׳ נא׳ לנער׳
׳ אבשלום׳ לאמר׳
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ אבי׳ ישראל׳
׳ ואל־אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 32 ויהי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 33 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 34 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 35 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 36 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 37 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 38 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ 39 ואם־
׳ אל־אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳ ואל־
׳ אחי׳ אחי׳
׳ אבי׳ אבי׳
׳ ישראל׳

ܟܝܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܪܘܚܐ ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܡܬܚܙ

ܡܬܬܝܐܘܢ

1 ܐܒܪܗܡ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܝܘܚܢܢ ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܚܢܢ, ܘܝܘܚܢܢ ܐܒܘܗܝ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܕܐܦܪܝܡ ܘܐܚܘܗܝ ܕܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܐܚܘܗܝ ܕܦܪܨ ܡܢ ܬܡܪ ܘܐܚܘܗܝ ܕܙܪܚ ܡܢ ܐܬܬܝܐ ܕܚܡܪ ܘܐܚܘܗܝ ܕܦܪܨ ܡܢ ܐܬܬܝܐ ܕܚ

23 אמר אל אחיו בני מה נעשה כי
אנחנו הרגנו את אחינו גם דמו
24 ואתם אל תיראו ואל תעצבו
כי יען אשר מכרתם אתי הנה
25 כי לחיות שלחני אלהים
לפניכם לשום לכם שארית
בארץ ולהחיות לכם לפליטה
26 ועתה לא אתם שלחתם אתי
הנה כי אם האלהים וישיתני
לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו
27 ומשל בכל ארץ מצרים
28 אמר אל אחיו אל תרגזו בדרך
אל תגזרו בדרך אל תלכו בדרך
כי אם אל אלהים אשר אתם
אתי מכרתם הנה כי לחיות
שלחני אלהים לפניכם
29 ויאמר אליהם אביו אל
אבשלום אל אחיו לאמר
אל תיראו כי אם תחת אלהים
אני ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה למען
עשות כיום הזה להחיות עם
רב
30 ועתה אל תיראו אנכי
אכלכל אתכם ואת טפכם
ויתנחם אותם וידבר על לבם
31 ויהי בשמע יעקב אביהם
כי יש שבר במצרים ויאמר
אל בניו למה תתראו
32 ויאמר הנה שמעתי כי יש
שבר במצרים רדו שמה וקנו
לנו משם פן נמות
33 ויאמר אליהם יוסף הוא
אשר דבר אלי לאמר אם
אתם מרגלים אתם לראות
את ערות הארץ בא אתם
34 ויאמר אליו לא אדני
ועבדיך באו לשבר אכל
35 כולנו בני איש אחד
נחנו כנים לא היו עבדיך
מרגלים ויאמר אליהם לא
כי לראות את ערות הארץ
36 ויאמר אליהם אתם
הבאתם את אחי הקטן
אל יעקב אביהם אתי איננו
ויוסף איננו ושמעון איננו
ואת בנימין תקחו עלי היו
כל אלה אלי
37 ויען ראובן את אביו
לאמר את שני בני תמית
אם לא אביאנו אליך תן
אותו על ידי ואנכי אשיבנו
אליך
38 ויאמר לא ירד בני עמכם
כי אחיו מת והוא לבדו נשאר
אם יקרה אסון בדרך אשר
תלכו בה בדרך אליה ורדתם
את שיבתי בגון אל שאולה

3

1 ורעב הכבד בארץ
2 ויהי כאשר כלו לאכל את
הבר אשר הביאו מצרים
ויאמר אליהם אביהם שבו
שבו לנו מעט אכל
3 ויאמר אליו יהודה לאמר
העד העיד בנו האיש לאמר
לא תראו פני בלתי אם אחיכם
אתו אתכם
4 אם יש אתך שלח
אתנו ונרדה ונשברה לך
אכל
5 ואם אין אתך לא נרד
כי האיש אמר אלינו לא
תראו פני בלתי אם אחיכם
אתו אתכם
6 ויאמר ישראל למה הרעותם
אתי להגיד לאיש העוד לכם
אח
7 ויאמרו שאל שאל האיש
לנו ולמולדתנו לאמר העוד
אביכם חי היש לכם אח
ונגד לו על פי הדברים
האלה הידע נדע כי יאמר
הורידו את אחיכם
8 ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי
ונקומה ונלכה ונחיה ולא
נמות גם אנחנו גם אתה גם
טפנו
9 אנכי ערב אבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו
אליך והצגתיו לפניך וחטאתי
לך כל הימים
10 כי לולי התמהמהנו
כי עתה שבנו זה פעמים
11 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם כן אפוא זאת עשו קחו
מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולט בטנים ושקדים
12 וכסף משנה קחו בידכם
והכסף המושב הושב בפי
אמתחתיכם אולי מקרה הוא
13 וגם אחיכם קחו והקומו
שובו אל האיש
14 ואל שדי יתן אתכם
רחמים לפני האיש ושלח לכם
את אחיכם אחר ואת בנימין
אם כאשר שכלתי שכלתי
15 ויקחו האנשים את המנחה
הזאת ומשנה הכסף לקחו בידם
ואת בנימין ויקומו וירדו
מצרים ויעמדו לפני יוסף
16 וירא יוסף את בנימין
עמם ויאמר לאשר על ביתו
הבא את האנשים הביתה
וטבח טבח והכן כי אתי
יאכלו האנשים בצהרים
17 ויעש האיש אשר אמר יוסף
ויביא האנשים הביתה יוסף
18 ויירא האנשים כי הובאו
בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף
אשר הושב בפעם הראשונה
אנחנו מובאים לנסות עלינו
ולגלות עלינו לקחת אתנו
לעבדים ואת חמרינו
19 ויגשו אל האיש אשר על
בית יוסף וידברו אליו פתח
הבית
20 ויאמרו בי אדני הורד
ירדנו בראשונה לשבר אכל
21 והיה כבאנו אל המלון
ונפתחה את אמתחתינו והנה
כסף איש בפי אמתחתו כספנו
במשקלו ונשיבהו בידנו
22 וכסף אחר הורדנו בידנו
לשבר אכל לא ידענו מי שם
כספנו באמתחתינו
23 ויאמר שלום לכם אל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם
נתן לכם מטמון בתוך
אמתחתיכם כספכם הגיע אלי
ויוצא אליהם שמעון
24 ויביא האיש אל בית יוסף
ויתן מים ורחצו רגליהם
ויתן מספוא לחמרם
25 ויכינו את המנחה עד בוא
יוסף בצהרים כי שמעו כי
שם יאכלו לחם
26 ויבא יוסף הביתה והביאו
לו את המנחה אשר בידם
הביתה וישתחוו לו ארצה
27 וישאל לשלום אותם
ויאמר השלום לאביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי
28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו
עודנו חי ויקדו וישתחוו

5 הלל הארון ואל־כל־המקום אשר־הוא־שם
בתוך הארון׃ 2 ויאמר אליו אחיו הלוא־אתה
מתנבא־בי אני־הוא אחיך אשר־הרעתם אתי
מצרימה׃ 3 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר־לבכם
כי־מכרתם אתי הנה׃ כי־לחיים שלחני אלהים
לפניכם׃ 4 כי־זה שנתים הרעב בקרב הארץ
וחמש שנים אשר־אין חרישׁ וקציר׃ 5 ושלח
אלהים לפני לשום לכם שאר בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה׃ 6 ועתה לא אתם שלחתם
אתי הנה כי אם־האלהים׃ 7 וישמני לאב לפרעה
ולאדון לכל־ביתו ומשל בכל־ארץ מצרים׃
8 מהרו ועלו אל־אבי ואמרתם אליו כה־אמר
בנך יוסף שמני אלהים אדון לכל־מצרים
רדה אלי אל־תעמד׃ 9 וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל־אשר־לך׃ 10 וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן־תורש אתה
וביתך וכל־אשר־לך׃ 11 והנה עיניכם רואות
ועיני אחי בנימין כי־פי הוא המדבר אליכם׃
12 והגדתם לאבי את־כל־כבודי במצרים
ואת כל־אשר־ראיתם ומהרתם והורדתם
את־אבי הנה׃ 13 ויפל על־צוארי בנימין אחיו
ויבך ובנימין בכה על־צוארו׃ 14 ונשק לכל־
אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃
15 ואת־אחיו נשק לכל־אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 וקול נשמע
בית פרעה לאמר בא יוסף אחיו וייטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל־יוסף
אמר אל־אחיך זאת עשו טענו את־בעיריכם
ולכו־שבו ארצה כנען׃ 18 וקחו את־אביכם
ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את־טוב
ארץ מצרים ואת־חלב הארץ תאכלו׃
19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ
מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
את־אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל־תחס על־
כלי אשר־לכם כי־טוב כל־ארץ מצרים לכם
הוא׃ 21 ויעשו־כן בני ישראל ויתן־להם יוסף
עגלות על־פי פרעה ויתן־להם צידה לדרך׃
22 לכלם נתן איש חלפות שמלות ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃
23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים
מטוב מצרים ועשרת אתנות נשאות בר
ומזון לאביו לדרך׃ 24 וישלח את־אחיו ויאלכו
ויאמר אליהם אל־תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו
ממצרים ויבאו ארצה כנען אל־יעקב אביהם׃
26 ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל
בכל־ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין
להם׃ 27 וידברו אליו את־כל־דברי יוסף אשר
דבר אליהם וירא את־העגלות אשר־שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃
28 ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה
ואראנו בטרם אמות׃

6 ויהי אחרי הדברים האלה חלה
בן־המלך המשקה והאפה׃ 2 ויקצף פרעה
על־שני סריסיו׃ 3 ויתן אתם בית־משמר
אל־בית שר הטבחים׃ 4 ויצו שר הטבחים
את־יוסף אתם׃ ויהי־עוד בבית־מעצר׃
5 וחלמו שניהם חלום׃ איש־חלומו בלילה
אחד׃ איש כפתרון חלמו׃ המשקה והאפה
אשר־למלך מצרים׃ אשר־אסורים בבית
הסהר׃ 6 ויבא אליהם יוסף בבקר ויראם
ויהנם׃ 7 וישאל את־סריסי פרעה אשר־אתו
במשמרת בית־אדניו לאמר מדוע פניכם
רעים היום׃ 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו
ופתר אין אתו׃ ויאמר אליהם יוסף הלוא
לאלהים פתרנים׃ ספרו־נא לי׃ 9 ויספר
שר המשקים את־חלמו ליוסף ויאמר לו
בחלמי והנה־גפן לפני׃ 10 ובגפן שלשה
שרגים והיא כפרחה עלתה נצה בכרה
אשכלותיה׃ 11 וכוס פרעה בידי ואקח
הענבים ואסחט אותם אל־כוס פרעה
ונתתי את־הכוס על־כף פרעה׃ 12 ויאמר
אליו יוסף זאת פתרנו׃ השלשת הם
שלשת ימים׃ 13 עוד שלשת הימים
ישא פרעה את־ראשך והשיבך על־כנך
והיית מגיש כוס־פרעה כמשפט הראשון
אשר היית משקהו׃ 14 כי אם־זכרתני אתך
כאשר יטב־לך והעשית־נא עמדי חסד
והזכרתני אל־פרעה והוצאתני מן־הבית
הזה׃ 15 כי־גנב גנבתי מארץ העברים
וגם־פה לא־עשיתי דבר כי־שמו אתי
בבור׃ 16 וירא שר־האפים כי־טוב פתר
ויאמר אל־יוסף גם־אני בחלמי והנה
שלשת סלי־חרי על־ראשי׃ 17 ובסל העליון
מכל־מאכל פרעה מעשה אפה ועוף אכל
אותם מן־הסל׃ 18 ויען יוסף ויאמר זאת
פתרנו שלשת הסלים שלשת הימים
הם׃ 19 בעוד שלשת הימים ישא פרעה
את־ראשך מעליך והתלה אותך על־עץ
ואכל עוף־השמים את־בשרך מעליך׃
20 ויהי ביום השלישי יום הולדת פרעה
ויעש משתה לכל עבדיו ויישא את־ראש
שר המשקים ואת־ראש שר האפים בתוך
עבדיו׃ 21 וישב את־שר המשקים על־משקהו
ויתן־הכוס אל־כף פרעה׃ 22 ואת־שר האפים
תלה כאשר פתר להם יוסף׃ 23 ולא־זכר
שר המשקים את־יוסף וישכחהו׃

7 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם
והנה עמד על־היאר׃ 2 והנה מן־היאר עלות
שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר
ותרעינה באחו׃ 3 והנה שבע פרות אחרות
עלות אחרי־כן מן־היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על־שפת
היאר׃ 4 ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראה
ובריאות הבשר׃ ויקץ פרעה׃ 5 ויישן ויחלם
שנית׃ והנה שבע שבלים עלות בקנה
אחד בריאות וטובות׃ 6 והנה שבע שבלים
דקות שדופות קדים צמחות אחרי־כן׃
7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הבריאות והמלאות׃ ויקץ פרעה
והנה חלום׃ 8 והי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את־כל־חרטמי מצרים
ואת־כל־חכמיה׃ ויספר פרעה להם חלמו
ואין־פותר אותם לפרעה׃ 9 ויאמר שר
המשקים אל־פרעה לאמר את־חטאי אני
מזכיר היום׃ 10 פרעה קצף על־עבדיו
ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי
ואת שר האפים׃ 11 ונחלם חלום בלילה
אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו׃
12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים
ונספר־לו ויפתר־לנו את־חלמתינו איש
כחלמו פתר׃ 13 והי כאשר פתר־לנו כן
היה אותי השיב על־כני ואתו תלה׃
14 ופרעה שלח וקרא את־יוסף ויריצהו
מן־הבור וגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל־
פרעה׃ 15 ויאמר פרעה אל־יוסף חלום חלמתי
ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר
תשמע חלום לפתר אתו׃ 16 ויען יוסף
את־פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את
שלום פרעה׃ 17 ויאמר פרעה אל־יוסף
בחלמי והנה עמד על־שפת היאר׃
18 והנה מן־היאר עלות שבע פרות יפות
מראה ובריאות בשר ותרעינה באחו׃
19 והנה שבע פרות אחרות עלות אחרי־כן
דלות ורעות מראה מאד ורקות בשר לא
־ראיתי כהנה ברעות מצרים לרע׃
20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את
שבע הפרות הראשנות הבריאות׃
21 ותבאנה אל־קרבנה ולא נודע כי־בא
אל־קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה
ואיקץ׃ 22 ואראה בחלמי והנה שבע
שבלים עלות בקנה אחד מלאות וטובות
׃ 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות
שדופות קדים צמחות אחרי־כן׃
24 ותבלענה השבלים הדקות את שבע
השבלים הטובות ואמר אל־חרטמים
ואין מגיד לי׃ 25 ויאמר יוסף אל־פרעה
חלום פרעה אחד הוא את־אשר האלהים
עשה הגיד לפרעה׃ 26 שבע פרות הטבות
שבע שנים הנן׃ והשבלים הטבות שבע
שנים הנן׃ חלום אחד הוא׃ 27 ושבע
הפרות הרקות והרעות העלות אחרי־כן
שבע שנים הנן׃ ושבע השבלים הרקות
שדופות הקדים יהיו שבע שני רעב׃
28 הדבר אשר־דברתי אל־פרעה אשר
האלהים עשה הראה׃ 29 הנה שבע שנים
באות שבע־שבע גדול בכל־ארץ מצרים׃
30 וקמו שבע שנים רעב אחרי־כן׃
ונשכח כל־השבע בארץ מצרים
וכלה הרעב את־הארץ׃ 31 ולא־יודע
השבע בארץ מן־הרעב אחרי־כן׃
כי־כבד הוא מאד׃ 32 ועל־שנות
החלום פרעה פעמים׃ כי־נכון הדבר
מעם האלהים והמהר האלהים לעשתו׃
33 ועתה יראה פרעה איש נבון וחכם
וישיתהו על־ארץ מצרים׃ 34 יעשה פרעה
יפקדים על־הארץ וחמש את־ארץ מצרים
בשבע שני השבע׃ 35 וקבצו את־כל־אכל
השנים הטבות הבאות האלה׃ וצברו־בר
תחת יד־פרעה אכל בערים׃ ושמרו׃
36 והי האכל לפקדון לארץ לשבע שני
הרעב׃ אשר תהיין בארץ מצרים׃
ולא־תכרת הארץ׃ ברעב׃

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܫܠܛܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܐܦܠܘ ܠܡܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܥܠܝܘܢܐ ܕܠܐ ܢܬܦܠܓ ܘܠܐ ܢܫܚܬ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝ ܐܢܬ ܘܐܢܬ ܩܡ ܥܠ ܪܓܠܝܟ ܡܛܠ ܕܬܬܚܙܐ ܠܟ ܠܡܫܡܫܐ ܕܢܣܝܡ ܠܟ ܡܫܡܫܐ ܘܠܡܣܗܕܘܬܐ ܕܢܚܘܐ ܠܟ ܡܠܬܐ ܕܢܚܘܐ ܠܟ ܡܠܬܐ ܕܢܚܘܐ ܠܟ ܡܠ

לאברהם 4 ומצבת אדמתך אשר לא תמכר
ממנו לקבר מתך׃ 5 ויענו בני־חת אתו
לאמר לו׃ 6 שמעה אדני נשיא אלהים
אתה בתוכנו׃ במבחר קברינו קבר את־
מתך איש ממנו את־קברו לא־יכלה מקברו
לקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם וישתחו לעם
הארץ לבני חת׃ 8 וידבר עמם לאמר
אם־יש את־נפשכם לקבר את־מתי מלפני
שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־
לי את־מערת המכפלה אשר־לו אשר בקצה
שדהו בכסף מלא יתננה־לי בתוככם
לאחזת־קבר׃ 10 ועפרון ישב בתוך בני
חת ויען עפרון החתי את־אברהם באזני
בני־חת לכל באי שער־עיר־לו׃ 11 לא
אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה
אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה
לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני
עם־הארץ׃ 13 וידבר אל־עפרון באזני
עם־הארץ לאמר אך אם־אתה לו שמעני
נתתי כסף השדה קח מאתי ואקברה את־
מתי שם׃ 14 ויען עפרון את־אברהם לאמר
לו׃ 15 אדני שמע אתי ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך מה־הוא וקבר מתך
את־מתך׃ 16 וישמע אברהם אל־עפרון
וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר
דבר באזני בני־חת ארבע מאות שקל כסף
עובר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר־בו והעץ אשר בכל־השדה אשר בכל־
גבלתו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני
בני־חת בכל באי שער־עיר־לו׃ 19 ואחרי
כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת
שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת׃

10

ושרה אשתו הלכה בימים׃ 2 ותמת שרה
בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען
ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ 3 ויקם
אברהם מעל פני מתו וידבר אל־בני־חת
לאמר׃ 4 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי
אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃
5 ויענו בני־חת את־אברהם לאמר לו׃
6 שמעה־אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו
במבחר קברינו קבר את־מתך איש ממנו
את־קברו לא־יכלה מקברו מתך׃ 7 ויקם
אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃
8 וידבר עמם לאמר אם־יש את־נפשכם
לקבר את־מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי
בעפרון בן־צחר׃ 9 ויתן־לי את־מערת
המכפלה אשר־לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתננה־לי בתוככם לאחזת־קבר׃
10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון
החתי את־אברהם באזני בני־חת לכל באי
שער־עיר־לו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך
נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר
מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם־הארץ׃
13 ויאמר אל־עפרון באזני עם־הארץ
אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף השדה
קח מאתי ואקברה את־מתי שם׃ 14 ויען
עפרון את־אברהם לאמר לו׃ 15 אדני
שמע אתי ארץ ארבע מאת שקל כסף
ביני ובינך מה־הוא וקבר מתך׃ 16 וישמע
אברהם אל־עפרון וישקל אברהם לעפרון
את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת
ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר׃
17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר
לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו
והעץ אשר בכל־השדה אשר בכל־גבלתו
סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני בני־חת
בכל באי שער־עיר־לו׃ 19 ואחרי כן
קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת
שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת׃

11

ואלה שני חיי שרה מאה שנה
ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃
2 ותמת שרה בקרית הארבע הוא חברון
בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה׃ 3 וקם אברהם מעל פני מתו
וידבר אל־בני חת לאמר׃ 4 גר־ותושב
אנכי עמכם תנו־לי אחזת־קבר עמכם
ואקברה מתי מלפני׃ 5 ויענו בני־חת
את־אברהם לאמר לו׃ 6 שמעה־אדני
נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו
קבר את־מתך איש ממנו את־קברו לא־
יכלה מקברו לקבר מתך׃ 7 ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ בני־חת׃ 8 וידבר
עמם לאמר אם־יש את־נפשכם לקבר את־
מתי מלפני שמעוני ופגעו־לי בעפרון בן
צחר׃ 9 ויתן־לי את־מערת המכפלה אשר
־לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה
־לי בתוככם לאחזת־קבר׃ 10 ועפרון
ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי
את־אברהם באזני בני־חת לכל באי
שער־עיר־לו לאמר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך
נתתיה לעיני בני־עמי נתתיה לך קבר
מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם־הארץ׃
13 וידבר אל־עפרון באזני עם־הארץ
לאמר אך אם־אתה לו שמעני נתתי כסף
השדה קח מאתי ואקברה את־מתי שם׃
14 ויען עפרון את־אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמע אתי ארץ ארבע מאת
שקל כסף ביני ובינך מה־הוא וקבר מתך
את־מתך׃ 16 וישמע אברהם אל־עפרון
וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר
דבר באזני בני־חת ארבע מאות שקל כסף
עובר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון אשר
במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה
אשר־בו והעץ אשר בכל־השדה אשר בכל־
גבלתו סביב׃ 18 לאברהם למקנה לעיני
בני־חת בכל באי שער־עיר־לו׃ 19 ואחרי
כן קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת
שדה המכפלה על־פני ממרא הוא חברון
בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה והמערה אשר
בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת׃

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܫܠܛܢܐ ܕܐܒܠܝܣ ܘܠܐ ܢܬܛܪܦ ܡܢܗ ܡܕܡ ܐܦܠܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܛܪܦܘܬܟܘܢ ܐܠܐ ܕܗܘܐ ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܛܪܦܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܫܠܛܢܐ ܕܐܒܠܝܣ ܘܠܐ ܢܬܛܪܦ ܡܢܗ ܡܕܡ ܐܦܠܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠ

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעומר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות
את ברע מלך סדם את בירשע מלך עמרה שנאב מלך
אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע׃ 3 הם חברו
אל עמק הירדן הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה
עבדו את כדרלעומר ובשלש עשרה שנה מרדו׃
5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעומר ומלכים
אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזזים בהם ואת האמים בשוה קריתים׃ 6 ואת
החרי בהר שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃
7 ויפנו וילכו אל עין משפט הוא קדש ויכו את
כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצון
תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעומר מלך עילם
ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך
אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 ועמק השדים
בארת בארת חמר ומלכי סדם ועמרה נפלו שמה
והנשארים הנה אל ההר נסו׃ 11 ויקחו את כל
רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃
12 וגם את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילכו
כי הוא יושב בסדם׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם
העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכול ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃
14 וישמע אברם כי נשבה אחיו ויריק את חניכיו
ילדי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר עד דן׃
15 ויחלק עליהם הוא ועבדיו לילה ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו
השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך
סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעומר
ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק
המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם
ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך בידך
ונתן עשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם
תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם
אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך
מנעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר
אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר
אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי
ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם׃
15 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם
אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃
3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן
ביתי יורש אתי׃

32 ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ
ܗܢܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ 33 ܕܟܠܗ

16

ܕܟܬܒܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝ ܟܬܒܐ ܕܒ ܠܒܐ ܕܒܝ ܠܟ ܕܒܝ ܠܟ
ܠܟܠܗ ܟܬܒܬܐ ܕܡܠܬܐ ܕܒܝ ܡܫܠܚܬܗ 2 ܕܥܒܝܕܬܐ ܕܟܬܒ
ܒܝܡ ܕܟܬܒܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܟܝ ܡܠ ܕܟܬܒܬܐ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒ ܕܒ
ܕܒܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܟܬܒ ܠܟܝ 3 ܠ ܫܡ ܕܟܬܒ
ܕܟܬ ܡܢܝܢ ܡܢ ܫܠ ܡܠ ܕܡܢ 4 ܕܟܬܒ ܕܒܕ ܕܟ
ܡܠ ܫܡ ܕܟ ܕܡ ܕܡ ܕܟ ܕܡ ,ܕܡܠ ܕܟ ܕܡ ܕܟ
ܠܟ ܕܡܟܬܒ ܒܝ ܕܟ ܠܟ ܕܟ ܕܟ 5 ܕܟ ܕܟ
ܕܟ ܕܟ ,ܡܒܝ ܕܟ ܒܟ ܒ ܕܟ ܕܟ
ܕܟ ܕܟ 6 ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕ 7
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 8 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 9 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 10 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
11 ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 12 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ,ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 13 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 14 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ 15 ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 16 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ 17 ܕ
ܕ

Revelation

1 This is the revelation of Jesus Christ, which God gave him to show his servants what must soon happen. He made it known by sending his angel to his servant John, 2 who testified to everything he saw. This is the word of God and the testimony of Jesus Christ. 3 Blessed is the one who reads aloud the words of this prophecy, and blessed are those who listen and who keep what is written in it, for the time is near. 4 John, to the seven churches in the province of Asia: Grace and peace to you from the one who is, who was, and who is coming, and from the seven spirits before his throne, 5 and from Jesus Christ, who is the faithful witness, the firstborn from the dead, and the ruler of the kings of the earth. To him who loves us and has freed us from our sins by his blood, 6 and has made us a kingdom and priests serving his God and Father, to him be glory and power forever and ever. Amen. 7 Look, he is coming with the clouds, and every eye will see him, even those who pierced him; and all the tribes of the earth will mourn because of him. Yes, amen. 8 "I am the Alpha and the Omega," says the Lord God, who is, who was, and who is coming, the Almighty. 9 I, John, your brother and fellow sharer in the suffering and the kingdom and the patient endurance that belong to Jesus, was on the island called Patmos because of God's word and the testimony I had given for Jesus. 10 On the Lord's day I was in the Spirit, and I heard behind me a loud voice like a trumpet blast, 11 saying, "Write on a scroll what you see and send it to the seven churches: to Ephesus, to Smyrna, to Pergamum, to Thyatira, to Sardis, to Philadelphia, and to Laodicea." 12 I turned to see who was speaking to me, and when I turned I saw seven golden lampstands, 13 and among the lampstands I saw someone like a son of man, dressed in a long robe and with a golden sash around his chest. 14 His head and his hair were white as wool, white as snow, and his eyes were like blazing fire. 15 His feet were like bronze refined in a furnace, and his voice was like the roar of many waters. 16 In his right hand he held seven stars, and from his mouth came a sharp two-edged sword. His face was like the sun shining at its brightest. 17 When I saw him, I fell at his feet as though I were dead. But he laid his right hand on me and said, "Do not be afraid. I am the first and the last, 18 and I live forever and ever. I have the keys that open death and the grave. 19 So write down what you have seen, what is happening now, and what will happen later. 20 This is the secret meaning of the seven stars you saw in my right hand and of the seven golden lampstands: the seven stars are the angels of the seven churches, and the seven lampstands are the seven churches.

2 "To the angel of the church in Ephesus write this: The words of the one who holds the seven stars in his right hand and who walks among the seven golden lampstands. 2 I know what you do, your hard work and your patience. I know that you do not tolerate evil people, and you have tested those who say they are apostles but are not, and you have found them to be liars. 3 You have patience and have suffered for my name without growing weary. 4 But I have this against you: you have left your first love. 5 Remember how far you have fallen. Repent and do the things you did at first. If you do not repent, I will come to you and remove your lampstand from its place among the churches. 6 But you have this in your favor: you hate what the Nicolaitans do, just as I do. 7 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches. To the victor I will give the right to eat from the tree of life, which is in the paradise of God. 8 "To the angel of the church in Smyrna write this: The words of the first and the last, who died and came back to life. 9 I know your troubles and your poverty, but you are rich! I know the slander against you by those who say they are Jews but are not—they are a synagogue of Satan. 10 Don't be afraid of what you will suffer. The devil will throw some of you into prison to test you, and you will have ten days of trouble. Be faithful even if you face death, and I will give you the crown of life. 11 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches. The victor will not be hurt by the second death." 12 "To the angel of the church in Pergamum write this: The words of the one who has the sharp, two-edged sword. 13 I know where you live—where Satan's throne is. But you are holding fast to my name and you haven't denied your faith in me even when Antipas, my faithful witness, was killed among you, where Satan lives. 14 But I have a few things against you: some of you are following the teaching of Balaam, who taught Balak how to make the Israelites sin by eating food offered to idols and by committing immorality. 15 Some of you are following the teaching of the Nicolaitans. 16 Repent, then! Or I will come to you soon and fight against them with the sword of my mouth. 17 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches. To the victor I will give some of the hidden manna. I will also give a white stone with a new name written on it, a name known only by the one who receives it. 18 "To the angel of the church in Thyatira write this: The words of the Son of God, whose eyes are like a blazing fire and whose feet are like bronze. 19 I know your deeds, your love and faith, your service and patience, and that you are doing more now than you did at first. 20 But I have this against you: you let that woman Jezebel, who calls herself a prophet, teach and seduce my servants to commit immorality and eat food offered to idols. 21 I have given her time to repent, but she refuses to repent of her immorality. 22 So I will throw her into a sickbed, and those who commit adultery with her will suffer great pain unless they repent of her evil deeds. 23 I will strike her children dead. Then all the churches will know that I am the one who searches minds and hearts, and I will give each one among you what your deeds deserve. 24 But the rest of you who live in Thyatira, you who have not followed her teaching and have not learned her so-called deep secrets, I will place no other burden on you. 25 Only hold on to what you have until I come. 26 To the victor who keeps my commands to the end, I will give the same authority I have received from my Father to rule the nations. 27 He will rule them with a rod of iron and will break them like pottery. 28 This is the same authority I have received from my Father, and I will give the victor the morning star. 29 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches.

3 "To the angel of the church in Sardis write this: The words of the one who has the seven spirits of God and the seven stars. I know your deeds; you have a reputation for being alive, but you are dead. 2 Be alert and strengthen what remains and is about to die, for I have found your deeds incomplete in the sight of my God. 3 Remember what you received and heard; obey it and repent. If you don't wake up, I will come like a thief, and you will have no idea when I will come against you. 4 But there are a few in Sardis who haven't soiled their clothes with idolatry. They will walk with me in white because they are worthy. 5 The victor will be dressed in white like them. I will never erase their names from the book of life, but I will acknowledge their names before my Father and his angels. 6 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches. 7 "To the angel of the church in Philadelphia write this: The words of the holy one, the true one, who has the key of David, who opens what no one can close and who closes what no one can open. 8 I know your deeds. Look, I have placed before you an open door that no one can close. You have little strength, but you have obeyed my word and haven't denied my name. 9 Look, I will make those who belong to the synagogue of Satan—those who say they are Jews but are not, they are liars—I will make them come and bow down at your feet, and they will know that I have loved you. 10 Because you have obeyed my command to persevere, I will keep you safe during the time of testing that will come upon the whole world to test those who live on the earth. 11 I am coming soon. Hold on to what you have, so that no one will take your crown. 12 The victor will be a pillar in the temple of my God. I will never leave it. I will write on him the name of my God and the name of the city of my God, the new Jerusalem, which comes down from my God out of heaven, and my own new name. 13 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches. 14 "To the angel of the church in Laodicea write this: The words of the Amen, the faithful and true witness, the beginning of God's creation. 15 I know your deeds, that you are neither cold nor hot. I wish you were one or the other! 16 But you are like lukewarm water, neither hot nor cold, and I am about to spit you out of my mouth. 17 You say, 'I am rich; I have plenty of everything and need nothing.' But you don't realize how miserable you are, how pitiful, how poor, how blind, how naked. 18 My advice to you is to buy from me gold refined in the fire so you can be rich; buy white garments so you can be clothed and your nakedness will not be shamed; and buy eye salve so you can see clearly. 19 I rebuke and discipline those I love. So be earnest about your spiritual life, and repent of your lukewarm indifference. 20 Look, I stand at the door and knock. If anyone hears my voice and opens the door, I will come in and we will eat together as friends. 21 The victor will be seated with me on my throne, just as I was victorious and sat down with my Father on his throne. 22 Let those who have ears listen to what the Spirit says to the churches."

ههاوسه چه ههاوسه‌ی هه‌ڤاڵه‌کانی خۆت وه‌ک خۆت بۆ خۆت، 16 هه‌ڕه‌شه‌ی
هه‌ڵبژاردنی ئه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی
ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ئه‌وانه‌ی
له‌

17 אשר בעבור אשר הוא בן־אברהם הוא גם
הוא כתוב לפי אשר נאמר אל־אברהם כי
אב־המון גוים נתתיך׃ 18 נגד אשר האמין
אל־אלהים המחיה את־המתים ומקרא
לדברים אשר אינם כאשר היו׃ 19 ולא
חלש באמונתו ולא הביט אל־גופו כי־
מת הוא כבר בהיותו בן־מאה שנה ואל־
מות רחם שרה׃ 20 ולא נפל ספק בדבר
אלהים בעבור אמונתו כי־חזק היה׃
21 ויודע היה כי אשר הבטיח אלהים
יכל גם־לעשות׃ 22 על־כן נחשב לו
לצדקה׃ 23 ולא בעבורו לבדו כתוב
אשר נחשב לו׃ 24 כי גם בעבורנו
אשר נחשב לנו׃ 25 אשר נתן אל־
מות בעד פשעינו ויקם בעבור
צדקתנו׃

5 1 ועתה בהיותנו צדיקים
באמונה שלום יש לנו אל־אלהים
בגלל אדוננו יהושע המשיח׃ 2 אשר
בו נכנסנו אל־האמונה אשר אנו
עומדים בה ונשמח בתקוה לכבוד
אלהים׃ 3 ולא זאת בלבד כי אם
נשמח בצרותינו כי ידענו כי הצרה
מולדת סבל׃ 4 והסבל מולד נסיון
והנסיון מולד תקוה׃ 5 ותקוה לא
תבוש כי אהבת אלהים נשפכה
בלבבותינו בכח רוח הקדש אשר
נתן לנו׃ 6 כי בעוד אנו חלשים
מת המשיח בעד הרשעים׃ 7 אולם
לא ימות איש בעד צדיק׃ אולם
אולי בעד איש טוב יעז איש למות׃
8 אולם אלהים הראה אהבתו אלינו
בהיות המשיח מת בעדנו בעוד אנו
חטאים׃ 9 ואם כן אם־נצדקנו עתה
בדם בנו אם־כן נושע נושע מן־
הכעס׃ 10 כי אם־בהיותנו אויבים
נתרצינו אל־אלהים בעבור מות בנו
אם־כן נושע נושע בחיי בנו׃ 11 ולא
זאת בלבד כי־אם נתרצה אל־אלהים
בגלל אדוננו יהושע המשיח׃ 12 לפיכך
כאשר בא־חטא אל־העולם בגלל איש
אחד ומות בא בגלל החטא כן־עבר
המות אל־כל־אדם בגלל אשר חטאו
כל־אדם׃ 13 כי עד־בא־התורה היה
חטא בעולם אולם לא־נחשב חטא
אל־אדם בהיות אין תורה׃ 14 אולם
מות מלך מאז אדם ועד־משה גם
על־אלה אשר לא־חטאו כחטא אדם
אשר הוא־דמות האיש אשר עתיד
לבוא׃ 15 אולם לא־כמו־חטא כן
הוא־חסד אלהים׃ כי אם־בחטא
אדם־אחד מתו רבים אם־כן חסד
אלהים ומתנת־חסדו אשר נתן
לאדם אחד הרבה יותר לרבים׃
16 ולא כאשר חטא אדם אחד כן
הוא־חסד אלהים׃ אם־אמנם אחד
חטא ונגזר דין־מות על־כל־אדם
אולם חסד אלהים אם־כן נגזר
לצדקה אם־כן רבים׃ 17 אם־אמנם
בחטא אדם אחד מלך המות
אם־כן אם־כן יתרבו מלכים בחיים
אם־כן אם־כן יתרבו מלכים בחיים
אם־כן אם־כן יתרבו מלכים בחיים

ἀνάπαυσιν τοῦ σαββατισμοῦ τοῦ θεοῦ· 10 ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ
ὡσπερεὶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός· 11 σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι
πέσῃ τῆς ἀπειθείας. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ ἐνεργὴς
καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διικνούμενος
ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε καὶ μυελῶν,
καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· 13 καὶ οὐκ ἔστιν
κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα
τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

4

14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς,
Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· 15 οὐ γὰρ
ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις
ἡμῶν, πεπειρασμένον κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας.
16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,
ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς βοήθειαν εὐκαίρως.

5

1 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων
καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· 2 μετριοπαθῆσαι δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσιν καὶ
πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· 3 καὶ διὰ
ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ λαοῦ οὕτως καὶ περὶ ἑαυτοῦ
προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. 4 καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν
τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθὼς καὶ Ἀαρών· 5 οὕτως
καὶ τὸν Χριστὸν οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ'
ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά
σε· 6 καθὼς καὶ ἐν ἄλλῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ
τὴν τάξιν Μελχισέδεκ· 7 ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ
δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῴζειν αὐτὸν ἐκ
θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκας καὶ
εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας· 8 καίπερ ὢν υἱὸς ἔμαθεν ἀφ'
ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν· 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς
ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου, 10 προσαγορευθεὶς
ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ.

11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν,
ἐπεὶ νωθροὶ γεγένησθε ταῖς ἀκοαῖς. 12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες εἶναι
διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς
τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θεοῦ, καὶ γεγονότες
χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς βρώσεως· 13 πᾶς γὰρ ὁ
μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν·
14 τελείων δὲ ἐστὶν ἡ στερεὰ βρῶσις, τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ
αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἔχοντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ
κακοῦ.

6

1 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα
φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι μετανοίας ἀπὸ
νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν διδαχῆς,
ἐπιθέσεώς τε χειρῶν καὶ ἀναστάσεως νεκρῶν καὶ κρίματος
αἰωνίου. 3 καὶ ταῦτα ἐπιτρέψομεν ὁ θεός. 4 Ἀδύνατον γὰρ τοὺς
ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ
μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου 5 καὶ καλὸν γευσαμένους
θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μελλούσης αἰῶνος 6 καὶ παραπεσόντας
πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν
υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 γῆ γὰρ πιοῦσα τὸν
ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην
εὐθετοῦσαν ἐκείνοις οὓς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
ἀπὸ τοῦ θεοῦ· 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τribόλους ἀδόκιμος
καὶ κατάρας ἐγγύς, οὗ τὸ τέλος εἰς καῦσιν. 9 πεπείσμεθα δὲ περὶ
ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω
λαλοῦμεν· 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
καὶ τῆς ἀγάπης ἣν ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες
καὶ διακονοῦντες τοῖς ἁγίοις. 11 ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν
τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς
ἐλπίδος ἄχρι τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε, μιμηταὶ δὲ
τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς
ἐπαγγελίας.

13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς
εἶχεν μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ, 14 λέγων· Εἰ μὴν
εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε· 15 καὶ οὕτως
μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἄνθρωποι γὰρ κατὰ
τοῦ μείζονος ὀμνύουσιν, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας
εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος· 17 ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος ὁ θεὸς
τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας ἐπιδεῖξαι τὸ ἀμετάθετον τῆς
βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
ἀμεταθέτων, οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχὺν παράκλησιν
ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἣν
ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ
εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 20 ὅπου
πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

7

1 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ θεοῦ
τοῦ ὑψίστου, ὃς συνήντησεν Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς
κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ᾧ καὶ δεκάτην
ἐμέρισεν ἀπὸ πάντων, πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς
δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστιν βασιλεὺς
εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν
μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ υἱῷ τοῦ θεοῦ,
μένει ἱερεὺς διηνεκές. 4 Βλέπετε πόσος οὗτος ᾧ καὶ δεκάτην
ἔδωκεν Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης. 5 καὶ οἱ μὲν
τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν ἔχουσιν
ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ νόμον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν,
καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ· 6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος
ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραὰμ καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας
εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ παντὸς τοῦ ἐλαττονουμένου ὑπὸ τοῦ
κρείττονος ἐστὶν τὸ εὐλογεῖν. 8 καὶ ὧδε μὲν δεκατοῦται
θνήσκοντες ἄνθρωποι, ἐκεῖ δὲ μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ὡς
ἔπος εἰπεῖν διὰ Ἀβραὰμ καὶ Λευὶ ὁ λαμβάνων δεκάτας δεδεκάτωται,
10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ
Μελχισέδεκ. 11 Εἰ οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης
ἦν, λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτηται, τί ἔτι χρεία κατὰ τὴν
τάξιν Μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν
Ἀαρὼν λεγόμενον; 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης
καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται· 13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα φυλῆς
ἄλλης μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδείς προσέσχηκεν τῷ θυσιαστηρίῳ·
14 πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδου ἀνατέταλκεν ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν
φυλὴν περὶ ἱερωσύνης οὐδὲν Μωυσῆς ἐλάλησεν. 15 καὶ περισσότερον
κατάδηλον, εἰ κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς
ἕτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ
δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου· 17 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς
τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. 18 ἀθετεῖται μὲν γὰρ
προαγουσῶν ἐντολῶν διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν
γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος δι'
ἣς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.

22 ירמיה וויעתה הבה ויהי דבר־יהוה אלי לאמר
23 לך ואמרת אל־ירושלם לאמר כה אמר יהוה
זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כסיך לכתך
אחרי במדבר בארץ לא זרועה 24 קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתו כל אכליו יאשמו רעה
תבוא אליהם נאם־יהוה 25 שמעו־נא דבר־יהוה
בית יעקב וכל משפחות בית ישראל 26 כה אמר
יהוה מה־מצאו אבותיכם בי עול כי הרחיקו
מעלי וילכו אחרי הבל ויהבלו 27 ולא אמרו
איה יהוה המעלה אתנו מארץ מצרים המולך
אתנו במדבר בארץ ערבה וציה בארץ צחיה
וצלמות בארץ לא־עבר בה ולא־ישב אדם שם
28 ואביא אתכם אל־ארץ הכרמל לאכל פריה
וטובה ובאתם וטמאתם את־ארצי ונחלתי
שמתם לתועבה 29 אתם אל־תאמרו לי מה־
ראיתם כי־אם־אני אמר אל־ריב אתכם
אדבר נאם־יהוה 30 לשוא הכיתי את־בניכם
מוסר לא לקחו אכלה חרבכם את־נביאיכם
כאריה משחית 31 דור אתם ראו דבר־יהוה
המדבר הייתי לישראל אם־ארץ מאפלה
למה אמר עמי רדנו עוד לא נבוא אליך
32 התשכח בתולה עדיה כלה רחצתיה
ועמי שכחוני ימים אין מספר 33 מה־תיטבי
דרכך לבקש אהבה אף את הורגות למדת
את־דרכיך 34 גם בכנפיך נמצאו דמי נפשות
אביונים לא במחתרת מצאתים כי על־כל
אלה 35 ואמרת נקיתי אך־שב אפו ממני
הנני נשפט אתך על אמרך לא חטאתי
36 מה־תתרי מאד לשנות דרכך גם מאת
מצרים תבושי כאשר בושת מאת אשור
37 גם מאת זה תצאי וידיך על־ראשך כי־מאס
יהוה בבטחיך ולא תצליחי בהם

11

2 הדבר אשר היה אל־ירמיה מאת יהוה
לאמר 3 שמעו את־דברי הברית הזאת
ודברתם אל־איש יהודה ואל־יושבי ירושלם
4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל
ארור האיש אשר לא־ישמע את־דברי הברית
הזאת 5 אשר צויתי את־אבתיכם ביום הוציאי
אותם מארץ מצרים מן־כור הברזל לאמר שמעו
בקולי ועשיתם אתם ככל אשר אצוה אתכם
והיתם לי לעם ואנכי אהיה לכם למען הקים
את־השבועה אשר נשבעתי לאבתיכם לתת להם
ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואענה ואמר
אמן יהוה 6 ויאמר יהוה אלי קרא את־כל־
הדברים האלה בערי יהודה ובחוצות ירושלם
לאמר שמעו את־דברי הברית הזאת ועשיתם
אתם 7 כי העד העדתי באבתיכם ביום העלותי
אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השכם
והעד לאמר שמעו בקולי 8 ולא־שמעו ולא
הטו את־אזנם ויהלכו איש בשררות לבם
הרע והבאתי עליהם את־כל־דברי הברית
הזאת אשר־צויתי לעשות ולא עשו 9 ויאמר
יהוה אלי נמצא קשר באיש יהודה ובישבי
ירושלם 10 שבו אל־עונות אבתיהם הראשנים
אשר מאנו לשמע את־דברי ולכו אחרי אלהים
אחרים לעבדם הפר בית־ישראל ובית־יהודה
את־בריתי אשר כרתי את־אבתיהם 11 לכן כה
אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא
יוכלו לצאת ממנה וזעקו אלי ולא אשמע
אליהם 12 והלכו ערי יהודה וישבי ירושלם
וזעקו אל־האלהים אשר־הם מקטירים להם
והושע לא יקומו בעת רעתם 13 כי מספר
ערייך היו אלהיך יהודה ומספר חוצות
ירושלם שמתם מזבחות לבשת מזבחות
להקטיר לבעל 14 ואתה אל־תתפלל בעד
העם הזה ואל־תשא בעדם רנה ותפלה כי
לא אשמע בעת־קרא אליו בעד רעתם
15 מה־לידידי עשתה זמתה בבית רבים
הלבב הקדש־בשר מעליך כי־אז תרעי
תעלזי 16 זית רענן יפה פרי תאר קרא
יהוה שמך לו בקול המולה גדולה הציתה
אש עליו ורעו דליותיו 17 יהוה צבאות
הנטע דבר־עליך לרעה בגלל רעת בית־
ישראל ובית יהודה אשר עשו־להם להכעסני
בהקטיר לבעל 18 ויהוה הודיעני ואדעה
אז הראיתה לי מעלליהם 19 ואני כאמון
יובל לטבח הובל ולא ידעתי כי עלי חשבו
מחשבות אבדה נשחיתה העץ עם־לחמו
ונכרתהו מארץ חיים ושמו לא יזכר עוד
20 ויהוה צבאות שופט צדק בחן כליות
ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי
את־ריבי

14 הנה ישראל ישועה יהוה ולא ישראל
נבוכים יהוה 2 כי יקחום עמים ואל מקומם
והביאום בית יהוה לעבדים ושפחות לשבים
את שוביהם ומשלו בנגשיהם 3 והיה ביום
הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה
הקשה אשר הועבדת בה 4 ונשאת המשל
הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש
שבתה מדהבה 5 שבר יהוה מטה רשעים
שבט מושלים 6 מכה עמים בעברה מכת
בלתי סורה רודה באף גוים מרדפה בלי
חשך 7 נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה
גם ברושים שמחו בך ארזי לבנון מאז
שכבת לא עלה הכרתנו 8שאול מתחת
רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים
כל עתודי ארץ הקים מכסאותם כל מלכי
גוים 9 הם יענו ויאמרו אליך גם אתה
חלית כמונו אלינו נמשלת 10 הורד
אל שאול גאונך המון נבליך תחת
רמה יצע לך ומכסיך תולעה 11 איך
נפלת משמים הילל בן שחר נגדע לארץ
חולש על גוים 12 ואתה אמרת בלבבך
השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים
כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון
13 אעלה על במתי עב אדמה לעליון
אך אל שאול תורד אל יסודי בור
14 יראיך אליך יביטו אליך יתבוננו
הזה האיש מרגיז הארץ מרעיש ממלכות
15 שם תבל כמדבר הרס עריו לא פתח
בית אסיריו 16 כל מלכי גוים כולם
שכבו בכבוד איש בביתו 17 ואתה
השלכת מקברך כנצר תועבה לבוש
הרגים מדקרי חרב יורדי אל אבני
הבור כפגר מרמס 18 לא תחבר אתם
בקבורה כי שחת ארצך הרגת עמך
לא יקרא לעולם זרע מרעים 19 הכינו
לבניו מטבחה בעון אבותם בל יקומו
וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים
20 ואני אקום עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד
נאם יהוה 21 ושמתיה מורשת קפד
ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד
נאם יהוה צבאות 22 כה אמר יהוה
צבאות אם יעמדו כח ואם יגדלו
רבים כן יקוצצו ועבר ואיננו
ועבר בו ואינו 23 ושמתיה מורשת
קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא
השמד אמר יהוה צבאות 24 נשבע
יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר
דמיתי כן היה ואם לא כאשר יעצתי
היא תקום 25 לשבר אשור בארצי
ועל הרי אבוסנו תרמסנו ויסר
מעליהם עלו מכתפם 26 זאת היעצה
היעוצה על כל הארץ וזאת היד
הנטויה על כל הגוים 27 כי יהוה
צבאות יעצו ומי יפר ידו הנטויה
ואל מי תשיב 28 בשנת מות
המלך אחז היה המשא הזה 29 אל
תשמח פלשת כלה כי נשבר שבט
מכיך כי מן שרש נחש יצא צפע
ופריו שרף מעופף 30 ורעו בכורי
דלים ואביונים לבטח ירבצו והמתתי
ברעב שרשך והוא יהרג שארית
תמיתנה 31 הילילי שער זעקי עיר
נמוגת פלשת כי עשן מצפון בא
ואין בודד במועדיו 32 ומה יענה
מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון
ובה יחסו עניי עמו

13 משא בבל אשר חזה
ישעיהו בן אמוץ 2 על הר נשא נסו
אליהם הניפו יד יבואו פתחי
נדיבים 3 אני צויתי למקדשי
גם קראתי גבורי לאפי עליזי
גאותי 4 קול המון בהרים כדמות
עם רב קול שאון ממלכות גוים
נאספים יהוה צבאות פקד צבא
מלחמה 5 באים מארץ מרחק
מקצה השמים יהוה וכלי זעמו
לחבל כל הארץ 6 הילילו כי
קרוב יום יהוה כשד יבוא
7 על כן כל ידים תרפינה וכל
לב אנוש יתמס 8 ונבהלו
צרות ותבלים יאחזון כיולדה
תתלולל איש אל רעהו יתמהו
פני להבות פניהם 9 הנה יום
יהוה בא אכזרי וברה וחרון
אף לשום הארץ לשמה
ומחטאיה יכלה מנה 10 כי כוכבי
השמים וכסיליהם לא יהלו אורם
חשך השמש בצאתו וירח לא
יגיה אורו 11 ופקדתי על תבל
רעה ועל רשעים עונם והשבתי
גאון זדים ושפלות עריצים
אשפיל 12 אאדיר אנוש מפז
ואדם מכתם אופיר 13 על כן
רגז שמים ותזע הארץ ממקומה
בעברת יהוה צבאות וביום חרון
אפו 14 והיה כצבי מנדח וכצאן
אין מקבץ איש אל עמו יפנו
ואיש אל ארצו ינוסו 15 כל
הנמצא ידקר וכל הנספה יפל
בחרב 16 ועולליהם יפוצצו
לעיניהם בתיהם תשדד ונשיהם
תשכבנה 17 הנני מעיר עליהם
את מדי אשר כסף לא יחפצו
ובזהב לא יחמדו 18 וקשתות
נערים תרטשנה ופרי בטן לא
ירחם עין על בנים לא תחוס
19 והיה בבל צבי ממלכות
תפארת גאון כשדים כמהפכת
אלהים את סדם ועמרה 20 לא
תשב עד נצח ולא תשכן עד דור
ודור ולא יאהל שם ערבי ולא
רעים לא ירבצו שם 21 ורבצו
שם ציים ומלאו בתיהם אחים
ושכנו שם בנות יענה ושעירים
ירקדו שם 22 ואיים אלמנותיו
בארמנותיו ותנים בהיכלי עונג
וקרוב לבוא עתה וימיה לא
ימשכו

14 כי ירחם יהוה את יעקב
ובחר עוד בישראל והניחם על
אדמתם והנלוה אליהם ונספחו
על בית יעקב 2 ולקחום עמים
והביאום אל מקומם והתנחלו
בית יהוה לעבדים ולשפחות
והיו שובים לשוביהם ורדו
בנוגשיהם 3 והיה ביום הניח
יהוה לך מעצבך ומרגזך
ומן העבודה הקשה אשר
עובדת בה 4 ונשאת המשל
הזה על מלך בבל ואמרת איך
שבת נוגש שבתה מדהבה
5 שבר יהוה מטה רשעים
שבט משלים 6 מכה עמים
בעברה מכת בלתי סורה
רודה באף גויים מרדפה
בלי חשך 7 נחה שקטה כל
הארץ פצחו רנה גם
ברושים שמחו בך ארזי
לבנון מאז שכבת לא עלה
כורתנו 8 שאול מתחת
רגזה לך לקראת בואך
עורר לך רפאים כל עתודי
ארץ הקים מכסאותם כל
מלכי גויים 9 הם יענו
ויאמרו אליך גם אתה
חלית כמונו אלינו נמשלת
10 הורד אל שאול גאונך
המון נבליך תחת רמה
יצע לך ומכסיך תולעה
11 איך נפלת משמים
הילל בן שחר נגדע לארץ
חולש על גויים 12 ואתה
אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל
ארים כסאי ואשב בהר
מועד בירכתי צפון
13 אעלה על במתי עב
אדמה לעליון 14 אך
אל שאול תורד אל יסודי
בור יראיך אליך יביטו
אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ מרעיש
ממלכות 15 שם תבל
כמדבר הרס עריו לא פתח
בית אסיריו 16 כל מלכי
גויים כולם שכבו בכבוד
איש בביתו 17 ואתה
השלכת מקברך כנצר
תועבה לבוש הרגים
מדקרי חרב יורדי אל
אבני הבור כפגר מרמס
18 לא תחבר אתם
בקבורה כי שחת ארצך
הרגת עמך לא יקרא
לעולם זרע מרעים
19 הכינו לבניו מטבחה
בעון אבותם בל יקומו
וירשו ארץ ומלאו פני
תבל ערים 20 ואני
אקום עליהם נאם יהוה
צבאות והכרתי לבבל
שם ושאר ונין ונכד
נאם יהוה 21 ושמתיה
מורשת קפד ואגמי מים
וטאטאתיה במטאטא
השמד אמר יהוה
צבאות 22 כה אמר
יהוה צבאות אם יעמדו
כח ואם יגדלו רבים
כן יקוצצו ועבר
ואיננו ועבר בו
ואינו 23 ושמתיה
מורשת קפד ואגמי מים
וטאטאתיה במטאטא
השמד אמר יהוה
צבאות 24 נשבע
יהוה צבאות לאמר
אם לא כאשר דמיתי
כן היה ואם לא כאשר
יעצתי היא תקום
25 לשבר אשור
בארצי ועל הרי
אבוסנו תרמסנו
ויסר מעליהם עלו
מכתפם 26 זאת
היעצה היעוצה
על כל הארץ
וזאת היד
הנטויה על כל
הגוים 27 כי
יהוה צבאות
יעצו ומי יפר
ידו הנטויה
ואל מי תשיב
28 בשנת מות
המלך אחז היה
המשא הזה
29 אל תשמח
פלשת כלה
כי נשבר שבט
מכיך כי מן
שרש נחש יצא
צפע ופריו
שרף מעופף
30 ורעו
בכורי דלים
ואביונים לבטח
ירבצו והמתתי
ברעב שרשך
והוא יהרג
שארית
תמיתנה
31 הילילי
שער זעקי
עיר נמוגת
פלשת כלה
כי עשן
מצפון בא
ואין בודד
במועדיו
32 ומה
יענה מלאכי
גוי כי יהוה
יסד ציון
ובה יחסו
עניי עמו

ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܠܬܚܘܡܐ ܕܬܚܘܡܐ ܘܠܡܝܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܪܝܢ ܗܘ ܕܩܐܡ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܥܡܐ ܕܫܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܫܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܢܬܠܗ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܥܡܐ ܕܫܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܫܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܢܬܠܗ ܠܗ

15

ܗܘܝܢ ܕܡܬܪܬ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܠܬܚܘܡܐ ܘܠܡܝܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܪܝܢ ܗܘ ܕܩܐܡ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܥܡܐ ܕܫܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܫܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܢܬܠܗ ܠܗ

ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܘܠܬܚܘܡܐ ܘܠܡܝܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ ܡܫܬܪܝܢ ܗܘ ܕܩܐܡ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܝ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܥܡܐ ܕܫܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܫܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܢܬܠܗ ܠܗ

ܟܝܢ ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܠܝ ܬܡܢܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝ ܐܬܝܐ 57 ܐܢܐ ܡܪܝܐ
ܒܝܡܐ ܡܠܐ ܦܝܫܝܬܐ ܐܢܐ ܡܬܝܒ ܥܡ ܐܒܝ 58 ܡܫܝܚܐ ܥܒܕ
ܒܝܬ ܕܪ ܡܝܬܝܢ ܡܬܪܟܒ ܟܝܠܝܢ ܦܝܫܝܬܐ ܐܢܐ ܡܠܐ ܒܝܬܝܢ
ܡܝܬܐ ܫܘܡ ܐܢܐ ܠܐ ܐܬܟܠܬܐ ܐܦܝܪ

16

ܡܫܝܚܐ ܫܠܝܚܐ ܡܝܬܝܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܢܝܚܐ ܒܝܬ ܡܪܝ ܕܐܬܝ ܠܗ 1
ܒܝܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚ ܥܡ ܒܪܝ 2 ܐܬܝ ܠܗ ܐܦܝܪ ܟܝ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ
,ܡܢܝܢܐ ܡܫܝܚ ܐܬܝ ܐܢܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܐܬܝ
ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܐ ܡܫܝ 3 ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܡܪܝܡ ܫܠܝܡܐ ܡܫ ܡܠܟ
ܐܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚ ܡܫ ܐܪܥܐ ܐܢܐ ܐܦܝܪ ܒܝܬ
ܒܝܬ ܠܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܐܢ ܡܪܝ ܐܬ ܐܢ 4 ܫܠܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܝ ܫܝܬܝܬ ܡܫ ܐܬܝܐ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝ ܡܫܝ 5 ܐܠܝܢ
ܡܪܝܢ ܐܬܝܐ ܥܡ ܒܝܬ 6 ܡܫܝܚܢܐ ܒܝ ܠܢ ܡܪܝ ܒܝ
ܡܪܝ ܠܝܢ ܒܝܬ ܡܢܐܠܗ ܐܦܝܪ ܐܬܝܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܐܢ
ܐܬܝܢ ܡܫܝܚ ܒܝ ܡܪܝ ܡܫܝ ܡܪܝ ܡܫ ܒܝ ܒܝ 7 ܡܫ
ܠ ܡܫܝ ,ܒܝ ܐܢ ܐܬܝܐ ܡܫ ܒܝܬ ܒܝ ܒܝ ܡܫܝ ܡܫ
ܡܝܒ 8 ܡܫܝܚܐ ܡܫܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
10 ܡܫܝܚ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 11
ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 12
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
13 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ 14 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 15
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ 16 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 17
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ 18 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 19
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 20
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 21
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ 22
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ 23 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ 24 ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ

1

ئەمما ئەي مىسىر ئەي چۆللۈك ئەي ئەلۋەت ئەي ئەلۋەت ئەي ئەي ئەي

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠܘܢ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ ܕܫܝܛܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܠܘܢ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܬܚܢܢܘܢ ܥܡ ܫܪܝܪܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܕܠܝܬ ܚܟܝܡܐ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܡ ܫܪܝܪ

ויאמר אליו אל תירא כי אם לא מצאו יד
אביך ואביך ראה פני אלהים ויאמר אליו
גם אנכי אל תירא אנכי אכלכל אתכם
ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם
3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף
העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענותו
מפני כי נבהלו מפניו 4 ויאמר אל
אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני
יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרים
5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני
אלהים לפניכם 6 זה שנתים הרעב
בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין
חרישה וקציר 7 ויכלכל יוסף אתכם
לפליטה בארץ ולהחיות אתכם לפליטה
גדולה 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי
הנה כי אם האלהים ושם אתי לאב
לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל
ארץ מצרים 9 מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני
אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי
אל תעמד 10 וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך 11 וכלכלתי אתך
שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך 12 והנה עיני
כל אחיכם רואות ועין אחי בנימין כי
פי המדבר אליכם 13 והגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה
14 ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צוארו 15 ויישק את
כל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו 16 ונשמע הקול בית פרעה
לאמר בא יוסף אחיו וטוב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו 17 ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את
בעיריכם ולכו בארצה כנען 18 וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
חלב הארץ 19 ואתה צויתה זאת עשו
קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם
ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם
20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב
כל ארץ מצרים לכם הוא 21 ויעשו
כן בני ישראל ויתן יוסף עגלות על
פי פרעה ויתן להם צידה לדרך 22 לכל
אחיו נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימן
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות
שמלות 23 ולאביו שלח כזאת עשרת
חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרת
האתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו
בדרך 24 וישלח את אחיו ויאמר אליהם
אל תרגזו בדרך

9

ולו אמר אליהם הנה אנכי
יודע כי אתם מבקשים אתי ולא מצאתם
אתי כדבר הזה 2 ויאמר אליהם
יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי
חי ולא יכלו אחיו לענותו כי נבהלו
מפניו 3 ויאמר אליהם יוסף גשו נא
אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר מכרתם אתי מצרים 4 ועתה
אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
לפניכם 5 כי זה שנתים הרעב בקרב
הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרישה
וקציר 6 כי יש אלהים אתי אשר
שלחני לשום לכם שאר בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה 7 ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי אם האלהים
ושם אתי לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומושל בכל ארץ מצרים 8 מהרו
ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר
בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל
מצרים רדה אלי אל תעמד 9 וישבת
בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה
ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך 10 וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן תורש
אתה וביתך וכל אשר לך 11 והנה
עיניכם רואות ועין אחי בנימן כי
פי המדבר אליכם 12 והגדתם לאבי
את כל כבודי במצרים ואת כל אשר
ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה
13 ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צוארו 14 ויישק את
כל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו
אחיו אתו 15 ונשמע הקול בית פרעה
לאמר בא יוסף אחיו וטוב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו 16 ויאמר פרעה אל
יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את
בעיריכם ולכו בארצה כנען 17 וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את
חלב הארץ 18 ועתה אל תעצבו עין
אל כלי אשר לכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא 19 ואתה צויתה זאת
עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם, 20 ועינכם אל תחס על כליכם
כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא
21 ויעשו כן בני ישראל ויתן יוסף
עגלות על פי פרעה ויתן להם צידה
לדרך 22 לכל אחיו נתן לאיש חלפות
שמלות ולבנימן נתן שלש מאות כסף
וחמש חלפות שמלות 23 ולאביו שלח
כזאת עשרת חמרים נשאים מטוב
מצרים ועשרת האתנות נשאות בר
ולחם ומזון לאביו בדרך 24 וישלח
אחיו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך

26 אמרו אליו אם אין אפשר לגרש אשה
מפני עלה אחת מה הדבר אשר צוה
משה לתת ספר כריתות וגרשה׃
27 ויען ויאמר אליהם אל מפני קשי
לבבכם כתב לכם את המצוה הזאת׃
28 ומבראשית הבריאה זכר ונקבה
עשם׃ 29 על כן יעזב איש את אביו
ואת אמו ודבק באשתו׃ 30 והיו
לבשר אחד ולא עוד כי אם בשר אחד
אשר אלהים חבר אל יפרד׃ 31 ויהי
בהיותו בבית ויסב אליו תלמידיו
לדבר אל הדבר הזה׃ 32 ויאמר אליהם
הן אמת אמר אני לכם כל אשר יגרש
אשתו ולקח אחרת נאף הוא ונאף
אשה אשר לקחה׃ 33 ויגש אליו
אחד מן הסרסים ויאמר אליו רבי
הנה אנשים רבים מלאו אליך ויבאו
אל בית אביך ואל אחיך ואל אחותך
ואל אמך ואל אשתך ואל בניך׃
34 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
35 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
36 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
37 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
38 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
39 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
40 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
41 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
42 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
43 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
44 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
45 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
46 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
47 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
48 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
49 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
50 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
51 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
52 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
53 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
54 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
55 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
56 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
57 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
58 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
59 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
60 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
61 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
62 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
63 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
64 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
65 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
66 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
67 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
68 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
69 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
70 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
71 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
72 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
73 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
74 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
75 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
76 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
77 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
78 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
79 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
80 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
81 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
82 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
83 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
84 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
85 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
86 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
87 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
88 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
89 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
90 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
91 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
92 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
93 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
94 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
95 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
96 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
97 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
98 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
99 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃
100 ויען ויאמר אליהם אל נא תבאו
אל בית אבי ואל אחי ואל אחותי
ואל אמי ואל אשתי ואל בני׃

19 לכן אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן
מבחן פנת מוסד יקר מוסד המאמין לא יחיש
20 ושמתי משפט לקו וצדקה למשקלת ויגרף
ברד מחסה כזב ומים לא יכלו סתר
21 וכפר בריתכם את המות וחזותכם את שאול
לא תקום שוט שוטף כי יעבר והיתם לו למרמס
22 ככל אשר יעבר אתכם יקח אתכם בבקר בבקר
יעבר ביומם ולילה והיה רק זועה הבין שמועה
23 כי קצר המצע מן האיש והמסכה צרה מהתכסות
24 כי על דבר יהוה צבאות אשר יעץ פלא
והגדיל תושיה הלא מעט עוד מעט רגע
25 ויסר אדם לבלתי הרע ולבלתי הטיב
26 הלא אם שוה פניו אדמתו אם לא יפתח
ויחרש אדמה ויחרש אדמתו ויפרש אם לא
27 הלא אם שוה פניו אדמתו אם לא יזרע
כמון ויזרה אזוב ויטע חטה שערה ודכן
28 לחם יכתת לא ידוש יידוש עגלה ופרשיו
לא יכתת בו ומן יהוה צבאות יצא גם הוא
פלא יעצה הגדיל תושיה

29 גם זאת מאת יהוה צבאות יצא
לשחת עצה הפליא תושיה

12 אוי לאריאל אריאל קריה חנה דוד
יוסיפו שנה חגים יגיעו 2 והציקתי לאריאל
והיתה תאניה ואריאל לי כמו הר אריאל
3 וחניתי עליך מצור ושתי מצרים אליך
אריאל לי כמו הר אריאל 4 ותשפלי מארץ
תדברי ומעפר תשח אמרתך והיה כאוב
מארץ קולך ומעפר אמרתך תצפצף 5 ורב
זריך כאבק דק וזרי עריצים כמץ עבר
ואז לפתע פתאם 6 מאת יהוה צבאות תפקד
ברעם ורעש גדול סערה וסופה ולהבת אש
אכלת 7 והיה כחלום חזיון לילה המון כל
הגוים הצבאים אל אריאל וכל צבאיה
ומצודתיה וצרריה ויהי כאשר יחלם הרעב
והנה אכל ונפש ריקה ותרעב ונפשו
תשוקקנה כן יהיה המון כל הגוים הצבאים
אל הר ציון 8 התמהמהו והשתעו שועו
שגעו שכרו ולא יין נעו ולא שכר
9 כי נסך עליכם יהוה רוח תרדמה
ועצם עיניכם הנביאים וראשיכם החזים
כסה 10 והיה לכם חזון הכל כדברי הספר
אשר יחתם אשר יתן אותו אל יודע
ספר לאמר קרא נא זאת ואמר לא אדע
כי חתום הוא 11 ונתן הספר אל אשר לא
ידע ספר לאמר קרא נא זאת ואמר לא
אדע כי חתום הוא 12 ונתן הספר אל
אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זאת
ואמר לא אדע ספר 13 ויאמר אדני
יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו
כבדוני ולבו הרחיק ממני ויהי יראתם
אתי מצות אנשים מלומדה 14 לכן הנני
יוסיף להפליא את העם הזה הפלא
ופלא וחכמת חכמיו תאבד ונבונת
נבוניו תתעלם 15 הוי המעמיקים מיהוה
עצה ובמחשך מעשיהם ויאמרו מי יראנו
ומי יודענו 16 אם הפכם אם כיוצר
החומר יחשב כי יאמר מעשה לעשהו
לא עשני ויצר אמר אל יבין הלא עוד
מעט מזער ושב לבנון לכרמל ונהפך
הכרמל ליער 17 ביום ההוא יקומו חרשים
דברי ספר ומעפלת עינים תראנה
18 וגם יוסיפו ענוים שמחה בי יהוה
ואביוני אדם בקדוש ישראל יגילו
19 כי אפס עריץ כלה לץ נכלתה כל
שקדי עון המצדיקי אדם בדבר ומוקש
לשוכח שער ובבלתי יש לנטה בתהו
צדיק

1

𐤀𐤌𐤍𐤄 𐤁𐤍 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤄𐤅 𐤁𐤍 𐤀𐤌𐤍𐤄 𐤄𐤅𐤀 𐤁𐤍 𐤀𐤌𐤍𐤄 𐤁𐤍 𐤀𐤌𐤍𐤄 𐤄𐤅𐤀 𐤁𐤍 𐤀𐤌𐤍𐤄 𐤁𐤍 𐤀𐤌𐤍𐤄

13 لم تعلموا ان اجسادكم هي اعضاء
للمسيح افآخذ اعضاء المسيح
واجعلها اعضاء زانية حاشا
14 او لستم تعلمون ان من التصق
بزانية هو جسد واحد لانه يقول
يصير الاثنان جسدا واحدا
15 واما الذي التصق بالرب
فهو روح واحد احذروا الزنا كل
خطية يفعلها الانسان هي خارج
الجسد واما الزاني فيخطئ
الى جسده 16 او لستم تعلمون
ان اجسادكم هي هيكل للروح
القدس الذي فيكم الذي لكم من
الله وانكم لستم لانفسكم
17 لانكم قد اشتريتم بثمن
فمجدوا الله في اجسادكم
وفي ارواحكم التي هي لله
18 كل خطية يفعلها الانسان
هي خارج الجسد واما الزاني
فيخطئ الى جسده 19 او
لستم تعلمون ان اجسادكم
هي هيكل للروح القدس الذي
فيكم الذي لكم من الله
وانكم لستم لانفسكم
20 لانكم قد اشتريتم بثمن
فمجدوا الله في اجسادكم
وفي ارواحكم التي هي لله
7 واما المتزوجون فاوصيهم
لا انا بل الرب ان لا تفارق
امرأة رجلها 11 وان فارقت
فلتبق بغير زواج او
لترجع الى رجلها ولا يترك
رجل امرأته 12 واما
الباقون فاقول انا لا الرب
ان كان لاخ امرأة غير
مؤمنة وهي ترتضي ان
تسكن معه فلا يتركها
13 وامرأة لها رجل غير
مؤمن وهو يرتضي ان
يسكن معها فلا تترك
14 لان الرجل غير المؤمن
قد قدس بالمرأة والمرأة
غير المؤمنة قد قدست
بالرجل المؤمن والا
فاولادكم نجس وامّا الآن
فهم قديسون 15 لكن
ان فارق غير المؤمن
فليفارق فلا يستعبد
الاخ او الاخت في مثل
هذه لكن الله قد دعانا
في السلام 16 اذ ما
تدري ايها المرأة هل
تخلصين رجلك او ما
تدري ايها الرجل هل
تخلص امرأتك 17 غير
ان كما قسم الرب لكل
واحد كما دعاه الله
هكذا فليسلك وهكذا
اوصي في جميع الكنائس
18 هل دعي احد وهو
مختون لا يقلّف هل
دعي احد في الغرلة لا
يختتن 19 الختان
شيء والغرلة شيء
لكن حفظ وصايا الله
هو الشيء 20 كل
واحد في الدعوة التي
دعي فيها فليثبت
21 هل دعيت وانت
عبد لا يهمك بل
وان قدرت ان تصير
حرا فالزم 22 لان
العبد المدعو في الرب
هو عتيق الرب كذلك
الحر المدعو هو عبد
المسيح 23 قد
اشتريتم بثمن لا
تصيروا عبيدا للناس
24 كل واحد
فيما دعي فيه ايها
الاخوة فليثبت
عند الله 25 واما
العذارى فلا امر
من الرب بشأنهن
ولكني اعطي رأيا
كمن رحمه الرب
ان يكون امينا
26 فاظن ان هذا
حسن لسبب الضيق
الحاضر انه حسن
للانسان ان يكون
هكذا 27 ألزمت
بامرأة فلا تلتمس
فراقا ألست
مفارقا بامرأة فلا
تلتمس امرأة
28 ولكن ان
تزوجت فلست
اخطئ وان تزوجت
العذراء فلم تخطئ
ولكن هؤلاء سيكون
لهم ضيق في الجسد
وانا اشفق عليكم
29 وهذا
اقول ايها الاخوة
ان الوقت قد
تقلص فليكن
الذين لهم نساء
كانهم ليس لهم
نساء

4 وليفرح
الذين يبكون
كانهم لا يبكون
والذين يفرحون
كانهم لا يفرحون
والذين يشترون
كانهم لا يملكون
31 والذين
يستعملون هذا
العالم كانهم لا
يستعملونه لان
هيئة هذا العالم
تزول 32 وانا
اريد ان تكونوا
بغير هم الذي
بغير الرب كيف
يرضي الرب
33 واما الذي
بالزواج فكيف
يرضي امرأته
34 وقد انقسم
الزوج والعذراء
التي بغير الرب
تهتم بما لله
لكي تكون
مقدسة جسدا
وروحا واما التي
بالزواج فتهتم
بما للعالم كيف
ترضي رجلها
35 وهذا
اقول لمنفعتكم
لا لاطرح عليكم
فخا بل لاجل
الحسن والملازمة
للرب بغير
ارتباك 36 ولكن
ان كان احد يظن
انه يتصرف
بقبح نحو عذراء
له ان كانت
فوق السن وهكذا
يجب ان يكون
فليفعل ما يريد
لا يخطئ
فليتزوجا
37 ولكن من
ثبت راسخا في
قلبه ليس
مضطرا بل له
سلطان على
ارادته وقد
قضى في نفسه
ان يحفظ عذراءه
فحسنا يفعل
38 اذا
فالذي يزوج
عذراءه يحسن
والذي لا
يزوج يحسن
اكثر 39
المرأة مرتبطة
بالناموس ما
دام رجلها
حيا ولكن ان
رقد رجلها
فهي حرة ان
تتزوج بمن
تريد في الرب
فقط 40
ولكن هي
اسعد ان
لبثت هكذا
بحسب رايي
وانا اظن
اني ايضا
عندي روح
الله

5 واما
المأكول
فقد علمنا
انا جميعنا
لنا علم
العلم
ينفخ
واما
المحبة
فتبني
2 وان
كان يظن
ان يعلم
شيئا
فلم يعلم
بعد كما
ينبغي ان
يعلم
3 ولكن
ان احب
الله فهذا
قد عرفه
4 فمن
اجل اكل
ما ذبح
للاوثان
نعلم
ان ليس
وثن في
العالم
وان ليس
اله آخر
الا واحد
5 لانه
وان وجد
قائلون
بآلهة
كثيرة
سواء في
السماء
او على
الارض
كما
يوجد
آلهة
كثيرون
وارباب
كثيرون
6 لكن
لنا
اله واحد
الآب
الذي
منه
جميع
الاشياء
ونحن
له
ورب
واحد
يسوع
المسيح
الذي
بواسطته
جميع
الاشياء
ونحن
بواسطته
7 ولكن
ليس
العلم
في
الجميع
لكن
بعض
الذين
اعتادوا
الوثن
الى الآن
يأكلون
كمأكول
للوثن
وضميرهم
اذ هو
ضعيف
يتنجس
8 ولكن
ليس
الطعام
يقدمنا
لله
لا نخسر
اذا لم
نأكل
ولا
نربح
اذا
اكلنا
9 ولكن
انظروا
لئلا
تصير
هذه
حرية
لكم
عثرة
للضعفاء
10 لانه
ان
نظرك
انت
ذا
العلم
متكئا
في
هيكل
الوثن
اليس
ضميره
وهو
ضعيف
يتشجع
للاكل
مما
ذبح
للاوثان
11 فيهلك
بعلمك
الاخ
الضعيف
الذي
لاجله
مات
المسيح
12 وهكذا
اذ
تخطئون
الى
الاخوة
وتجرحون
ضميرهم
الضعيف
فانتم
تخطئون
الى
المسيح
13 لذلك
ان كان
طعامي
يعثر
اخي
فلن
آكل
لحما
الى
الدهر
لئلا
اعثر
اخي

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܢܗܘܐ
ܐܝܠܡܐ ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ
ܘܗܫܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ
ܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ
ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ
ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢ
ܝܢ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ
ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠ
ܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ ܘܠܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡ
ܘܠܡܢ ܝ ܕܥܠ ܘܠܡܢ ܝ ܕܥܠ ܘܠܡ ܢ ܕܥ ܘܠ ܡ ܢ ܕ ܥ ܘ ܠ ܡ ܢ ܕ ܥ ܘ ܠ ܡ ܢ ܕ ܥ ܘ

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ
ܘܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ
ܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ
ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ
ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ׃ 6 ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ׃ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃
7 ܘܫܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ
ܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ
ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ
ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ
ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ׃ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ
ܘܐܚܘܗܝ ܒܙܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܒܬܪ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ
ܝܟܢܝܐ ܐܘܠܕ ܫܐܠܬܝܐܝܠ ܘܫܐܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܘܒܒܠ׃
13 ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ
ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ
ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ
ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ
ܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܝܬܝܗ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܕܝܢ ܕܪܘܪܝ
ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ
ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ
ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܗܝܢ ܕܪܘܪܝ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܬܪܝܗܘܢ
ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܙܕܝܩܐ
ܗܘܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܦܠܝܗ ܠܬܪܥܝܬܐ ܫܕܪ ܠܗ׃ 20 ܗܠܝܢ ܕܡܚܫܒ
ܗܘܐ ܠܗ ܐܬܪܐܝܬ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ
ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܕܚܠ ܕܬܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܗܝ ܕܒܗ׃ 21 ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃
ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠܗ ܗܢܐ ܗܘܐ
ܕܬܡܠܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܐܦܝܠܬܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃
23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܢܬܠܕ ܒܪܐ ܘܢܩܪܘܢ ܫܡܗ
ܥܡܢܘܐܝܠ׃ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܘ ܐܠܗܐ׃

2 ܗܘܐ ܕܒܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܗܘܐ
ܡܓܘܣܝܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܕܐܬܝܢܘ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܡܪܝܢ ܕܝܠܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܐܝܟܡܐ ܐܬܝܢܢ ܠܡܣܓܕܘܬܗ ܒܡܕܢܚܐ׃
3 ܘܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܐܬܪܥܝܠ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃
4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ
ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܗܟܝܠ
ܟܬܝܒ ܥܠ ܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ
ܡܢ ܪܒܘܬ ܝܗܘܕܐ׃ ܡܢܟ ܢܦܩ ܡܪܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃
7 ܗܝܢܘܢ ܩܪܐ ܠܗܪܘܕܣ ܒܣܬܪܐ׃ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܙܒܢ ܕܟܘܟܒܐ
ܕܐܬܚܙܝ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܐܙܠ ܒܥܐ ܘܫܐܠ ܫܠܡܐ
ܠܛܠܝܐ ܕܐܙܠ ܘܫܪܐ ܠܝ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܣܓܕܘܬܗ׃
9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܡܠܟܐ ܐܙܠܘ׃ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܐ
ܡܩܕܡ ܠܗܘܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃
10 ܘܚܕܘ ܚܕܘ ܣܓܝܐܝܬ ܒܣܓܝܐܝܬ׃ ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ
ܘܚܙܘ ܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ׃ ܘܢܦܠܘ ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܣܓܕܘ
ܠܗ׃ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ׃ ܕܗܒ ܘܠܒܘܢܐ
ܘܡܪ׃ 11 ܘܐܦ ܠܐ ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܒܪ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ
ܕܕܘܝܕ׃ ܐܠܐ ܒܪܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ׃
12 ܘܐܦ ܠܐ ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܒܪ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܕܘܝܕ׃
ܐܠܐ ܒܪܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ׃ 13 ܗܐ ܡܛܠ ܕܗܘ
ܡܫܬܡܥ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ
ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܕܚܠ ܕܬܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ׃ ܡܛܠ ܕܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܗܝ ܕܒܗ׃ 14 ܘܬܠܕ ܒܪܐ ܘܬܩܪܝܢ ܫܡܗ ܝܫܘܥ׃
ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܘܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܝܗܘܢ׃ 15 ܗܘ ܕܗܘܐ
ܒܐܦܝܠܬܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃
16 ܗܐ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܣ ܕܠܐ ܡܬܬܠܥܓ ܥܡ ܓܘܫܐ ܕܡܓܘܣܐ
ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܕܙܒܢ ܕܫܐܠ ܡܢ ܓܘܫܐ ܕܡܓܘܣܐ׃ ܫܕܪ ܠܗ
ܠܡܩܛܠ ܟܠ ܛܠܝܐ ܕܗܘܘ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܘܒܟܠ ܬܚܘܡܗ׃
17 ܗܝܟܡܐ ܐܬܩܝܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃
18 ܩܠܐ ܐܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ׃ ܒܟܝܐ ܘܝܠܘܠܐ ܣܓܝܐ׃
ܪܚܝܠ ܡܒܟܐ ܥܠ ܒܢܝܗا׃ ܠܐ ܨܒܬܐ ܕܬܬܢܚܡ׃
ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܗܐ ܕܡܛܠ ܕܫܪܐ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ
ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܢ׃ 20 ܐܡܪ ܠܗ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ
ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܬܗ ܕܛܠܝܐ׃
21 ܘܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܗܢܘܢ
ܕܡܛܘ ܢܦܫ ܛܠܝܐ׃ ܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ׃ 22 ܐܦ ܕܫܡܥ
ܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟܐ ܒܡܕܢܚܐ ܬܚܬܝܗ ܕܐܒܘܗܝ ܗܪܘܕܣ׃
ܡܛܠ ܕܕܚܠ ܠܐܙܠܐ ܠܬܡܢ׃ ܘܐܦ ܠܐ ܡܛܠ ܕܐܬܓܠܝ
ܠܗ ܒܚܠܡܐ׃ ܐܙܠ ܠܬܚܘܡ ܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܫܪܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܩܪܝܐ ܢܨܪܬ׃ ܕܡܬܡܠܐ ܕܐܡܪܘ ܢܒܝܐ
ܕܢܗܘܐ ܩܪܝܐ ܠܢܨܪܝܐ׃

ܡܬܝܠܝܢ ܠܟܘܢ ܡܢܗܘܢ ܕܢܩܛܠܘܢ ܘܠܡܩܛܠ ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܠܚܘܢ
ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܢܫܢܐܘܢ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܫܡܝ ܗܘ ܕܢܬܬܠܟܘܢ
ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܩܛܠ ܠܟܘܢ ܢܬܬܠ ܠܗ ܫܒܥܬܐ ܫܒܥܝܢ
31 ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܫܩܠ ܠܟܘܢ ܢܬܠ ܠܗ ܡܬܩܠܐ ܕܟܣܦܐ
ܕܡܬܩܠ ܒܡܬܩܠܐ ܕܩܕܫܐ ܗܘ ܕܢܬܠ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܫܒܥܬ
ܫܒܥܝܢ ܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ ܫܒܥ ܫܒܥܝܢ
32 ܗܘܝܢ ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܫܩܠ ܠܟܘܢ ܢܬܠ ܠܗ ܡܬܩܠܐ
ܕܟܣܦܐ ܕܩܕܫܐ ܗܘ ܕܢܬܬܠ ܠܟܘܢ ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܢܫܩܠ
ܠܟ ܡܢ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܢܬܠ ܠܗ ܡܬܩܠ ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܩܠ ܠܟ

5

ܗܘܝܢ ܡܛܠ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܕܡܐ ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ
2 ܡܢܝܢ ܢܦܠܘܢ ܩܕܡܝ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
3 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
4 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
5 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
6 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
7 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
8 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
9 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
10 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
11 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
12 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
13 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
14 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
15 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
16 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
17 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
18 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
19 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
20 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
21 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
22 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
23 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
24 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
25 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
26 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
27 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
28 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
29 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
30 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
31 ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܬܠܛ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܐ

32 אמר
לו אדון אדוני ישב אדוני עד
אשית אויביך
הדום לרגליך 33 יאמר יהוה
לאדוני שב לימיני
עד אשית אויביך
הדום לרגליך

6

2 מטה עזך ישלח יהוה מציון
רדה בתוך אויביך 3 עמך
נדבות ביום חילך בהדרי
קדש מרחם משחר לך
טל ילדותיך 4 נשבע יהוה ולא
ינחם אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק 5 אדני
על ימינך מחץ ביום אפו
מלכים 6 ידין בגוים מלא
גויות מחץ ראש על ארץ
רבה 7 מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש

7

1 אודה יהוה בכל לבבי
בסוד ישרים וערה
2 גדולים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם
3 הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד
4 זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורחום יהוה
5 טרף נתן ליראיו
יזכר לעולם בריתו
6 כח מעשיו הגיד
לעמו לתת להם
נחלת גוים 7 מעשי
ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו
8 סמוכים לעד לעולם
עשויים באמת וישר
9 פדות שלח לעמו
צוה לעולם עד קדוש
ונורא שמו 10 תחלת
חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד
11 מלאי מעמסות
אביון נתן לירא
יהוה זכר לעולם
12 בטחון יהיה בגבור
בארץ דור ישרים
יברך 13 הון והון
בביתו וצדקתו
עמדת לעד
14 זרח בחשך אור
לישרים חנון
ורחום וצדיק
15 טוב אדם חונן
ומלוה יכלכל
דבריו במשפט
16 כי לעולם לא
ימוט לזכרון עולם
יהיה צדיק
17 משמועה רעה
לא יירא נכון
בטוח ביהוה
18 סמוך לבו
לא יירא עד
אשר יראה
בצריו 19 פזר
נתן לאביונים
צדקתו עמדת
לעד קרנו
תרום בכבוד
20 רשע יראה
וכעס שניו
יחרק ונמס
תאות רשעים
תאבד 21 מלאך יהוה
חונה סביבות
יראיו וחלצם
22 טעמו וראו
כי טוב יהוה
אשרי גבר
יחסה בו
23 אל תירא
מפחד פתאם
ומשאת רשעים
כי תבוא
24 פזרו נתנו
לאביונים
צדקתו עמדת
לעד קרנו
תרום בכבוד

ملاخي

1 الوحي كلمة الرب لإسرائيل على يد ملاخي. 2 أحببتكم
أنا، قال الرب. فقلتم أنت: بماذا أحببتنا؟ أليس عيسو
أخا يعقوب، قال الرب، ومع ذلك أحببت يعقوب 3 وأبغضت
عيسو، وجعلت جباله خرابا، وميراثه لذئاب البرية.
4 لأن أدوم قال: قد هدمنا فنرجع ونبني الخرب. هكذا
قال رب الجنود: هم يبنون وأنا أهدم، ويدعونهم تخم
الإثم، والشعب الذي غضب الرب عليه إلى الأبد. 5 فترى
عيناكم وأنتم تقولون: ليتعظم الرب من فوق تخم إسرائيل.
6 الابن يكرم أباه والعبد سيده. فإن كنت أنا أبا فأين
كرامتي، وإن كنت سيدا فأين هيبتي؟ قال رب الجنود لكم
أيها الكهنة الناظرون اسمي. وقلتم: بماذا احتقرنا اسمك؟
7 تقدمون على مذبحي خبزا نجسا. وقلتم: بماذا نجسناك؟
بقولكم إن مائدة الرب محتقرة. 8 وإذا قدمتم الأعمى
ذبيحة فليس شر. وإذا قدمتم الأعرج والسقيم فليس شر.
قدمه لواليك فهل يرضى عنك أو يرفع وجهك؟ قال رب
الجنود. 9 والآن فتضرعوا وجه الله ليتراءف علينا. من
يد كانت هذه منكم فهل يرضى عن وجوهكم؟ قال رب
الجنود. 10 من فيكم يغلق الأبواب فلا توقدون نارا على
مذبحي باطلا. لا سرور لي بكم قال رب الجنود، ولا
أرضى عن يد تقدمون. 11 لأن من مشرق الشمس إلى مغربها
اسمي عظيم بين الأمم، وفي كل مكان يقرب لاسمي
بخور وتقدمة طاهرة، لأن اسمي عظيم بين الأمم، قال
رب الجنود. 12 وأنتم تدنسونه إذ تقولون: مائدة الرب
نجسة، وثمره طعامه محتقر. 13 وقلتم: ما أتعبنا، وأنفختم
عليه، قال رب الجنود، وجئتم بالمخطوف والأعرج والسقيم
وقدمتم القربان. أأرضى به من أيديكم؟ قال الرب.
14 وملعون الغاش الذي في قطيعه ذكر، ويذبح للرب
عيبا. لأني ملك عظيم، قال رب الجنود، واسمي مرهوب
بين الأمم.

2 15 والآن فإليكم هذه الوصية، أيها الكهنة.
إن لم تسمعوا ولم تضعوا في قلوبكم أن تعطوا
مجدا لاسمي، قال رب الجنود، أرسل عليكم اللعنة
وألعن بركاتكم. بل قد لعنتها لأنكم لا تضعون
على القلب. 16 هأنذا أنتهر النسل من أجلكم، وأذر
على وجوهكم فرث أعيادكم، فيرفع إليه معكم.
17 فتعلمون أني أرسلت إليكم هذه الوصية لتكون
عهدي مع لاوي، قال رب الجنود. 18 عهدي كان معه
للحياة والسلام، وأعطيتهما له مخافة فخافني
وأمام اسمي ارتاع. 19 شريعة الحق كانت في فمه
وما وجد إثم على شفتيه. سلك معي في السلام
والاستقامة وأرجع كثيرين عن الإثم. 20 لأن شفتي
الكاهن تحفظان المعرفة وتطلبان الشريعة من فمه
لأنه رسول رب الجنود هو. 21 وأنتم حدتم عن الطريق
وأعثرتم كثيرين بالشريعة. أفسدتم عهد لاوي، قال
رب الجنود. 22 فأنا أيضا جعلتكم محتقرين ومتضعين
أمام الشعب كل الأيام لأنكم لم تحفظوا طرقي
بل محاباة الوجوه في الشريعة. 23 أليس أب واحد لنا
جميعا؟ أليس إله واحد خلقنا؟ لماذا نغدر كل
واحد بأخيه بتدنيس عهد آبائنا؟ 24 يهوذا قد غدر
وارتكبت الرجاسة في إسرائيل وفي أورشليم. لأن
يهوذا قد دنس قدس الرب الذي أحبه وتزوج ابنة
إله غريب. 25 يقطع الرب الرجل الذي يفعل هذا
من خيام يعقوب، المستيقظ والمجيب، ومقرب قربان
لرب الجنود. 26 وهذا ثانية تغطون مذبح الرب
بالدموع والبكاء والأنين حتى لا يلتفت إلى القربان
ولا يقبله من يدكم. 27 وقلتم: لماذا؟ لأن الرب
شاهد بينك وبين امرأة شبابك التي أنت غادرتها
وهي رفيقتك وامرأة عهدك. 28 أما صنع واحد
وبقية روح له. وماذا يطلب الواحد إلا نسل إلهي.
فاحترزوا لأرواحكم ولا يغدر أحد بامرأة شبابه.
29 لأني أبغض الطلاق، قال رب إله إسرائيل، وستر
الظلم بثيابه، قال رب الجنود. فاحترزوا لأرواحكم
ولا تغدروا.
30 قال رب الجنود: قد أتعبتموني بكلامكم. وقلتم:
بماذا أتعبناك؟ بقولكم: كل فاعلي الشر صالحون
أمام الرب وهو يسر بهم، أو أين إله العدل؟

3 Finally, my brothers and sisters, rejoice
in the Lord. It is tiresome for me to
write the same things to you, but it
is safe for you. 2 Watch out for those
who are like dogs, those who are
evil workers, those who mutilate
the body. 3 For we are the true
circumcision, we who worship God
by the Spirit and who boast in
Christ Jesus and have no confidence
in the flesh. 4 Though I have
reason for confidence even in the
flesh. If someone else thinks he
can be confident in the flesh, I
can be more so: 5 I was circumcised
when I was eight days old, I am
a descendant of the people of Israel,
from the tribe of Benjamin, a
Hebrew of Hebrews; in my attitude
toward the Law, I belonged to the
Pharisee party; 6 in my zeal, I
persecuted the church; in my
righteousness based on the Law,
I was blameless. 7 But all
these things that were my
assets I now consider
a loss because of Christ. 8
Yes, I consider everything
a loss because of the
supreme value of knowing
Christ Jesus my Lord. For
his sake I have lost all
things and consider them
to be garbage, so that I
may win Christ 9 and be
found in him, not having
my own righteousness
based on the Law, but
that which comes through
the faithfulness of Christ,
the righteousness from
God based on faith. 10
I want to know Christ
and the power of his
resurrection and the
fellowship of his
suffering, by being
made like him in his
death, 11 in the
hope that I myself
will be raised from
the dead. 12 I don't
mean that I have already
received all this or
already have become
perfect, but I keep
on pressing forward
to make it my own,
because Christ Jesus
has made me his own.
13 No, my brothers
and sisters, I don't
think that I have
made it my own yet.
But I do know this:
I forget about what
is behind me and
strain toward what
is ahead. 14 I keep
on pressing toward
the finish line for
the prize that God
has called us to
receive because of
our relationship
with Christ Jesus.
15 So all of us who
are mature should
think this way too.
But if you think
differently about
something, God will
show you that too.
16 In any case, we
must live according
to what we have
already learned.
17 Brothers and
sisters, all of you
together follow my
example. Pay close
attention to those
who live according
to the example we
set for you. 18
I have told you
many times before
and I tell you
again now with
tears in my eyes
that there are
many who live as
enemies of the
cross of Christ.
19 Their end will
be destruction,
because their
god is their
appetite, they
are proud of
what they do,
and their
minds are
focused on
earthly things.
20 But our
citizenship
is in heaven,
and we are
waiting for
our Savior
to come from
there, the
Lord Jesus
Christ. 21
He will
change our
weak bodies
into glorious
bodies like
his own by
the power
he has to
do all this
and more.

4 Therefore, my brothers and sisters,
I miss you very much! You are
my joy and my reward for
my work. Stand firm in
your faith in the Lord,
my friends. 2 I urge
Euodia and I urge
Syntyche to agree
with each other
in the Lord.
3 And you, my
true companion,
I ask you to
help these
women who have
worked with me
in the cause
of the good
news, along
with my other
co-workers
whose names
are in the
book of life.
4 Always be
joyful because
you belong to
the Lord. I
repeat, be
joyful! 5
Let everyone
see how kind
you are. The
Lord is near.
6 Don't worry
about anything,
but in every
situation
pray about
everything
you need,
and be
thankful as
you ask God
for what
you need.
7 And God's
peace will
be with you
—peace that
is more than
we can
understand
—and it
will keep
your minds
and your
hearts
safe in
Christ
Jesus.
8 Finally,
brothers
and sisters,
think about
everything
that is
true, all
that is
honorable,
all that
is right,
all that
is pure,
all that
is lovely,
all that
is admirable,
everything
that is
excellent
and worthy
of praise.
9 Do what
you have
learned
from me,
what you
have heard
from me,
what you
have seen
me do,
and the
God of
peace will
be with
you.
10 I was
very happy
in the
Lord when
you showed
your care
for me
again.
You
thought
about me
before,
but you
had no
way to
show it.
11 I don't
say this
because
I need
something
to live
on, for
I have
learned
how to
be content
with what
I have.
12 I know
what it
means to
be poor
and what
it means
to have
plenty.
In any
place
and in
all
things
I have
learned
the secret
of being
satisfied
and of
being
hungry,
of having
plenty
and of
being
in need.
13 I can
do all
things
through
Christ
who gives
me strength.
14 But
you have
shared
my
troubles
with me
when you
sent me
your
gifts.
15 You
people
of
Philippi
know
that
when I
first
left
Macedonia
to
preach
the
good
news,
no
church
except
your
church
helped
me
with
what
I
received
and
what
I
gave.
16 Even
when I
was
in
Thessalonica
you
sent
me
money
more
than
once
when
I
needed
it.
17 I
don't
say
this
because
I want
more
gifts
from
you,
but
I
want
you
to
receive
the
reward
that
will
be
yours
because
of
your
generosity.
18 I
have
all
I
need
and
more
than
I
need
because
I
received
from
Epaphroditus
the
gifts
you
sent
me.
I
am
well
provided
for
now
that
I
have
received
from
you
the
gifts
you
sent
through
Epaphroditus.
They
are
like
a
sweet
smelling
offering
that
God
accepts
and
which
pleases
him
very
much.
19
And
my
God
will
provide
for
all
your
needs
because
you
belong
to
him
and
he
is
rich
in
glory
through
Christ
Jesus.
20
Glory
to
our
God
and
Father
forever
and
ever.
Amen.
21
Greetings
to
each
of
God's
people
who
belong
to
Christ
Jesus.
The
brothers
and
sisters
who
are
with
me
send
you
their
greetings.
22
All
God's
people
here
in
Rome
send
you
their
greetings,
especially
those
who
are
in
the
Emperor's
household.
23
The
grace
of
our
Lord
Jesus
Christ
be
with
you
all.

1 ܡܠܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܒܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܝܐ ܕܝܪܕܢܐ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ 6 ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܕܐܝܬܝܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ 7 ܘܫܠܝܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܠܫܠܝܡܐ, ܘܫܠܝܡܐ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ 8 ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 9 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 10 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 11 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 12 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 13 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 14 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 15 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 16 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܐܘܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܝܫܪܝܠ ܐܘܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܠܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܡ 17 ܡܢ ܬܡܪ ܥܕܡܐ ܕܐܪܒܥܬܥܣܪܐ ܕܪܘܪܝܐ ܡܢ ܕܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܪܒܥܬܥܣܪܐ ܕܪܘܪܝܐ ܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠܬܐ ܐܪܒܥܬܥܣܪܐ ܕܪܘܪܝܐ 18 ܗܕܐ ܗܘܬ ܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܐ ܕܡܪܝܡ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܠܡܬܚܕܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܒܟܪܣܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܗܘܬ ܒܟܪܣܐ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܙܕܝܩܐ ܗܘܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܠܓܘܬܗ ܒܥܠܡ ܦܪܣܬܗ ܠܟܝܢܐ 20 ܗܘܐ ܡܚܫܒ ܗܢܐ ܕܢܦܠ ܒܠܒܗ ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܗ ܕܝܘܣܦ ܒܪ ܕܘܝܕ ܠܐ ܕܬܕܚܠ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܕܬܫܡܝ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 21 ܗܘ ܢܗܘܐ ܪܒܐ ܘܩܪܝܐ ܠܗ ܒܪܐ ܕܥܠܝܢܐ ܢܬܩܪܐ ܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ 22 ܗܕܐ ܩܪܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܠܐ 23 ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܡ ܠܐ ܬܕܚܠ ܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܕܬܫܡܝ ܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܢܬܩܪܐ ܠܗ ܒܪܐ ܕܥܠܝܢܐ ܢܬܩܪܐ ܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܢܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܠܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ 24 ܘܡܫܬܥܐ ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܐ ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܫܡܝܐ ܩܪܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܢܘܢ ܕܡܪܝ ܗܘ, ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܬܥܐ ܕܡܪܝ ܗܘ ܕܢܬܩܢ ܢܬܝܒܘܗܝ ܕܡܪܝ ܗܘ 25 ܗܢܘ, ܡܬܬܝܐ ܡܝܟܐ ܕܝܘܚܢܢ ܠܒܪ ܕܝܘܚܢܢ ܕܡܥܡܕ ܒܝܪܕܢܐ ܕܐܬܐ ܠܡܥܡܕ ܠܗ ܡܫܬܥܐ ܕܡܪܝ ܗܘ 26 ܘܡܠܐ ܗܘ ܡܝܐ ܕܝܘܚܢܢ ܐܢܐ ܡܥܡܕ ܒܡܝܐ ܐܦܠܘ ܒܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܩܐܡ ܒܝܢܝܟܘܢ ܠܐ ܝܕܥܬܘܢܝ ܗܘ 27 (aiōn g165) ܕܐܬܐ ܒܬܪܝ ܕܡܫܬܠܚ ܩܕܡ ܦܢܝܟ ܕܢܬܩܢ ܬܪܝܩܐ ܕܦܢܝܟ 28 ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟ ܕܠܐ ܢܫܬܐܪ ܒܗܝܠ ܕܒܢܝ ܢܫܐ ܕܢܬܩܛܠ ܠܟ ܒܝܕ ܕܢܬܩܛܠ ܠܟ ܒܝܕ ܕܢܬܩܛܠ ܠܟ ܒܝܕ

ومشايخ يعقوب وقضاته ورؤساءه وكل الذين
كانوا في الحقل خارج مدينة سدوم وعمورة
وبقية الذين كانوا مختبئين في مغارة
مكفيلة حقل عفرون الحثي 21 وكان
يشوع بن نون وكل بني اسرائيل معه
قد ضربوا بحد السيف الى ان فنوا
وسبوا نساءهم واطفالهم وبهائمهم
وكل ما كان في المدينة 22 ثم
دخل يشوع وكل بني اسرائيل معه
الى مدينة عي وحاربوها واستولوا
عليها وضربوها بحد السيف وملك
ملكها كما فعل بملك اريحا وملك
سدوم وملك عمورة 23 وكان
يشوع وكل بني اسرائيل معه
يحاربون عي من الغرب ومن الشرق
ومن الشمال ومن الجنوب وكان
يشوع قد كمن لها كمينا في
البرية وكان يشوع وكل بني
اسرائيل معه قد ضربوا عي
بحد السيف حتى فنوا 24
وكان يشوع وكل بني اسرائيل
قد فرغوا من قتل سكان عي
في البرية حيث تبعوهم
وسقطوا بحد السيف حتى
فنوا 25 وكان جميع
الذين سقطوا في
ذلك اليوم
من رجال
ونساء
اثنى عشر
الفا
كل
اهل
عي
26 ويشوع
لم يرد
يده التي
مد بها
بالرمح
حتى
حرم
كل
سكان
عي
27 وبنو
اسرائيل
نهبوا
لانفسهم
البهائم
والغنائم
من تلك
المدينة
حسب
قول
الرب
ليشوع
28 وحرق
يشوع
عي
واحرقها
تلا
ابديا
خربة
الى
هذا
اليوم
29 وعلق
ملك
عي
على
خشبة
الى
المساء
وعند
غروب
الشمس
امر
يشوع
بان
ينزلوا
جثته
عن
الخشبة
وطرحوا
جثته
عند
باب
المدينة
وكوموا
عليه
كوما
من
الحجارة
الى
هذا
اليوم
30 حينئذ
بنى
يشوع
مذبحا
للرب
اله
اسرائيل
في
جبل
عيبال
31 كما
امر
موسى
عبد
الرب
بني
اسرائيل
كما
هو
مكتوب
في
سفر
شريعة
موسى
مذبح
من
حجارة
لم
يرفع
عليها
حديد
واصعدوا
عليه
محرقات
للرب
وذبحوا
ذبائح
سلامة
32 وكتب
هناك
على
الحجارة
نسخة
شريعة
موسى
التي
كتبها
امام
بني
اسرائيل
33 وجميع
بني
اسرائيل
ورؤساءهم
وقضاتهم
وشيوخهم
وعرفاءهم
وقفوا
من
هذا
وذاك
من
التابوت
امام
الكهنة
اللاويين
حاملي
تابوت
عهد
الرب
الغريب
والمواطن
نصفهم
تجاه
جبل
جرزيم
ونصفهم
تجاه
جبل
عيبال
كما
امر
موسى
عبد
الرب
من
قبل
ان
يبارك
بني
اسرائيل
34 وبعد
ذلك
قرأ
كل
كلام
الشريعة
البركة
واللعنة
بحسب
كل
ما
كتب
في
سفر
الشريعة
35 لم
يكن
شيء
من
كل
ما
امر
به
موسى
لم
يقرأه
يشوع
امام
كل
جماعة
بني
اسرائيل
والنساء
والاطفال
والغرباء
الذين
كانوا
يسيرون
معهم
6 وسمع
جميع
ملوك
الذين
في
عبر
الاردن
في
الجبال
وفي
السهول
وفي
كل
ساحل
البحر
الكبير
مقابل
لبنان
الحثي
والاموري
والكنعاني
والفرزي
والحوي
واليبوسي
2 اجتمعوا
معا
ليحاربوا
يشوع
وبني
اسرائيل
بقلب
واحد
3 وسمع
سكان
جبعون
ما
فعله
يشوع
باريحا
وعاي
4 فعملوا
هم
ايضا
بمكر
وذهبوا
وتظاهروا
بانهم
سفراء
وحملوا
على
حمرهم
اكياسا
بالية
وقرب
خمر
بالية
وشقت
وترقعت
5 وعلى
ارجلهم
احذية
بالية
ورقعة
وعلى
ثيابهم
ثياب
رث
وكل
خبز
زادهم
يابس
وفتات
6 وجاءوا
الى
يشوع
في
المحلة
في
الجلجال
وقالوا
له
ولرجال
اسرائيل
من
ارض
بعيدة
جئنا
فالآن
اقطعوا
معنا
عهدا
7 فقال
رجال
اسرائيل
للحويين
لعلكم
في
وسطنا
فكيف
نقطع
معكم
عهدا
8 فقالوا
ليشوع
نحن
عبيدك
فقال
يشوع
من
انتم
وما
هي
بلادكم
9 فقالوا
له
من
بلاد
بعيدة
جدا
جئنا
من
اجل
اسم
الرب
الهك
لاننا
سمعنا
خبره
وكل
ما
فعله
في
مصر
10 وكل
ما
فعله
بملكي
الاموريين
اللذين
في
عبر
الاردن
سيحون
ملك
حشبون
وعوج
ملك
باشان
الذي
في
عشتروت
11 فقال
لنا
شيوخنا
وجميع
سكان
بلادنا
خذوا
بايديكم
زادا
للطريق
واذهبوا
لملاقاتهم
وقولوا
لهم
نحن
عبيدكم
فاقطعوا
معنا
عهدا
12 هذا
خبزنا
سخنا
اخذناه
من
بيوتنا
يوم
خروجنا
لنذهب
اليكم
وهو
الآن
يابس
وقد
تفتت
13 وهذه
زقاق
الخمر
التي
ملأناها
جديدة
وها
هي
قد
تشققت
وهذه
ثيابنا
وهذه
احذيتنا
قد
بليت
من
طول
السفر
14 فاخذ
رجال
اسرائيل
من
زادهم
ولم
يسألوا
فم
الرب
15 فصالح
يشوع
وعقد
معهم
عهدا
ان
يحيوهم
واقسم
لهم
رؤساء
الجماعة
16 وبعد
ثلاثة
ايام
من
عقد
العهد
معهم
سمعوا
انهم
جيران
له
وانهم
ساكنون
في
وسطه
17 فارتحل
بنو
اسرائيل
وجاءوا
الى
مدنهم
في
اليوم
الثالث
وكانت
مدنهم
جبعون
وكفيرة
وبئروت
وقريت
يعاريم
18 ولم
يضربوا
بني
اسرائيل
لان
رؤساء
الجماعة
حلفوا
لهم
بالرب
اله
اسرائيل
فتذمر
بنو
اسرائيل
على
الرؤساء
19 فقال
جميع
الرؤساء
لجميع
الجماعة
اننا
حلفنا
لهم
بالرب
اله
اسرائيل
فالآن
لا
يمكننا
ان
نمسهم
20 هذا
ما
نفعله
بهم
نبقيهم
احياء
لئلا
يكون
علينا
غضب
بسبب
القسم
الذي
حلفنا
لهم
21 فقال
لهم
الرؤساء
ليعيشوا
فيكونوا
حطابين
وسقائين
للجماعة
كما
قالوا
لهم
22 فدعاهم
يشوع
وكلمهم
قائلا
لماذا
خدعتمونا
قائلين
نحن
بعيد
جدا
عنكم
وانتم
ساكنون
في
وسطنا
23 والآن
انتم
ملعونون
ولن
يعدم
منكم
عبد
حطابا
وسقاء
لبيت
الهي
24 فاجابوا
يشوع
وقالوا
لقد
اخبر
عبيدك
بما
امر
الرب
الهك
موسى
عبده
ان
يعطيكم
الارض
ويبيد
جميع
سكانها
من
امامكم
فخفنا
جدا
على
حياتنا
من
بني
اسرائيل
فعملنا
هذا
الامر
25 والآن
ها
نحن
تحت
يدك
فافعل
بنا
ما
حسن
وقويم
في
عينيك
26 وهكذا
فعل
بهم
فانقذهم
من
يد
بني
اسرائيل
فلم
يقتلوهم
27 وجعلهم
يشوع
في
ذلك
اليوم
حطابين
وسقائين
للجماعة
وللمذبح
الذي
يختاره
الرب
الى
هذا
اليوم
4 وكان
لما
سمع
ادوني
صادق
ملك
اورشليم
ان
يشوع
قد
اخذ
عاي
وحرمها
كما
فعل
باريحا
وملكها
كما
فعل
بملك
اريحا
وان
سكان
جبعون
قد
صالحوا
بني
اسرائيل
وصاروا
بينهم
2 خاف
جدا
لان
جبعون
مدينة
كبرى
كمدينة
من
مدن
الملوك
وكانت
اكبر
من
عاي
وجميع
رجالها
اقوياء
3 فارسل
ادوني
صادق
ملك
اورشليم
الى
هوهام
ملك
حبرون
وفرام
ملك
يرموت
ويافيع
ملك
لخيش
ودبير
ملك
عجلون
قائلين
4 هلموا
معي
وساعدوني
لنضرب
جبعون
لانها
قد
صالحت
يشوع
وبني
اسرائيل
5 فاجتمع
الاموريون
الخمسة
ملوك
اورشليم
وحبرون
ويرموت
ولخيش
وعجلون
هم
وجميع
جيوشهم
وحاصروا
جبعون
وحاربوها
6 فارسل
اهل
جبعون
الى
يشوع
في
المحلة
في
الجلجال
قائلين
لا
تكف
يدك
عن
عبيدك
اصعد
الينا
بسرعة
وخلصنا
وانجدنا
لان
جميع
ملوك
الاموريين
الساكنين
في
الجبال
قد
تجمعوا
علينا
7 فصعد
يشوع
من
الجلجال
هو
وجميع
رجال
الحرب
معه
وجميع
اقوياء
الجيش
8 وقال
الرب
ليشوع
لا
تخف
منهم
فقد
دفعتهم
بيدك
فلا
يقف
منهم
احد
امامك
9 فجاء
اليهم
يشوع
بغتة
بعد
ان
صعد
من
الجلجال
طول
الليل
10 فارتبك
الرب
امام
بني
اسرائيل
فضربوهم
ضربة
عظيمة
في
جبعون
وطاردوهم
في
طريق
عقبة
بيت
حورون
وضربوهم
الى
عزيقة
والى
مقيدة
11 وبينما
هم
هاربون
من
امام
بني
اسرائيل
في
منحدر
بيت
حورون
رمى
الرب
عليهم
حجارة
عظيمة
من
السماء
الى
عزيقة
فماتوا
وكان
الذين
ماتوا
بحجارة
البرد
اكثر
من
الذين
قتلهم
بنو
اسرائيل
بحد
السيف
12 حينئذ
كلم
يشوع
الرب
في
يوم
اسلم
الرب
الاموريين
امام
بني
اسرائيل
وقال
امام
اعينهم
يا
شمس
دومي
على
جبعون
ويا
قمر
على
وادي
ايلون
13 فدامت
الشمس
ووقف
القمر
حتى
انتقم
الشعب
من
اعدائه
اليس
هذا
مكتوبا
في
سفر
ياشر
فوقفت
الشمس
في
وسط
السماء
ولم
تعجل
للغروب
نحو
يوم
كامل
14 لم
يكن
مثل
ذلك
اليوم
قبله
ولا
بعده
سمع
الرب
لصوت
رجل
لان
الرب
حارب
عن
اسرائيل
15 ورجع
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
الى
المحلة
في
الجلجال
16 وهرب
الخمسة
الملوك
واختبأوا
في
مغارة
في
مقيدة
17 وقيل
ليشوع
قد
وجد
الخمسة
الملوك
مختبئين
في
مغارة
في
مقيدة
18 فقال
يشوع
دحرجوا
حجارة
كبيرة
على
فم
المغارة
واجعلوا
عليها
رجالا
يحرسونها
19 وانتم
لا
تقفوا
بل
اطردوا
اعداءكم
واضربوا
مؤخرتهم
ولا
تدعوهم
يدخلون
مدنهم
لان
الرب
الهكم
قد
دفعهم
بيدكم
20 ولما
فرغ
يشوع
وبنو
اسرائيل
من
ضربهم
ضربة
عظيمة
جدا
حتى
فنوا
وبقي
منهم
بقية
دخلت
مدن
حصينة
21 رجع
كل
الشعب
سالمين
الى
يشوع
في
المحلة
في
مقيدة
ولم
يجرؤ
احد
على
مقاومة
بني
اسرائيل
22 فقال
يشوع
افتحوا
فم
المغارة
واخرجوا
الملوك
الخمسة
من
المغارة
وجاءوا
بهم
اليه
23 ففعلوا
واخرجوا
الملوك
الخمسة
من
المغارة
ملك
اورشليم
وملك
حبرون
وملك
يرموت
وملك
لخيش
وملك
عجلون
24 ولما
اخرجوا
الملوك
الى
يشوع
دعا
جميع
رجال
اسرائيل
وقال
لقادة
الرجال
الذين
ذهبوا
معه
اقتربوا
وضعوا
اقدامكم
على
اعناق
هؤلاء
الملوك
فاقتربوا
ووضعوا
اقدامهم
على
اعناق
الملوك
25 فقال
لهم
يشوع
لا
تخافوا
ولا
ترتعبوا
كونوا
اقوياء
وتشددوا
هكذا
يفعل
الرب
بجميع
اعدائكم
التي
تحاربونها
26 وبعد
ذلك
ضربهم
يشوع
وقتلهم
وعلقهم
على
خمسة
اخشاب
وبقوا
معلقين
على
الاخشاب
الى
المساء
27 وعند
غروب
الشمس
امر
يشوع
بان
ينزلوا
جثثهم
عن
الاخشاب
وطرحوها
في
المغارة
التي
اختبأوا
فيها
وجعلوا
عليها
كوما
من
الحجارة
الى
هذا
اليوم
28 وفي
ذلك
اليوم
استولى
يشوع
على
مقيدة
وضربها
بحد
السيف
وملكها
وقتل
ملكها
وجميع
نفوسها
لم
يبق
فيها
نفس
واحدة
وفعل
بملك
مقيدة
كما
فعل
بملك
اريحا
29 ثم
ارتحل
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
من
مقيدة
الى
لبنة
وحارب
لبنة
30 ودفعها
الرب
ايضا
بيد
اسرائيل
وملكها
وضربها
بحد
السيف
وجميع
نفوسها
لم
يبق
فيها
نفس
واحدة
وفعل
بملكها
كما
فعل
بملك
اريحا
31 ثم
ارتحل
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
من
لبنة
الى
لاخيش
ونزل
عليها
وحاربها
32 ودفع
الرب
لاخيش
بيد
اسرائيل
فاستولى
على
لاخيش
في
اليوم
الثاني
وضربها
بحد
السيف
وجميع
نفوسها
كما
فعل
بلبنة
33 وصعد
هورام
ملك
جازر
ليعين
لاخيش
فضربه
يشوع
وقتله
وقتل
شعبه
حتى
لم
يبق
له
شيء
34 ثم
ارتحل
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
من
لاخيش
الى
عجلون
ونزلوا
عليها
وحاربوها
35 واستولوا
عليها
في
ذلك
اليوم
وضربوها
بحد
السيف
وحرموا
كل
نفوسها
في
ذلك
اليوم
كما
فعل
بلاخيش
36 ثم
صعد
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
من
عجلون
الى
حبرون
وحاربوها
37 واستولوا
عليها
وضربوها
بحد
السيف
وملكها
وجميع
قراها
وجميع
نفوسها
لم
يبق
فيها
نفس
واحدة
كما
فعل
بعجلون
وحرموها
وجميع
نفوسها
38 ثم
رجع
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
الى
دبير
وحاربوها
39 واستولوا
عليها
وملكها
وجميع
قراها
وضربوها
بحد
السيف
وحرموا
كل
نفوسها
لم
يبق
فيها
نفس
واحدة
كما
فعل
بحبرون
وكما
فعل
بلبنة
وملكها
كما
فعل
بدبير
40 فضرب
يشوع
كل
ارض
الجبل
والنقب
والسهل
والسفوح
وجميع
ملوكها
لم
يبق
فيها
نفس
واحدة
بل
حرم
كل
نسمة
كما
امر
الرب
اله
اسرائيل
41 وضربهم
يشوع
من
قادش
برنيع
الى
غزة
وكل
ارض
جاسان
الى
جبعون
42 وكل
هذه
الملوك
والاراضي
استولى
يشوع
عليها
في
مرة
واحدة
لان
الرب
اله
اسرائيل
حارب
عن
اسرائيل
43 ثم
رجع
يشوع
وكل
اسرائيل
معه
الى
المحلة
في
الجلجال

ᚱᚢᚾᚾᚪᚱᚾᚪᚱ-ᚱ

1 ᚱᚢᚾᚾᚪᚱᚾᚪᚱᚾᚪᚱ

חמשים שנה ואל־ירושלם לאמר׳ ויבא נבוכדנאצר מלך־בבל
ואל־כל־ארצו׳ ואת־כל־העמים׳ נלחם עליה׳ ואת־כל־הגוים׳
אשר־תחת ידו׳ עבדים היו לו׳ ואת־מלכי הארץ׳ אשר־שמעו
את־שם־יהוה׳ לאמר׳ קחו כוס היין החמה׳ מיד׳ והשקיתם
אותם׳ כל־הגוים׳ אשר אני שלח אותך אליהם׳ ושתו׳ ורעשו
והתהללו׳ מפני החרב׳ אשר אני שלח׳ בתוכם׳ ואקח׳ את־
הכוס׳ מיד׳ יהוה׳ והשקיתי׳ את־כל־הגוים׳ אשר שלח יהוה׳
אותי׳ אליהם׳ ואת־ירושלם׳ וערי יהודה׳ ומלכיה׳ ושריה׳
לתת׳ אותם׳ חרבה׳ שמה׳ לשמה׳ וחרפה׳ וקללה׳ כיום הזה׳
ואת־פרעה׳ מלך־מצרים׳ ועבדיו׳ ושריו׳ וכל־עמו׳ ואת׳
כל־הערב׳ וכל־מלכי׳ ארץ־עוץ׳ וכל־מלכי׳ ארץ־פלשתים׳
ואת־אשקלון׳ ואת־עזה׳ ואת־עקרון׳ ואת׳ שארית׳ אשדוד׳
ואת־אדום׳ ואת־מואב׳ ואת־כל־בני׳ עמון׳ ואת׳ כל־מלכי׳
צור׳ ואת־כל־מלכי׳ צידון׳ ואת׳ מלכי׳ האיים׳ אשר׳ מעבר׳
לים׳ ואת־דדן׳ ותימא׳ ובוז׳ וכל׳ אשר־מקצות׳ פאה׳ ואת־
כל־מלכי׳ ערב׳ וכל־מלכי׳ ערב׳ יושבי׳ המדבר׳ ואת־כל־
מלכי׳ זמרי׳ וכל־מלכי׳ עילם׳ וכל־מלכי׳ מדי׳ ואת׳ כל־
מלכי׳ צפון׳ הרחקים׳ והקרובים׳ איש׳ אל־אחיו׳ וכל־
הממלכות׳ הארץ׳ אשר׳ על־פני׳ האדמה׳ ומלך׳ שששך׳
ישתה׳ אחריהם׳ כי־כה׳ אמר׳ יהוה׳ צבאות׳ אלהי׳ ישראל׳
אל־תתאוננו׳ מפני׳ המלחמה׳ אשר׳ אני׳ שלח׳ בתוככם׳
ואל־תירא׳ מפני׳ הרעה׳ אשר׳ אני׳ שלח׳ אליכם׳ ויבא׳
אל־ירמיה׳ הנביא׳ לאמר׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ אל־תלמד׳
דרך׳ הגוים׳ ומאותות׳ השמים׳ אל־תחתו׳ כי׳ יחתו׳
הגוים׳ מהם׳ כי׳ חקות׳ העמים׳ הבל׳ הוא׳ כי׳ עץ׳
מיער׳ כרות׳ בידי׳ חרש׳ במעצד׳ יפה׳ הוא׳ בכסף׳
ובזהב׳ יחזקהו׳ במסמרות׳ ובמקבות׳ לא׳ יפיר׳ המה׳
כתמר׳ מקשה׳ הם׳ ולא׳ ידברו׳ נשוא׳ ינשא׳ כי׳ לא׳
יצעדו׳ אין׳ כמוך׳ יהוה׳ גדול׳ אתה׳ וגדול׳ שמך׳
בגבורה׳ מי׳ לא׳ ירא׳ אתך׳ מלך׳ הגוים׳ כי׳ לך׳
יאתה׳ כי׳ בכל׳ חכמי׳ הגוים׳ ובכל׳ מלכותם׳ אין׳
כמוך׳ ובאחת׳ יבערו׳ ויכסלו׳ מוסר׳ הבלים׳ עץ׳
הוא׳ כסף׳ מרקע׳ יובא׳ מתרשיש׳ ופז׳ מאופיר׳
מעשה׳ חרש׳ ומעשה׳ צורף׳ תכלת׳ וארגמן׳ מעשה׳
חכמים׳ כולם׳ אלה׳ יהוה׳ אמת׳ הוא׳ אלהים׳ חיים׳
ומלך׳ עולם׳ מרגזו׳ תרעש׳ הארץ׳ ולא׳ יכלו׳ גוים׳
זעמו׳ כה׳ תאמרו׳ להם׳ אלהים׳ אשר׳ שמים׳ וארץ׳
לא׳ עשו׳ יאבדו׳ מן־הארץ׳ ומתחת׳ השמים׳ אלה׳
עשה׳ כחו׳ מכין׳ תבל׳ בחכמתו׳ ובתבונתו׳ נטה׳
שמים׳ בתבונה׳ נתן׳ קולו׳ המון׳ מים׳ בשמים׳
ויעל׳ נשאים׳ מקצה׳ הארץ׳ ברקים׳ למטר׳ עשה׳
הוציא׳ רוח׳ מאוצרותיו׳ נבער׳ כל־אדם׳ מדעת׳
הובש׳ כל־צורף׳ מפסל׳ כי׳ שקר׳ נסכו׳ ואין׳
רוח׳ בם׳ הבל׳ המה׳ מעשה׳ תעתעים׳ בעת׳
פקדתם׳ יאבדו׳ חלק׳ יעקב׳ לא׳ כאלה׳ הם׳
כי׳ הכל׳ יצר׳ ושבט׳ נחלתו׳ יהוה׳ צבאות׳
שמו׳ כנוס׳ מארץ׳ צפון׳ אל־ארץ׳ בבל׳ לשמה׳
ארצם׳ לשמה׳ לחרבה׳ עולם׳ אל־תירא׳ עבדי׳
יעקב׳ נאם־יהוה׳ כי׳ אתך׳ אני׳ להושיעך׳ כי׳
אעשה׳ כלה׳ בכל׳ הגוים׳ אשר׳ הדחתיך׳ שם׳
ואתך׳ לא׳ אעשה׳ כלה׳ ויסרתיך׳ למשפט׳
ונקה׳ לא׳ אנקך׳ כי׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ נחלה׳
מכתך׳ אנושה׳ מכתך׳ רעה׳ אין׳ דן׳ לאגם׳
רפואות׳ עלה׳ כי׳ כל־מאהביך׳ שכחוך׳ לא׳
יבקשוך׳ כי׳ מכת׳ אויב׳ הכיתיך׳ מוסר׳
אכזר׳ על׳ רב׳ עונך׳ עצמו׳ חטאתיך׳ מדוע׳
תזעק׳ על־שברך׳ אנושה׳ מכאוביך׳ על׳
רב׳ עונך׳ עצמו׳ חטאתיך׳ עשיתי׳ אלה׳
לך׳ לכן׳ כל־אכליך׳ יאכלו׳ וכל־צריך׳
כולם׳ יילכו׳ לשבי׳ והיו׳ שאסיך׳ לבז׳
וכל־בזזיך׳ אתן׳ לבז׳ כי׳ אעלה׳ רפאה׳
לך׳ ומכותיך׳ ארפא׳ נאם־יהוה׳ כי׳ נדחה׳
קראו׳ לך׳ היא׳ ציון׳ דרש׳ אין׳ כל־
שבי׳ יעקב׳ אהלי׳ אשר׳ שבה׳ אשר׳ אני׳
שבה׳ אהלי׳ יעקב׳ ורחמיו׳ אמר׳ יהוה׳
על־תל׳ עיר׳ תבנה׳ ואל־ארמנותיה׳ תשב׳
ויצא׳ מהם׳ תודה׳ וקול׳ משחקים׳ והרביתים׳
ולא׳ ימעטו׳ אכבדם׳ ולא׳ יצעירו׳ בניו׳
כקדם׳ ועדתו׳ לפני׳ תכון׳ ופקדתי׳ על־
כל־לחציו׳ ויהי׳ אדיר׳ מהם׳ ומושלו׳ מקרבו׳
יצא׳ והקרבתיו׳ ונגש׳ אלי׳ כי׳ מי׳ זה׳
ערב׳ לבו׳ לגשת׳ אלי׳ נאם־יהוה׳ ולא׳
תהיו׳ לי׳ לעם׳ ואנכי׳ אהיה׳ לכם׳ לאלהים׳
הנה׳ סערת׳ יהוה׳ חמה׳ יצאה׳ סערה׳
מתחוללת׳ על־ראש׳ רשעים׳ תחיל׳ לא׳
תשוב׳ אף׳ יהוה׳ עד׳ עשותו׳ ועד׳
הקימו׳ מזמותיו׳ לבו׳ באחרית׳ הימים׳
תתבוננו׳ בה׳ לא׳ שלחתים׳ הנביאים׳
רצתה׳ הנבואה׳ ואני׳ עמדתי׳ בסוד׳
יהוה׳ לראות׳ הישיבו׳ אתם׳ אל־
דרכו׳ הרע׳ ומעלליכם׳ הרע׳ אל־
אדמת׳ יהודה׳ אשר׳ אני׳ נתן׳ לכם׳
ולבניכם׳ אחריכם׳ עד׳ העולם׳ ואל־
תעשו׳ את־הרע׳ בעיני׳ יהוה׳ אלהיכם׳
לכעסו׳ אתי׳ במעשה׳ ידיכם׳ ולא׳
אתכם׳ אל־הרע׳ לכם׳ לא׳ שמעתם׳
אלי׳ נאם־יהוה׳ למען׳ הכעיסו׳ אתי׳
במעשה׳ ידיכם׳ לרע׳ לכם׳ לא׳
אמר׳ יהוה׳ לכן׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳
צבאות׳ יען׳ אשר׳ לא׳ שמעתם׳
את־דברי׳ הנה׳ אני׳ שלח׳ ולקחתי׳
את־כל־משפחות׳ צפון׳ נאם־יהוה׳
ואל־נבוכדנאצר׳ מלך־בבל׳ עבדי׳
והבאתים׳ על׳ הארץ׳ הזאת׳ ועל׳
יושביה׳ ועל׳ כל־הגוים׳ סביבותיה׳
והחרמתים׳ אותם׳ והשמתים׳ לשמה׳
לשרקה׳ ולחרבות׳ עולם׳ והאבדתי׳
מהם׳ קול׳ ששון׳ וקול׳ שמחה׳ קול׳
חתן׳ וקול׳ כלה׳ קול׳ רחיים׳ ואור׳
נר׳ והיה׳ כל־הארץ׳ הזאת׳ לחרבה׳
לשמה׳ ועבדו׳ הגוים׳ האלה׳ את־
מלך־בבל׳ שבעים׳ שנה׳ והיה׳ כמלאת׳
שבעים׳ שנה׳ אפקד׳ על׳ מלך׳
בבל׳ ועל׳ הגוי׳ ההוא׳ נאם־יהוה׳
את־עונם׳ ועל׳ ארץ׳ כשדים׳ ושמתי׳
אותה׳ לחרבות׳ עולם׳ והבאתי׳
אל־הארץ׳ ההוא׳ את־כל־דברי׳
אשר׳ דברתי׳ עליה׳ את־כל־הכתוב׳
בספר׳ הזה׳ אשר׳ נבא׳ ירמיה׳
על־כל־הגוים׳ כי׳ גם׳ הם׳ יעבדו׳
בם׳ עבדים׳ רבים׳ ומלכים׳ גדולים׳
והשלמתי׳ גמולם׳ כמעשה׳ ידיהם׳
כי׳ כה׳ אמר׳ יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳
אלי׳ קח׳ את־כוס׳ היין׳ החמה׳
הזה׳ מידי׳ והשקיתה׳ אותו׳ את־
כל־הגוים׳ אשר׳ אני׳ שלח׳ אותך׳
אליהם׳ ושתו׳ ויתגעשו׳ ויתהללו׳
מפני׳ החרב׳ אשר׳ אני׳ שלח׳
בתוכם׳ ואקח׳ את־הכוס׳ מיד׳
יהוה׳ והשקיתי׳ את־כל־הגוים׳
אשר׳ שלחני׳ יהוה׳ אליהם׳ ואת׳
ירושלם׳ וערי׳ יהודה׳ ומלכיה׳
ושריה׳ לתת׳ אותם׳ חרבה׳
שמה׳ לשמה׳ וחרפה׳ וקללה׳
כיום׳ הזה׳ ואת׳ פרעה׳ מלך׳
מצרים׳ ועבדיו׳ ושריו׳ וכל׳
עמו׳ ואת׳ כל־הערב׳ וכל־מלכי׳
ארץ׳ עוץ׳ וכל־מלכי׳ ארץ־
פלשתים׳ ואת־אשקלון׳ ואת׳
עזה׳ ואת׳ עקרון׳ ואת׳ שארית׳
אשדוד׳ ואת־אדום׳ ואת־מואב׳
ואת׳ כל־בני׳ עמון׳ ואת׳ כל־
מלכי׳ צור׳ ואת׳ כל־מלכי׳
צידון׳ ואת׳ מלכי׳ האיים׳
אשר׳ מעבר׳ לים׳ ואת־דדן׳
ותימא׳ ובוז׳ וכל׳ אשר־מקצות׳
פאה׳ ואת׳ כל־מלכי׳ ערב׳
וכל־מלכי׳ ערב׳ יושבי׳
המדבר׳ ואת־כל־מלכי׳
זמרי׳ וכל־מלכי׳ עילם׳
וכל־מלכי׳ מדי׳ ואת׳
כל־מלכי׳ צפון׳ הרחקים׳
והקרובים׳ איש׳ אל־אחיו׳
וכל־הממלכות׳ הארץ׳
אשר׳ על־פני׳ האדמה׳
ומלך׳ ששך׳ ישתה׳
אחריהם׳ 27 ואמרת׳
אליהם׳ כה׳ אמר׳
יהוה׳ צבאות׳ אלהי׳
ישראל׳ שתו׳ שכרו׳
והקיאו׳ ופלו׳
ולא׳ תקומו׳ מפני׳
החרב׳ אשר׳ אני׳
שלח׳ בתוכם׳ 28
והיה׳ אם־מאנו׳
לקחת׳ הכוס׳
מידך׳ לשתות׳

ד-א תסלוניקים

1 פולס
ושילס ואלוס אל הכנסת תסלוניקים בפרוס
אלוהים אבינו ואדון ישוע המשיח חסד לכם
ושלום 2 אנחנו מודים לאלוהים תמיד
עליכם ומזכירים אותכם בתפילותינו 3 כי
אנחנו זוכרים את מעשיכם הטובים מתוך
אמונתכם ואת עבודתכם ואת אהבתכם וגם
את סבלנותכם בתקוה לישוע המשיח אדוננו
4 יודעים אנחנו אחים אהובים אל אלוהים
שבחר בכם 5 כי בשורתנו לא הגיעה אליכם
בדברים בלבד אלא בכוח ובמעשי רוח הקודש
ובבטחון גדול אתם יודעים איך חיינו בינכם
למען טובתכם 6 ואתם הפכתם לחקיינו
ולחקיין אדוני ישוע בעת שקבלתם את הדבר
בשמחה רבה מרוח הקודש 7 ועל כן הפכתם
לדוגמה לכל המאמינים בארץ מקדוניה
ואכאיה 8 מאתכם הגיע דבר אדוני אל כל
המקומות לא רק אל מקדוניה ואכאיה אלא
בכל מקום שבו נודע אמונתכם באלוהים
עד כדי שאין צורך לדבר עליה 9 כי הם
עצמם מספרים אודותינו איך הגעתם אל
אמונתכם ואיך עזבתם את האלילים ופניתם
אל אלוהים האמיתי והחי לעבוד אותו
10 ולחכות לבנו מן השמים אשר הקים
מן המתים ישוע אדוננו אשר מציל אותנו
מן הזעם הבא

2 כבר
אתם יודעים אחים אהובים שבאנו אליכם
לא לבזבז את זמנכם 2 אחרי שסבלנו
ונרדפנו בפיליפי כידוע לכם אלוהינו נתן
לנו אומץ לדבר אליכם בשמחה ובעזרת
אלוהינו הגענו אליכם עם בשורת אלוהים
3 ודברינו לא נבעו מטעות, מ"מ לא מתוך
רמאות ולא מתוך כוונות רעות 4 אבל
אלוהים בחר בנו לתת לנו את בשורתו
ולכן אנחנו מדברים לא כדי לרצות בני
אדם אלא כדי לרצות את אלוהים שבוחן
את הלבבות שלנו 5 ואם אמרנו אמרנו
דברים יפים כפי שאתם יודעים ולא
הסתרנו מאחורי דברים יפים כדי לגנוב
כסף אלוהים הוא עד לכך 6 ולא חיפשנו
כבוד לעצמנו לא מאתכם ולא מאנשים
אחרים 7 מצד אחד יכולנו לדרוש כבוד
מכם כשליחי המשיח אבל לא דרשנו כבוד
מכם אלא הפכנו לילדים בינכם כמו אם
אמא מטפלת בילדיה 8 אנחנו כל כך
אוהבים אותכם, שרצינו לתת לכם לא רק
את בשורת אלוהים אלא גם את חיינו
עצמם, מפני שהפכתם יקרים לנו מאוד
9 אתם זוכרים אחים אהובים את עמלנו
וסבלנו בעבודתנו אנחנו עבדנו יום ולילה
כדי לא להכביד על אף אחד מכם בזמן
שבישרנו לכם את בשורת אלוהים 10 אתם
עדים ואלוהים עד לכך שהתנהגנו אליכם
מן המאמינים בצדק ובישרות ובלי פגם
11 אתם יודעים שהתנהגנו אל כל אחד
מכם כאב אל בנו 12 ועודדנו אותכם
ונתנו לכם עצה שתתנהגו בדרך הראויה
לאלוהים שקרא לכם לבוא אל מלכותו
ולכבודו 13 גם בגלל זה אנחנו מודים
לאלוהים תמיד כי כאשר קיבלתם את
דברי אלוהים שבאו מפינו לא קיבלתם
אותם כדברי בני אדם אלא כדבר אלוהים
שאכן הוא פועל בתוככם המאמינים
14 אחים אהובים אתם הפכתם דומים
לכנסיות אלוהים שנמצאות ביהודה
שהן שייכות למשיח ישוע אדוננו אתם
סבלתם מאנשי עמכם בדיוק כפי שסבלו
אותם היהודים 15 אנשים אלו הרגו את
אדוננו ישוע ואת הנביאים ואת אלוהים
הם גם גירשו אותנו אנחנו לא מרוצים
מהם 16 הם לא רוצים שנבשר לגויים
כדי שיגיעו לישועה אבל הם מנסים
לעצור אותנו בכל דרך אפשרית הם
מוסיפים חטאים לחטאים שלהם ועכשיו
הגיע עליהם 17 אחים אהובים, אנחנו
נפרדנו מכם לזמן קצר אבל לא מרוחקים
מכם בלבנו אנחנו מתגעגעים אליכם
18 רצינו לבוא אליכם, אני פולוס ניסיתי
פעמים רבות אבל השטן מנע מאתנו

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים שרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 וקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ 2 ותסף ללדת את־אחיו את הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 7 הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ 8 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל־קין איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את־האדמה לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ 17 וידע קין את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את־עירד ועירד הוליד את־מחויאל ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם־הוא ילד בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

ничего сделать грехи наши, по
милости Божьей, которая
нам дана в Христе Иисусе,
Господе нашем. 6 Ибо
Христос, когда еще
были мы бессильны,
в назначенное время
умер за нечестивых.
7 Ведь едва ли
кто умрет за
праведника, разве
за доброго
может
8 Но
Христос
доказал
свою
любовь к
нам тем,
что умер
за нас,
когда еще
были мы
грешниками.
9 Тем
более
теперь,
когда
мы
оправданы
Его кровью,
будем
через Него
спасены
от гнева
Божьего.
10 Если
мы были
врагами
Бога,
то примирились
с Богом
через
смерть
Его Сына,
тем более
теперь,
примирившись,
будем
спасены
Его жизнью.
11 И
не только
то, но
и радуемся
в Боге
через
Господа
нашего
Иисуса
Христа,
Которого
мы
примирение
получили.
12 Итак,
как через
одного
человека
грех
вошел
в мир,
и через
грех
смерть,
так
и смерть
перешла
на всех
людей,
потому
что
все
согрешили.
13 Ведь
еще
до закона
грех
был
в мире,
но
грех
не
вменялся
, когда
закона
не
было.
14 Однако
смерть
царствовала
от Адама
до Моисея
даже над
теми,
которые
не
согрешали
подобно
преступлению
Адама,
который
есть
образ
Будущего.
15 Но
дар
не
подобен
преступлению.
Ибо если
от
преступления
одного
многие
умерли,
то
еще
гораздо
более
милость
Божья
и
дарованное
Ею
по
милости
одного
человека
Иисуса
Христа
изобиловали
для
многих.
16 И
не
подобен
один
грех
тому
, что
принес
один
человек:
ибо
суд
после
одного
греха
привел
к
осуждению,
но
дар
после
многих
грехов
привел
к
оправданию.
17 Ибо если
из-за
преступления
одного
человека
смерть
стала
царствовать
через
него
одного,
то
еще
гораздо
более
те,
которые
принимают
изобилие
милости
и
дара
праведности,
будут
царствовать
в жизни
через
одного
Иисуса
Христа.
18 Итак,
как через
преступление
одного
человека
осуждение
пришло
на всех
людей,
так
и через
праведное
дело одного
человека
оправдание
пришло
на всех
людей,
дающее
жизнь.
19 Ибо
как через
непослушание
одного
человека
многие
были
сделаны
грешниками,
так
и через
послушание
одного
человека
многие
будут
сделаны
праведными.
20 Закон
же
пришел,
чтобы
грехи
стали
еще
больше.
Но
там
, где
грех
стал
еще
больше,
еще
больше
была
милость
Божья.
21 Так
же
, как
грех
царствовал
в смерти,
так
и милость
Божья
будет
царствовать
через
праведность
в жизни
вечной
через
Иисуса
Христа
, нашего
Господа.

6

Что же
мы
скажем
? Разве
нам
грешить
, чтобы
милость
Божья
была
еще
больше?
2 Конечно
нет!
Разве
можем
мы
жить
в грехе,
если
умерли
для
него?
3 Разве
вы
не знаете
, что
все
мы,
крещенные
в Христа
Иисуса,
были
крещены
в Его
смерть?
4 Мы
были
погребены
вместе
с Ним
через
крещение
в смерть,
чтобы
, как
Христос
был
воскрешен
из мертвых
Отцом
, так
и мы
могли
жить
новой
жизнью.
5 Если
мы
были
соединены
с Ним
в подобии
Его
смерти,
то
будем
и
в подобии
Его
воскресения
.
6 Ведь
мы знаем
, что
наш
прежний
человек
был
распят
вместе
с Христом
, чтобы
тело
, подчиненное
греху,
перестало
быть
рабом
греха.
7 Ведь
кто
умер
, тот
свободен
от
греха.
8 Если
же
мы
умерли
с Христом
, то
верим
, что
будем
и
жить
с Ним.
9 Мы знаем
, что
Христос
, воскресший
из мертвых
, уже
не
может
умереть
. Смерть
больше
не
имеет
над
Ним
власти.
10 Ведь
Христос
умер
раз
навсегда
для
греха
, но
Его
жизнь
теперь
принадлежит
Богу.
11 И
вы
тоже
считайте
себя
мертвыми
для
греха
и живыми
для
Бога
в
Христе
Иисусе
.
12 Не
позволяйте
грехам
управлять
вашими
смертными
телами
, заставляя
вас
повиноваться
их
желаниям
.
13 Не
отдавайте
частей
своего
тела
в
распоряжение
греха
, как
орудия
для
злых
дел
. Но
отдайте
себя
Богу
как
ожившие
после
смерти
, а
свои
тела
как
орудия
для
праведных
дел
.
14 Грех
не
будет
вас
больше
порабощать
, ведь
вы
не
под
Законом
, но
под
милостью
Божьей
.
15 Что
же
, разве
мы
будем
грешить
, раз
мы
не
под
Законом
, но
под
милостью
Божьей
? Конечно
нет!
16 Разве
вы
не знаете
, что
если
вы
кому
-
то
повинуетесь
, то
становитесь
его
рабами
, и
вам
приходится
слушаться
того
, чьим
рабом
вы
являетесь
, будь
то
грех
, ведущий
к
смерти
, или
послушание
, ведущее
к
праведности
?
17 Но
Богу
за
то
благодарность
, что
вы
, бывшие
рабами
греха
, стали
теперь
от
всего
сердца
послушными
учению
, которому
вас
научили
.
18 И
вот
вы
освобождены
от
греха
и
стали
рабами
праведности
.
19 Я
привожу
эти
примеры
из
человеческой
жизни
, потому
что
вы
еще
не
понимаете
Божьего
учения
. Как
вы
раньше
позволяли
своим
телам
быть
рабами
нечистоты
и
беззаконию
, чтобы
грешить
еще
больше
, так
теперь
позвольте
своим
телам
быть
рабами
праведности
, чтобы
жить
по
Божьему
закону
.
20 Когда
вы
были
рабами
греха
, вы
не
были
связаны
с
Божьей
правдой
.
21 Какую
же
пользу
вы
тогда
получали
? Вам
теперь
стыдно
вспоминать
о
том
, ведь
все
это
приносит
только
смерть
.
22 Но
теперь
вы
освобождены
от
греха
и
стали
рабами
Бога
. Вы
живете
праведно
, и
Бог
дарует
вам
жизнь
вечную
.
23 Ведь
плата
за
грехи
— это
смерть
, но
Бог
дарит
вам
даром
жизнь
вечную
через
Христа
Иисуса
, нашего
Господа
.
24 Когда
мы
были
с
Христом
, Он
сделал
нас
такими
, какими
Он
Сам
является
, и
теперь
мы
можем
называть
себя
Его
детьми
.
25 Мы
были
свободны
от
Закона
, но
Христос
умер
, чтобы
мы
могли
жить
по
Его
учению
.

ב וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמָּיִם׃ ג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי אוֹר וַיְהִי-אוֹר׃ ד וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר כִּי-טוֹב
וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם
אֶחָד׃ ו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל
בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין
הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ
וַיְהִי כֵן׃ ח וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר
יוֹם שֵׁנִי׃ ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
אֶל-מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַّבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ י וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב׃ יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ
זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל-הָאָרֶץ
וַיְהִי כֵן׃ יב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ
וְעֵץ עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב׃ יג וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה
וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים׃ טו וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן׃ טז וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת-שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת-הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם
וְאֶת-הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז וַיִּתֵּן
אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל-הָאָרֶץ׃ יח וְלִמְשֹׁל
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי-טוֹב׃ יט וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי׃ כ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוּפֵף עַל-הָאָרֶץ
עַל-פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים
וְאֵת כָּל-נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם
וְאֵת כָּל-עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ כב וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת-הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ-
אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן׃ כה וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-חַיַּת הָאָרֶץ
לְמִינָהּ וְאֶת-הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל-רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי-טוֹב׃ כו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל-הָאָרֶץ׃ כז וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא
אֹתָם׃

ספר-תהלים

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב׃ 2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה׃ 3 והיה כעץ שתול על־פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול
וכל־אשר יעשה יצליח׃ 4 לא־כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃
5 על־כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים׃
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד׃

2 למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק׃ 2 יתיצבו מלכי־ארץ
ורוזנים נוסדו־יחד
על־יהוה ועל־משיחו׃ 3 נתקה את־מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו׃
4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃ 5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃
6 ואני נסכתי מלכי
על־ציון הר־קדשי׃ 7 אספרה אל־חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך׃ 8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי־ארץ׃
9 תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם׃ 10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃
11 עבדו את־יהוה ביראה
ושילו ברעדה׃ 12 נשקו־בר פן־יאנף
ותאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כל־חוסי בו׃

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו׃
2 יהוה מה־רבו צרי
רבים קמים עלי׃ 3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה׃
4 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי׃ 5 קולי אל־יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׃
6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני׃
7 לא־אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי׃ 8 קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את־כל־אויבי לחי
שני רשעים שברת׃ 9 ליהוה הישועה
על־עמך ברכתך סלה׃

4 לדוד בנגינות׳ מזמור׳ בענני צדקי
בצר לי הרחבת
חנני ושמע תפלתי׃ 2 בני אישים עד־מה כבודי לכלמה
תאהבו ריק תבקשו כזב
סלה׃ 3 ודעו כי־הפליא יהוה חסיד לו
יהוה שמע בקראי אליו׃
4 רגזו ואל־תחטאו אמרו אמר בלבבכם
על־משכבכם ודומו סלה׃
5 זבחו זבחי־צדק
ובטחו אל־יהוה׃ 6 רבים אמרים מי יראנו טוב
נשא עלינו אור פניך יהוה׃
7 נתת שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו׃
8 בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני׃

5 למנצח׳ אל־הנחילות׳ מזמור לדוד׃
2 אמרי האזינה יהוה
בינה הגיגי׃ 3 הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל׃
4 יהוה בקר תשמע קולי
בבקר אערך לך ואצפה׃
5 כי לא־אל חפץ־רשע אתה
לא־יגורך רע׃ 6 לא־יתיצבו הללים לנגד עיניך
שנאת כל־פעלי און׃
7 תאבד דברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יהוה׃
8 ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל־היכל קדשך
ביראתך׃ 9 יהוה נחני בצדקתך
למען שוררי הישר דרכך׃
10 כי אין בפיהו נכונה
קרבם הוות׳ קבר פתוח גרונם
לשונם יחליקו׃ 11 אשמם אלהים
יפלו ממעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחם
כי מרו בך׃ 12 וישמחו כל־חוסי בך
לעולם ירננו ותסך עליהם
ויעלצו בך אהבי שמך׃
13 כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו׃

14 ויהי בעת אשר הוחל אפלו לדבר אל
אנשים אשר בלי מעט נמצאו יודעי אלהים 15 אבל אנחנו
לא כרוח העולם אנחנו מדברים חכמה אלהית
16 כי מי יודע מחשבות אדון לבל יוכיחנו
ואנחנו יש לנו מחשבות המשיח

4 1 ואנחנו אחים בעבור אמרי אל אשר נגלה
אלינו ויהי 2 מתחילה הנה אנחנו מגידים אל אחינו
אשר נמצאו אמת אמרי אל אשר נגלה אלינו
אבל אם אמרי אל אשר נגלה אלינו לא יגלו
לנו אמרי אל אשר נגלה אלינו לא יגלו לנו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 3 אבל אם אמרי אל
אשר נגלה אלינו לא יגלו לנו אמרי אל אשר נגלה
אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו 4 אם אמרי אל אשר נגלה
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 5 אבל אם לא יגלו לנו אמרי אל
אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 6 אבל אנחנו מגידים אל אחינו אמרי אל
אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 7 אבל אנחנו מגידים אל אחינו אמרי אל אשר נגלה
אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 8 אבל אנחנו מגידים אל אחינו אמרי אל אשר נגלה
אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
9 אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 10 אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו 11 (aiōn g165) אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו 12 אמרי אל אשר נגלה אלינו אמרי אל אשר נגלה אלינו
אמרי אל אשר נגלה אלינו

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא אח עשו
יעקב נאם יהוה ואאהב את יעקב׃ 3 ואת עשו שנאתי ואשים את הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי תאמר אדום
רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקראו להם גבול רשע ועם אשר זעם יהוה
עדי עד׃ 5 וראו עיניכם ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל גבול ישראל׃ 6 בן יכבד עבד את אדניו ואם אב איה כבודי
ואם אדנים איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את שמך׃ 7 מגיש על מזבחי
לחם ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא׃ 8 וכי תגישון עור לזבח אין רע וכי תגישו פסח וחולה
אין טוב הקרבהו נא לפחתך הרצך אם ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מיד
היתה זאת מידכם הרצה אם ישא מכם פנים אמר יהוה צבאות׃ 10 מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי
חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים
ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם
שלחן אדני הוא מגואל וניבו אכלו אש׃ 13 ואמרתם הנה מה מלאה ונפחתם אמר יהוה צבאות והבאתם הגזול
והפסח והבאתם את הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול
אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה זאת׃ 2 אם לא תשמעו ואם לא תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את המארה וארותי את ברכותיכם וגם ארותיה כי אין שם על לב׃ 3 הנני גערה לכם את הזרע וזריתי
פרש על פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המצוה הזאת להיות בריתי את לוי
אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתן לו מורא ויירא מפני ומשם נחת עמדו׃ 6 תורת אמת היתה
בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והלך ישר אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה
צבאות׃ 9 וגם אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃

3 הנה אנכי שולח את מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורית
מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃
4 וערבה יהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמוניות׃ 5 וקרבתי אליכם למשפט והיתי עד מהר
בעדים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר אלמנה ויתום והטי גר ולא יראו אותי אמר יהוה צבאות׃
6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אל אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעוך
המעשר והתרומה׃ 9 בארור אתם הארור ואתם קבעים אותי הגוי כלו׃ 10 הבאו את כל המעשר אל בית האוצר
ויהי טרף בביתי ובחנו נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד
בלי די׃ 11 וגערתי בעדכם ולא ישחת לכם את פרי האדמה ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃ 12 ואשרוכם כל
הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה נדברנו עליך׃
14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו
מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה סגלה וחמלתי
אותם כאיש חמל על בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אותם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא
יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃
3 ורמסתם רשעים כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 4 זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃ 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבתם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃

ܡܪܩܘܣ

1 ܡܫܝܚܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܐܝܟܐ ܕܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ
ܐܦܣܝܐܐ ܗܐ ܫܠܚܝ ܩܕܡܝ ܠܦܢܝܟ ܕܢܫܪܐ ܠܟ ܐܪܚܟ ܕܡܬܩܢ
ܠܟ ܐܪܚܐ ܕܡܪܒܐ 3 ܩܠܐ ܕܩܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܬܩܢܘ ܐܪܚܬܗ
ܕܡܪܝܢ ܐܠܗܢܘ 4 ܕܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܐ ܒܡܫܬܐ ܕܡܫܬܐ ܠܚܛܝܐ
ܒܫܘܒܬܐ ܠܚܛܝܐ ܕܝܢ 5 ܘܢܦܩܘ ܠܘܬܗ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܠܦܐ ܕܝܪܘܫܠܡ ܘܡܬܥܡܕܝܢ ܠܘܬܗ ܒܡܝܡܪܐ
ܕܝܪܕܢܐ ܡܝܢܐ ܕܟܡܐ ܘܡܬܥܡܕܝܢ ܒܡܥܡܕܐ ܕܥܡܗܘܢ 6 ܘܟܢܐ
ܠܒܫ ܒܥܝܪܐ 7 ܘܩܪܝܢ ܠܥܡܐ ܕܢܐܬܘ ܒܬܪܟ ܠܡܐ ܕܐܬܝܐ
ܕܟܬܝܒ ܒܣܦܪܐ ܕܢܒܝܐ ܐܝܫܥܝܐ ܕܗܢܐ ܠܡܠܐܟܝ ܠܦܢܝܟ
ܕܩܪܝܢܘ ܠܦܢܝܟ ܕܡܬܩܢ ܠܡܫܒܝܠܟ ܕܢܡ ܠܒܟ 8 ܕܩܪܝܢ
ܕܟܠ ܥܡ ܕܟܬܒ ܒܝ ܕܟܬܒ ܠܒܟ 9 ܕܩܪܝ ܠܝܘܡܐ ܕܐܬܝ ܠܝ
ܒܝ ܕܥܡ ܒܢܝ ܐܢܫ ܐܢܬ ,ܒܢܝ ܦܠܓܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܪܥ
ܕܐܪܥ ,ܟܝ ܠܐ ܐܝܟ ܕܐܪܥ ܕܟܬܒ 10 ܕܩܪܝܢ ܠܥܡܐ ܕܢܫܪܐ ܒܗ
ܕܫܪܝ ܡܢ ܠܐ ܕܥܡ ܐܠܗ ܟܬܒ ܥܡ 11 ܦܪܝܫܝܢ ,ܟܕܐܝܢ ܐܢܫܐ
ܒܝ ܒܢܝ ܠܐ ܡܫܝܚܐ 12 ܫܪܝ ܠܗ ܠ ܒܗ ܠܐ ܒܗ ܒܝ ܕܥܡ
,ܐܠܗܐ ܠܒܫ ܒܥܝܪܐ ܕܝ 13 ,ܡܠܟܐ ܕܟܬܒ ܐܢܐ ܕܐܢܐ ܕܐܢܐ ܠܗ
ܕܠܝܠܝܐ ܕܝܢܐ ܕܟܝ ܠܚܕܐ ܕܢܬ ,ܡܪܝܢ ܕܥܡܐ ܕܢܫܪܐ 14
ܕܢܦܠܘܢ ܒܢܝ ܕܟܝ ܠܚܕܐ ܕܢܬ ܒܢܝ ܕܝ ܒܝ ܕܟܠܗ ܠܚܕ
ܥܕ ܕܢܢ ܠܗ ܒܗ ܠ ܒܝ ܠܒ 15 ܕܟܝ ܕܝ ܕܟ ܒܢܝ ܕܥܡܗ
ܒܢ ܠܒܟ ܕܟ 16 (aiōnios g166) ,ܡܪܝܢܝܐ ܠܚܠܝ ܕܐܬܝ
ܒܝ ܕܟܬ ܢܢ ܠܗ ܕܟܬܒ ܒܢ ܕܟܬ ܒܝ ܒܝܫ ܕܟ ܕܟܬ
ܒܢ ,ܡܠܟܐ ܕܩܪܝܢ ܠ ܒܝܫܢ ܠܒܟ ܒ 17 ܠܒܝܬ ܐܝܬܝ
ܒܢ 19 ܬܪܝܢ ܠܟ ܕܢܢ ܫܢ ܒܢ ܒܝ ܐܝܬ ܢܢ ܒ 18 ܠ
ܒܝܬ ܒܝ ܕܝ ܠܒ ܕܟ ܕܟ ,ܢܢ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ,ܡܪܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒ
ܒܝ ,ܡܠܟܐ ܕܩܪܝܢ ܠ ܒܝ ܒ ܒ 20 ܠ ܒ ܒ ܒ
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ 21 ܕܩܪܝܢ
ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ܒ ܒ 22 ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ ,ܒ ܒ ܒ
ܒ ,ܒ ܒ ,ܒ ܒ ,ܒ ܒ ,ܒ ,ܒ ,

ܡܬܝܢ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃
2 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܠܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܚܘܗܝ׃
3 ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܠܦܪܨܘܢ ܘܠܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܠܐܪܡ׃ (aiōn g165)
ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܠܣܠܡܘܢ׃
4 ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܠܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ
ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃ 5 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܡܘܗ
ܡܢ ܐܢܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ׃ 6 ܘܫܠܡܘܗ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܒܘܥܙ
ܡܢ ܪܥܝܬܗ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܠܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܠܝܫܝ׃
7 ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܠܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܢܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ׃ 8 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܠܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܠܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܠܐܣܐ
ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܠܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܠܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܝܠܕ ܠܥܘܙܝܐ׃
9 ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܠܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܠܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ
ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ׃ 10 ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ
ܝܠܕ ܠܝܘܟܝܢ ܘܝܘܟܝܢ ܝܠܕ ܠܨܕܩܝܐ׃ 11 ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܠܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܠܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܠܝܫܝܐ ܘܝܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܫܝܐ׃
12 ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ ܠܝܘܟܝܢ ܘܝܘܟܝܢ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܝܬܪܘ
ܘܝܬܪܘ ܝܠܕ ܠܡܫܝܚܐ׃ 13 ܘܡܫܝܚܐ ܝܠܕ ܠܥܙܪܝܐ ܘܥܙܪܝܐ ܝܠܕ ܠܐܒܝܗܘ
ܘܐܒܝܗܘ ܝܠܕ ܠܐܝܠܝܐ׃ 14 ܘܐܝܠܝܐ ܝܠܕ ܠܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܝܠܕ ܠܐܟܝܡ
ܘܐܟܝܡ ܝܠܕ ܠܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܝܠܕ ܠܐܠܝܥܙܪ ܘܐܠܝܥܙܪ ܝܠܕ ܠܡܬܢ
ܘܡܬܢ ܝܠܕ ܠܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܠܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢܗ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܗܟܝܠ ܟܠܗ ܕܪܘܪܝ ܡܢ ܐܒܪܗܡ
ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܣܪ ܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ
ܬܠܬܝܣܪ ܪܘܪܝ׃ ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܣܪ ܪܘܪܝ׃
18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܠܝܘܣܦ
ܩܕܡ ܕܠܡܚܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ
ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܗ ܒܥܠܢܐ ܡܫܬܠܚ ܠܗ ܒܛܝܪܘܬܐ׃

4 ܗܢܘܢ ܡܬܝܠ ܕܠܡܚܐ ܕܒܪ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܪܝܡ ܒܪܬܗ
ܕܝܫܘܥ ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ׃ 2 ܐܦ ܠܡܠܟ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ
ܕܫܡܝܐ ܠܡܢ ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܠܟ ܠܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܬܬܠܝ ܠܡܢ ܕܡܬܬܠܝ ܡܢ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃
3 ܐܦ ܐܝܟ ܕܐܬܝ ܠܝܘܣܦ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ
ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ׃ 4 ܘܐܦ ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 5 ܘܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 6 ܗܟܝܠ ܕܠܡܚܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܬܝ
ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 7 ܘܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 8 ܘܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 9 ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢ ܕܐܬܝ
ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 10 ܗܢܘ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢ
ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 11 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 12 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 13 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 14 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 15 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 16 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 17 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃ 18 ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ
ܠܡܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ׃

2 ܟܕ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܒܝܡܘܗܝ ܡܠܟܐ ܗܢܘܢ
ܐܬܘ ܡܓܘܣܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܝܠܕ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܝܟ ܕܚܙܝܢܢ ܟܘܟܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܘܐܬܝܢܢ
ܠܡܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܘܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܬܪܥܫ ܘܟܠ ܝܪܘܫܠܡ
ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܗܟܢܐ
ܟܬܝܒ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ
ܒܝܗܘܕܐ ܠܡܢ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃
7 ܗܝܕܝܢ ܩܪܐ ܗܪܘܕܣ ܠܡܓܘܣܐ ܫܦܝܪ ܠܗ ܠܙܒܢܐ ܕܟܘܟܒܐ׃
8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܙܠܘ ܫܐܠܘ
ܫܦܝܪ ܠܛܠܝܐ ܕܛܠܝܐ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܣܓܕܘܢ ܠܗ׃
9 ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܝܢܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ
ܙܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܥܕܡܐ ܕܢܥܠ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܐܬܝ ܠܗ ܠܛܠܝܐ׃
10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ ܫܓܝܐܘ ܫܓܝܐܘ ܣܓܝܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ
ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܚܙܘ ܠܛܠܝܐ ܥܡ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܦܠܘ
ܠܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒ
ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ׃ 12 ܘܐܦ ܡܬܬܪܝܗܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ
ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܘܐܙܠܘ ܠܐܪܥܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܐܚܪܢܐ׃
13 ܗܟܝܠ ܕܐܙܠܘ ܡܢ ܩܕܡ ܪܒܝ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܪܐ ܕܐܬܝ ܠܗ
ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܝܘܣܦ ܒܚܠܡܐ ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܐ
ܕܝܠܗ ܘܪܗ ܠܡܨܪܝܢ ܡܛܠ ܕܒܥܐ ܗܪܘܕܣ ܠܡܚܘܬ ܛܠܝܐ׃
14 ܗܘ ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܡܗ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܢ׃ 15 ܘܗܘܐ ܒܬܪ
ܡܘܬܐ ܕܗܪܘܕܣ׃ ܗܕܐ ܕܐܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܒܦܘܡܗ ܕܢܒܝܐ
ܕܐܡܪ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܕܝܢ ܚܙܐ ܗܪܘܕܣ ܕܠܐ
ܡܬܬܠܝ ܡܢ ܓܒܪܐ ܙܕܝܩܐ ܘܫܕܪ ܟܠ ܛܠܝܐ ܕܕܟܪܝܢ ܒܬܪܝܗܘܢ
ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܟܠ ܬܚܘܡܗ׃ 17 ܗܝܕܝܢ ܐܬܬܠܝ ܡܠܬܐ
ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠ ܒܪܡܐ ܐܬܫܡܥ ܒܪܡܬܐ ܒܟܝܐ
ܘܝܠܝܠܬܐ ܣܓܝܐ׃ ܪܚܝܠ ܡܒܟܐ ܠܒܢܝܗ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܢܚܡ
ܥܠ ܒܢܝܗ׃ 19 ܗܟܝܠ ܕܡܬܡܠܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܕܫܡܝܐ ܐܬܐ ܡܠܐܟ
ܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܢ׃ 20 ܘܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ
ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܘ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃
21 ܩܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ 22 ܐܦ ܠܡܠܟ
ܐܪܟܠܘܣ ܒܪܗ ܕܗܪܘܕܣ ܐܒܘܗܝ ܡܠܟ ܗܘܐ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ
ܐܒܘܗܝ ܠܡܙܠ ܬܡܗ׃ ܘܡܢ ܕܐܬܓܠܝ ܠܗ ܠܡܠܟ ܒܚܠܡܐ
ܐܙܠ ܠܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܣܟܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܩܪܝ
ܢܨܪܬ׃ ܕܬܡܢ ܐܡܪ ܢܒܝܐ ܕܢܬܩܪܐ ܢܨܝܪܐ׃

לחזיק בכתבי הקודש.

6 אלה הם נאמני ישוע המשיח, אנחנו עבדיו ואנחנו
לבשרם את הבשורה שלו. אלוהים הבטיח לנו
בעבר דרך נביאיו בכתבי הקודש, שהוא יבחר
לו בן מבין בני אדם. בן זה הוא ישוע המשיח
אדוננו. מבחינת מוצאו הוא נולד לבית דוד
המלך, ומבחינת רוחו הוא הוכיח לכולם שהוא
בן אלוהים, בכוח מעשיו הגדולים שעשה בעת
שקם לתחיה מן המתים. 5 אנחנו, אם כן, קיבלנו
מישוע המשיח אדוננו את הכוח לבשר לכל
העמים, בשם אמונתו, את הבשורה שלו. 6 גם
אתם, אנשי קורינתוס, נקראתם לאמונה בישוע
המשיח. 7 אני, פאולוס, כותב לכל אלה אשר
אוהבים אותם אלוהים ונקראו לקדושים בקורינתוס.
אלוהים אבינו ואדוננו ישוע המשיח יברכו אתכם
ויעניקו לכם שלום.

8 ראשית אני מודה לאלוהי על כולכם, בגלל
שישוע המשיח אדוננו נתן לכולכם את הזכות
לבשר לעולם כולו את אמונתכם. 9 אלוהים
יודע כמה אני אוהב אותכם, בגלל שאני
משרת אותו בלב שלם בבשורה שלו. אני
מתפלל אליו תמיד, ומבקש ממנו שיגלה לכם
מתי הוא רוצה שאבוא אליכם. 10 אני מבקש
מאלוהים שיאפשר לי לבוא אליכם, אם הוא
רוצה בכך. אני מקווה שיגלה לי מתי אוכל
לבוא אליכם, בגלל שאני מתגעגע לראות אתכם
ולעזור לכם בדרך. 11 אני רוצה לראות אתכם
כדי לתת לכם מתנה רוחנית, כדי שתהיו חזקים
יותר. 12 אני מדבר על כך שגם אני אעודד
אותכם, ואתם תעודדו אותי. אנחנו נעודד
אחד את השני, בגלל האמונה שלנו בישוע
המשיח. 13 אני רוצה שתדעו, אחים יקרים,
שרבים מן האנשים שרצו לבוא אליכם, אבל
נמנעו מכך עד עכשיו, בגלל שלא רציתי
שתהיו אנשים אחרים שלא מכירים אותי
ומכירים אותם. אני רוצה לעבוד בקרב
האנשים שלא מכירים אותי, כדי שאוכל
לבשר לכם את הבשורה. 14 אני חייב לבשר
לכל האנשים, בין אם הם יוונים ובין אם הם
אנשים אחרים, בין אם הם חכמים ובין אם
הם פשוטי עם. 15 לכן אני מוכן לבשר לכם
גם לכם, אנשי קורינתוס, את הבשורה שלי.
16 אני לא מתבייש בבשורה שלי, בגלל
שישוע המשיח נתן לי את הכוח לבשר לכל
האנשים, בין אם הם יוונים ובין אם הם
אנשים אחרים. 17 בבשורה שלי מגלה אלוהים
לאנשים איך הם יוכלו להיות צדיקים, בגלל
שהם מאמינים בו. כך כתוב בכתבי הקודש:
"הצדיק יחיה בגלל אמונתו".

18 אלוהים מגלה מן השמים את כעסו
על כל אלה שלא מכבדים אותו ולא מקיימים
את מצוותיו, בגלל שהם מונעים מן האמת
לבוא אל האור. 19 אם אנשים אלה לא יודעים
מה אלוהים רוצה, זה בגלל שאלוהים הראה
לכולם מה הוא רוצה. 20 מאז שאלוהים ברא
את העולם, אנשים יכולים לראות מעשים
אלוהיים ולהבין מהם מי אלוהים, אם הם
רוצים לראות אותו. אבל אנשים אלה לא
רוצים לראות אותו, ולכן אין להם תירוץ
לא לראות אותו.

7 אם כן, אלוהים נתן לאנשים אלה
מה שהם רוצים, ולכן הם לא יכולים לראות
אותו. אלוהים נתן לאנשים אלה מה שהם
רוצים, ולכן הם לא יכולים לראות אותו.
2 אם אנשים אלה לא יודעים מה אלוהים
רוצה, זה בגלל שהם לא מאמינים בישוע
המשיח. 3 אנשים אלה, אם הם לא יודעים
מה אלוהים רוצה, אם הם לא מאמינים בישוע
המשיח, אם הם לא מכבדים אותו, אם הם
לא מקיימים את מצוותיו, אם הם לא מאמינים
בו, בגלל שהם לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו. 4 אם הם לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם הם לא מכבדים אותו, אם הם
לא מקיימים את מצוותיו, אם הם לא מאמינים
בו, בגלל שהם לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו. 5 אם הם לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם הם לא מכבדים אותו, אם הם
לא מקיימים את מצוותיו, אם הם לא מאמינים
בו, בגלל שהם לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו. 6 אנחנו
יודעים שאם אנשים אלה לא מאמינים בישוע
המשיח אדוננו, אם הם לא מכבדים אותו, אם
הם לא מקיימים את מצוותיו, אם הם לא
מאמינים בו, בגלל שהם לא מאמינים בישוע
המשיח אדוננו (aiōn g165) 7 אם כך כתוב
אם הם לא רוצים לבוא אל אלוהים, אם הם
לא מכבדים אותו, אם הם לא מקיימים את
מצוותיו, אם הם לא מאמינים בו, בגלל שהם
לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו (aiōn
g165) 8 כך גם אנחנו, מעשיו שלנו אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו.
9 לכן אנחנו לא יכולים לראות אותו.
10 אם אנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו (aiōnios g166) אז אנחנו לא יכולים
לראות אותו. 11 אם, אם כן, אנחנו לא יכולים
לראות אותו, אם אנחנו לא מאמינים בישוע
המשיח אדוננו, אם אנחנו לא מכבדים אותו,
אם אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם
אנחנו לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא יכולים לראות אותו, אם אנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו.
12 עכשיו, אם כן, אנחנו לא יכולים לראות
אותו. אם אנחנו לא יכולים לראות אותו,
אנחנו לא יכולים לבוא אל אלוהים, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו.
13 אם אנחנו לא יכולים לבוא אל אלוהים,
אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לראות אותו,
אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו לא יכולים
לראות אותו, אם אנחנו לא מאמינים בישוע
המשיח אדוננו, אם אנחנו לא מכבדים אותו,
אם אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם
אנחנו לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו. 14 אם אנחנו
לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו לא יכולים
לראות אותו, אם אנחנו לא מאמינים בישוע
המשיח אדוננו, אם אנחנו לא מכבדים אותו,
אם אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם
אנחנו לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו. 15 אם אנחנו
לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו. 16 אם אנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו. 17 אם אנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו. 18 אם אנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו. 19 אם אנחנו לא
מאמינים בישוע המשיח אדוננו, אם אנחנו
לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא מקיימים את
מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים בו, בגלל
שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח אדוננו,
אם אנחנו לא יכולים לראות אותו, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו, אם אנחנו לא יכולים לבוא אל
אלוהים, אם אנחנו לא מכבדים אותו, אם
אנחנו לא מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו
לא מאמינים בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים
בישוע המשיח אדוננו. 20 כך גם
אם אנחנו לא יכולים לבוא אל אלוהים, אם
אנחנו לא מכבדים אותו, אם אנחנו לא
מקיימים את מצוותיו, אם אנחנו לא מאמינים
בו, בגלל שאנחנו לא מאמינים בישוע המשיח
אדוננו (aiōn g165)

ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܚܘܪ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡܝ
ܥܠܡܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܠܦ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܪܒ ܘܠܐ
ܢܬܚܪܒ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܠܦ ܘܠܐ ܢܬܚܪܒ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ
9 ܕܠܐ ܡܫܟܚ ܠܝ ܡܕܡ ܕܢܬܪܦܐ ܠܝ ܡܢ ܕܢܬܪܦܐ ܠܝ ܡܢ ܕܢܬܪܦܐ
ܠܝ ܡܢ ܕܢܬܪܦܐ ܠܝ ܡܢ

20 ܡܢܘ ܕܠܐ ܡܬܩܒܠܘܢܟܘܢ ܠܘܬܟܘܢ ܠܐ ܢܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬܐ ܐܘ ܡܢ ܩܪܬܐ ܗܘ ܢܢܦܘܩ ܡܢ ܥܦܪܐ ܕܪܓܠܘܗܝ ܠܡܣܗܕܘܬܐ ܠܗܘܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܪܚܡ ܠܣܕܘܡ ܘܥܡܘܪܐ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܡܚܘܠܬܐ ܠܐܪܥܐ ܣܕܘܡ ܘܥܡܘܪܐ ܠܟܝ ܢܬܬܒܪܟ ܒܟ ܨܘܪܐ ܕܨܘܪܝܢ ܕܗܘܝܬ ܒܟ ܒܓܘܐ ܕܨܝܕܘܢ ܗܘܝܢ ܕܚܝܠܬܐ ܕܥܒܝܕܬ ܒܟ ܒܓܘ ܒܫܘܪܐ ܘܒܦܪܙܠܐ ܕܐܦܝܩ ܠܟ ܡܢ ܒܪ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܡܫܬܘܬܐ ܠܚܡܐ ܘܠܐ ܡܫܬܐ ܡܝܐ ܒܠܚܘܕ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܡܪܝܡ ܢܦܩ ܠܗ

אל תבער בעבר אל תבער בעבר אל תבער בעבר

הנה אמרתי לכם כי לא יעבור הדור הזה עד
אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו
אבל דברי לא יעברו לעולם: 32 ומיום ההוא
ומן השעה אין איש יודע לא מלאכי השמים
בשמים לא הבן כי אם האב לבדו: 33 הישמרו
הסתכלו והתפללו כי לא תדעו מתי העת:
34 כאדם אשר נסע לדרך עזב את ביתו
ונתן לעבדיו רשות איש איש לעבודתו
וצוה לשומר הפתח שיהיה ער: 35 לכן
הישארו ערים כי לא תדעו מתי יבוא
אדון הבית בערב או בחצות הלילה או
בעת הקריאה לתרנגולים או בבוקר:
36 פן יבוא פתאום ויראה אתכם ישנים:
37 ומה שאני אומר לכם אני אומר לכל
הישארו ערים:

13

1 ואחרי שעברו שני ימים אחרי הפסח
היה ידוע לכולם שיסגרו את יהודה
איש קריות בגד לידי הרשעים ויהרגו
אותו: 2 אז נאספו ראשי הכהנים
וזקני העם בחצר הגדולה של הכהן
הגדול ונועצו איך יתפסו את ישוע
בערמה ויהרגו אותו: 3 אבל אמרו
לא בחג פן יתרגזו העם ויעשו
מהומה: 4 אז הגיע יום הפסח
ובאו אל ישוע תלמידיו ושאלו אותו
איפה אתה רוצה שנכין לך את
הסעודה: 5 ישוע שלח אליהם
שניים מתלמידיו ואמר להם לכו
לעיר ותמצאו אדם נושא כד מים
לכו אחריו ובכל בית אשר יכנס
לתוכו אמרו לבעל הבית: 6 ישוע
שלח אותם לומר לו שהרבי שלח
אותנו לך לשאול: 7 אז יגיד לכם
בעל הבית שיש לו חדר גדול
ומרוהט ומוכן לסעודה: 8 אז
הלכו התלמידים ומצאו הכל כפי
אשר אמר ישוע ובמקום הזה
הכינו את הסעודה: 9 אחרי
שהגיע הערב הגיע ישוע עם
שנים עשר תלמידיו: 10 בעת
הסעודה לקח ישוע לחם ובירך
אותו ואמר לתלמידיו: 11 אמן
אני אומר לכם אחד מכם יבגוד
בי: 12 אחרי שאכלו לקח ישוע
כוס יין ואמר לתלמידיו: 13 אמן
אני אומר לכם אחד מכם יבגוד
בי: 14 אחרי שסיימו לאכול
הלכו לגן הזיתים: 15 ישוע אמר
לתלמידיו: 16 אם תאהבו אותי
תקיימו את מצוותי: 17 אבל
אם תשנאו אותי לא תקיימו
מצוותי: 18 אם יבוא אדם
אל בית אביו ויבקש מאביו
לתת לו מתנה: 19 אם יבוא
אדם אל בית אביו ויבקש מאביו
לתת לו מתנה: 20 אם יבוא
אדם אל בית אביו ויבקש מאביו
לתת לו מתנה: 21 אם יבוא אדם
אל בית אביו ויבקש מאביו לתת
לו מתנה: 22 אם יבוא אדם אל
בית אביו ויבקש מאביו לתת לו
מתנה: 23 אם יבוא אדם אל בית
אביו ויבקש מאביו לתת לו מתנה:
24 אם יבוא אדם אל בית אביו
ויבקש מאביו לתת לו מתנה: 25 אם
יבוא אדם אל בית אביו ויבקש
מאביו לתת לו מתנה: 26 אם יבוא
אדם אל בית אביו ויבקש מאביו
לתת לו מתנה: 27 אם יבוא אדם
אל בית אביו ויבקש מאביו לתת
לו מתנה: 28 אם יבוא אדם אל
בית אביו ויבקש מאביו לתת לו
מתנה: 29 אם יבוא אדם אל בית
אביו ויבקש מאביו לתת לו מתנה:

בראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חיתו השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חיתו השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ 6 ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ
ܒܝܫܘܥ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܩܪܝܘ ܩܕܝܫܐ
ܠܡܢܝܢ ܡܢ ܫܪܝܐ ܕܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܢ ܪܚܡܐ
ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܢ ܕܝܢ ܕܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܬܩܢ ܠܟܠ ܕܡܐܡܢܝܢ ܒܗ ܠܝܬ ܫܘܢܝܐ ܒܝܢ
ܝܗܘܕܝܐ ܘܝܘܢܝܐ ܕܠܝܬ ܫܘܢܝܐ ܒܝܢ ܥܒܕܐ ܘܚܪܐ ܗܘ ܕܡܪܝܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܠܡܠܟ ܠܚܕܗ ܚܟܝܡܐ ܒܪ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ
ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܦܠܚ ܠܟܘܢ ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܕܠܝ ܗܘ ܕܢܬܩܪܒ ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪܚܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܩܪܝܘ
ܩܕܝܫܐ ܠܡܢܝܢ ܡܢ ܫܪܝܐ ܕܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܢ ܪܚܡܐ
ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܢ ܕܝܢ ܕܟܠܗ
ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܬܩܢ ܠܟܠ ܕܡܐܡܢܝܢ ܒܗ ܠܝܬ ܫܘܢܝܐ ܒܝܢ
ܝܗܘܕܝܐ ܘܝܘܢܝܐ ܕܠܝܬ ܫܘܢܝܐ ܒܝܢ ܥܒܕܐ ܘܚܪܐ ܗܘ ܕܡܪܝܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ

4

ܡܢ ܗܘܐ ܠܢ ܢܐܡܪ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ ܕܒܣܪܐ ܕܝܠܢ ܗܘ ܠܡܐ
ܡܠܬ ܐܒܘܗ ܕܝܠܢ ܒܝܫ ܐܝܬ ܠܗ 2 ܡܛܠ ܕܐܢ ܐܒܪܗܡ ܐܬܙܕܩ
ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܠܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܫܒܚ ܐܒܪܗܡ ܠܘܬ ܐܠܗܐ ܐܦ ܠܝܬ
ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܬܪܥܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܐܦ ܠܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܬܪܥܝܢ
ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܐܦ ܠܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܬܪܥܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ

1 בשנת שלש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנצר מלך בבל
ירושלים׃ 2 ויתן אדני בידו את יהויקים מלך יהודה וגם מקצת כלי בית
האלהים׃ ויבא אתם ארצה שנער בית אלהיו והכלים הביא אל בית
אוצר אלהיו׃ 3 ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל
ומזרע המלוכה ומן הפרתים׃ 4 ילדים אשר אין בהם כל מום וטובי מראה
וכשלים בכל חכמה וידעי דעת ומבינים השכל אשר כח בהם לעמד
בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון כשדים׃ 5 ויקצב להם המלך דת יומם
ביומו מפת בג המלך ומיין משתיו ולגדלם שנים שלש ומקצתם יעמדו
לפני המלך׃ 6 והיו בהם מבני יהודה דניאל וחנניה מישאל ועזריה׃
7 ויגד להם שר הסריסים שמות אל דניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך
ולמישאל מישך ולעזריה עבד נגו׃ 8 ושם דניאל על לבבו לבלתי
התגאל בפת בג המלך ובמפת יין משתיו ויבקש מן שר הסריסים
אשר לא יתגאל׃ 9 ויתן האלהים את דניאל לחסד ולרחמים לפני
שר הסריסים׃ 10 ויאמר שר הסריסים אל דניאל אני ירא את אדני
המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם למה יראה את פניכם
זעפים מן הילדים אשר כמוכם ואשמתם את ראשי למלך׃ 11 ויאמר
דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים לדניאל חנניה מישאל
ועזריה׃ 12 נסה נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים
ונאכלה ומים לשתיה׃ 13 ויראו לפניך מראינו וכמראה הילדים
האכלים את פת בג המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך׃ 14 וישמע
לדבר הזה ויבחנם עשרת ימים׃ 15 ומקץ עשרת הימים נראו טובי
מראה ובריאי בשר מן הילדים האכלים את פת בג המלך׃ 16 ויהי
המלצר נשא את פת בגם ויין משתיהם ונתן להם זרעים׃ 17 לארבעתם
הילדים האלה נתן אלהים דעת והשכל בכל ספר וחכמה ודניאל היה
מבין בכל חזון וחלמות׃ 18 ומקצת הימים אשר אמר המלך להביאם
ויביאם שר הסריסים לפני נבוכדנצר׃ 19 וידבר המלך עמם ולא נמצא
מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו לפני המלך׃ 20 וכל דבר
חכמת בינה אשר יבקש המלך מהם ומצא אותם עשרה ידות על כל
החרטמים האשפים אשר בכל מלכותו׃ 21 ויהי דניאל עד שנת אחת
לכורש המלך׃

2 בשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם נבוכדנצר חלמות
ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו׃ 2 ויאמר המלך לקרא לחרטמים
והאשפים והמכשפים והכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו
ויעמדו לפני המלך׃ 3 ויאמר אליהם חלום חלמתי ותפעם רוחי
לדעת את החלום׃ 4 וידברו הכשדים למלך ארמית מלך לעלם חי
אמר חלום לעבדיך ונחוה פשר׃ 5 ענה המלך ואמר לכשדים הדבר
מן עמדי אינה׃ אם לא תודיעוני את החלום ופשרו בדין תתעשון
והבתי תשמון׃ 6 ואם את החלום ופשרו תחוון מתנה ויקר
ורבות תקבלון מן קדמי לכן חלום אמרו לי ופשרה׃ 7 ענו
תנינות אמרו לקדם מלכא חלם יאמר לעבדוהי ופשרה נחוה׃
8 ענה מלכא ואמר לגזרין ידע אנה דנה עדן אנתון זבנין די
אנה שׁמע מן פתגמא׃ 9 אם לא חלמא חדה הוא דתכון לה
אמרתון מן קדמי כדבה ושחיתה אזדמנתון למאמר עד זמנא
דנה אם חלמא יאמר לי ידע אנה די פשרה תחוון לי׃ 10 ענו
כשדאי קדם מלכא ואמרין לא אנש על יבשתא דנה מלה
דמלכא יכל למאמר כל מלך רב ושליט די כדנה מלה לא שאל
לחרטם ואשף וכשדי׃ 11 ארום מלתא יקירתא מלכא שאל
ולא אחרנין דלהון מדור עם בשרא׃ 12 כדנה מן מלתא
מלכא אתקצף וחמה שגיא ואמר לקטלה לכל חכימי בבל׃
13 ודתא נפקת וחכימין מתקטלין ובעו לדניאל וחבריה
למקטלה׃ 14 אדין דניאל התיב עטה וטעם לאריוך רב טבחיא
די מלכא די נפק לקטלה חכימי בבל׃ 15 ענה ואמר לאריוך
שליט מן קדם מלכא דתא מנה מלכא׃ אדין דניאל הודע
לאריוך׃ 16 דניאל עאל ושאל מן מלכא די זמן יתן לה
ופשרא למלכא יחוה׃ 17 אדין דניאל לביתה אזל והודע
לחנניה מישאל ועזריה חברוהי׃ 18 ומן קדם אלה שמיא
בעי רחמין על רזה דנה די לא יהבדון דניאל וחבריה
עם שאר חכימי בבל׃ 19 אדין לדניאל בחזוה די לליא
רזה גלי אדין דניאל ברך קדם אלה שמיא׃ 20 ענה דניאל
ואמר יהי שם אלה די מן עלם ועד עלם די חכמתא וגבורתא
די לה הי׃ 21 והי משנא עדנין וזמנין מהך מלכין ומקים
מלכין יהב חכמתא לחכימין וכדענא לידעי בינה׃ 22 הי
גלי עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהירא עמה שרא׃
23 לך אלה אבהתי מודה ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא
יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלתא די מלכא
הודעתנא׃ 24 על דנה אדין דניאל לגבי אריוך די מן קדם
מלכא אתעתד אדין כדנה אמר לה לא תהלך חכימי בבל
הדר לגבי מלכא ומלתא לי פשר אחוה׃ 25 אדין אריוך בבהלה
הודע דניאל קדם מלכא ואמר כדנה אשכחת גבר מן בני גלותא
די יהודה די פשרא למלכא יחוה׃ 26 ענה מלכא ואמר לדניאל
די שמה בלטשאצר הן יכל אנתה למהודעותי חזוא די חלמת
ופשרה׃ 27 ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלכא שאל
לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין למחוה׃ 28 אלהא בשמיא
גלה רזין ומהודע למלכא נבוכדנצר מה די להוין בסוף יומיא
חלמך וחזוי ראשך על משכבך׃ אנתה מלכא רעיונך על משכבך
סלקו מה די להוא אחרי דנה׃ 29 ורזא דנה לא בחכמה די
אית בי מן כל חיין׃ אלהין לא בגלל די חכמה די אית בי מן
כל חיין׃ אלהין לא בגלל די חכמה די אית בי מן כל חיין
די פשרא למלכא יהודעון ורעיון לבבך תנדע׃ 30 אנתה מלכא
חזה הוית וחזה חד צלם׃ צלם דנה רב וצלם יקר יתיר
דקא מן קדמך׃ 31 אנתה מלכא מלכא חזה הוית וחזה חד
צלם׃ צלם דנה רב וצלם יקר יתיר דקא מן קדמך׃ 32 הדין
צלמא רישה די דהב טב׃ חזהו וזרעוהי די כסף חזהו
וכרסיה די נחשא׃ 33 שקוהי די פרזל רגלוהי די פרזל
וחזפיהון די חסף׃ 34 חזה הוית עד די אתחזת אבן די
אתגזרת מן טור לא בידין ומחת לצלם על רגלוהי די פרזל
וחסף ותברת יתהון׃ 35 אדין אתחבלו כחדה פרזלא חסף
נחשא כסף ודהב׃ והוון כמוץ אדר די מן קיטא׃ ונשלון
רוחא ולא אשתכח להון אתר׃ ואבנא די מחת לצלם הות
טור רב ומלת כל ארעא׃ 36 דנה חלמא׃ ופשרה נאמר
קדם מלכא׃ 37 אנתה מלכא מלכא די אלהא שמיא מלכותא
חסנא ותקפא ויקרא׃ 38 ודי אינון דארין בכל אתר
בני אנשא חיות בר ברא עוף שמיא יהב בידך והשלטך
בכלהון אנתה הוא ראשא די דהב׃ 39 ובתריך תקום
מלכותא אחרא כסף׃ ומלכותא תליתאה אחרא נחשא די
תשלט בכל ארעא׃ 40 ומלכותא רבעיתאה תהוא תקיפה
כפרזלא׃ כדי פרזלא דקיק כל אלין ומדק תבר כל אלין
ותרעין׃ 41 ודי חזית רגלין ואצבען די מנהון חסף
יצר וי מנהון פרזל יתרעה׃ מלכותא פלגה תהוא ומן
יציב פרזלא די חזית די נצבת עם טיט חסף׃ 42 ואצבען
רגלין די מנהון פרזל ומנהון חסף׃ מן קצת מלכותא
תתקף ומן קצתה תהי תבירה׃ 43 די חזית פרזל עם טיט
חסף׃ יתערבון עם זרע אנשא׃ ולא יתדבקון דנין דנין
כדי לא מתערבין פרזל עם חסף׃ 44 ובימי מלכין אלין
יקים אלה שמיא מלכותא די לעלם לא תתחבל׃ ומלכותה
לעם אחרן לא תתשבק׃ תדק ותסים יתהון כל מלכיא אלין
והי היא תקום לעלם׃ 45 כדי חזית די מן טור אתגזרת
אבן׃ לא בידין׃ ומחת לצלם׃ די הוה על רגלוהי די פרזל
וחסף׃ ותדק יתהון׃ 46 אדין תבר פרזלא חסף נחשא
כסף ודהב׃ אלה רב׃ אלה עבד מלכא׃ ורוחא׃ אלהא
רבא׃ הודע למלכא׃ מה די להוין׃ אחרי דנה׃ ומתגלי
חלמא׃ ומהימן פשרה׃ 47 ענה מלכא ואמר לדניאל
מן קשט׃ אמת׃ מן קדם אלהכון׃ אלה אלהין׃ ומרי
מלכין׃ וגלה רזין׃ דמן יכל לגלה רזא דנה׃ 48 אדין
מלכא רבא לדניאל׃ ומנתין׃ ומתיקרין׃ סגי׃ יהב
ומדינתא׃ כל׃ על׃ מרבה׃ ומרי׃ מלכין׃ ומגלה׃ רזין׃
די׃ יכל׃ לגלה׃ רזא׃ דנה׃ 49 אדין דניאל בעא מן
מלכא׃ ומנה׃ על׃ עבדות׃ מדינתא׃ בבל׃ ודניאל׃
יתב׃ בתרע׃ מלכא׃

3 נבוכדנצר מלך עבד צלם די דהב אמתין שתין
רחבה אמה חד הקים בבקעת דורא במדינת בבל׃ 2 ונבוכדנצר
מלך שלח לכנשא לסגנין פחותין ושלטנין דתבין ומדברין
וכל שלטני מדינתא׃ למתא לתקנתא׃ לצלם׃ די הקים נבוכדנצר
מלך׃ 3 אדין כנשו סגנין פחותין ושלטנין דתבין ומדברין
וכל שלטני מדינתא׃ לתקנתא׃ לצלם׃ די הקים נבוכדנצר
מלך׃ ואדין קמין׃ קדם׃ צלם׃ די הקים נבוכדנצר׃ מלך׃
4 והרזא׃ קרא׃ בחיל׃ עמין׃ ולשנין׃ לכון׃ מרין׃ מלכא׃
מלכיא׃ 5 בדי׃ שמעון׃ קל׃ קרנא׃ מסתם׃ ומשרוקיתא׃
ומשרוקי׃ כל׃ זני׃ מוסיקא׃ תפלון׃ וסגדון׃ לצלם׃
די׃ הקים׃ נבוכדנצר׃ מלך׃ 6 ודי׃ לא׃ יפל׃ וסגד׃
בעדנא׃ דנה׃ יתרמי׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ 7 בדי׃
כן׃ כל׃ עמין׃ כד׃ שמעין׃ קל׃ קרנא׃ מסתם׃ ומשרוקיתא׃
ומשרוקי׃ כל׃ זני׃ מוסיקא׃ נפלו׃ עמין׃ לצלם׃ די׃
הקים׃ נבוכדנצר׃ מלך׃ 8 בגין׃ כדנה׃ קרבו׃ גברין׃
כשדאין׃ ואכלו׃ קרצין׃ יהודאין׃ 9 ענו׃ ואמרין׃
למלכא׃ נבוכדנצר׃ מלך׃ לעלמין׃ חי׃ 10 אנתה׃ מלכא׃
שמת׃ טעם׃ די׃ כל׃ אנש׃ די׃ שמע׃ קל׃ קרנא׃ מסתם׃
ומשרוקיתא׃ ומשרוקי׃ כל׃ זני׃ מוסיקא׃ נפל׃ וסגד׃
לצלם׃ די׃ הקים׃ נבוכדנצר׃ מלך׃ 11 ודי׃ לא׃ יפל׃
וסגד׃ יתרמי׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ 12 אית׃
גברין׃ יהודאין׃ די׃ מתמנין׃ על׃ עבדת׃ מדינתא׃
בבל׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃ אנשין׃ אלין׃ לא׃
שמין׃ טעם׃ בך׃ מלכא׃ לא׃ פלחין׃ ולצלמך׃ די׃
הקמת׃ לא׃ סגדין׃ 13 אדין נבוכדנצר׃ בחמה׃ וחמה׃
אמר׃ להיתאתון׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃ אדין׃
גברין׃ אלין׃ לא׃ שמין׃ טעם׃ בך׃ מלכא׃ לא׃ פלחין׃
ולצלמך׃ די׃ הקמת׃ לא׃ סגדין׃ 14 ענה׃ נבוכדנצר׃
ואמר׃ להון׃ הן׃ אנתון׃ מזדמנין׃ די׃ כד׃ שמעון׃
קל׃ קרנא׃ מסתם׃ ומשרוקיתא׃ ומשרוקי׃ כל׃ זני׃
מוסיקא׃ תפלון׃ וסגדון׃ לצלם׃ די׃ עבדת׃ הן׃
לא׃ סגדין׃ בעדנא׃ דנה׃ תתרמון׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃
יקדתא׃ 15 ומן׃ הו׃ אלה׃ די׃ יפיל׃ מן׃ ידיכון׃
לא׃ תסגדון׃ 16 ענו׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃
ואמרין׃ למלכא׃ נבוכדנצר׃ לא׃ צריכין׃ אנחנה׃
למתן׃ פתגם׃ הן׃ אית׃ אלהנא׃ די׃ אנתה׃ מן׃
יכל׃ לשזבותנה׃ מן׃ אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ 17 אדין
אלהנא׃ די׃ אנחנה׃ פלחין׃ יכל׃ לשזבותנה׃ מן׃
אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ ומן׃ ידך׃ מלכא׃ ישיזב׃
18 הן׃ לא׃ ידע׃ מלכא׃ די׃ אלהך׃ לא׃ אנחנה׃
פלחין׃ ולצלמך׃ די׃ הקמת׃ לא׃ סגדין׃ 19 אדין׃
נבוכדנצר׃ מלך׃ אתמלי׃ חמה׃ ודמות׃ אנפוהי׃
משתנין׃ על׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃ ענה׃
ואמר׃ שגי׃ תרין׃ שבעתין׃ די׃ יקד׃ אתון׃
נורא׃ יקדתא׃ 20 ואנשין׃ גברין׃ חילין׃ די׃
בחילה׃ אמרו׃ לכפתה׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃
למרמי׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ 21 אדין׃
גברין׃ אלין׃ כפתין׃ רמין׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃
יקדתא׃ בסרבלהון׃ ומכבעתהון׃ ולבשיהון׃ ומדורתהון׃
הרמין׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃ יקדתא׃ 22 על׃ כן׃ מלת׃
מלכא׃ מתבהלין׃ ויקדת׃ אתון׃ נורא׃ יתירא׃
מן׃ די׃ הוה׃ מצבין׃ לרמאה׃ אנון׃ גברין׃ די׃
נסקו׃ שדרך׃ מישך׃ ועבד נגו׃ קטלת׃ אתון׃
נורא׃ יקדתא׃ 23 ואלין׃ תרין׃ גברין׃ שדרך׃
מישך׃ ועבד נגו׃ נפלו׃ כפתין׃ לגו׃ אתון׃ נורא׃
יקדתא׃ 24 אדין׃ נבוכדנצר׃ מלך׃ בהת׃ קם׃ ענה׃
אמר׃ להדברוהי׃ הלא׃ גברין׃ תלתה׃ הן׃ רמין׃
לגו׃ נורא׃ יקדתא׃ כפתין׃ ענו׃ ואמרין׃ למלכא׃
יציב׃ מלכא׃ 25 הא׃ אנה׃ חזה׃ גברין׃ שבעה׃
שרין׃ מהלכין׃ בגו׃ נורא׃ ולא׃ חבלה׃ בהון׃
ומראה׃ רביעאה׃ דמה׃ לבר׃ אלהין׃ (aiōn g165)

ᚠᚨᚱᚨᚹᚨᚾᚨᚾᚨᚾ

ܒܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܠܥܠܡܐ 9
ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܢܫܝܢ ܐܠܐ ܒܫܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܒܪܗ
ܡܫܬܟܚܝܢ ܠܢܫܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܟܚܝܢܢ ܠܟܘܢ 10 ܘܟܝܢ ܡܢܐ ܡܠܐ
ܕܠܐ ܡܠܝܢ ܡܠܐ ܐܬܝܗܒ ܠܝ ܕܢܬܠ ܠܝ ܕܢܬܠ ܘܠܐ ܡܫܬܟܚ ܒܗ ܡܢ ܟܠܡܐ
ܡܠܐ 11 (aiōnios g166) ܠܚܠܡ ܡܢ ܡܢܗܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܬܠܚ ܒܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ (aiōn g165) 12
ܕܐܠܗܐ ܒܪ ܐܠܗ ܚܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܡܠܐ
ܕܐܠܗܐ, ܘܐ ܕܐܡܪ ܕܐܢ ܐܡܪܘ ܕܐܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܢ
ܐܬܝܠܕ ܕܐܝܟ 13 ܡܢ ܐܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܕܡܠܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ 14 ܕܐܠܗ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ, ܕܩܘܢܝܐ ܕܚܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܡܠܐ ܐܡܠܐ ܒܗ ܕܐܠܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܒܐܘܗ
ܡܫܝܚܐ

1 בשלשים שנה בהיות רמשלה בתוך הגולה נפתחו השמים
ואראה מראות אלהים: 2 ביום החמשה לחדש הוא שנת חמש
לגלות המלך יהויכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן
בוז הכהן בארצה כשדים על נהר כבר ותהי שם עליו יד יהוה:
4 ואראה והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה סביביו ומתוכה כעין החשמל מתוך האש: 5 ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראיהם דמות אדם הנה: 6 ופנים לאחת וכנפים
לאחת לארבעתם: 7 ורגליהם רגל ישרה וכף רגלם ככף רגל
העגל ונצצים כעין עין נחשת קלה: 8 וידות אדם מתחת כנפיהם
על ארבע רבעיהם ופנים וכנפים לארבעתם מסביב: 9 כנפיהם
חברות אשה אל אחותה לא יסבו בלכתם איש אל עבר פניו
ילכו: 10 ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם
ופני שור מהשמאל לארבעתם ופני נשר לארבעתם: 11 ופניהם
וכנפיהם מפרדות מלמעלה לאיש שתי חברות איש וכסות
שתים מכסות את גויתיהן: 12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל
אשר יהיה הרוח ילכו לא יסבו בלכתם: 13 ודמות החיות
מראיהם כגחלי אש בערות כמראה הלפידים היא מתהלכת
בתוך החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק: 14 והחיות רצו
ושוב כמראה הברק: 15 וארא החיות והנה אופן אחד בארץ
אצל החיות לארבע פניו: 16 מראה האופנים ומעשיהם כעין
תרשיש וצורתם אחת לארבעתם ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה
האופן בתוך האופן: 17 בלכתם על ארבע רבעיהם יסבו לא
יסבו בלכתם: 18 וגביהם ויראה להם ומלאת עינים סביב
לארבעתם גביהם: 19 ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם
ובהנשא החיות מן הארץ ישאו האופנים: 20 אל אשר יהיה
שם הרוח ללכת שמה הרוח ילכו שמה ואל עבר הרוח
ישאו האופנים כי רוח החיות באופנים: 21 בלכתם אלה
יסבו ובעמדם אלה יעמדו ובשבתם אלה יעמדו ובהנשא
מן הארץ אל עבר הרוח ישאו האופנים כי רוח החיות באופנים:
22 ודמות על ראש החיות רקיע כעין הקרח נורא
נטוי על ראשיהם למעלה: 23 ותחת הרקיע כנפיהם ישרות
אשה אל אחותה לאיש שתי כנפות מכסות להן ולאיש שתי
כנפות מכסות את גויתיהן: 24 ואשמע את קול כנפיהם כקול
מים רבים כקול שדי בלכתם קול המולה כקול מחנה בעמדם
תרפינה כנפיהם: 25 והיה קול מעל לרקיע אשר על ראשם
בעמדם תרפינה כנפיהם: 26 ומעל לרקיע אשר על ראשם כמראה
אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה
סביב מן מראה מתניו ומעלה וארא כמראה אש ונגה לו סביב:
28 כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן היה מראה
הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פני
לדבר אל יחזקאל בן בוז לאמר בן אדם עמד על רגליך
ואדברה אתך: 2 ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על
רגלי ואשמע את המדבר אלי: 3 ויאמר אלי בן אדם אני שלח
אתך אל בני ישראל אל גוים המרדים אשר מרדו בי המה
ואבותיהם פשעו בי עד עצם היום הזה: 4 והבנים קשי פנים
וחזקי לב אני שלח אתך אליהם ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה: 5 והם אם שמע ואם חדל כי בית מרי המה
וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 ואתה בן אדם אל תירא מהם
ומדבריהם אל תירא כי סרבים ומרים אתך ועם עקרבים אתה
מדבר אל תירא מדבריהם ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה:
7 ודברת דברי אליהם אם שמע ואם חדל כי מרי המה: 8 ואתה
בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי כבית המרי
פער פיך ואכל את אשר אני נתן אליך: 9 ואראה והנה אלי יד
שלחת והנה בה מגלת ספר: 10 ויפרשה לפני והוא כתב פנים
וחוץ וכתב אליו קינים והגה והי:

2 ויאמר אלי בן אדם אשר תמצא אכל אכל את המגלה הזאת
ולך דבר אל בית ישראל: 2 ואפתח את פי ויאכלני את המגלה
הזאת: 3 ויאמר אלי בן אדם את בטנך תאכל ומעיך תמלא
את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלתי ותהי בפי כדבש
מתוק: 4 ויאמר אלי בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת
בדברי אליהם: 5 כי לא אל עם עמקי שפה ונכבד לשון אתה
שלוח אל בית ישראל: 6 לא אל עמים רבים עמקי שפה ונכבד
לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך הם
ישמעו אליך: 7 ובית ישראל לא יאבו לשמע אליך כי לא
יאבו לשמע אלי כי כל בית ישראל חזקי מצח וקשי לב הם:
8 הנה נתתי את פניך חזק לעמת פניהם ומצחך חזק לעמת
מצחותם: 9 כשמיר חזק מצור נתתי אם יראם כי בית מרי
הם: 10 ואל בן אדם כל דברי אשר אדברם אליך קח בלבבך
ובאזניך שמע: 11 ולך בא אל הגולה אל בני עמך ודברת
אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה אם שמעו ואם
יחדלו: 12 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקומו: 13 וקול כנפי החיות נשקות
אשה אל אחותה וקול האופנים לעמתם וקול רעש גדול:
14 ורוח נשאתני ותבאני ואלך מר בחמת רוחי ויד יהוה
עלי חזקה: 15 ואבא אל תל אביב אל הישבים אל נהר כבר
ואשב שם משתם ואשב שבעת הימים: 16 ויהי מקץ שבעת
הימים ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 17 בן אדם צפה נתתיך
לבית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם אותם מאתי: 18 באמרי
לרשע מות תמות והזהרתה אתה לא דברת להזהיר רשע
מדרכו הרעה לחיותו הרשע הוא בעונו ימות ודמו מידך
אבקש: 19 ואתה כי הזהרת רשע ומרשעתו לא שבו הוא
ברשעו ימות ואתה את נפשך הצלת: 20 ובשוב צדיק מצדקתו
ועשה עולה ונתתי מכשול לפניו הוא ימות אשר לא הזהרתהו
בחטאתו ימות וצדקתו אשר עשה לא תזכרנה ודמו מידך
אבקש: 21 ואתה כי הזהרת צדיק מהחטא צדיק לבלתי חטוא
וחיה חיה הזהר נחלת ונפשך הצלת: 22 ותהי עלי שם יד יהוה
ויאמר אלי קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך: 23 ואקם
ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד עמד ככבוד אשר ראיתי
על נהר כבר ואפל על פני: 24 ותבא בי רוח ותעמדני על
רגלי וידבר אתי ויאמר אלי לך התחגר בתוך ביתך: 25 ואתה
בן אדם הנה נתנו עליך עבתים וחבשוך בהם ולא תצא
בתוכם: 26 ולשנך אדביק אל חכך ונאלמת ולא תהיה להם
כאיש מוכיח כי בית מרי הם: 27 ובדברי אתך אפתח את
פיך ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה השמע ישמע והחדל
יחדל כי בית מרי הם:

4 ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܠܬܝ ܗܠܝܢ ܐܦܠܐܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
5 ܕܫܪܝܪܐ ܡܘܕܥܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܬܐ ܠܗܘܢ ܠܫܡܥܘܢ
ܠܟܘܢ ܒܟܠ ܐܦܣܩܘܢܐ ܕܡܬܪܥܝܢ ܠܗ ܒܟܠ ܕܪܘܡ ܐܝܟ ܐܦܠܐ ܡܬܠܐ
ܕܠܐ 6 ܕܡܠܝܢ ܕܫܠܚܬ ܫܡܗ ܕܐܒܐ ܕܐܒܐ ܠܟܘܢ ܡܢܝܢ ܕܐܢܐ
ܕܐܬܝ ܠܝ ܕܐܬܐ 7 ܡܕܝܢܐ ܕܐܬܐ ܚܝ ܠܡܢܝ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܡܠܟܘܬ ܩܝܡܬܟ ܢܗܘܐ ܕܨܒܝܢܟ ܐܦܠܝ ܒܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܫܡܝܐ ܗܟܝܠ ܕܝܘܡܐ ܕܝܘܡ 8 ܠܚܡܐ ܕܡܬܬܝܗܒ ܠܝܘܡܐ ܕܝܢ
ܐܦ ܚܛܝܐ ,ܡܘܕܥܝܢ ܐܦ ܚܛܝ ܗܘܐ ܕܢܚܠ ܕܫܡܝ ܢܬ ܡܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܗܘܐ ,ܡܘܕܥܝܢܢ ܕܐܝܟ ܕܐܦܣܩܘܢ ܕܠ 9 ܢܢ ܕܫܡܝ ܗܘܐ
ܕܟ ܕܪܘܡ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܡܢܝ ܐܝܟ ܕܠܐ ܩܝܡܬܟ ܕܐܝܬܝܗ
ܡܫܝܚ ܠܝ ܕܫܢܐ 10 ܕܫܢܝ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܐܠܗ ܕܠܐ ܢܫܝ ܕܐܝ
ܕܫܡܝܐܠܝܢ ܩܝܡ ܐܠܗ ܕܐ ܕܐܬܐ ܡܢܝ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܕܐܝ
ܡܫܝܚ ܠܝ ܕܫܢ 11 ܢܫܬܫܝ ܡܢܝ ܕܢܬܬܐ ܕܐܝܢ ܐܝܟ ܕܢ ܠܝ
ܕܫܡܝ ܕܐܠܗ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ
ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕܐ ܕ 12 ܕܐ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ

מעשי-ד

1 המחברתי לפני ראשון, תאופילס אשר
הוא יעשה ויורה, עד היום אשר נלקח
מלאכים, אחרי אשר נתן מצוות לשליחים
אשר בחר: 2 אשר הראה גם הוא חיים אחרי
מותו בראיות רבות, נראה אליהם ארבעים
יום ודבר אל מלכות אלהים: 3 ובהיותו עם
(aiōnios g166) אל אכל לחם אל
אל ירושלים, כי אם יחכו לאמת אב
אשר שמעתם ממני: 4 ואשר נאסף עמם
ויצו אליהם לבלתי לצאת מירושלים, כי אם
לחכות לאמת אב אשר הבטיחו אתכם
אשר שמעתם ממני: 5 כי יוחנן טבל במים,
אולם אתם תטבלו ברוח קדש לא רב
הימים מן הנה: 6 ואשר נקבצו אל אמר
אליו לאמר, אדני, הבעת לשוב את מלכות
ישראל? 7 ויאמר אליהם, לא לכם לדעת
עתות ומועדים אשר שם אל אב בידו:
8 אולם תקבלו כח בהגיע רוח קדש עליכם,
ותהיו לי עדים בירושלים ובכל יהודה
ובשומרון ועד אפסי הארץ: 9 ובאמרו
אלה, נלקח מעל עיניהם ויעל אל השמים
ועב נשא אותו מעל עיניהם: 10 ובהביט
אל השמים בעוד הוא עולה, והנה שני
אנשים לבושים לבן עמדו אצלם: 11 ויאמרו
אליהם, אנשי גליל, מדוע אתם עומדים
ומביטים אל השמים? הישוע אשר נלקח
מעל עיניכם אל השמים, ישוב כאשר
הלכתם אל השמים: 12 אז שבו אל
ירושלים מן הר הזיתים אשר אל
ירושלים, אשר אל דרך תחום שבת:
13 ובבוא אל העיר עלו אל עלית הבית
אשר שם ישבו, פטרוס ויעקב ויוחנן
ואנדרי, פילפוס ותומא, מתי בן חלפי
ושמעון הקנאי ויהודה אחי יעקב:
14 כולם אלה התמידו יחדו בתפלה
ובתחנונים עם הנשים ומרים אם
ישוע ועם אחיו: 15 בימים ההם, בעמדם
יחדו, קם פטרוס בתוך אחיו ויאמר
(כמספר הנפשות אשר נקבצו יחדו היו
כמאה ועשרים איש): 16 אחי, אמת
הדבר אשר דבר רוח הקדש בפי דוד
אל יהודה אשר נלכד אל אשר הולכים
אל אשר הכו את ישוע: 17 כי נמנה
היה עם אחינו ויגורל חלקו בעבודת
הזאת: 18 ואיש הזה קנה שדה בשכר
עולתו, ויפל אל פניו ויבקע בתוך
מעיו ויצאו כל קרביו: 19 ויודע הדבר
לכל יושבי ירושלים, עד אשר נקרא
השדה ההוא בלשונם אקלדמא, כלומר
שדה דם: 20 כי כתוב בספר תהלים
אל יהי מחנה ריק בתוכו ואל יהי
יושב בו, ופקדתו אחר יקח אל
מקומו: 21 לכן אנשים אלה אשר
נלוו אל אשר בהם בכל עת אשר
בא ויצא אדוננו אל אל אשר נלקח
מעל עיניהם: 22 מעת הבטיח יוחנן
אל אל אשר נלקח אל אל אשר
אל אל אל

ומעשיהם ולא בדבר אמת ומוסר ולא
בעבדים ובשפחות ובבהמות ובכסף
ובזהב ובבגדים ובכל אשר יבחרו
בעבדיהם ובשפחותיהם ובבהמותם
ובכל אשר יבחרו בעבדיהם ובשפחותיהם
ובבהמותם ובכל אשר יבחרו בעבדיהם
ובשפחותיהם ובבהמותם ובכל אשר

ת-מא

1 מעשה לוקא דמרי עלמא מגלגלתא דמרי עלמא מרי
אבהתא מרי אבהתא מרי אבהתא מרי אבהתא מרי אבהת

ملاخی-۱

1 مقدمه کلام خدا که از طریق ملاخی نبی به قوم اسرائیل
2 داده شد. خدا می‌گوید که او شما را دوست دارد، اما
شما پرسیدید که او چگونه ما را دوست دارد. خدا پاسخ
می‌دهد که عیسو برادر یعقوب بود، اما خدا یعقوب را
3 دوست داشت و عیسو را دشمن داشت. کوه‌های عیسو
4 ویران شد و سرزمینش بیابان گردید. ادومیان
می‌گویند که ما ویران شده‌ایم اما خدا می‌گوید که
5 خودش آن را بازسازی خواهد کرد. مردم اسرائیل
باید بدانند که خدا بزرگ است و فراتر از مرزهای
سرزمین اسرائیل عمل می‌کند. 6 پسران به پدرشان
احترام می‌گذارند و خادمان به آقایشان. اگر من
پدر هستم پس احترام من کجاست؟ اگر من آقا هستم
پس ترس از من کجاست؟ کاهنان نام مرا خوار می‌شمارند
اما می‌گویند ما چه کار کرده‌ایم که نام تو را خوار
شمرده‌ایم؟ 7 شما بر قربانگاه من غذای آلوده
می‌آورید و می‌گویید ما با چه چیز تو را آلوده
کرده‌ایم؟ با این سخن که سفره خداوند خوار شمرده
می‌شود. 8 وقتی حیوان نابینا را برای قربانی
می‌آورید آیا بد نیست؟ وقتی حیوان لنگ و بیمار
را می‌آورید آیا بد نیست؟ حاکم خshan چه می‌کند؟
آیا او از تو راضی می‌شود؟ آیا او با تو مهربان
می‌شود؟ 9 حال از خدا بخواهید که بر ما رحم کند.
این از دست شما آمده است. آیا او از شما راضی
می‌شود؟ 10 کاش کسی از شما در معبد را می‌بست
تا دیگر آتش بر قربانگاه من روشن نشود. من از
شما راضی نیستم، می‌گوید خداوند صبایوت، و
هدیه‌ای از دست شما قبول نمی‌کنم. 11 از طلوع
آفتاب تا غروب آفتاب نام من در میان ملت‌ها
بزرگ است. در همه جا برای نام من بخور و
هدیه پاک تقدیم می‌شود، زیرا نام من در میان
ملت‌ها بزرگ است. 12 اما شما، می‌گویید که مائده
خداوند آلوده است و میوه آن، یعنی خوراک آن،
خوار شمرده می‌شود. 13 شما می‌گویید که این
کار چه خسته‌کننده است! و با بی‌اعتنایی آن را
رها می‌کنید. خدا می‌گوید که شما حیوان دزدیده
شده و لنگ و بیمار را می‌آورید و هدیه می‌آورید.
آیا من از دست شما راضی باشم؟ 14 لعنت بر
حیله‌گری که در گله خود نر دارد و نذر می‌کند
اما برای خداوند معیوب قربانی می‌کند. زیرا من
پادشاه بزرگ هستم، خداوند صبایوت می‌گوید،
و نام من در میان ملت‌ها ترسناک است.

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle, set apart
for the gospel of God, 2 which he promised beforehand through his
prophets in the holy scriptures, 3 concerning his Son, who was born
of a descendant of David according to the flesh, 4 and who was
declared with power to be God's Son by his resurrection from the
dead: Jesus Christ our Lord. 5 Through him we received grace and
apostleship to bring about the obedience of faith for his name's
sake among all the nations, 6 including you who are called to belong
to Jesus Christ. 7 To all God's beloved in Rome, who are called to
be saints: Grace to you and peace from God our Father and the Lord
Jesus Christ. 8 First, I thank my God through Jesus Christ for all
(aiōnios g166)
you, because your faith is being proclaimed throughout the world.
9 God, whom I serve with my spirit in the gospel of his Son, is my
witness that I always remember you 10 in my prayers, asking that
now at last I may succeed in coming to you by God's will. 11 For I
long to see you so that I may share some spiritual gift with you
to strengthen you, 12 or rather, so that we may be encouraged
together by each other's faith, both yours and mine. 13 I want you
to know, brothers and sisters, that I have often planned to come
to you (but have been prevented until now) so that I might reap
some harvest among you, just as I have among the other Gentiles.
14 I am obligated both to Greeks and to barbarians, both to the
(aiōn g165)
wise and to the foolish. 15 That is why I am so eager to preach the
gospel also to you who live in Rome. 16 I am not ashamed of the
gospel, because it is God's power at work bringing salvation to
everyone who believes: first to the Jew, then also to the Gentile.
17 For in it God's righteousness is revealed, from faith to faith,
as it is written: "The righteous will live by faith." 18 The wrath
of God is being revealed from heaven against all the godless and
wicked people who suppress the truth by their wickedness. 19 For
what can be known about God is plain to them, because God has
shown it to them. 20 For since the creation of the world God's
invisible qualities—his eternal power and divine nature—have been
clearly perceived, understood through what he has made, so that
people are without excuse. 21 For although they knew God, they did
not honor him as God nor give thanks to him, but their minds became
futile and their foolish hearts were darkened. 22 Although they
(aiōnios g166)
claimed to be wise, they became fools 23 and exchanged the glory of
the immortal God for images resembling mortal human beings and
birds and animals and reptiles. 24 Therefore God gave them over in
the desires of their hearts to impurity, so that their bodies were
dishonored among them. 25 They exchanged the truth about God for a
lie, and worshiped and served the creature rather than the Creator,
who is blessed forever! Amen. 26 Because of this, God gave them
over to degrading passions. Even their women exchanged natural
(aiōn g165)
relations for unnatural ones.

Luke

1 Luke ye ɔbɔ ɔ̀ ɔ̀ ɔ̀

3 הלוים אם יבאו מהם בפקח שוטרים מלאכת מלאכתם
עבודת שיר עד בוא מלאכת עבודם המלאכה בשבת גם
איש, ואמר 2 אחיו מלאכתו אחיו משורר לא אחיו מלאכה
מלאכתם יבא לא מלכות אבותם נתנה מלאכה מלאכי מקום
מלכות אחבה בבית יבאתיה 3 המלאך מדה מבנה מלאכתם
אחיו מלאכי שיר מלאך אבותיהם לא מנגינה מפקח יומנות
לא אחיו מלאך 4 מלאכי מלאך מלאכת מלאך עד מלאכי מלכה
מלאכתם המלאכה מבקש מלאכי מלאכי שוטרים המלאכה מעבד
שיר מלאכי אבותם מלאכי 5 המלאכים בית מלאכי מלאכי איש
מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי מלאכי

לה בתולה ויהיו שניהם בשר אחד ∴ וכן אינם עוד שני גופים כי אם גוף אחד ∴
מה אלהים חבר אל יפריד אדם ∴ 7 ויען ויאמר אליהם ∴ הלא ידעתם כי בראם
מראשית הבריאה זכר ונקבה בראם ∴ 8 ואמר על כן יעזב אדם את אביו ואת אמו
ודבק באשתו והיו לבשר אחד ∴ 9 ועתה אינם שני גופים כי אם גוף אחד ∴
אלהים חבר אל יפריד אדם ∴ 10 ובבית הלכו תלמידיו לדבר אל אדם אל
הדבר הזה ∴ 11 ויאמר אליהם אם יגרש אדם את אשתו ∴ ונשא אחרת
הרי הוא נואף ∴ 12 ואם תגרש אשה את אישה ∴ ונשאה אחר הרי הוא נואף ∴
13 ויביאו אליו ילדים לגעת בהם ∴ ותגערו התלמידים בהביאים אותם ∴
14 ויראה ישוע ויתרעם ויאמר אל תלמידיו ∴ הניחו לילדים לבוא אלי
ואל תכלאו אותם ∴ כי לכם ולכל אשר כמוהם ∴ 15 אמן אמן אומר אני
לכם ∴ כל אשר לא יקבל את מלכות אלהים כילד ∴ לא יבוא אל תוכה ∴
16 ויחבק אותם ויברך אותם ∴ 17 ויצא ישוע אל הדרך ∴ ורץ אליו
אדם ∴ ויכרע לפניו ∴ ויאמר אל אדון טוב ∴ מה אעשה ∴ לרשת חיי עולם ∴
18 ויאמר אליו ישוע ∴ מדוע אתה קורא לי טוב ∴ אין טוב ∴ כי אם אחד
אלהים ∴ 19 מצות אתה יודע ∴ אל תנאף ∴ אל תרצח ∴ אל תגנב ∴
אל תענה עד שקר ∴ כבד את אביך ואת אמך ∴ 20 ויען ויאמר אליו ∴
רבי ∴ כל אלה שמרתי מנעורי ∴ 21 ויביט ישוע אליו ∴ ויאהב אותו ∴
ויאמר אליו ∴ אחת חסרה לך ∴ לך מכור את אשר לך ∴ ותן לאביונים ∴
ויהי לך אוצר בשמים ∴ ובא אל תוך הדרך ∴ 22 ויעצב על הדבר ∴
ויסר מעל פניו ∴ כי עשיר מאד היה ∴ 23 ויביט ישוע אל תלמידיו ∴
ויאמר אליהם ∴ מה קשה לבוא אל תוך מלכות אלהים ∴ 24 ותמהו
התלמידים ∴ ויאמר אליהם ∴ בני ∴ מה קשה לבוא אל תוך מלכות אלהים ∴
25 קל יותר לגמל לבוא בחור המחט ∴ מאשר לעשיר לבוא אל תוך מלכות אלהים ∴
26 ויתמהו עוד ∴ ויאמר אל אחיו ∴ ומי יוכל אם כן להנצל ∴ 27 ויביט
אליהם ישוע ∴ ויאמר אליהם ∴ אם אי אפשר לאדם ∴ אפשר לאלהים ∴
28 ויחל פטרוס לדבר אליו ∴ ויאמר אליו ∴ הנה עזבנו הכל ∴ ונלך אחריך ∴
29 ויען ישוע ויאמר אליו ∴ אמן אמן אומר אני לך ∴ אין איש אשר עזב בית
ואחים ואחיות ואב ואם ∴ ונשים ובנים ∴ ושדות ∴ 30 בעבור שמי ∴
ובעבור הבשורה ∴ אשר לא יקבל מאה פעמים ∴ בבתים ואחים ואחיות
ואמהות ∴ ובנים ∴ ושדות ∴ ובתוך הרדיפות ∴ ובעולם הבא ∴ חיי עולם ∴
31 ורבים הראשונים ∴ יהיו אחרונים ∴ ואחרונים ∴ יהיו ראשונים ∴
32 ויהי בהיותם בדרך ∴ עולים אל ירושלים ∴ ויעמוד ישוע לפני תלמידיו ∴
ויתמהו ∴ ואחרי אשר הלכו ∴ ויירא אל אחרי אשר הלכו ∴ 33 ויקח
אל תוכו ∴ ויאמר אליהם ∴ הנה עולים אנחנו ∴ אל ירושלים ∴ ובן אדם
יסגר ∴ לכהנים ∴ ולסופרים ∴ ויחרישו אליו ∴ 34 ויחרישו אליו ∴
ויבזו לו ∴ ויירקו בו ∴ ויצליפו אותו ∴ ויהרגו אותו ∴ ובשלשת הימים
יקום ∴ 35 ויגשו אליו ∴ יעקב ∴ ויוחנן ∴ בני זבדי ∴ ויאמרו אליו ∴
רבי ∴ נבקשה ∴ כל אשר נבקש ∴ תעשה לנו ∴ 36 ויאמר אליהם ∴ מה
אתם מבקשים ∴ לעשות לכם ∴ 37 ויאמרו אליו ∴ תן לנו ∴ אחד ∴
מימינך ∴ ואחד ∴ משמאלך ∴ בכבודך ∴ 38 ויאמר אליהם ∴ לא ידעתם
מה אתם שואלים ∴ הלא תוכלו לשתות ∴ את הכוס אשר אני שותה ∴
ולהטבל ∴ בטבילה אשר אני נטבל ∴ 39 ויאמרו אליו ∴ נוכל ∴
ויאמר אליהם ∴ הכוס אשר אני שותה ∴ תשתו ∴ ובטבילה אשר אני נטבל ∴
תטבלו ∴ 40 אבל לשבת ∴ לימיני ∴ ולשמאלי ∴ לא אני ∴ כי אם
לאשר הוכן ∴ לבעלי אמונה ∴ 41 ובשמע עשרת ∴ ויחרו ∴ אל יעקב ∴
ואל יוחנן ∴ 42 ויקרא אליהם ישוע ∴ ויאמר אליהם ∴ ידעתם כי
שרי הגוים ∴ אדוני הגוים ∴ ורבים ∴ ממשלים בהם ∴ 43 לא כן
יהיה ∴ בינכם ∴ כי אם ∴ אשר יגדל ∴ בינכם ∴ יהיה לכם ∴ לעבד ∴
44 ואשר יבקש ∴ להיות ראשון ∴ בינכם ∴ יהיה לכם ∴ לעבד ∴
45 כי גם בן האדם ∴ לא בא ∴ לשרת ∴ כי אם ∴ לשרת ∴ ולתת ∴
את נפשו ∴ לכפר ∴ בעד ∴ רבים ∴ 46 ויבאו אל יריחו ∴ ובצאתו
מיריחו ∴ הוא ותלמידיו ∴ ורב גדול ∴ עם ∴ ובר תימאי ∴ בן
תימאי ∴ ישב ∴ אל ∴ ∴ 47 ויהי ∴ כשמעו ∴ כי ישוע ∴ הנצרי ∴
הוא ∴ ויצעק ∴ ויאמר ∴ בן דוד ∴ ישוע ∴ רחם ∴ עלי ∴ 48 ויגערו
בו ∴ רבים ∴ לאמר ∴ לך ∴ ∴ ויצעק ∴ ∴ בן דוד ∴ רחם ∴ עלי ∴
49 ויעמד ישוע ∴ ויאמר ∴ קראו לו ∴ ויקראו ∴ אל ∴ ∴ לאמר ∴
∴ 50 ∴ ∴ ∴

ראיתי את אדני יושב על כסא רם ונשא
והשולים מלאים את ההיכל׃ 2 שרפים עמדו
ממעל לו שש כנפות שש כנפות לאחת בשתים
יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים
יעופף׃ 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש
קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ
כבודו׃ 4 ויתנועעו אמות הספים מקול
הקורא ובית יתמלא עשן׃ 5 ואמר אי לי
כי נדמיתי כי איש טמא שפתים אנכי
ובתוך עם טמא שפתים אנכי כי את המלך
יהוה צבאות עיני׃ 6 ויעף אלי אחד
מהשרפים ורצפה בידו רצוץ לקח מעל
המזבח׃ 7 ויגע על פי ויאמר הנה נגע
זה על שפתיך וסר עונך וחטאתך תכפר׃
8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח
ומי ילך לנו ואמר הנני שלחני׃ 9 ויאמר
לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל
תבינו וראו ראו ואל תדעו׃ 10 השמן
לב העם הזה והאזניו הכבד ועיניו
השע פן יראה בעיניו ובאזניו יכבד
ולבבו יבין ושב ורפא לו׃ 11 ואמר
עד מתי אדני ויאמר עד אשר תשוממנה
ערים מאין יושב ובתים מאין אדם
והאדמה תשמם שממה׃ 12 והרחיק יהוה
את האדם והרבתה העזובה בקרב הארץ׃
13 ועוד בה עשירית והיתה לבער כאלה
וכאלון אשר בשלכתם מצבה זרע קדש
מצבתה׃

10 הוי חוקקי און וכתבי עמל כתבו׃
2 להטות מדין דלים ולגזול משפט עניי
עמי להיות אלמנות שללם ויתומים יבוזו׃
3 ומה תעשו ליום פקדה ולשואה מרחוק
תבא על מי תנוסו לעזרה ואי תעזבו
כבודכם׃ 4 בלתי כרע תחת אסיר ובחלל
יפלו תחת הרגים׃ בכל זאת לא שב אפו
עוד ידו נטויה׃ 5 הוי אשור שבט אפי
והמטה בידם זעמי׃ 6 אל גוי חנף אשלחנו
ועל עם אברתי אצונו לשלל שלל ולבז
בז ולשום אותו למרמס כחוצות׃ 7 והוא
לא כן יחשב ולבו לא כן ידמה כי אם
לשמד והכרית גוים לא מעטים׃ 8 כי
יאמר הלא שרי יחדו מלכים׃ 9 הלא כאשר
כרכמיש כלנו אם לא כארפד חמת אם לא
כדמשק שומרון אם לא כירושלם׃ 10 אשר
מצאה ידי לממלכות האלילים ופסיליהם
רבים מירושלם ושמרון׃ 11 הלא כאשר
עשיתי לשומרון ולעצביה כן אעשה
לירושלם ולעצביה׃ 12 והיה כי יכלה
אדני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפקד על פרי גדל לבב מלך אשור ועל
תפארת רום עיניו׃ 13 כי אמר בכח ידי
עשיתי ובחכמתי כי נבונתי ואסיר גבולות
עמים ובצעתי אוצרותיהם וארד כאביר
יושבים׃ 14 ותמצא כקן ידי חיל העמים
וכאסף ביצים עזובות אני כל הארץ
אני אסף ואין נודד כנף ופצה פה
וצפצף׃ 15 האם תתגדל הגרזן על החצב
בו אם יתרומם המשור על המניף בו
כהניף שבט את מרימיו כהרים מטה
כלתי עץ׃ 16 לכן יאמר אדני יהוה צבאות
בדשנו בקרב נגפיו יוקד יקד כאש׃
17 והיה אור ישראל לאש וקדושו לשלהבת
ובערה ואכלה שמיר ושית ביום אחד׃
18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר
יכלה והיו כמסס נס׃ 19 ויתר עצי יערו
מספר יהיו נער יכתבם׃ 20 והיה ביום
ההוא לא יוסיפו עוד שארית ישראל
ופליטת בית יעקב׃ לא יוסיפו עוד
להשען על מכהו ונשענו על יהוה
קדוש ישראל באמת׃ 21 שארית ישוב
שארית יעקב אל אל גבור׃ 22 כי אם
יהי עמך ישראל כחול הים שארית
בו ישובו כלה חרוצה שוטפת צדקה׃
23 כי כלה ונחרצה אדני יהוה צבאות
עשה בקרב כל הארץ׃ 24 לכן כה אמר
אדני יהוה צבאות עמי יושב ציון
מאשור בשבט יכה ומטהו נשא עליך
בדרך מצרים׃ 25 ועוד מעט מזעם
וכלה עברתי׃ 26 והעיר עליו יהוה
צבאות שוט כמכת מדין בצור עורב
ומטהו על הים ונשאו בדרך מצרים׃
27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל
כתפך ועלו מעל צוארך ונשחת עול
מפני שמן׃ 28 בא עיות עבר מגרון
פקד לו במכמש יעבר׃ 29 עברו מעבר
גבע בגבעה לנו יערכו מכמס׃ רנה
חרדה רמה גבעת שאול׃ 30 הרנני
בת גלים הקשיבי עניה עד׃ 31 נדדה
מדמנה יושבי הגבים הועילו׃ 32 עוד
היום בנוב לעמד יניף ידו הר בת
ציון גבעת ירושלם׃ 33 הנה האדון
יהוה צבאות מסעף פארה בפחד
וגבהי הקומה כרתים ורמי הגבה
שפלים׃ 34 וסבך היערות בברזל יכרת
ולבנון באדיר יפל׃

11 ויצא חטר מגזע ישי ונצר משרשיו
יפרה׃ 2 ונחה עליו רוח יהוה רוח חכמה
ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת
יהוה׃ 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיח׃
4 ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי
ארץ והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו
ימית רשע׃ 5 והיה צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו׃ 6 וגר זאב עם כבש
ונמר עם גדי יכרע ועגל ופר ומריא יחדו
ונער קטן נהג בם׃ 7 ופרה ודב תרעינה
יחדו תרבצנה ילדיהן ואריה כבקר יאכל
תבן׃ 8 ושעשע יונק על חר פתין וגמול
ידו הדה על מאורת צפעוני׃ 9 לא
ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי
מלאה הארץ דעה את יהוה כמים לים
מכסים׃ 10 והיה ביום ההוא שרש ישי
אשר עמד לנס לעמים אליו גוים
ידרשו והיתה מנוחתו כבוד׃ 11 והיה
ביום ההוא יוסיף אדני שנית ידו
לקנות את שאר עמו אשר יישאר מאשור
וממצרים ומפתרוס ומכוש ומעילם
ומשנער ומחמת ומאיי הים׃ 12 ונשא
נס לגוים ואסף נדחי ישראל וכנסות
יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ׃
13 וסר קנאת אפרים וצרי יהודה יכרתו
אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא
יצר את אפרים׃ 14 ועופפו בכתף פלשתים
ימה יחדו את בני קדם יבזו אדום
ומואב משלח ידם ובני עמון משמעתם׃
15 והחרים יהוה את לשון ים מצרים
והניף ידו על הנהר בעזו רוחו והכהו
לשבעה נחלים והדיכו בנעלים׃ 16 (aiōn g165)
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר
מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו
מארץ מצרים׃

אשר אמלא עליה לא אוסיף לבוא אליה עוד׃ 17 כאמלכי ארצם
אל אמרו אשר אין תקוה כי אם אבד אבד׃ 18 אבל אם אין אדם אבד
אבדתי אבדתי מדוע לא אוכל לעבוד אל אלהי אבי ואמי׃ 19 הלא
אם אמר אמרתי אל אל אבל אמר אמרתי מדוע לא אוכל לעבוד
אל אלהי אבי ואמי׃

12

אבל אמרתי אבדתי אשר אין אדם אבד׃ 2 אבל אם אמר אמרתי אבדתי
אל אלהי אבי ואמי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר
אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי
אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי
אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל
אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל אמר אמרתי אבדתי אל אל אבל
אמר אמרתי אבדת

ומלכותו בכל משלה׃ 20 ועתה אל־נא תחזקו
ידיכם כי־אתם רבים ועמכם עגלות הזהב
אשר עשה לכם ירבעם למלכים׃

15

בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם מלך
אבים׳ על־יהודה׃ 2 שלש שנים מלך בירושלים
ושם אמו מעכה בת־אבשלום׃ 3 והלך בכל
חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו
שלם עם־יהוה אלהיו׳ כלבב דוד אביו׃
4 כי־למען דוד נתן יהוה אלהיו לו נר בירושלים
להקים את־בנו אחריו׳ והעמיד את־ירושלים׃
5 יען אשר־עשה דוד הישר בעיני יהוה׳
ולא־סר מכל־אשר־צוה אותו כל־ימי חייו
רק בדבר אוריה החתי׃ 6 ומלחמה היתה
בין־רחבעם׳ ובין ירבעם׳ כל־ימי חייו׃
7 והיתר דברי אבים׳ וכל־אשר עשה׳
הלא־הם כתובים׳ על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׳ ומלחמה היתה׳ בין אבים׳
ובין ירבעם׃ 8 ויישן אבים׳ עם־אבתיו׳
ויקברו אתו בעיר דוד׳ וימלך אסא בנו
תחתיו׃ 9 בשנת עשרים׳ למלך ירבעם מלך
ישראל׳ מלך אסא׳ על־יהודה׃ 10 ומלך
ארבעים׳ שנה בירושלים׳ ושם אמו מעכה
בת־אבשלום׃ 11 ויעש אסא׳ הישר בעיני יהוה׳
כדוד אביו׃ 12 ויבער הקדשים׳ מן־הארץ
ויסר את־כל־הגלולים׳ אשר עשו אבתיו׃
13 וגם את־מעכה׳ אמו הסיר׳ מגבירה
בעבור אשר עשתה׳ מפלצת לאשרה׳
וכרת אסא׳ את־מפלצתה׳ וישרף׳ בנחל
קדרון׃ 14 והבמות׳ לא־סרו׳ רק לבב אסא׳
היה שלם׳ עם־יהוה׳ כל־ימי׳ חייו׃
15 והבאת׳ אביו׳ וקדשיו׳ בית יהוה׳
כסף וזהב׳ וכלים׃ 16 ומלחמה׳ היתה׳
בין־אסא׳ ובעשא׳ מלך ישראל׳ כל־ימיהם׃
17 ועלה בעשא׳ מלך ישראל׳ על־יהודה׳
ויבן את־הרמה׳ לבלתי־תת׳ יוצא׳ ובא׳
לאסא׳ מלך יהודה׃ 18 ויקח אסא׳ כל־הכסף
והזהב׳ הנותרים׳ באוצרות׳ בית יהוה׳
ובאוצרות׳ בית המלך׳ ויתן׳ ביד עבדיו׳
וישלחם׳ אסא׳ אל־בן־הדד׳ בן־טברמון׳
בן־חזיון׳ מלך ארם׳ היושב׳ בדמשק׳
לאמר׃ 19 ברית׳ אבי׳ ובינך׳ אבי׳
אביך׳ הנה׳ שלחתי׳ לך׳ שחד׳ כסף
וזהב׳ לך׳ הפר׳ את־בעשא׳ מלך ישראל׳
ויעל׳ מעלי׳ ולא־יוכל׳ לי׃ 20 וישמע׳
בן־הדד׳ אל־אסא׳ המלך׳ וישלח׳ את־שרי
החילים׳ אשר־לו׳ אל־ערי׳ ישראל׳
ויכו׳ את־עיון׳ ואת־דן׳ ואת־אבל־בית
מעכה׳ ואת־כל־כנרות׳ על־כל־ארץ׳
נפתלי׃ 21 והי׳ כשמע׳ בעשא׳ ויבן׳
את־הרמה׳ וישב׳ בתרצה׃ 22 אז׳ המלך׳
אסא׳ את־כל־יהודה׳ אין־נקי׳ ויקחו׳
את־אבני׳ הרמה׳ ואת־עציה׳ אשר־בנה׳
בעשא׳ ויבן׳ בהם׳ את־גבע׳ בנימן׳
ואת־המצפה׃ 23 יתר׳ כל־דברי׳ אסא׳
וכל־גבורתו׳ וכל־אשר־עשה׳ והערים׳
אשר־בנה׳ הלא־הם׳ כתובים׳ על־ספר
דברי הימים׳ למלכי יהודה׳ ובעת׳
זקנתו׳ חלה׳ רגליו׃ 24 וישכב׳ אסא׳
עם־אבתיו׳ ויקבר׳ עם־אבתיו׳ בעיר
דוד׳ אביו׳ וימלך׳ יהושפט׳ בנו׳
תחתיו׃ 25 ונדב׳ בן־ירבעם׳ מלך
ישראל׳ על־יהודה׳ בשנת׳ שתים׳
לאסא׳ מלך יהודה׳ וימלך׳ על־ישראל׳
שנתים׃ 26 ויעש׳ הרע׳ בעיני יהוה׳
וילך׳ בדרך׳ אביו׳ ובחטאתו׳ אשר
החטיא׳ את־ישראל׃ 27 ויקשר׳ עליו
בעשא׳ בן־אחיה׳ מבית׳ יששכר׳
ויכהו׳ בעבלתון׳ פלשתים׳ ונדב׳
וכל־ישראל׳ צרים׳ על־עבלתון׃
28 ויהמיתו׳ בעשא׳ בשנת׳ שלש׳
לאסא׳ מלך יהודה׳ וימלך׳ תחתיו׃
29 והי׳ כשבתו׳ מלך׳ הכה׳ את־כל־בית
ירבעם׳ לא־השאיר׳ כל־נשמה׳ לירבעם׳
עד־השמדו׳ אותו׳ כדבר׳ יהוה׳
אשר־דבר׳ ביד׳ אחיה׳ השילוני׃
30 על־חטאת׳ ירבעם׳ אשר חטא׳
והחטיא׳ את־ישראל׳ על־הכעיס׳
אשר הכעיס׳ את־יהוה׳ אלהי׳ ישראל׃
31 יתר׳ דברי׳ נדב׳ וכל־אשר עשה׳
הלא־הם׳ כתובים׳ על־ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ 32 ומלחמה׳ היתה׳
בין־אסא׳ ובין בעשא׳ מלך ישראל׳
כל־ימיהם׃ 33 בשנת׳ שלש׳ לאסא׳
מלך יהודה׳ מלך בעשא׳ בן־אחיה׳
על־כל־ישראל׳ בתרצה׳ עשרים׳
וארבע׳ שנה׃ 34 ויעש׳ הרע׳ בעיני יהוה׳
וילך׳ בדרך׳ ירבעם׳ ובחטאתו׳ אשר
החטיא׳ את־ישראל׃

16

ויהי׳ דבר־יהוה׳ אל־יהוא׳ בן־חנני׳
על־בעשא׳ לאמר׃ 2 יען׳ אשר הרימתיך׳
מן־העפר׳ ואתן׳ אותך׳ נגיד׳ על־עמי׳
ישראל׳ ותלך׳ בדרך׳ ירבעם׳ ותחטא׳
את־עמי׳ ישראל׳ להכעיס׳ אותם׳
בחטאתם׃ 3 הנני׳ מבעיר׳ אחרי׳
בעשא׳ ואחרי׳ ביתו׳ ונתתי׳ את־ביתך׳
כבית׳ ירבעם׳ בן־נבט׃ 4 המת׳ בעשא׳
בעיר׳ יאכלו׳ כלבים׳ והנפטר׳ מבעשא׳
בשדה׳ יאכלו׳ עופות׳ השמים׃
5 ויתר׳ דברי׳ בעשא׳ וגבורתו׳ אשר
עשה׳ הלא־הם׳ כתובים׳ על־ספר דברי
הימים׳ למלכי ישראל׃ 6 ויישכב׳ בעשא׳
עם־אבתיו׳ ויקבר׳ בתרצה׳ וימלך׳
אלה׳ בנו׳ תחתיו׃ 7 וגם׳ ביד׳ יהוה׳
היה׳ דבר׳ אל־יהוא׳ בן־חנני׳ הנביא׳
אל־בעשא׳ ואל־ביתו׳ ועל׳ כל־הרעה׳
אשר־עשה׳ לעיני׳ יהוה׳ להכעיסו׳
במעשי׳ ידיו׳ להיות׳ כבית׳ ירבעם׳
ועל׳ אשר הכה׳ אתו׃ 8 בשנת׳ עשרים׳
ושש׳ שנה׳ לאסא׳ מלך יהודה׳ מלך
אלה׳ בן־בעשא׳ על־ישראל׳ בתרצה׳
שנתים׃ 9 ויקשר׳ עליו׳ עבדו׳ זמרי׳
שר׳ מחצית׳ הרכב׳ והוא׳ בתרצה׳
שתה׳ שכר׳ בית׳ ארצא׳ אשר׳ על־הבית׳
בתרצה׃ 10 ובא׳ זמרי׳ והכהו׳
וימיתהו׳ בשנת׳ עשרים׳ ושבע׳
לאסא׳ מלך יהודה׳ וימלך׳ תחתיו׃
11 והי׳ כשבתו׳ מלך׳ כשבתו׳ על־כסאו׳
הכה׳ את־כל־בית׳ בעשא׳ לא־השאיר׳
לו׳ משתין׳ בקיר׳ וגאליו׳ ורעיו׳
וכל־אחיו׃ 12 וישמד׳ זמרי׳ את־כל־בית
בעשא׳ כדבר׳ יהוה׳ אשר׳ דבר׳ אל־בעשא׳
ביד׳ יהוא׳ הנביא׃ 13 על־כל־חטאת׳
בעשא׳ וחטאת׳ אלה׳ בנו׳ אשר׳ חטאו׳
והחטיאו׳ את־ישראל׳ להכעיס׳ אותם׳
בהבליהם׃ 14 יתר׳ דברי׳ אלה׳
וכל־אשר עשה׳ הלא־הם׳ כתובים׳ על־ספר
דברי הימים׳ למלכי ישראל׃ 15 בשנת׳
עשרים׳ ושבע׳ לאסא׳ מלך יהודה׳ מלך
זמרי׳ שבעת׳ ימים׳ בתרצה׳ והעם׳
חנים׳ על־פלשתים׳ גבתון׳ אשר׳
לפלשתים׃ 16 וישמע׳ העם׳ החנים׳
לאמר׳ קשר׳ זמרי׳ ואף׳ הכה׳ את־המלך׳
על־כן׳ הקימו׳ כל־ישראל׳ את־עמרי׳
שר׳ הצבא׳ על־ישראל׳ ביום׳ ההוא׳
במחנה׃ 17 ויעל׳ עמרי׳ ומן־גבעתון׳
כל־ישראל׳ עמו׳ ויצרו׳ על־תרצה׃
18 והי׳ כראות׳ זמרי׳ כי־נתפסה׳ העיר׳
ויבא׳ אל־היכל׳ בית׳ המלך׳ וישרף׳
עליו׳ את־בית׳ המלך׳ באש׳ וימת׃
19 בחטאתיו׳ אשר׳ חטא׳ לעשות׳ הרע׳
בעיני׳ יהוה׳ בלכתו׳ בדרך׳ ירבעם׳
ובחטאתו׳ אשר׳ עשה׳ להחטיא׳
את־ישראל׃ 20 יתר׳ דברי׳ זמרי׳
וקשרו׳ אשר׳ קשר׳ הלא־הם׳ כתובים׳
על־ספר דברי הימים׳ למלכי ישראל׃
21 אז׳ יחלק׳ העם׳ ישראל׳ חצי׳
העם׳ היה׳ נטה׳ אחרי׳ תבני׳ בן־גינת׳
להמליכו׳ ויחצי׳ העם׳ היה׳ אחרי׳
עמרי׃ 22 ויחזקו׳ העם׳ אשר׳ אחרי׳
עמרי׳ את־תבני׳ בן־גינת׳ ויתמת׳
תבני׳ וימלך׳ עמרי׳ אז׳ מלך׳
יהוה׳ בשנת׳ שלשים׳ ושנה׳ לאסא׳
מלך יהודה׳ וימלך׳ שנים׳ עשרה׳
בתרצה׃ 23 בשנת׳ שתים׳ ושלשים׳
לאסא׳ מלך יהודה׳ מלך׳ עמרי׳ על־
ישראל׳ שנים׳ עשרה׳ שנה׳ בתרצה׳
מלך׳ שש׳ שנים׃ 24 וקנה׳ את־
ההר׳ שמרון׳ מאת׳ שמר׳ בכסף׳
שתים׳ כסף׳ כנרים׳ ויבן׳ את־ההר׳
ויקרא׳ את־שם׳ העיר׳ אשר׳ בנה׳
על־שם׳ שמר׳ אדון׳ ההר׳ שמרון׃
25 ויעש׳ עמרי׳ הרע׳ בעיני יהוה׳
והרע׳ מכל׳ אשר׳ לפניו׳ עשו׳
אבתיו׃ 26 וילך׳ בכל׳ דרך׳ ירבעם׳
בן־נבט׳ ובחטאתו׳ אשר׳ החטיא׳
את־ישראל׳ להכעיס׳ אותם׳
בהבליהם׃ 27 יתר׳ דברי׳ עמרי׳
אשר׳ עשה׳ וגבורתו׳ אשר׳ עשה׳
הלא־הם׳ כתובים׳ על־ספר דברי
הימים׳ למלכי ישראל׃ 28 ויישכב׳
עמרי׳ עם־אבתיו׳ ויקבר׳ בשמרון׳
וימלך׳ אחאב׳ בנו׳ תחתיו׃
29 ואחאב׳ בן־עמרי׳ מלך׳ על־ישראל׳
בשנת׳ שלשים׳ ושמנה׳ לאסא׳
מלך יהודה׳ וימלך׳ אחאב׳ בן־עמרי׳
על־ישראל׳ בשמרון׳ שנתים׳
עשרה׳ שנה׃ 30 ויעש׳ אחאב׳ בן־
עמרי׳ הרע׳ בעיני יהוה׳ מכל׳
אשר׳ לפניו׳ עשו׳ אבתיו׃
31 והי׳ הנה׳ הקל׳ בהלכו׳ בחטאת׳
ירבעם׳ בן־נבט׳ ויקח׳ את־אשת׳
אבעל׳ בן־מלכים׳ צידנים׳ ויעבד׳
את־הבעל׳ וישתחו׳ לו׃ 32 ויקם׳
מזבח׳ לבעל׳ בבית׳ הבעל׳ אשר׳
בנה׳ בשמרון׃ 33 ועשה׳ אחאב׳
אשרה׳ ויוסף׳ אחאב׳ לעשות׳
להכעיס׳ את־יהוה׳ אלהי׳ ישראל׳
מכל׳ המלכים׳ אשר׳ היו׳ לפניו׃
34 בימיו׳ בנה׳ חיאל׳ בית׳ הארלי׳
את־יריחו׳ באבירם׳ בכרו׳ יסד׳
ובשגיב׳ צעיר׳ הציב׳ דלתיה׳
כדבר׳ יהוה׳ אשר׳ דבר׳ ביד׳
יהושע׳ בן־נון׃

8 מיום אשר־הוא יום־ראשון לא־יבוא עליו
יום־אחר־אשר־הוא יום־אחרון ויום־אחרון אשר־יבוא
עליו ויום־אחר אל־יבוא׃ 9 ויאמרו אליו
אנשי־עיר־הנמל אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
לנו־פה׃ 10 ויאמר אליהם הנה־נא
מלך־אדום מלך־אדום ומלך־מואב
ומלך־עמון ומלך־ארם׃ 11 ויאמרו לו אמר־נא
מה־אשר־אתה־אדם׃ 12 ויאמר אליהם אם־אמנם
אדם־אני אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־
אדמת־אדום׃ 13 ויאמר אליהם אם־אמנם
אדם־אני אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־
אדמת־אדום׃ 14 ויאמר אליהם אם־אין־לכם
מה־תאכלו־לנו ולנו־אין מה־נאכל׃ 15 ויאמר אליהם
אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־אדמת־אדום׃ 16 ויאמר אליהם
אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־אדמת־אדום
ואל־תבוא־נא אל־ארמון אל־תבוא־נא אל־
ארמון׃ 17 ויאמר מה־נא אל־תבוא־נא אל־
אדמת־אדום׃ 18 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃

18 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־ארמון אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־תבוא־נא אל־אדמת־אדום׃ 2 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 3 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 4 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 5 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 6 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 7 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 8 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 9 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 10 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 11 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 12 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 13 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 14 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 15 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 16 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 17 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 18 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃

19 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־אדמת־אדום׃ 2 ויאמר
אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא אל־אדמת־אדום׃ 3 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 4 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 5 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 6 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 7 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 8 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 9 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 10 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 11 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 12 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 13 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃ 14 ויאמר אליהם אל־תבוא־נא אל־תבוא־נא
אל־אדמת־אדום׃

15 ולא יוכל עוד לבוא אל
העיר ואל יושבי הארץ
הזאת אשר נשבעתי לאבותם
16 ועתה הנה אנכי נתן אתכם
היום כערי המדבר הבצר
אשר אין בה מנעול ומסגר
לבדד׳ 17 ויהי אחרי אשר
הוציא אתי ה׳ החוצה
ויאמר אלי עלה אל־הר
עיבל ראה אשר־אתה
עבר־שם אל־הארץ
18 הלא־המה ברכות
ואלות אשר נתתי לפני
ברכה אשר תשמעו
אל־מצות ה׳ אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם
היום׳ 19 וקללה
אשר לא־תשמעו
אל־מצות ה׳ אלהיכם
וסרתם מן־הדרך
אשר אנכי מצוה אתכם
היום׳ 20 והיה
כי־יביאך ה׳ אלהיך
אל־הארץ אשר־אתה
בא־שם לרשתה
ונתת את־הברכה
על־הר גרזים
ואת־הקללה
על־הר עיבל׳
21 הלא־המה
בעבר הירדן
אחרי דרך
מבוא השמש
בארץ הכנעני
היושב
בערבה
מול
הגלגל
אצל
אלני
מרא׳
22 כי
אם־שמר
תשמרון
את־כל־המצוה
הזאת
אשר אנכי
מצוה אתכם
לעשתה
אהבה
את־ה׳
אלהיכם
ללכת
בכל־דרכיו
ולדבקה
בו׳
23 והורישׁ
ה׳ את־כל־הגוים
האלה
מלפניכם
וירשתם
גוים
גדלים
ועצומים
ממכם׳
24 כל־המקום
אשר תדרך
כף־רגלכם
בו לכם יהיה
מן־המדבר
והלבנון
מן־הנהר
נהר־פרת
ועד הים
האחרון
יהיה
גבלכם׳
25 לא־יתיצב
איש בפניכם
פחדכם
ומוראכם
יתן על־פני
כל־הארץ
אשר תדרכו
בה כאשר
דבר לכם׳
26 ראה
אנכי נתן
לפניכם
היום
ברכה
וקללה׳
27 את־הברכה
אשר
תשמעו
אל־מצות
ה׳ אלהיכם
אשר אנכי
מצוה אתכם
היום׳
28 והקללה
אם־לא
תשמעו
אל־מצות
ה׳ אלהיכם
וסרתם
מן־הדרך
אשר אנכי
מצוה אתכם
היום
ללכת
אחרי
אלהים
אחרים
אשר
לא־ידעתם׳
29 והיה
כי־יביאך
ה׳ אלהיך
אל־הארץ
אשר־אתה
בא־שם לרשתה
ונתת
את־הברכה
על־הר גרזים
ואת־הקללה
על־הר עיבל׳
30 הלא־המה
בעבר הירדן
אחרי דרך
מבוא השמש
בארץ הכנעני
היושב
בערבה
מול
הגלגל
אצל
אלני
מרא׳
31 כי
אתם עברים
את־הירדן
לבוא לרשת
את־הארץ
אשר ה׳
אלהיכם
נתן לכם
והיתם
יורשיה
וישבתם
בה׳
32 ושמרתם
לעשות
את־כל־החקים
ואת־המשפטים
אשר אנכי
נתן לפניכם
היום׳

20

1 אלה
החקים
והמשפטים
אשר תשמרון
לעשות
בארץ
אשר נתן
ה׳ אלהי
אבתיך
לך לרשתה
כל־הימים
אשר אתם
חיים על־האדמה׳
2 אבד תאבדון
את־כל־המקומות
אשר עבדו
שם הגוים
אשר אתם
יורשים
אתם׳
אלהיהם
על־ההרים
הרמים
ועל־הגבעות
ותחת כל־עץ
רענן׳
3 ונתצתם
את־מזבחתם
ושברתם
את־מצבתם
ואשרתם
תשרפון
באש
ופסלי
אלהיהם
תגדעון
ואבדתם
את־שמם
מן־המקום
ההוא׳
4 לא תעשון
כן לה׳
אלהיכם׳
5 כי אם־
אל־המקום
אשר יבחר
ה׳ אלהיכם
מכל־שבטיכם
לשום את־שמו
שם לשכנו
תדרשו
ובאת
שמה׳
6 והבאתם
שמה
עולתיכם
וזבחיכם
ומעשרתיכם
ותרומת
ידכם
ונדריכם
ונדבותיכם
ובכרות
בקרכם
וצאנכם׳
7 ואכלתם
שם לפני
ה׳ אלהיכם
ושמחתם
בכל־משלח
ידכם
אתם
וביתכם
אשר
ברכך
ה׳ אלהיך׳
8 לא תעשון
ככל־אשר
אנחנו עשים
פה היום
איש כל־הישר
בעיניו׳
9 כי לא־
באתם עד־עתה
אל־המנוחה
ואל־הנחלה
אשר ה׳
אלהיך נתן
לך׳
10 ועברתם
את־הירדן
וישבתם
בארץ
אשר ה׳
אלהיכם
מנחיל
אתכם
והניח
לכם
מכל־אויביכם
מסביב
וישבתם
בטח׳
11 והיה
המקום
אשר יבחר
ה׳ אלהיכם
לשכן שמו
שם שם
תביאו
את־כל־אשר
אנכי מצוה
אתכם
עולתיכם
וזבחיכם
ומעשרתיכם
ותרומת
ידכם
וכל מבחר
נדריכם
אשר תדרו
לה׳׳׳
12 ושמחתם
לפני
ה׳ אלהיכם
אתם
ובניכם
ובנתיכם
ועבדיכם
ואמהתיכם
והלוי
אשר בשעריכם
כי אין־לו
חלק ונחלה
עמכם׳
13 השמר לך
פן־תעלה
עולתיך
במקום
אשר תראה׳
14 כי אם־
במקום
אשר יבחר
ה׳ באחד
שבטיך
שם תעלה
עולתיך
ושם תעשה
כל־אשר
אנכי מצוה
אתכם׳

15 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) רק בכל־אות
נפשך תזבח
ואכלת בשר
כברכת
ה׳ אלהיך
אשר נתן לך
בכל־שעריך
הטמא
והטהור
יאכלנו
כצבי
וכאיל׳
16 רק הדם
לא תאכלו
על־הארץ
תשפכנו
כמים׳
17 לא־תוכל
לאכל
בשעריך
מעשר דגנך
ותירשך
ויצהרך
ובכרות
בקרך
וצאנך
וכל־נדריך
אשר תדר
ונדבותיך
ותרומת
ידך׳
18 כי אם־
לפני
ה׳ אלהיך
תאכלנו
במקום
אשר יבחר
ה׳ אלהיך
אתה
ובנך
ובתך
ועבדך
ואמתך
והלוי
אשר בשעריך
ושמחת
לפני
ה׳ אלהיך
בכל־משלח
ידיך׳
19 השמר לך
פן־תעזב
את־הלוי
כל־הימים
אשר אתה
חי בארצך׳
20 כי־ירחיב
ה׳ אלהיך
את־גבולך
כאשר דבר
לך
ואמרת
אכלה בשר
כי־תאוה
נפשך
לאכל בשר
בכל־אות
נפשך תאכל
בשר׳
21 כי־ירחק
ממך המקום
אשר יבחר
ה׳ אלהיך
לשום שמו
שם וזבחת
מבקרך
וממצאנך
אשר נתן
ה׳ לך
כאשר צויתיך
ואכלת
בשעריך
בכל־אות
נפשך׳
22 אך
כאשר
יאכל
את־הצבי
ואת־האיל
כן תאכלנו
הטמא
והטהור
יחדו׳
23 רק חזק
לבלתי
אכל הדם
כי הדם
הוא הנפש
ולא תאכל
הנפש
עם־הבשר׳
24 לא
תאכלנו
על־הארץ
תשפכנו
כמים׳
25 לא תאכלנו
למען
ייטב לך
ולבניך
אחריך
כי תעשה
הישר
בעיני
ה׳׳׳
26 רק
קדשיך
אשר יהיו
לך ונדריך
תקח
ובאת
אל־המקום
אשר יבחר
ה׳׳׳
27 והעלית
עולתיך
הבשר
והדם
על־מזבח
ה׳ אלהיך
ודם זבחיך
יצוק
על־מזבח
ה׳ אלהיך
והבשר
תאכל׳
28 שמר
ושמעת
את־כל־הדברים
האלה
אשר אנכי
מצוה אתך
למען
ייטב לך
ולבניך
אחריך
עד־עולם
כי תעשה
הטוב
והישר
בעיני
ה׳ אלהיך׳
29 כי־יכרת
ה׳ אלהיך
את־הגוים
אשר אתה
בא־שם
לרשתם
מפניך
והורשתם
וישבת
בארצם׳
30 השמר
לך פן־תנקש
אחרי
אשר נשמדו
מפניך
אחרי
אשר־
יאבדו
מפניך
ואל־תדרש
לאלהיהם
לאמר
איכה יעבדו
הגוים
האלה
אלהיהם
גם־אני
אעשה
כן׳
31 לא תעשה
כן לה׳
אלהיך
כי כל־תועבת
ה׳ אשר
שנא עשו
לאלהיהם
כי גם
את־בניהם
ואת־בנתיהם
ישרפו
באש
לאלהיהם׳
32 את־כל־
אשר אנכי
מצוה אתכם
אתו תשמרו
לעשות
לא־תוסף
עליו
ולא תגרע
ממנו׳

21

1 כי־יימצא
בקרבך
באחד
שעריך
אשר
ה׳ אלהיך
נתן לך
חלל
בשדה
לא נודע
מי הכהו׳
2 ויצאו
זקניך
ושפטיך
ומדדו
אל־הערים
אשר
מסביבת
החלל׳
3 והיה
העיר
הקרובה
אל־החלל
לקחו
זקני
העיר
ההוא
עגלת
בקר
אשר
לא־עבד
בה
אשר
לא־משכה
בעול׳
4 והורידו
זקני
העיר
ההיא
את־העגלה
אל־נחל
איתן
אשר
לא־יעבד
בו ולא
יזרע
ונערפו
שם
את־העגלה
בנחל׳
5 ונגשו
הכהנים
בני־לוי
כי בם
בחר
ה׳ אלהיך
לשרתו
ולברך
בשם
ה׳׳׳
ועל־פיהם
יהיה
כל־ריב
וכל־נגע׳
6 וכל
זקני
העיר
ההיא
הקרובים
אל־החלל
ידיהם
ירחצו
על־העגלה
הערופה
בנחל׳
7 וענו
ואמרו
ידינו
לא שפכו
את־הדם
הזה
ועינינו
לא ראו׳
8 כפר
לעמך
ישראל
אשר פדית
ה׳
ואל־תתן
דם־נקי
בקרב
עמך
ישראל
ונכפר
להם
הדם׳
9 ואתה
תבער
הדם־הנקי
מקרבך
כי תעשה
הישר
בעיני
ה׳׳׳
10 כי־תצא
למלחמה
על־אויביך
ונתנו
ה׳ אלהיך
בידך
ושבית
שבים׳
11 (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) וראית
בשבים
אשת
יפת־תאר
ודבקת
בה
ולקחת
לך
לאשה׳
12 והבאתה
אל־תוך
ביתך
וגלחה
את־ראשה
ועשתה
את־צפרניה׳
13 והסירה
את־שמלת
שבים
מעליה
וישבה
בביתך
וספדה
את־אביה
ואת־אמה
ירח ימים
תמים
ואחר
תבא אליה
ובעלתה
והיתה
לך לאשה׳
14 (Hadēs g86) והיה
אם־לא
חפצת
בה
ושלחתה
לנפשה
ולא־תמכר
אותה
בכסף
לא תתעמר
בה
תחת
אשר
עניתה׳
15 כי־יהיה
לאיש
שתי נשים
האחת
אהובה
והאחת
שנואה
וילדו־לו
בנים
האהובה
והשנואה
והיה
הבן
הבכור
לשנואה׳
16 והיה
ביום
הנחיל
את־בניו
אשר־יהיה
לו
את־אשר
יהיה
לו
לא־יוכל
לבכר
את־בן
האהובה
על־פני
בן־השנואה
הבכור׳
17 כי את־
הבכר
בן־השנואה
יכיר
לתת
לו פי
שנים
בכל־אשר
ימצא
לו
כי־הוא
ראשית
אונו
לו
משפט
הבכרה׳
18 כי־יהיה
לאיש
בן סורר
ומורה
איננו
שמע
בקול
אביו
ובקול
אמו
ויסרו
אותו
ולא
יאבה
אליהם׳
19 ותפשו
בו אביו
ואמו
והוציאו
אתו
אל־זקני
עיר־
מקומו
ואל־שער
המקום׳
20 ואמרו
אל־זקני
עיר־
מקומו
בננו
זה
סורר
ומורה
איננו
שמע
בקולנו
זולל
וסבא׳
21 ורגמו
אתו
כל־אנשי
עיר־
מקומו
באבנים
ומת
ובערת
הרע
מקרבך
וכל־ישראל
ישמעו
ויראו׳
22 כי־יהיה
באיש
חטא
משפט
מות
והומת
ותלית
אתו
על־עץ׳
23 לא־תלין
נבלתו
על־העץ
כי־קבר
תקברנו
ביום
ההוא
כי־קללת
אלהים
תלוי
וטמאת
לא תטמא
את־אדמתך
אשר
ה׳ אלהיך
נתן לך
נחלה׳

ܗܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ ܒܥܕܢܐ ܕܝܠܗ ܡܫܝܚܐ 21
ܒܫܡܐ, ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ ܒܥܕܢܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ 22
ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗ ܒܥܕܢܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ

𐤀𐤋𐤄 𐤔𐤌𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤀 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤕 𐤓𐤔𐤕 𐤀𐤕 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔 𐤔𐤌𐤔𐤗 𐤕𐤀𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤌𐤔𐤗𐤀
𐤀𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤗 𐤀𐤌𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌 𐤗𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕 𐤀𐤗𐤓 𐤀𐤋𐤀 𐤗𐤓𐤔𐤀 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤕
𐤀𐤌𐤓 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤔𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤀𐤌𐤓 𐤔𐤀 𐤓𐤔𐤗 𐤔𐤓𐤗 𐤔𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗 𐤓𐤔𐤗
21:2,3 𐤔𐤓𐤗

Reader's Guide

ܥܠܝܢܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܐ
1:9 ܫܘܬܐ
2:9 ܫܘܬܐ
11:9 ܫܘܬܐ
7:11 ܫܘܬܐ
8:17 ܫܘܬܐ
1:20 ܫܘܬܐ
3:20 ܫܘܬܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܐ
6:1 ܡܠܘܡ

aiōn

32:12 ܥܠܡ
22:13 ܥܠܡ
39:13 ܥܠܡ
40:13 ܥܠܡ
49:13 ܥܠܡ
19:21 ܥܠܡ
3:24 ܥܠܡ
20:28 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
19:4 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
14:11 ܥܡܝܩܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܐ
51:6 ܫܡܐ
58:6 ܫܡܐ
35:8 ܫܡܐ
51:8 ܫܡܐ
52:8 ܫܡܐ
32:9 ܫܡܐ
28:10 ܫܡܐ
26:11 ܫܡܐ
34:12 ܫܡܐ
8:13 ܫܡܐ
16:14 ܫܡܐ
21:3 ܫܠܛܢܐ
18:15 ܫܠܛܢܐ
25:1 ܡܬܗܘܡܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܐ
20:1 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
6:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
7:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
8:2 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
18:3 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
13:8 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
11:10 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܐ
4:4 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
9:9 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
31:11 ܡܫܘܝܐܢܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܐ
2:2 ܡܣܬܐ
7:2 ܡܣܬܐ
9:3 ܡܣܬܐ
11:3 ܡܣܬܐ
21:3 ܡܣܬܐ
12:6 ܡܣܬܐ
20:4 ܡܣܬܠܝܐ
26:1 ܡܣܬܐ
17:1 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
17:6 ܥܡܪܟܢܐ-ܐ
10:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܢܐ-ܕ
12:2 ܥܠܡܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܐ
25:1 ܥܝܠܦ-ܐ
11:4 ܥܝܠܦ-ܐ
11:5 ܥܝܠܦ-ܐ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܪ-ܐ
2:1 ܫܡܪ-ܕ
13:1 ܡܠܘܡ
25:1 ܡܠܘܡ
6:1 ܫܘܬܐ
18:1 ܫܘܬܐ
9:4 ܫܘܬܐ
10:4 ܫܘܬܐ
13:5 ܫܘܬܐ
12:7 ܫܘܬܐ
6:10 ܫܘܬܐ
15:11 ܫܘܬܐ
11:14 ܫܘܬܐ
7:15 ܫܘܬܐ
3:19 ܫܘܬܐ
10:20 ܫܘܬܐ
5:22 ܫܘܬܐ

aiōnios

8:18 ܥܠܡ
16:19 ܥܠܡ
29:19 ܥܠܡ
41:25 ܥܠܡ
46:25 ܥܠܡ
29:3 ܥܡܝܩܐ
17:10 ܥܡܝܩܐ
30:10 ܥܡܝܩܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܐ
16:3 ܫܡܐ
36:3 ܫܡܐ
14:4 ܫܡܐ
36:4 ܫܡܐ
24:5 ܫܡܐ
39:5 ܫܡܐ
27:6 ܫܡܐ
40:6 ܫܡܐ
47:6 ܫܡܐ
54:6 ܫܡܐ
68:6 ܫܡܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

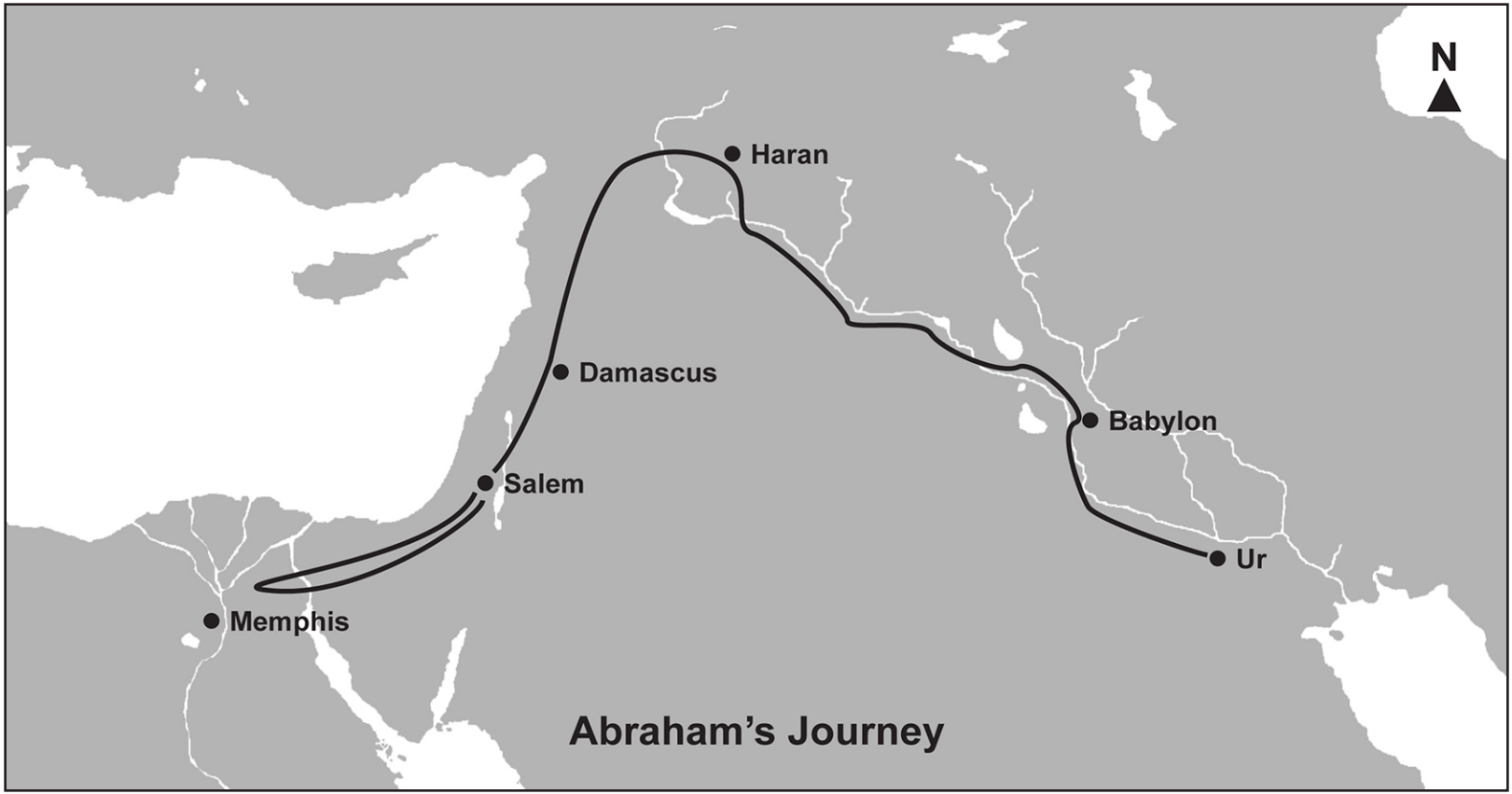

11:8 ركّحت - لإبر ركبرل ردم حبر كل جر مقبر ركهمهزل حصبر ردم بهجبر ردم ربهبرل مدهبر حجهبعر زمهبر جر حمزحبر ركهمحبصمح

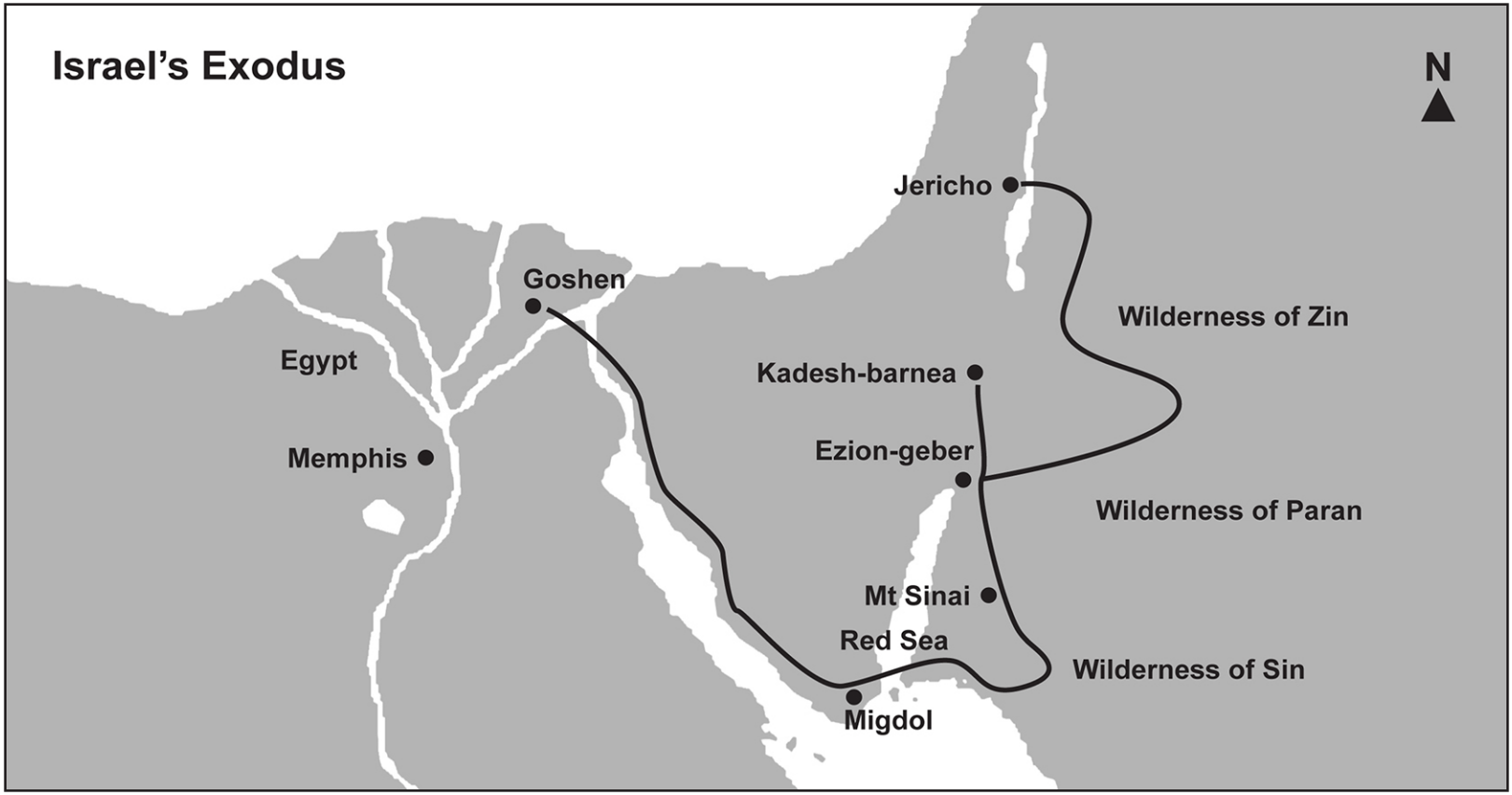

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

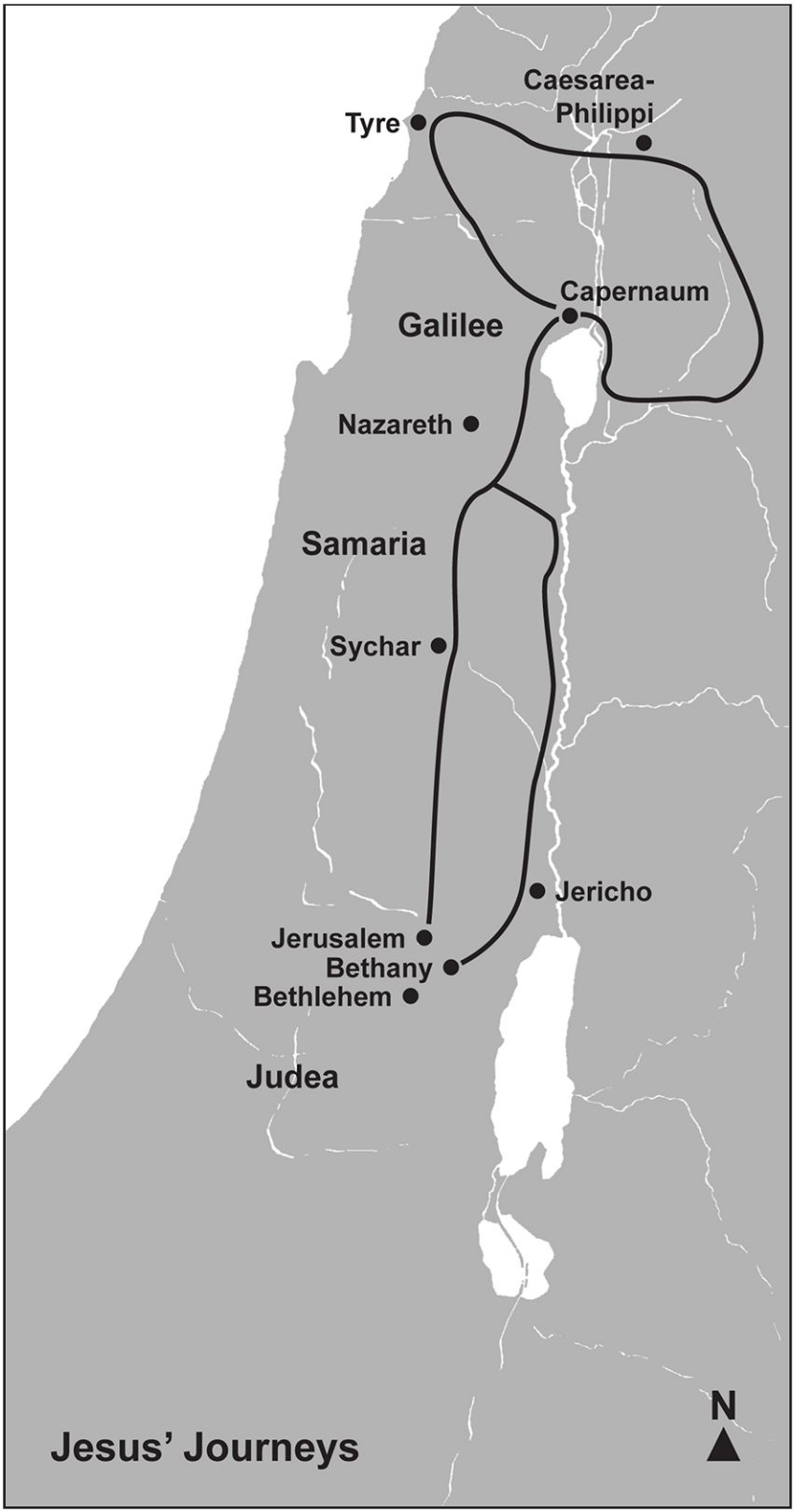

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

1:1 ܡܬܬܝܐ - ܡܬܬܝ ܒܫܘܠܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

Destiny

ܥܠܡܐܝܘܬܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

لله جميعا ۝ وَلَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ ۝ - سورة الشورى 42:49